

KO TAYAM PUBLIC LIBRARY

No. 2501

Acc. No. 79319

Author. കെ. എ. ഗോപാലൻ (എ. എ. ഗോപാലൻ)

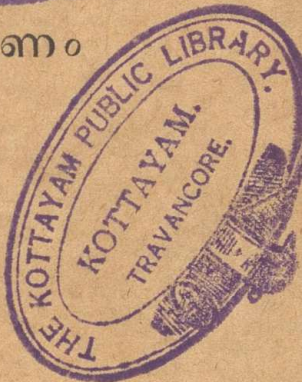
Title. ഇ. ടി. കെ. ഗോപാലൻ - നാമം

~~1668~~

ശ്രീമതി

പുനരുദ്ധാരണം

—
7

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്,

ജി. ആർ. പിള്ള,

~~1668~~

ബി. എ. ബി. എൽ., സി. എച്ച്. ഡി. (മാഞ്ചസ്റ്റർ)

—

Chitra Publishing House
TRIVANDRUM.

1111

M309:2091734

P.M.G.

ഒന്നാം പതിപ്പ് കറപ്പി 1000.

24.687

പ്രസ്താവന.

ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണം ഇന്ന് ഇൻഡ്യയിലെ സജീവപ്രശ്നങ്ങളിലൊന്നാണ്. ഗവൺമെണ്ടും പൊതുജനങ്ങളും ഒരുപോലെ ഇതു വിഷയത്തിൽ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇൻഡ്യൻ ജനതയുടെ സുഖവും ഇൻഡ്യാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിയും, അതിലെ ഏഴുലക്ഷത്തിൽപരം ഗ്രാമങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന കൃഷിക്കാരുടെ ഭദ്രതകൈശപത്യത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഇപ്പോൾ സർവസമ്മതമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. പ്രാചീനഭാരതത്തിലെ ഗ്രാമവാസികൾ അന്യോദൃശമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ അവരുടെ ഗ്രാമജീവിതത്തിൽനിന്ന് ആസ്വദിച്ചിരുന്നു. ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന കാരണങ്ങളാൽ ആ സുഖസമൃദ്ധി അവരുടെ സന്താനങ്ങൾക്ക് നഷ്ടമായി; അവർ ഇപ്പോൾ ക്ലേശബഹുലമായ ജീവിതമാണ് നയിക്കുന്നത്. ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമവാസികളുടെ ഇന്നത്തെ ജീവിതം ഇൻഡ്യായുടെ അടുമിടും കിടക്കുന്ന ചില ഗ്രാമങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾക്കൊണ്ട് രണ്ടാംഅദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദർശികമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന പ്രാചീനകാലത്തെ ഗ്രാമസൗകര്യത്തിലേക്ക് ഇനി തിരിച്ചുപോകുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഗ്രാമജീവിതത്തിന്റെ കഷ്ടതകളെ നിവാരണം ചെയ്യുന്നത് ഇനിയും സാധിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. ലോകത്തിന്റെ മറ്റുഭാഗങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന സാധാരണ മനുഷ്യൻ അനുഭവിക്കുന്ന സുഖങ്ങൾ ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമീണർക്കും കിട്ടുന്നതിന് അവകാശമുണ്ട്. പരിഷ്കൃതമായ കൃഷി, സഹകരണംമൂലമുള്ള ഉല്പാദനം, ധനസഹായം, വിതരണം, വിക്രയം, ആദായംവർദ്ധിപ്പി

കുന്നതിനായി കടൽവ്യവസായങ്ങൾ, ആരോഗ്യവാനായി വർത്തിക്കുന്നതിന് വേണ്ട പ്രവർത്തികൾ, ഗ്രാമജീവിതത്തിനതകിയ വിദ്യാഭ്യാസം ഇവകളാൽ ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്കും സാധാരണ സുഖം സംസിലമാകുന്നതാണ്. ഈ വിഷയങ്ങൾ മൂന്നു മുതൽ ഒൻപതുവരെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഇൻഡ്യയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലും പല സംരംഭങ്ങളും ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. അവ സംക്ഷിപ്തമായി ഒൻപതാം അദ്ധ്യായത്തിലും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്റെ ഈ വിനീതമായ പ്രബന്ധം ഗ്രാമവാസികളെപ്പറ്റി അനുകമ്പയും അവരുടെ ഉദ്ധാരണത്തിനു വേണ്ടി ലഘുവായിട്ടെങ്കിലുമുള്ള പരിശ്രമവും ബഹുജനങ്ങളിൽ ഉത്തേജിപ്പിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ കൃതകൃത്യനാകും.

തിരുവനന്തപുരം. }
 രൂക്ഷാന്തിക, }
 മമമമ. }

ജി. ആർ. പിള്ള.

അവതാരിക

നമ്മുടെ സകല ഐശ്വര്യത്തിനും നിദാനമായിരിക്കുന്ന തൊഴിൽ കൃഷിയാണ്. അതിൽനിന്നുള്ള ആദായത്തിൽ പങ്കില്ലാത്തവരായി ആരും ഇല്ല. കർഷകന്മാരുടെ സങ്കേതങ്ങളാണ് ഗ്രാമങ്ങൾ. അവ സമുദായജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രങ്ങളാകുന്നു. അവയുടെ സുസ്ഥിതിയെ ആശ്രയിച്ചാണ് നമ്മുടെ അഭിവൃദ്ധി. ഈ തത്വം മനസ്സിലാക്കാത്തവരായി ആരും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അവയെ ഇപ്പോഴത്തെ സമുദായജീവിതത്തിന് അനുരൂപമായി സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനും, സ്ഥിതിഗതികൾക്ക് ഒത്തവണ്ണം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരുകാലത്തു അവയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന സൗകര്യം വീണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നതിനും, എന്തെല്ലാം ചെയ്യണമെന്നുള്ള അന്വേഷണവും കർക്കശലമായി നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ അന്വേഷണങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദമായ ഒരു വിവരണം മലയാളഭാഷയിൽ നമുക്ക് ആദ്യമായി സിദ്ധിക്കുന്നത് ഇപ്പോഴാണ്.

ജി. ആർ. പിള്ള അവർകളുടെ ഈ പുസ്തകം ഇതുപോലെയുള്ള വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള അറിവിനെ ഫലപ്രദമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളവയ്ക്ക് ഒരു ഉത്തമ ഗ്രന്ഥമാകുന്നു. പല രാജ്യങ്ങളിലും ഇക്കാര്യത്തിൽ ചെയ്തുപോരുന്ന ചരിത്രവും ഇതിലേക്കുള്ള ഒരുമ്പാടും എത്രതോളം എത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു നമുക്കു താരതമ്യേന മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും അവിടങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ജയാപജയങ്ങളെക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ യത്നങ്ങൾ വേണ്ട ഴ്വീകിക്കു നയിക്കുന്നതിനും ഇതിൽനിന്നും സാധിക്കുന്നതാണ്.

ഗ്രാമജീവിതത്തിന്റെ പുനസ്സംഘടനം നഗരഭർത്താക്കൾക്കുവേണ്ടിയോ രാഷ്ട്രഭരണത്തിന്റെയോ സംഘടനയ്ക്കുവേണ്ടിയോ എത്രയും പ്രാധാന്യമേറിയതും ഗ്രാമവാഹകവുമായിത്തീർന്നു. വിവിധ സമുദായങ്ങളുടെ ജീവിതരീതി, ഭാഷാഭേദം, മുതലായി പരമ്പരാഗതമായ ആചാരങ്ങളെ മാത്രമല്ല, ഓരോരുത്തന്റേയും മനോഭാവം, സമുദായവിചാരം, ദേഹശക്തി, ബുദ്ധിശക്തി മുതലായ വ്യക്തിഗുണങ്ങളെക്കൂടി സംസ്കരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമേ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഘടന സിലിഷ്യാവാൻ മാറ്റം കാണുന്നുള്ളൂ. “പരസ്പരം യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപ്രകാരം പ്രസക്തിമുള്ളവർക്കും ചെയ്യാൻ മാത്രമേ ഗ്രാമത്തിനാകട്ടെ ഉള്ള അവശതകൾ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.” എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഗ്രാമവാസികൾ മനസ്സിലാക്കണമെന്നും, “വിജയകരമായ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണജോലിയുടെ ലക്ഷ്യം ഗ്രാമവാസികൾ എത്രമാത്രം സഹകരണമനോഭാവത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുള്ളതിലും സാമൂഹികമായി അവരുടെ ജീവിതത്തിന് എന്തുമാത്രം ഗുണം ഉണ്ടെന്നുള്ളതിലുമാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്.” എന്നും, ഗ്രന്ഥകർത്താവു പ്രസ്ഥാവിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈ സംരംഭത്തിന്റെ മുഖതത്വം വിശദമാക്കുന്നുണ്ട്.

വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടാണ് മനസ്സംസ്കരണവും സമുദായയെകൂടിച്ചേർക്കുവാനും ഉണ്ടാകേണ്ടതു് എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ആരും വിസംവദിക്കയില്ല. “കമ്മ്യൂണിറ്റി സ്കൂൾ” എന്നപേരിൽ നടപ്പിൽവന്നിട്ടുള്ള ഒരു രീതിയാണ് ഇതിലേക്കു പഠിപ്പിച്ചത് എന്നും പൊതുവെ മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു്

അനുഭവപ്പെടുന്നതും പൊതുജീവിതത്തിന് ഉതകുന്നതു
 മായ ഒരു പദ്ധതിയാണു വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്. അനുഭ
 വവും അഭ്യാസവുംകൊണ്ടുള്ള പഠിത്തം എല്ലായ്പ്പോഴും
 ആവശ്യമാണ്. അതിനു സമയക്രമവും സൂര്യവ്യ
 വസ്ഥിതികളും സട്ടിഫിക്കറുകളും എത്രകണ്ടു യോജി
 ക്കും എന്നുള്ളതിലേ അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിന് അവ
 കാശമുള്ളു. ബാലന്മാർക്കും ബാലികമാർക്കും ഉള്ളതു
 പോലെ പ്രായംചെന്നവർക്കും ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തി
 നുള്ള സൂത്രങ്ങളും വായനശാലകളും പരിശീലനത്തിനും
 പരീക്ഷണത്തിനും വേണ്ട മാതൃകാത്തോട്ടങ്ങളും വ്യവ
 സായശാലകളും, പരസ്പരസഹായ സംഘങ്ങളും എല്ലാം
 ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാലും, നല്ലനിലയിൽ എത്തുന്നതിനു
 ള്ള ഉത്സാഹശീലവും, അന്യരുടെ അഭ്യർത്ഥനയും തന്റേറ
 തുപോലെതന്നെ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള മനോഭാവവും
 സമ്പാദിക്കുന്നതിനുവേണ്ട ഒരുമ്പാടുകൊണ്ടുമാത്രമേ ഉദ്ദേ
 ശിക്കുന്നഫലം സിദ്ധിക്കുകയുള്ളൂ. “ഈ സൂത്രങ്ങളിൽ പഠി
 ച്ച വിദ്യാർത്ഥികൾ പരിഷ്കരിച്ച രീതിയിൽ കൃഷിചെയ്യ
 യുന്നുണ്ടോ എന്നും ഗ്രാമത്തെ ശുചിയായി സൂക്ഷിക്കുന്നു
 ണ്ടോ എന്നും ശുദ്ധജലം കുടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രയ
 ത്നിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും സഹകരണപദ്ധതികൾ സ്വീക
 റിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നും ഉള്ളതാണ് വിദ്യാഭാസത്തിന്റേറ
 ജയാപജയങ്ങളെ തുലനംചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ
 നോക്കാനുള്ളത്” എന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവു പറഞ്ഞിട്ടു
 ള്ളത് എത്രയും വാസ്തവമാണ്. ഈ സംഗതികൾ ഗ്രാമ
 വാസ്തവങ്ങൾക്കെന്നപോലെ നഗരവാസികൾക്കും ശ്രേയ
 സ്കരമായ ഒരു ജീവിതപദ്ധതിക്കു മാർഗ്ഗദർശകവും എല്ലാ
 അനർ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റേറയും ആദർശവും ആകുന്നു.

തൊഴിലിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആദായംകൊണ്ട് നിത്യവൃത്തി സുഖമായി കഴിക്കുമ്പോഴാണ് എല്ലാത്തരം പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കും താനെ മനസ്സുവരുന്നത്. ആദായം വർദ്ധിക്കത്തക്കവണ്ണം നിഷ്കർഷമായി കൃഷിചെയ്യുന്നതിനും, സ്വസ്ഥമായിരിക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ ലാഭമോ പ്രയോജനമോ ഉണ്ടാകാവുന്ന മറ്റുജോലികൾ ചെയ്ത് തനതാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും, കിട്ടുന്ന ആദായംകൊണ്ട് സുഖമായും ആരോഗ്യകരമായും ഉള്ളരീതിയിൽ ഉപജീവിക്കുന്നതിനും, ഉപദേശിക്കുവാനാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രഥമോദ്ദേശം. അതിനുശേഷിയില്ലാത്തവരെ സഹായിക്കുന്നതിനാണ് പരസ്പരസഹായ സ്ഥാപനങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുന്നത്. പല കാരണങ്ങൾകൊണ്ടും സംഘടനാബലം ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടും ആദായം മതിയാകാഞ്ഞിട്ടും ചിലവിന് ക്ഷീരപിമ്പലങ്ങളാണിട്ടും, ശേഷിയില്ലായ്മ തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്തു പരസ്പരസഹായം ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നുള്ളതും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വേണ്ടപോലെ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

കൃഷി വിളവുകൾക്കു വില കുറഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നത്തെ കഷ്ടകന്മാർക്കു വളരെ അവശത സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് പൊതുവെ ഒരു ബോധമുണ്ട്. ആദായ കുറവിന് അതു തക്കതായ സമാധാനവും ആണ്. എന്നാൽ ഇന്നത്തേതിലും വില കുറഞ്ഞകാലം ഉണ്ടായിരുന്നു; അന്നത്തെപ്പോലെയാണിപ്പോഴും സമാധാനപരമായ ഒരു ജീവിതം ഇന്നു സാധിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള സംഗതികൂടി ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. അന്നത്തെ സമുദായവ്യവസ്ഥിതി ഇന്നത്തെപ്പോലെ ശിഥിലമായിരുന്നില്ല. ജീവിതാദർശങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളും ഇത്രത്തോളം അത്യവസ്ഥയുള്ളവയും അല്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ജീവിതരീതി ഭേദപ്പെടണമെ

ജിതം അന്നത്തെപ്പോലെ പൊതുക്കായ്ക്കുള്ളിൽ മുനിട്ടുനി
 ന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് സമ്പന്നന്മാരായ നേതാക്കന്മാർ
 ഉണ്ടാകാതെ നിവൃത്തിയില്ല. വേണ്ടകായ്ക്കുള്ളപ്പറ്റി
 വായിക്കയും പഠിക്കയും ചെയ്യാൽ പോരാ, അവയെ ക
 ണ്ടറിയുന്നതിനും നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനും മറ്റുള്ളവ
 ക്കും അനുഭവപ്പെടുത്തി അവരെയും അനുക്രമിപ്പിക്കുന്ന
 തിനും ഒരുമ്പാടുണ്ടാകണം. ഏതുപരിഷ്കാരവും നേതാ
 കന്മാരില്ലാതെ സാധിക്കുകയില്ല. തന്നത്താൻ പരീക്ഷി
 ച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതികളെപ്പറ്റിയാണ് അന്യന്മാർ
 തന്നിൽ വിശ്വാസമുണ്ടാക്കുവാൻ എളുപ്പം. ഇപ്പോൾ
 പ്രാധാന്യം ജാതിക്കോ കലത്തിനോ കടുംബത്തിനോ അ
 ല്ല, സമന്വൃത്തിനും സദ്വൃത്തിക്കും സമ്പത്തിനുമാണ്. അ
 തുകൊണ്ട് അത്തരത്തിൽ അനുഗൃഹീതരായ ആളുകൾ
 ഗ്രാമോദ്ധാരണത്തിനു മുതിരേണ്ടതാണ്. അതിൽ കൂടുത
 ലായ സമുദായസേവനവും മറ്റെന്തെങ്കിലും വിദ്യാസമ്പന്ന
 ന്മാരയെ യവാക്കന്മാർ താന്താങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിന്റെ സ
 സ്ഥിതിയെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കയാണെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ
 രീതിയെപ്പറ്റി കേട്ടുവരുന്ന ആക്ഷേപങ്ങളും തീർന്നുപോ
 യേനെ.

കടിയിടകളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കഷ്ടതകൾക്കും കലഹ
 ങ്ങൾക്കും ഉപശാന്തിക്കായി ന്യായസ്ഥന്മാരെന്ന് ബോ
 ദ്ധ്യമുള്ള അയൽപക്കക്കാരെ ആശ്രയിക്കുന്നത് ഇപ്പോ
 ഴും നടപ്പുള്ളപതിവാണ്. അങ്ങനെയുള്ള സഹായങ്ങ
 ൾ ചെയ്തു പലരേയും നല്ലവഴിക്കു തിരിക്കുന്നതിനു സ
 മർപ്പിക്കുക വിഷമമില്ല. ജാതിസ്വർഗ്ഗകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന
 ശല്യങ്ങളെ പറഞ്ഞൊതുക്കുക, ദുർവ്വയം ഉണ്ടാകുന്ന അ
 വിശ്വസ്തികളെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ശീലിപ്പിക്കുക, വേണ്ട

കായ്ങ്ങളിൽ എല്ലാവരെയും ഒന്നിച്ചുകൂടി ആലോചി
 ക്കാനും സദുപദേശങ്ങൾ കൊണ്ടു ശരിയായ സമുദായ
 ബോധം ഉണ്ടാക്കാനും ശ്രമിക്കുക, മുതലായി ഓരോ
 രത്തനം അങ്ങമിങ്ങമൊയ്തുപോരുന്ന സമുദായസേ
 വനം കുറെക്കൂടി വിപുലമാക്കുന്നതിനാണ് ഇപ്പോൾ
 ആവശ്യം നേരിട്ടിട്ടുള്ളത്.

ഇതിലേക്ക് ഉത്തമമായ ഒരു പദ്ധതിയാണ് സഹ
 കരണപ്രസ്ഥാനം. എന്നാൽ ഏതുസ്ഥാപനവും അതി
 നെന്നടത്തികൊണ്ടുപോകുന്നവരുടെ മനോഗതിയെ ആ
 ശ്രയിച്ചുള്ള ഫലമാണു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്. ആദായ
 തിനുവേണ്ടിയോ ആഴ്ത്താശക്തിസമ്പാദിക്കുന്നതിനോ
 തനതാവശ്യങ്ങൾ നിവ്ഹിക്കുന്നതിലേക്കോ ഉള്ള ഉപ
 കരണമാക്കുന്നതിനാണ് സഹകരണസ്ഥാപനത്തിന്റെ
 ഉദ്ദേശമെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളവർ വളരെയുണ്ട്.
 ഈ ധാരണ പരിഹാരം മാറിക്കളഞ്ഞു് പൊതുന
 മക്കായി അതിനെ പ്രയോഗിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പരസ്പരസഹായം ജനപ്രഭുതപദരണത്തിന്റെ അ
 സ്ഥിവാർമാണ്. അതിൽ വ്യക്തിപരമായ നേതൃത്വ
 തിനല്ല ജനസാമാന്യത്തിന്റെ സ്വാശ്രയശക്തിക്കാണ്
 പ്രാധാന്യം. അതുകൊണ്ടു് ഓരോരത്തനം മറ്റുള്ള
 വരെ ശാസിക്കുന്നതിലും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിലും ഉള്ള
 പ്രാമാണ്യത്തെ അനുസരിച്ചല്ല, എല്ലാവരും പൊതു
 നമക്കായി താന്താങ്ങളുടെ അഭ്യർത്ഥനകളെയെ എത്ര
 തോളും കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിനെ ആശ്രയി
 ച്ചാണ് ആ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വിജയത്തെപ്പറ്റി
 തീരുമാനിക്കേണ്ടതു്. കുടിയാനും ജനിയും, കർഷകനും
 കച്ചവടക്കാരനും, തൊഴിലാളിയും മേലാളും, അധമ
 ണ്ണനും ഉത്തമണ്ണനും, അവനവന്റെ നിലയനുസരിച്ചു്

തന്നോടൊപ്പമുണ്ടായവരുടെ അഭ്യർത്ഥനയെ തന്റെ സഹകരണം കൊണ്ട് പോഷിപ്പിക്കാവുന്നതു ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇതുതന്നെയാണ് ശ്രേയസ്കരമായ സമുദായ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ രഹസ്യം.

ഇങ്ങനെ സമുദായ ജീവിതത്തിന്റെ നാനാമുഖങ്ങളെ ആരാഞ്ഞു് വിലയേറിയ പല അറിവുകളും പരീക്ഷണഫലങ്ങളും പ്രായോഗിക വ്യവസ്ഥകളും സംഘടിപ്പിച്ചു് എഴുതിയിട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥം സമുദായ സ്നേഹികളുടെ ആദരം സവിശേഷം അർഹിക്കുന്നതുള്ളതിന്യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

Trivandrum, }
23rd Feb 1936. }

A. GOPALA MENON.

അദ്ധ്യായസംക്ഷേപം.

പ്രസ്താവന.

പുറം

I. പ്രാചീനഭാരതത്തിലെ ഗ്രാമസങ്കേതങ്ങൾ. 1

ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള നവ്യചിന്ത— പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യഘട്ടം മുതൽ നഗര ജീവിതത്തിനുള്ള മുൻഗണന— മഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം കാർഷികശ്രമങ്ങൾക്കുണ്ടായ പ്രാധാന്യം— അമ്മേരിക്കയിലെ ഗ്രാമജീവിതക്കമ്മീഷനും ബ്രിട്ടനിലെ കാർഷിക നിയമങ്ങളും— കഴ്സൺ പ്രഭുവും കാർഷിക വയ്പ്പേക്കുണ്ടായ— ഇൻഡ്യായിലെ 71 ശതമാനം ജനങ്ങളും കൃഷിക്കാരാണ്. ഗ്രാമജീവിതത്തിന് വലിയ വ്യത്യാസം വന്നിട്ടില്ല— സർ ചാറത്ത് മെററ് കാൽഫിന്റെ മിനിട്ട്— ഗ്രാമസങ്കേതങ്ങളുടെ അധപതനം— അതിന്റെ കാരണങ്ങൾ— റയട്ടുവാറിയും സെമിനാറിയും ഏപ്പാടുകൾ— ഇൻഡ്യൻ നീകതിയുടെ പകുതിയും ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് പോകുന്നു. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യൻ വ്യവസായനയം ഗ്രാമവാസികളുടെ കഷ്ടതയും ദാരിദ്ര്യവും.

II. ആധുനിക ഗ്രാമങ്ങൾ... ... 17

ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങൾ പലതരത്തിൽ വ്യത്യാസമുള്ളവയാണ്— അതുകൊണ്ട് സാമാന്യവിവരണം സാദ്ധ്യമല്ല— ബംഗാൾ ഗ്രാമങ്ങളുടെ സാധാരണസ്ഥിതി— ഷെലീഡാഗ്രാമവും പ്രഫസ്സർ ലൊവസ് ഡിക്കിൻസനും— പിതകേൽഘടഗ്രാമം— ബോംബെയിലെ

ജാതേഗാൺ ബദ്രകുട് ഗ്രാമം—മദ്രാസിലെ പാലാർ
ഗ്രാമം—ആസ്സാമിലെ ബുണ്ണിഹൗത്ത് ഗ്രാമം—വ
ഞ്ചോബിലെ ലൂതാക്രാംഗാമം—ഗുജറാത്തിലെ ആ
ട്ട് ഗാമം ഗ്രാമം.

III. ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണം—അതിന്റെ
മാറ്റങ്ങൾ ... 38

ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിലെ കഷ്ടതകൾ—പരിഹാരമാർഗ്ഗ
ങ്ങൾ ഉടനെ നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്—
ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള നവചൈതന്യം—പുതിയ അന്വേഷ
ണങ്ങളുടെ ആവശ്യമില്ല. പലവിധത്തിലുള്ള പ്ര
ശ്നങ്ങൾ—ജനസംഖ്യയുടെ വർദ്ധന—കൃഷിതന്നെ
പ്രധാനതൊഴിൽ—ആദായംകുറഞ്ഞുവന്നകൃഷി—ദാ
രദ്ര്യവർദ്ധന—ഇവിടേയും ഡിസ്റ്ററേലിയുടെ രണ്ടു രാ
ഷ്ട്രങ്ങൾ—ഇടനിലക്കാരുടെ ലാഭംതട്ടി എടുക്കൽ—
ആശങ്കാജനകമായആരോഗ്യം—വിദ്യാവിഹീനത—
ഗ്രാമീണരുടെ ഇടയിൽ പ്രബുദ്ധത—ഗ്രാമീണ പുനരു
ദ്ധാരണപദ്ധതി എത്രയും അത്യാവശ്യം—സമുദായ
ത്തിന്റെ സാമൂഹികമായ അഭ്യുദയത്തിനു വേണ്ടി ശ്ര
മിക്കണം—ഫലങ്ങൾക്കായി ക്ഷമയോടുകൂടി കാത്തി
രിക്കണം എന്ന് ഡാക്ടർ ബട്ടർ ഫീൽഡ് പറയു
ന്നു—പരാജയത്താൽ ക്ഷീണിക്കപ്പെടാത്ത പ്രാസാദാ
ത്മികത്വം വേണം—പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിന്
സുനിശ്ചിതമായ പദ്ധതി വേണം—ശാസ്ത്രീയമായ
കൃഷി—ബാങ്കിംഗ്—പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ—
കുടിവ്യവസായം—വിദ്യാഭ്യാസം—പൊതുജനാ
രോഗ്യം—ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ.

IV. കൃഷി ...

കൃഷി ഹരവും പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യവസായമേന്മ — യു
 റോപ്പിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലും കൃഷിക്ക് വലിയ പ്രാധാന്യം
 നൽകിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു — ഇൻഡ്യായിൽ 72 ശത
 മാനം കൃഷിക്കാർ — ഇൻഡ്യാക്ക് യോജിച്ച വ്യവസാ
 യം കൃഷിയാണ് — ഇപ്പോൾ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിന്റെ
 ഇരട്ടിഭാഗം കൃഷി ചെയ്യാം — ആക്ഷേപകരമായ വി
 ഉദ് — മണ്ണിൽ ഹ്യൂമസ്സും നൈട്രജനും കുറവാണ്.
 മണ്ണിന്റെ ഉല്പാദകശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കണം — അംഗാ
 രമ് ഉവായ കൂടുതൽ പ്രവേശിക്കണം — കൂടുതൽ വളം
 ഉപയോഗിക്കണം — ചാണകം കത്തിച്ചുകളയരുത്.
 എണ്ണക്കുരുക്കളും അമ്മോണിയാ സൾഫേറും കയറു
 മതി ചെയ്യരുത് — ഗന്ധകവും ഉപയോഗിക്കണം —
 ചൈനയിലെപ്പോലെ കമ്പോസ്റ്റ് വളം ഉണ്ടാക്ക
 ണം — വളം ഡിപ്പോകൾ സ്ഥാപിക്കണം — കൃഷിക്കാ
 ൾക്ക് വളം കടമായി കൊടുക്കണം... അഞ്ചുമുതൽ ഏഴു
 വരെ തവണ ഉഴവു നടത്തണം: നല്ല വിത്തു പാക
 ണം — കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാർ പുതിയ മാതിരി
 വിത്തുകൾ കണ്ടുപിടിക്കയും വിതപ്പിക്കയും വേണം —
 വിത്തു ഡിപ്പോകൾ സ്ഥാപിക്കണം — പരീക്ഷണത്തി
 ന്നും പ്രദർശനത്തിനും ആയി വയലുകൾ സ്ഥാപിക്ക
 ണം — ഇതിനായി പരസ്പരസഹായ സംഘങ്ങൾ
 സ്ഥാപിക്കണം — ജലസേചനം — പരസ്പരസഹായ
 ജലസേചന സംഘങ്ങൾ — വസ്തുവണ്ണങ്ങളുടെ ഏകീ
 കരണം — അതിനായുള്ള പരസ്പരസഹായ സംഘ
 ങ്ങൾ — കന്നുകാലികളുടെ വളർത്തൽ — സംരക്ഷ
 ണം — പരസ്പരസഹായ കാലി സംരക്ഷണ സംഘ
 ങ്ങൾ.

V. പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ

ജനബാദ്ധ്യതയുടെ കാരണങ്ങൾ—ഇൻഡ്യൻ കൃഷിക്കാ
 രൻ മുൻപിനാലേ കടക്കാരനാണ്—സഹകരണം
 എന്നാൽ എന്ത്?—സഹകരണ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ
 ലക്ഷ്യം—പരസ്പരസഹായ തത്വത്തിന്റെ ആവിർഭ
 വവും അതിന്റെ പ്രചാരത്തിനുള്ള കാരണവും—സു
 ഗമമായ വായ്പകിട്ടുന്നതിനു കൃഷിക്കാരനുള്ള ആവ
 ശ്യം—1904-ലെ പരസ്പരസഹായ നിയമം—റായി
 ഫീസൻ മാതൃകയിലുള്ള വായ്പസംഘങ്ങൾ—വായ്പ
 സംഘങ്ങളുടെ പ്രചാരം — സംഘവായ്പകളുടെ
 കാലാവധിയും ഉദ്ദേശ്യവും—സംഘത്തിന്റെ മൂല
 ധനം—കരുതൽധനം—പ്രചരണവേലയുടെ അഭാവം—
 കടശ്ശിഖ—ഔദ്യോഗികവായ്പയും ദീർഘകാല
 വായ്പയും—ഭൂസ്വത്തു ജാമ്യബാധകൾ — പ്രസ്ഥാന
 ത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി അതുപ്ലീകരമായിരിക്കുന്നു—
 കാർഷിക സഹകരണം—വിതരണ സംഘങ്ങൾ—
 വില്പന സംഘങ്ങൾ — കുടിൽ വ്യവസായങ്ങളുടെ
 പോഷണത്തിനുള്ള സംഘങ്ങൾ—സ്ഥായിയായ കാ
 ഷികാഭ്യദയത്തിന് ഗവണ്മെണ്ടു സഹായം ആവശ്യ
 മാണ്.

VI. കുടിൽ വ്യവസായം

കൃഷിയിൽ നിന്നുള്ള ആദായക്കുറവ്—കൃഷിക്കാരന്റെ
 അലസസമയം വിനിയോഗിക്കേണ്ട ആവശ്യം—ഗ്രാമ
 ങ്ങളിലെ ജനസംഖ്യാവർദ്ധന—കുടിയേറ്റിപ്പാർപ്പ്—
 അത് പ്രശ്നത്തിനു ശരിയായ നിവാരണമല്ല—വലിയ
 തോതിൽ നടത്തുന്ന വ്യവസായങ്ങൾ ഗ്രാമീണക്
 തൊഴിൽ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടില്ല—കുടിൽ വ്യവസാ
 യം—ഉപതൊഴിൽ—അവയുടെ പ്രത്യേകതകൾ (൧)

കേരളസാധനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനത്തെ സഹായിക്കുന്ന തൊഴിലുകൾ — പാൽ വ്യവസായം — കോഴിക്കൃഷി — ‘പഴം’ വ്യവസായം — തേനീച്ച വളർത്തൽ — സസ്യവ്യവസായം (൨) വസ്തുസാധനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനത്തെ സഹായിക്കുന്ന തൊഴിലുകൾ — നെയിത്തു വ്യവസായം — ചർമ്മം — പട്ടുത്തുവ്യവസായം — ആടുവളർത്തൽ (൩) മറ്റു വ്യവസായങ്ങൾ — തോൽ ഉഴറയ്ക്കിടുക — എല്ലു പൊടിയ്ക്കുക — കയറു വ്യവസായം — എണ്ണ ആട്ടുക — കരിമ്പു കൃഷി — ഉപ വ്യവസായങ്ങളെ പറ്റി രാജകീയ കാഷികക്കമ്മീഷന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ. സഹകരണവില്ലന — അഖിലകാരതീയ ഗ്രാമവ്യവസായ സംഘം.

VII. പൊതുജനാരോഗ്യം.

ഇൻഡ്യൻ ജനതയുടെ പരിതാപകരമായ അനാരോഗ്യം — ഗ്രാമങ്ങളിലെ ശുചിത്വമില്ലായ്മ — അനാരോഗ്യപരമായ ശീലങ്ങൾ — വളക്കുഴി — വെളിച്ചവും കാര്യം കയറുന്ന വീടുകൾ — ഗുർഗാൺ പരീക്ഷണം — സാംക്രമികരോഗങ്ങളുടെ നിവാരണം — മലമ്പനി — കൊതുക് നിവാരണം — വീട്ടിച്ചു — വലിയ രോഗവാഹി — നിരോധന മാർഗ്ഗങ്ങൾ — ബ്യൂബോണിക്സ് പ്ലേഗ് — എലിയെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപായങ്ങൾ — പൊതുജനാരോഗ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കണം.

VIII. വിദ്യാഭ്യാസം

രാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സ് ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു — ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ രീതിയുടെ പോരായ്മകൾ — തൊഴിൽ വിദ്യാഭ്യാസമാണ്

ശ്രമങ്ങളിൽ ആവശ്യം—സാമാന്യ വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ തൊഴിൽ വിദ്യാഭ്യാസം വിജയകരമാകയുള്ളൂ—വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കരണത്തിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ—സെമിനാറി സ്കൂളുകൾ—കിൻടർഗാട്ടൻ—മാനുവൽ ട്രെയിനിംഗ്—ഡ്രായിംഗ്—കൃഷി പാഠ്യവിഷയമാക്കി—ഗുർഗാൺ എക്കണാമിക്സ് സ്കൂൾ—ഗാക്കാർ ട്രെയിനിംഗ് സ്കൂൾ—മോഗാ—റൂറൽ കമ്മ്യൂണിറ്റി സ്കൂൾ—അതിൽ പഠിപ്പിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങൾ മാതൃകാതോട്ടം—തൊഴിൽ ശാലാ—പരീക്ഷണത്തിനും പ്രദർശനത്തിനുമുള്ള തോട്ടങ്ങൾ—പയ്യൂട്ടന പ്രസംഗങ്ങൾ—മായാദീപ പ്രദർശനങ്ങൾ—വായനശാലകളും ഗ്രന്ഥശാലകളും—നിശാപാഠശാലകൾ—പ്രായപൂർത്തിയാകുന്നവർക്ക് നൽകേണ്ട വിദ്യാഭ്യാസം—സ്ട്രീകർക്ക് നൽകേണ്ട വിദ്യാഭ്യാസം—കമ്മ്യൂണിറ്റി സ്കൂളിന്റെ പാഠപദ്ധതി.

IX. ഇൻഡ്യയിലെ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണ ശ്രമങ്ങൾ

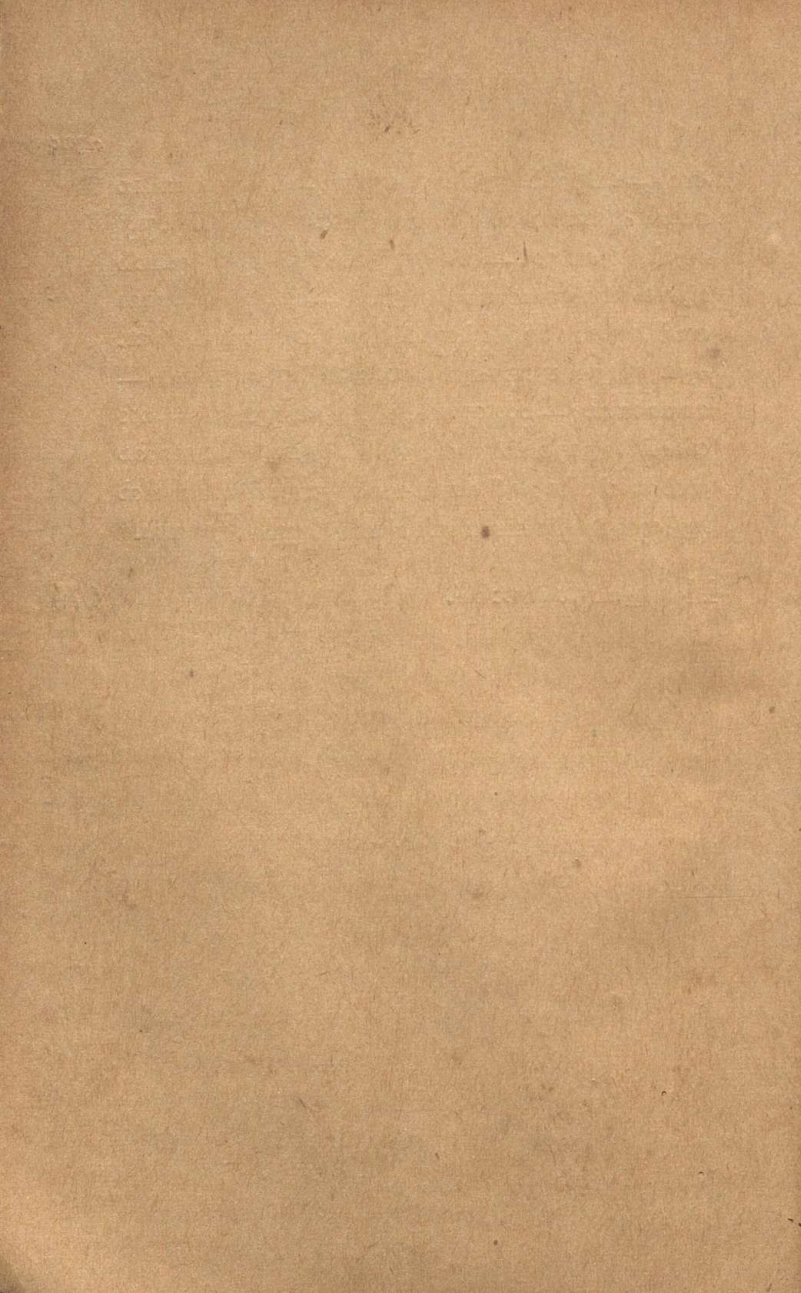
ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണത്തിൽ സാമൂഹികമായ താല്പര്യം—ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റ് ഗ്രാൻറ്—പ്രാദേശിക ഗവണ്മെന്റുകൾക്കുള്ള വിതരണം—സാമ്രാജ്യകാഷ്ഠികപയ്യൂട്ടവേക്ഷണസമിതിയുടെ ശ്രമങ്ങൾ—പഞ്ചാബിലെ പുനരുദ്ധാരണ പരിശ്രമങ്ങൾ—ബംഗാൾ—ഗൊസാബാ—ശ്രീ നികേതനം—ബംഗാളിലെ ഇതര പരിശ്രമങ്ങൾ—ബാംബെയിലെ പുനരുദ്ധാരണപദ്ധതി—സർപ്പൻറ് സൂ ആഫ് ഇൻഡ്യാസൊസൈറ്റി—ചൌധാർ—മായന്തർ—ദംഭോറാ—കെട്ട് ശിവപ്പൂർ—ഡെക്കാൺ ആഗ്രിക്കൾചറൽ അസോസിയേഷൻ

ഷൻ—ബീഹാർ ആൻഡ് ഒറീസ്സാ—സഹകരണപരമായ പുനരുദ്ധാരണം—സെൻട്രൽ പ്രാവിൻസസ് ആൻഡ് ബീഹാർ—വില്ലേജ് അപ്ലിഫ്റ്റ് ബോർഡുകൾ—വിപ്ലേരിയാ—മദ്രാസ്—അലാമൂത—ദേവയാർ മലബാർറീകൺസ്റ്റ്രക്ഷൻ ട്രസ്റ്റ്—വൈ. എം. സി. എയുടെ പുനരുദ്ധാരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ—മാൽതാബം—രാമനാഥപുരം, ആയ്കോട്ട്—വാണിക്കി—ഇന്ദുകാർ പെന്ത്—ഉളന്തർ—ബറോഡ ഇൻഡ്യൻവില്ലേജ് വെൽഫെയർ അസോസിയേഷൻ (ഇംഗ്ലണ്ട്) പ്രക്ഷേപിണി മൂലമുള്ള പ്രചരണവേല.

X. ഉപസംഹാരം.

279

ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണം.

I

പ്രാചീനഭാരതത്തിലെ ഗ്രാമ സങ്കേതങ്ങൾ.

വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിയിൽ ഗണ്യമായ സ്ഥാനത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങൾപോലും ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണത്തെപ്പറ്റി ഗാഢമായി ആലോചിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നഗരജീവിതത്തിന്റേയും ഗ്രാമജീവിതത്തിന്റേയും സ്ഥിതിവ്യത്യാസങ്ങൾ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പുരോഗതിയെക്കൂടി സാരമായി സ്पर्ശിക്കുന്നുണ്ട് എന്നുള്ളതിനെ ഇത് വെളിവാക്കുന്നു.

പതിനെട്ടാംശതാബ്ദത്തിന്റെ അന്ത്യകാലം പല തരത്തിലുള്ള സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവും ആയ ശക്തികളുടെ സംഘട്ടനംകൊണ്ട് അഭൂതപൂർവ്വമായ ഒരു പരിഷ്കാരത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമായി. നവംനവങ്ങളായ യന്ത്രസൃഷ്ടികൾ, ചരിത്രം അനന്തരകാലങ്ങളിൽ 'വ്യവസായ വിപ്ലവം' എന്ന് നാമകരണം ചെയ്ത സാമ്പത്തിക ഘട്ടത്തെ ആവിർവിച്ഛിച്ചു. സർവ്വലോകവിപണികൾക്ക് പ്രചാരം വർദ്ധിച്ചു; നഗരങ്ങൾ വളർന്നു വന്നു; ഭരണനയങ്ങൾ പട്ടണങ്ങളുടെ താഴ്വരങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. സാധുവായ കൃഷിക്കാര

നോ!— പരിഷ്കാരസൂത്ര്യന്റെ പ്രഭാപ്രസരത്തിൽ നിസ്തേജനായി, വിസ്മൃതി കോടിയിൽ ലയിച്ചു.

നഗരജീവിതത്തിന് നരകീയ മുൻഗണന ഗ്രാമങ്ങളെ അനിവാര്യമായ ഉപേക്ഷയിലേക്ക് തള്ളിവിട്ടു. സാമുദായികവും സാമ്പത്തികവും ആയ വിവിധപ്രശ്നങ്ങൾ ഉത്ഭവിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു അതിന്റെ ഫലം. അനദിനം പ്രാധാന്യം വർദ്ധിച്ചുവന്ന വൈഷമ്യങ്ങൾ തരണം ചെയ്യുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു വന്നു കൂടി. അതിന്റെ ഫലമായി ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി, പുരോഗതിക്ക് പ്രാഥമ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങൾ പോലും ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണത്തെപ്പറ്റി ഗൗരവമായി ആലോചിച്ചു തുടങ്ങി. ശാസ്ത്രീയമായ കൃഷിസൗകര്യങ്ങൾ വിപുലമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അമ്മേരിക്കയിൽ പോലും പ്രസിഡൻറ് റൂസ് വെൽട്ട്, ഗ്രാമജീവിതത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മുന്നണിയിൽ കൊണ്ടു വരുന്നതിനായി, ഗ്രാമജീവിത കമ്മീഷൻ* നിയമിച്ചു. ഈ കമ്മീഷന്റെ പര്യാപ്തവേക്ഷണങ്ങൾ കാർഷിക ലോകത്തെ സ്ഥായിയായി പരിരക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ അത്യന്താപേക്ഷിതയെ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരെ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കി. ഗ്രാമജീവിതത്തെ സുഖകരമാക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമായ പല നിർദ്ദേശങ്ങൾ അടങ്ങിയ നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ അമ്മേരിക്കയിൽ ഉണ്ടായി.

ലോക മഹായുദ്ധത്തിന് ശേഷം ബ്രിട്ടീഷുഗവൺമെന്റിന്റെയും ജനതയുടേയും ആകാംക്ഷാപൂർണ്ണമായ ചിന്ത ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കൃഷികാര്യങ്ങളെ സാമ്പത്തികമായ അസ്ഥിവാദത്തിൽ സുസ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഏറ്റെടുത്തി

* The country life Commission.

രിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് ബ്രിട്ടീഷുപാർലമെണ്ടിൽ അടിക്ക
 ടികൊണ്ടുവരപ്പെടുന്ന നിയമങ്ങളുടെ തലപ്പങ്ങളിൽ നിന്നു
 പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതാണ്. മിക്കവാറും ആണ്ടുതോറും ത
 ന്നെ കൃഷിയേയും കൃഷിക്കാരേയും സംബന്ധിക്കുന്ന പ
 ല നിയമങ്ങളും നയവിശേഷങ്ങളും പുതിയതായി ഉണ്ടാ
 യികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിയമങ്ങൾ, † കാർഷിക പയ്യുവേ
 ക്ഷണത്തിനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ, പ്രദേശങ്ങൾ, സാമ്രാ
 ജ്യവാണിജ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ മുതലാ
 യവയുടെ പുറകിൽ കൃഷിക്കാരന്റെ താല്പര്യങ്ങളാണ്
 വാസ്തവത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. കൃഷിക്കാർ പല
 സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതും അവരുടെ സ്ഥാപനങ്ങൾ
 കാർഷികസാമഗ്രികളുടെ ഉല്പാദനത്തിലും വിതരണത്തി
 ലും വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുന്നതും സാമ്രാജ്യനയത്തിൽ
 കാർഷിക താല്പര്യങ്ങൾക്കുള്ള ഗണ്യമായ സ്ഥാനത്തെ സൃ
 ഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

കൃഷിക്ക് ശാസ്ത്രീയവും സാമ്പത്തികവും ആയ രണ്ടു
 ഭാവങ്ങളുണ്ട്. കാർഷികപയ്യുവേക്ഷണവും വിദ്യാഭ്യാ
 സവും പത്തൊമ്പതാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തി
 ലാണ് അമേരിക്കയിലും യൂറോപ്പിലും ആരംഭിച്ച
 ത്. അന്നുമുതൽ കൃഷിശാസ്ത്രം അന്വേഷണം വളർന്നു
 ന്നവരുന്നു. എന്നാൽ പഠിച്ചതലങ്ങൾ പ്രവൃത്തിരൂ
 പത്തിലാക്കാനുള്ള വൈഷമ്യങ്ങൾ ഒട്ടും കുറവല്ല. സുഗ
 മവും ആദായകരവും ആയ ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളുടെ
 ആവിർഭാവം സർവ്വലോകവിപണികളെ ഉറന്നുകൊടു
 ത്തതോടുകൂടി അവിചാരിതമായ വേഗത്തിൽ കൃഷി

† Agricultural Returns, Forestry, Importation of
 Pedigree Animals മുതലായ നിയമങ്ങൾ നോക്കുക.

വാണിജ്യപരമായ നിലയിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തു-
 വ്യവസായപരമായ കൃഷിയുടെ സാമ്പത്തിക അസ്ഥി-
 വാരങ്ങളുടെ ഒരു പുനർവിധാനമാണ് ഈ പരിതസ്ഥി-
 തികൾ അത്യാവശ്യമാക്കിയത്. പരിഷ്കൃതലോക-
 ത്തിന്റെ സകലഭാഗങ്ങളിലും ഈ പുനർവിധാനത്തിനു-
 ള്ള പരിശ്രമലക്ഷ്യങ്ങൾ നാം ഇന്നു കാണുന്നുണ്ട്.

ലോകവ്യാപാരത്തിന്റെ സഭാജാഗരൂകമായ പ്രവ-
 ത്തനമദ്ധ്യത്തിലേക്ക് അവിചാരിതമായി പ്രവേശനം ല-
 ഭിച്ചപ്പോഴാണ് തന്റെ അസന്നദ്ധതയുടെ പാരമ്യം എ-
 ത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് ഇൻഡ്യാ മനസ്സിലാക്കിയത്. ഏകദേ-
 ശം മറ്റൊരാൾക്കൊപ്പം മുമ്പ് ബഹുമാനപ്പെട്ട കഴ്സൺ
 പ്രഭു സ്വതസ്സിലുമായ ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടി ഇൻഡ്യാ
 യിൽ കാർഷികപദ്ധ്യാവേഷണം ആരംഭിച്ചു. അങ്ങമിഷ്ട-
 മായി യാതൊരു യോജിപ്പുമില്ലാതെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ
 ചെയ്യുന്ന പദ്ധ്യാവേഷണ ജോലികൾ അങ്ങിനെ ശൃംഖ-
 ലിതമാകുകയും ഇൻഡ്യായിലെ കൃഷിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ
 പ്രധാനമായ ഒരു ഘട്ടത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു.
 ഇൻഡ്യായിലെ കൃഷി സ്വസ്ഥിതിയിൽ നിന്ന് അഭിവൃ-
 ധിപ്പെടുത്തുവാൻ അസാധ്യമാണെന്നുള്ള വിചാരം അടി-
 സ്ഥാനമില്ലാത്തതാണെന്ന് ഈ പദ്ധ്യാവേഷണങ്ങൾ ആ-
 ദ്യമായി സ്ഥാപിച്ചു.

ഗ്രാമജീവിതത്തിന്റെ പ്രത്യേകത കൃഷിയുടെ സ്ഥി-
 തിയേയും വളർച്ചയേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാ-
 ണ് കൃഷിയെപ്പറ്റി ഇത്രയും ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്ക-
 വാൻ ഇടയായത്. സാമ്പത്തികദാർശ്യതയുള്ള അ-
 സ്ഥിവാദത്തിൽ സംസ്ഥാപിതമാകാത്ത കൃഷിയോടുകൂടി-
 യ യാതൊരു രാജ്യത്തിനും അതിന്റെ ഗ്രാമീണ ജീവിത-
 ത്തിന്റെ പുനഃസംഘടന സാധ്യമല്ല.

ഇൻഡ്യയിലെ ജനങ്ങളിൽ ഒട്ടുമിക്കവാറും ഗ്രാമങ്ങളിൽ ജീവിക്കുകയും കൃഷിയിൽ നിന്ന് നേരിട്ടോ, പരോക്ഷമായോ ഉപജീവനം കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ്. ഇനി വളരെ കാലത്തേക്ക് ഈ സ്ഥിതിക്ക് ഒരു വ്യത്യാസം വരുന്നതിനാ ഇടയില്ല. ൧൯൩൧-ലെ കാനേഷുമാരിക്കണക്കുപ്രകാരം ഇൻഡ്യയിലെ ഹൈ ശതമാനം ജനങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്നതായും കൃഷി തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതായും കാണുന്നു. വളരെ പരാതനകാലം മുതൽ തന്നെ, ഇൻഡ്യയുടെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും ജനങ്ങൾ അവിടവിടെയായി ചിതറിപ്പിടിക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങളിൽ അടുപ്പിച്ചടുപ്പിച്ച് കൂട്ടംകൂട്ടമായി കെട്ടിഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള മൺവീടുകളിൽ താമസിച്ചുവരുന്നു. അവർ കൃഷിചെയ്യുന്നത് താമസസ്ഥലത്തിൽ നിന്ന് അകലെയായി കിടക്കുന്ന ചെറിയപാടങ്ങളിലാണ്. രാജകീയ കാർഷികക്കമ്മീഷന്റെ കണക്കുപ്രകാരം ഇൻഡ്യയിലെ ഗ്രാമങ്ങളുടെ സംഖ്യ ൫൦൦൦൦൦ * ആണ്. ഈ സംഖ്യയുടെ വലിപ്പംതന്നെ ഇൻഡ്യയുടെ ഭൗതികകൈശപത്രികകളിൽ കൃഷിക്കാരനുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥാനത്തെ തെളിയിക്കുമല്ലോ.

൧൮൫൮-ൽ ഇന്ത്യയിൽ ഇന്ത്യൻ ഡിപാർട്ട്മെന്റിന്റെ കൈവശത്തിൽ നിന്ന് ഇൻഡ്യൻ ഭരണകൂടം ബഹുമാനപ്പെട്ട ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലേക്ക് പകർത്തിന്റെ ശേഷം ഇൻഡ്യയിൽ പലവിധത്തിലുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങളും വ്യത്യാസങ്ങളും വന്നിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഗ്രാമജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാനലക്ഷണങ്ങൾക്കു വലിയ മാറ്റം വന്നി

* മറ്റു ചില കണക്കുകൾ പ്രകാരം ഗ്രാമങ്ങളുടെ സംഖ്യ ൪൦൦൦൦൦ ആണ്.

ടിപ്പു. ഓരോ ഗ്രാമത്തിലുള്ള ജനങ്ങൾക്കും സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നതിന് മറ്റെവിടേയും പോകേണ്ടതായിട്ടില്ല. എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും വസ്തുക്കളിൽ ഉടമസ്ഥാവകാശമോ അല്ലെങ്കിൽ ശാശ്വതമായ അനുഭവാവകാശമോ ഉള്ള കുറെ ആളുകളുണ്ട്. അവർ ഒന്നുകിൽ മുഴുവൻ ഭൂമിയിലും തന്നത്താൻ കൃഷി ചെയ്യുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, മറ്റു വല്ലവരേ അവരുടെ ഭൂമി കൃഷിക്ക് ഏർപ്പിക്കുന്നു. ഈ വസ്തു കൈവശക്കാരിൽ നിന്ന് താണു്, പാടങ്ങളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന ഒരുതരം വേലക്കാരാണു് അടുത്തപടിയിൽ ഉള്ളതു്. ഇവരിൽ ചിലർക്കു് ചെറിയ ഒരു വസ്തു സ്വന്തമായി കണ്ടേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നരണ്ടു വയലുകൾ അവർ പാട്ടത്തിന് എടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു് വരാം. മറ്റു ചിലർ വയലിൽ ജോലിക്കുടുതലുള്ള കാലത്തിൽ മാത്രം കൃഷിജോലി ചെയ്യുകയും മറ്റു സമയങ്ങളിൽ ചെറിയ കൈത്തൊഴിലുകൾ ചെയ്തു് ഉപജീവനം കഴിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കും. ഏറ്റവും ചെറിയ ഗ്രാമങ്ങളിലൊഴിച്ചു് മറ്റെല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും ഒന്നോ ഒന്നിലധികമോ ആശാരിമാരും കൊല്ലന്മാരും കാണാം. ഗ്രാമത്തിലെ കൃഷിക്കാരുടെ ഉപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക നന്നാക്കുക, മുതലായവയാണു് അവരുടെ തൊഴിൽ. വീട്ടിൽ ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുന്നതിന് സാധാരണയായി ഒന്നോ രണ്ടോ മൂന്നോ, ചിലപ്പോൾ അതിലധികമോ പീടികകൾ കാണാം. ഗ്രാമത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ചില്ലറ സാമാനങ്ങൾ ഈ കച്ചവടക്കാർ വിലയ്ക്കു് വാങ്ങിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യും. അത്യാവശ്യക്കാർക്കു് പണം കടം കൊടുക്കുന്നതും ഈ “കൊച്ചുമുതലാളി”തന്നെയാണു്. ഗ്രാമത്തിലുള്ള ഹിന്ദുക്കൾക്കു് കുളിച്ചുതൊഴുന്നതിന് അമ്പ

ലങ്ങളും ഇതരമതസ്ഥങ്ങളു പള്ളികളും അവിടെതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കും. മുത്തമൻ, അപ്പപ്പൻ, അമൻ മുതലായ പൂവികന്മാർ താമസിച്ചിരുന്ന വീടുകളിൽതന്നെ ആയിരിക്കും ദ്രുധികം വീടുകാരും താമസിക്കുന്നത്. ഗ്രാമത്തിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രം മിക്കവാറും അവിടുത്തെ വീടുകാരുടെ പൂർവ്വകന്മാരുടെ ചരിത്രങ്ങൾതന്നെ ആയിരിക്കും. ഓരോ വീടുകളിലും രണ്ടും മൂന്നും കുടുംബങ്ങളുള്ള ജലസമൃദ്ധിയോടുകൂടിയത് മുതൽ ഒരു ഗ്രാമത്തിനു മുഴുവൻകൂടി ഒരു കിണർ മാത്രമുള്ള ജലഭൂമിത്തോടു കൂടിയത് വരെയുള്ള ഗ്രാമങ്ങൾ ഇൻഡ്യായിൽ ഉണ്ട്. കൃഷിക്ക് വേണ്ട വെള്ളം അതതുഗ്രാമങ്ങളുടെ അവസ്ഥ പോലെ നദി, തോട്, കിണർ, കുളം, എന്നിവകളിൽ നിന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നു. ഗ്രാമങ്ങളുടെ ചുറ്റുമോ ചില ഭാഗങ്ങളിലോ ഉള്ള കുറിക്കാടുകളിലെ ചുള്ളികളോ ഉണക്കച്ചാണകമോ ആണ് തീയുണ്ടാക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അടുത്ത കൃഷിക്കുള്ള വിത്തു മിക്കവാറും കൃഷിക്കാർതന്നെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളും. അഥവാ ഇല്ലാതെവന്നാൽ കടംകൊടുക്കുന്നതിന് വിത്തുണക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന പൊലിക്കടക്കാർ അസാധാരണയല്ല. ഓരോവീട്ടിലും പശുക്കളോ എരുമകളോ കാണാം. അവയ്ക്ക് തീറ്റിക്കൊടുക്കുന്നതിന് പൊതുവായ മേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കായി കന്നുകാലിക്കാർ ദിവസംതോറും അടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന കാലിവർഗ്ഗത്തെയും ചിലപ്പോൾ മിക്കഗ്രാമങ്ങളിലും കാണാം. വിത്തുക്കാളകൾ സൗജന്യമായും ചിലപ്പോൾ ക്രലിക്കും കൊടുക്കുന്നതിനായി. ഒന്നിലധികം ആളുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. തൊഴിൽ ജനനത്തെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. ആശാരി, മുണ്ടലക്കുവാനോ ക്ഷവരക്കാരൻ കൊല്ലപ്പണിക്കായോ പോകുന്ന തൊഴിൽസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ

ലക്ഷ്യം വളരെ ദുർലഭമായിട്ടേ കാണുന്നുള്ളൂ. കല്പിത റോഡിൽനിന്നും പരിഷ്കാരമുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും ഒരു ഗ്രാമം എത്ര അകലയാണോ അത്രയും ദൃഢതയുള്ള ഒരു ഗ്രാമജീവിതത്തെയാണ് നാം അവിടെ കാണുന്നത്. ഇങ്ങനെ സകലആവശ്യങ്ങളും നിറവേററതെക്കൂ ഏല്പാസൗകര്യങ്ങളോടും കൂടിയ ഗ്രാമങ്ങൾ ഇൻഡ്യയിലെ പലതരത്തിലുള്ള സംസ്കാരങ്ങളുടേയും വിളനിലമായി പ്രശോഭിച്ചിരുന്നു.* ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ സംപൂർണ്ണ ഗ്രാമങ്ങളിൽമാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ എന്നെല്ലാ വരും വിശ്വസിക്കുകയും ഗ്രാമജീവിതത്തിന്റെ ശാന്തതയും സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കും യാതൊരു കേടും തട്ടാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പട്ടണങ്ങളിൽ താമസക്കാരായ ഭരണനേതാക്കന്മാർപോലും പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു വന്നു.

പ്രാചീനകാലത്തിലെ ഗ്രാമസങ്കേതങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യതയും, ഇൻഡ്യയിലെ സമാധാനവും ഐശ്വര്യകരവും ആയ ജീവിതത്തിന് എത്രമാത്രം കാരണമായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് പല ആംഗ്ലോയഭരണനേതാക്കന്മാരുടേയും, ചരിത്രകാരന്മാരുടേയും, ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടേയും ലേഖനങ്ങളിൽനിന്ന് നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയും.

മുവനം-നവംബർ റോഡിലെ സർചാൺസ് മെറ്റാൽപിന്റെ (അന്ന് ഗവണ്ണർ ജനാലിന്റെ കൌൺസിലിലെ ഒരംഗവും, പിന്നീടു്, ആക്ടിംഗ് ഗവർണർ ജനാലും, വൈസ്രായിയും) ഒരു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട "മിന്നിട്ടിൽ" ഈ ഗ്രാമസങ്കേതങ്ങളെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—

* Rabindranath Tagore.

“ഇത്ര ഗ്രാമസങ്കേതങ്ങൾ ചെറിയ പ്രജാധിപ
 ത്വസ്ഥാപനങ്ങളാണ്. അവക്കാവശ്യമുള്ള സകലതും
 അതിൽ തന്നെയുണ്ട്. അന്യരെ യാതൊന്നിനും ആശ്ര
 യിക്കേണ്ട ആവശ്യമേ അവർക്കില്ല. മറെറല്ലാസ്ഥാപന
 ങ്ങളും നശിച്ചുപോകുന്നസ്ഥലത്തും അവയ്ക്ക് യാതൊരു
 വ്യത്യാസവും വരുന്നില്ല. പല രാജവംശങ്ങൾക്കും
 നാശം സംഭവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ!. വീണ്ടും വീണ്ടും വിപ്ലവ
 ങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കട്ടെ!. ഹിന്ദുക്കൾ, പട്ടാണി
 കൾ, മുക്തിലന്മാർ, മധാരാഷ്ട്രന്മാർ, സിന്ധുകാർ,
 ഇംഗ്ലീഷുകാർ എന്നിങ്ങനെ മാറിമാറി ഭരണശക്തികൾ
 വന്നുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ!. എന്നാലും, ഗ്രാമസങ്കേതങ്ങൾക്ക്
 യാതൊരു വ്യത്യാസവും വരികയില്ല. വഴക്കുണ്ടാകുന്ന
 കാലത്തു് അവരുടെ ശക്തികൾ അവർ യോജിപ്പിച്ചു്
 ആക്രമണത്തെ തടുക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നു. എത്രശക്തിക
 ളുടെ നൈന്യനിര അവരെ കടന്നുപോകട്ടെ! അവരുടെ
 കന്നുകാലികളെ തടുത്തുപിടിച്ചു്, ഗ്രാമത്തിനകത്തു
 സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു്, ശത്രുസൈന്യം നിർബ്ബായം മുമ്പോട്ടു
 പോകുന്നതിനു് അവർ അനുവദിക്കുന്നു. അവരെ തന്നെ
 ആക്രമിക്കുന്നതിനായും കൊള്ളയിടുന്നതിനായും ശത്രുക്കൾ
 ആത്മതടുക്കുമ്പോൾ ആത്മചവുലം ജനങ്ങളും അവരു
 ടെ കാലിവാർഗത്തോടും മറ്റു ജംഗമസ്വത്തുക്കളോടും
 കൂടി അടുത്തു് എവിടെയെങ്കിലുമുള്ള ബന്ധുഗ്രാമത്തി
 ലേക്ക് പോകുകയും ശത്രുക്കൾ കളം ഒഴിയുമ്പോൾ തിരി
 കെവന്നു് വീണ്ടും അവരുടെ സമാധാനപരമായ തൊ
 ഴിൽ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. രാജ്യം വളരെക്കാലം തുടന്നു്
 കൊണ്ടുപോകുന്ന വലിയകലഹങ്ങളിൽ പെട്ടുഴലുകയാ
 ണകീൽ ഗ്രാമക്കാർ കലഹങ്ങൾ ഒതുങ്ങി സമാധാനം
 ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ പുറമേ എവിടെയെങ്കിലുമുള്ള ഗ്രാമ

ത്തിൽപോയിതാമസിക്കുകയും എല്ലാംശാന്തമാകുമ്പോൾ
 തിരിച്ചുവരികയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ സ്വന്തം ഗ്രാമ
 ത്തിൽ നിന്നു് അകന്നതാമസിക്കേണ്ടകാലം അതിദീ
 ഘ്വം ചിലപ്പോൾ ഒരുതലമുറക്കാലം മുഴുവൻ നീണ്ടു്
 നിൽക്കുന്നതും ആയിരുന്നേക്കാം. അപ്പോൾ അടുത്ത
 തലമുറക്കാർ മടങ്ങിവരുന്നു. മക്കൾ അമ്മന്റെ സ്ഥാന
 ങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നു; ഗ്രാമത്തിന്റെ സ്ഥലത്തിന്നും വി
 സ്തീർണ്ണത്തിന്നും യാതൊരു വ്യത്യാസവും വരികയില്ല. വീടു
 കൾ യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ തന്നെ വീണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നു.
 ആക്രമണത്തെ ഭയന്നോടിപോയപ്പോൾ വയലുകൾ ആ
 രുടെ അധീനത്തിലിരുന്നോ അവർ തന്നെയോ അല്ലെ
 കിൽ അവരുടെ സന്താനങ്ങളോ തിരികെ വരുന്നവ
 സരത്തിൽ ആ വയലുകൾ കൃഷിചെയ്തുതുടങ്ങുന്നു. ഏതെ
 കിലും ചെറിയ ഒരു ആക്രമണം ഉണ്ടായാൽ ഉടൻ ഓ
 ടിഒളിയ്ക്കു തക്ക ഭീരുക്കളാണു് അവർ എന്ന് തെറ്റിധരി
 കരുതു്. സാമാന്യം ശക്തിയോടുകൂടിയ ആക്രമണ
 ങ്ങൾ പോലും തട്ടുതുനിറുത്തതക്ക ശേഷിയും സന്നാ
 ഹങ്ങളും അവർക്കുണ്ടു്. ബലശൂന്യത പ്രത്യക്ഷമാകുകയും
 മേലിൽ നാശം മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ എന്നുള്ളതു നിശ്ച
 യമാകുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ അവർ ശത്രുക്കളെ പ്രതി
 രോധിക്കുതന്നെ ചെയ്യും.

ഓരോന്നും ചെറിയ ഓരോ രാജ്യങ്ങളായി വിചാ
 രിയ്ക്കപ്പെടാവുന്ന ഈ ചെറിയ ഗ്രാമസങ്കേതങ്ങളുടെ
 ഐക്യമാണു്, പലവിപ്ലവങ്ങളുടേയും വ്യത്യാസങ്ങ
 ഉടേയും ആക്രമണങ്ങൾക്കിടയിലും ഇൻഡ്യൻജനതയെ
 അവരുടെ സ്വതസ്സിദ്ധമായ ഗുണഗണങ്ങളോടുകൂടി ഭദ്ര
 മായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു് പ്രധാനപ്പെട്ട കാരണങ്ങളി

ലൊന്നെന്നുള്ളതിന് സശയമില്ല. അവരുടെ സുഖ സമാതന്ത്ര്യങ്ങൾക്ക് നിദാനമായി നിന്നിട്ടുള്ളതും ഇതുതന്നെയാണു്.”—

ഒരുകാലത്തു് ഇൻഡ്യാക്കാർക്കു് അസൂയാസ്സദമായ ഐശ്വര്യസമാധാനങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്തുവന്ന ഈ ഗ്രാമസങ്കേതങ്ങൾ കാലാന്തരത്തിൽ നാമാവശേഷമായിപ്പോകുകയാണു് ചെയ്തതു്. ഇതിനു കാരണങ്ങൾ പലതാണു്. എങ്കിലും പ്രധാനമായതു് ഇംഗ്ലീഷുകാർ കരമീടാക്കലിനുവേണ്ടി സ്വീകരിച്ച നയമാണു്. ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നു കൂട്ടായി പിരിച്ചു് അധീശശക്തിക്കു് കൊടുക്കുന്ന നികുതിഏർപ്പാടു മാറി, നികുതി കൊടുക്കുന്നതിനു് ഓരോ ഭൂമിഉടമസ്ഥനേയും ഉത്തരവാദിയാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ബ്രിട്ടീഷു് ഗവണ്മെണ്ടു സ്വീകരിച്ചു. അപ്പോൾ പൌരസ്ത്യജീവിതത്തിൽ ഐശ്വര്യസമ്പത്തായിരുന്ന ഗ്രാമസങ്കേതങ്ങൾ നാമാവശേഷമായി. ഇംഗ്ലീഷുകാർ അവരുടെ ഭരണം സുസ്ഥിരമാക്കുന്നതിനായി ഇൻഡ്യായിൽ സ്വീകരിച്ച “റയട്ടുവാറി”† നയം ഇൻഡ്യൻ കൃഷിക്കാരന്റെ സാമൂഹ്യജീവിതം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും വൃക്കുറി എന്നുള്ള നിലയിൽ അവന്റെ ജീവിതത്തെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. കൃഷീവലന്റെ ഐശ്വര്യം അന്നുമുതൽ നാശിക്കുന്നതും കുറഞ്ഞുവന്നു. അവന്റെ വരവുകുറഞ്ഞു: ശക്തി ക്ഷയിച്ചു: സുഖം എന്നുള്ളതു് കണികാണുവാൻപോലും ഇല്ലാതെയായി. ഗ്രാമസങ്കേതങ്ങളുടെ തിരോധാനം മുതൽ ശാശ്വതമായ ദുഃഖത്തിലേക്കും

† Ryotwary System.

കഷ്ടതയിലേക്കും ഉള്ള തുടർച്ചയായ ഒരുയാത്ര ആണ് കൃഷിക്കാരൻ തുടങ്ങിയത്.

ഒരു രാജ്യം അന്യശക്തിയ്ക്കുയീനമാകുന്ന അവസരത്തിൽ ആ രാജ്യത്തിന്റെ ഗുണപൗരജ്വല്യങ്ങളിൽ ഏറിയകൂറും ഭരണശക്തിയെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനായി വിനിയോഗിച്ചുപോകുന്നത് സാധാരണയാണ്. ഇൻഡ്യായും ഈ പരമാർത്ഥത്തിന് ഒരു വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല. മൗവ്വെൽ ഇൻഡ്യാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വപൂർണ്ണമായ ഭരണം ഈസ്റ്റിൻഡ്യാക്കമ്പനിക്കാരിൽനിന്ന് ഗുണവതിയായ വിക്ടോറിയ മഹാരാജ്ഞി ഏറ്റെടുത്തപ്പോൾ മുതൽ ഇൻഡ്യായിലെ മുതലെടുപ്പിൽ ഒരു സിംഹഭാഗത്തിന്റെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കുള്ള നിർമ്മനം അനിവാര്യമായി തീർന്നു. ഭരണകൂടത്തിലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എല്ലാപേരുംതന്നെ വിദേശീയരായിരുന്നതിനാൽ അവർക്ക് രാജ്യസേവക്ക് പ്രതിഫലമായിക്കൊടുത്തുവന്നിരുന്ന ശമ്പളത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും ഈ നാട്ടിൽ ചിലവാകാതെ പുറത്തുപോകേണ്ടതായി വന്നു. മുകിലന്മാർ, പട്ടാണികൾ, മഹാരാഷ്ട്രന്മാർ എന്നിവരുടെ കാലങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെയൊരു ബഹിർമ്മനത്തിനു വഴിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. വലിയകൊട്ടാരങ്ങൾ, രമ്യഹമ്മ്യങ്ങൾ, ദേവാലയങ്ങൾ, ശവകുടീരങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വയ്ക്കുവേണ്ടി ധാരാളം ധനം ചിലവാക്കിയിരുന്ന മദ്ധ്യകാലത്തിലെ വാഴ്ചക്കാർപോലും, അവർ ഈ രാജ്യത്തുനിന്ന് സമാർജ്ജിച്ച പണം ഇവിടെതന്നെ ചിലവാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

ഇൻഡ്യൻ ജനതയുടെ ഇന്നത്തെ ദാരിദ്ര്യത്തിന് മറ്റൊരാൾക്കാരണം, ഈസ്റ്റിൻഡ്യാക്കമ്പനിയും ബ്രിട്ടീഷു

സിംഹാസനവും തമ്മിലുള്ള കൈമാറക്കരാറിന്റെ പണം ഇൻഡ്യാ കൊടുക്കേണ്ടതായിവന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ചുവപ്പു-ൽ ഈസ്റ്റിൻഡ്യാക്കമ്പനിക്കാരുടെ മൂലധനം പല ചെറിയകടങ്ങൾ വാങ്ങിയാണ് കൊടുത്തുതീർത്തത്. അത് ഒരു ഇൻഡ്യാൻ പൊതുക്കടമായി തീർന്നു. ചുവപ്പു-ൽ ൫൧,൦൦൦,൦൦൦ പവനായിരുന്ന കടം ചുവന്നു-ൽ ൯൦,൦൦,൦൦൦ പവനായും ചുവപ്പു-ൽ ൨൦൦,൦൦൦,൦൦൦ പവനായും വർദ്ധിച്ചു. ഈ സംഖ്യക്ക് കൊടുക്കേണ്ട ഭീമമായ പലിശയും സാധുവായ ഇൻഡ്യാൻ കൃഷിക്കാരൻ വഹിക്കേണ്ടതായിവന്നു. യൂറോപ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം ഇനത്തിലും “ഹോം ചാർജ്ജ്സ്” എന്ന ഇനത്തിലും മറ്റുപല ഞാത്തവും ചില്ലറയുമായ ഇനങ്ങളിലും ആയി ഇൻഡ്യാൻ നികുതിയുടെപകുതി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് പോകുന്നു* അങ്ങിനെ സുഖസുന്ദരമായ ഭാരതീയവാതം മറ്റുരാജ്യങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കയും പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!

പതിനെട്ടാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഇൻഡ്യാൻ വ്യവസായങ്ങൾക്ക് ഗണ്യമായ പുഷ്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. കൃഷി ഇൻഡ്യാൻ ജനതക്ക് എത്രമാത്രം പ്രധാനമായിരുന്നോ അത്രയുംതന്നെ വ്യവസായവും ഇൻഡ്യാക്കാർക്ക് പ്രാധാന്യമുള്ളതായിരുന്നു. ഇൻഡ്യാൻ തറികളിൽ നെയ്യുണ്ടാക്കുന്ന മോഹനവസ്ത്രങ്ങൾ ഏഷ്യായിലും യൂറോപ്പിലും ഉള്ള വലിയ കമ്പോളങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മികച്ച ബഹുമാനത്തോടുകൂടി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. പലതരത്തിലുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ, അക്കാലത്തു ഭൂമിയില്ലാത്തവർക്ക്

*Economic History of India by R. C. Dutt. Page xiii.

ഉപജീവനമാർഗ്ഗം പ്രദാനം ചെയ്തുവന്നു. കൂടാതെ, കൃഷി കൊണ്ടുമാത്രം ഉപജീവനം കഴിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത പലർക്കും ഈ കടിൽ വ്യവസായങ്ങൾ അവരുടെ കൃഷിയില്ലാത്ത കാലങ്ങളിൽ തൊഴിലും ആദായവും നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഡാക്കാമസ്ലിൻ, ദെമ്രാ, പട്ടുതരങ്ങൾ, കസവുവേലകൾ, ദന്തപ്പണികൾ ഇവയെല്ലാം ഇൻഡ്യാ കേൾവിപ്പെട്ടിരുന്നതാണ്. മൂഷിദാബാദിലെ “ദുബ്‌രാജ്” തന്തുബായൻ” അവതുകൊല്ലത്തിനു മുമ്പു മാത്രമാണ് തന്റെ നെയ്ത്തുതറിയിൽനിന്ന് അതിവിശേഷങ്ങളായ വസ്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി ലോകത്തെ വിഭ്രമിപ്പിച്ചത്.* എന്നാൽ ഈ പ്രാമാണ്യമെല്ലാം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ക്രലിക്കാരൻ വേല നൽകുന്നതിനും അവിടുത്തെ ചരക്കുകൾക്ക് കമ്പോളംകണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും ഉള്ള ശ്രമങ്ങൾക്കിടയിൽ നഷ്ടമായി. ബ്രിട്ടനിലെ വ്യവസായങ്ങൾക്ക് കീഴ്പെട്ട് അവയുടെ ഉല്പാദനങ്ങൾക്ക് കമ്പോളം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ട കർത്തവ്യം ഇൻഡ്യായുടെ മേൽ നിലനിൽക്കുന്നുള്ളതായിരുന്നു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ പതിനെട്ടാം പത്തൊമ്പതാം ശതാബ്ദങ്ങളിലെ ഇൻഡ്യൻ വ്യവസായ നയം. ബ്രിട്ടീഷ് വ്യവസായങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള അസംസ്കൃത സാധനങ്ങൾ ചമച്ചുകൊടുക്കുക എന്നുള്ളതായി ഇൻഡ്യായുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ജോലി. ഈ നയവിശേഷത്തിന്റെ അടിതീയമായ വിജയത്തിന് വേണ്ടി ബ്രിട്ടീഷുഭരണനേതാക്കന്മാർ പലതും ചെയ്യേണ്ടതായിവന്നു. കമ്പനിവക യന്ത്രശാലകളിൽ, ഇൻഡ്യൻ കൈത്തൊഴിലുകാർ നിർബ്ബന്ധമായി ജോലിചെയ്യത്തക്ക വിധത്തിൽ അത്ര വളരെ വേല അവിടെ ഉണ്ടാക്കി. കച്ചവടത്തിൽ

* Cottage Industries of Bengal by J. K. Mazumdar M. Sc.

നായി വന്നു താമസിക്കുന്നവർക്ക് ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവരുടെ മേലും നെയ്തുതുകാരുടെ മേലും വിപുലമായ അധികാരങ്ങൾ കൊടുത്തു അവർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമായി ഇഷ്ടാനുസരണമുള്ള തൊഴിൽ ചെയ്യുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതാക്കി. ഇൻഡ്യൻ തുണിത്തരങ്ങൾക്കും പട്ടുകൾക്കും അതികലശലായ ഏറ്റെടുക്കലിൽ വെച്ചു ഇംഗ്ലണ്ടിലും ഇതരരാജ്യങ്ങളിലും അവയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന കച്ചവടസാധ്യത ഇല്ലാതാക്കി. അതേസമയത്തുതന്നെ ഇംഗ്ലീഷു സാമാനങ്ങൾക്കും ഇറക്കുമതിതീരുവ ഇല്ലാതേയും, ഉണ്ടാകാതെന്നു വളരെ ചെറിയ തോതു വെച്ചും, ഇൻഡ്യയിൽ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുവാൻ അനുവദിക്കുകയും ഇൻഡ്യാക്കാറെക്കൊണ്ടുകൂടി അതു വാങ്ങിപ്പിടിക്കുന്നവർക്കും അതു് അത്ര ലാഭത്തിൽ ഇൻഡ്യൻ കമ്പോളങ്ങളിൽ വിൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ "സമതലത്തിൽ പോരാട്ടുവാൻ അസാധ്യമായ എത്രശക്തിയെ രാഷ്ട്രീയമായ അനീതിയുടെ ഭൂഷുകരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു" ആദ്യം അമച്ഛ് വരുത്തുകയും പിന്നീടു് ഞെക്കിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു" എന്നാണ് സുപ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരനായ മിസ്റ്റർ എച്ച്. എച്ച്. വിൽസൺ† ഒരിക്കൽ ഈ നയത്തെപ്പറ്റി പറയുകയുണ്ടായതു്. പലലക്കും ഇൻഡ്യൻ കൈത്തൊഴിലുകാർക്ക് അവരുടെ ആദായം നശിച്ചു; ഇൻഡ്യാക്കാർക്ക് അവരുടെ പ്രധാന ധനാഗമമാക്കുകളിൽ ഒന്നു ശാശ്വതമായി നഷ്ടമാകുകയും ചെയ്തു. യൂറോപ്പിൽ ആവിശ്കരിക്കൊണ്ടു് വേലചെയ്യുന്ന നെയ്തുതുകാരി കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇൻഡ്യൻ വ്യവസായത്തിന്റെ അധഃപതനം നിശ്ചിതമായി. എന്നാൽ അതിവിടെയും തുടങ്ങി

† H. H. Wilson.

വ്യവസായം പുഷ്ടിപ്പെടുത്താമെന്നുദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ പത്തനിയുടെ വിഭവങ്ങൾക്ക് ഒരു എക്സൈസ് തീരുവ ചുമത്തി ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായുള്ള മത്സരം ദുഷ്കരമാക്കി തീർത്തു.

ഇപ്രകാരം ഞെക്കി ഞെരുക്കി നശിപ്പിച്ച വ്യവസായം, ദുർഭരമായ നികുതിയോടുകൂടിയ കൃഷി, രാജ്യത്തിലെ വരവിൽ പകുതിയിലധികം അന്യരാജ്യത്തേക്കയക്കേണ്ട ആവശ്യം, ഇവകൾ ഒന്നുചേർന്നപ്പോൾ, ഇൻഡ്യായുടെ സാമ്പത്തികകൈപയ്യും നഷ്ടമാകയും ഇൻഡ്യാൻ ജനത ബുദ്ധിമുട്ടിലും കഷ്ടപ്പാടിലും നിമഗ്നമാകുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ കൂടെ, ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പൽക്കുറവ് കാരണങ്ങളായി സാധാരണ പഠയാറുള്ള ജനസംഖ്യാവർദ്ധന, ക്ഷാമങ്ങളുടെ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചുള്ള ആഗമനം, കൃഷിക്കാരുടെ സൂക്ഷ്മരേഖയും മിതവ്യയശീലത്തിന്റെ അഭാവവും, അവന്റെ ഋണബാധ്യത, എന്നിവകൂടി ചേർന്നു. അപ്പോൾ ഇൻഡ്യാൻ കൃഷിക്കാരൻ ദാരിദ്ര്യത്തിലും ദുരിതത്തിലും ആണ്ടു.

ഏകകേന്ദ്രപ്രകാരം, ഇൻഡ്യായിലെ ഗ്രാമവാസികൾ ആശനശിച്ച ഒരു മനുഷ്യശരീരം മാത്രമായി പരിണമിച്ചു.

II

ആധുനികഗ്രാമങ്ങൾ.

ഇന്നത്തെ ഗ്രാമങ്ങളുടെ സമ്പൽസ്ഥിതിയേയും അവകളിലെ നിവാസികളുടെ സാമ്പത്തികജീവിതത്തെയും വിവരിക്കുന്നത് ശ്രമസാധ്യമായ ഒരു കാര്യമാണ്. അടുത്ത കുറെക്കാലങ്ങളായി മാത്രമെ ഇൻഡ്യൻ ധനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഗ്രാമങ്ങളുടെ പരിശോധന പ്രത്യേക വിഷയമായി ഗണിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടുള്ളൂ. മേജർ ജാക്ക്, പനൻഡിക്കർ, കാൽവട്ട്, ഡാർലിംഗ്, ഡാക്ടർ മാൻ, കേശവയ്യങ്കാർ, ജിത്ബർട്ട് സ്റ്റേറ്റർ, മക്യാർ, കീററിംഗ് മുതലായവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഗ്രാമങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികസർവ്വേകൾ നടത്തിത്തുടങ്ങിയതിന്റെ ശേഷം മാത്രമെ ഇന്നത്തെസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി വിശ്വാസയോഗ്യമായ ഏതെങ്കിലും രേഖ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. ഇൻഡ്യയിലെ ൨൦൦,൦൦൦ ഗ്രാമങ്ങളുടേയും ഇന്നത്തെസ്ഥിതിയെ സംഗ്രഹിച്ച് ഒരു സാമാന്യവിവരണം എഴുതുന്നത് സാധ്യമല്ല. ഫിമവാൻ മുതൽ കന്യാകുമാരിവരെ വിശാലമായിക്കിടക്കുന്ന ഈ മഹാരാജ്യത്തിന്റെ ഒരറ്റത്തെ ഗ്രാമം മറ്റൊരു അറ്റത്തുള്ളതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുമ്പോൾ, ഭാഷ, സംസ്കാരം, ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി, ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ, വസ്രൂധാരണക്രമം എന്നിവകളിൽ അവ തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമുള്ളതായി കാണാം. അതുകൊണ്ട്, ഈ രാജ്യത്തിൽ അങ്ങിങ്ങും കിടക്കുന്ന ചില ഗ്രാമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിവരണങ്ങൾ ക്രോഡീകരിച്ച് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുക മാത്രമെ സാധ്യമാകുകയുള്ളൂ.

ബംഗാൾ*

ബംഗാൾ ഗ്രാമങ്ങളിലെ കായ്കങ്ങൾ പഞ്ചായത്തു കാരാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. അവർ അഞ്ചുപേർ അടങ്ങിയ ഒരു ഭരണമണ്ഡലമാണ്. ഗ്രാമത്തിലെ പ്രായപൂർത്തിയവന്ന ആളുകൾ ഇവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണ്. ഇവർക്കുള്ള അധികാരം ഒരു രാജശക്തിയുടേയും ഭാനമായിരുന്നില്ല. നാട്ടുനടപ്പായിരുന്നു മിക്കവാറും പ്രമാണം. സ്വയം ഭരണത്തലം ഈ ഗ്രാമങ്ങളിൽ സവിശേഷം അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നു. ഗ്രാമത്തിന്റെ വകയായ ഭൂമി അവിടെ താമസിക്കുന്ന ആളുകളുടെ സ്വന്തവും പൊതുവേയും ഉള്ള താല്പര്യങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായവിധത്തിലാണ് കൈകാര്യം ചെയ്തുവന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വേണ്ടത്ര പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്നു. ഗ്രാമത്തിലെ തുരുവരൻ (തുരുമഹാശയൻ) മറ്റുള്ള പ്രമാണികളെപ്പോലെതന്നെ ബഹു മാന്യനും അധികാരമുള്ളവനും ആയിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, ഗ്രാമത്തിലെ ഭരണമണ്ഡലം ഒരു ചെറിയ രാജ്യഭരണചക്രത്തെപ്പോലെതന്നെയായിരുന്നു.

കേന്ദ്രീകൃതമായ ഇന്നത്തെ ഭരണകൂടത്തിന്റെ ആവിർഭാവം മേൽവിവരിച്ച ഗ്രാമഭരണരീതിയെ പാടെ ധ്വംസനംചെയ്തു. കേവലം സ്വയംഭൂവായിരുന്ന അന്നത്തെ സാമ്പത്തികചക്രത്തെ അത് ഇല്ലാതാക്കി. ചുമതല ഭാഗിച്ചു്, ദേശീയഭരണത്തെ ഇപ്പോൾ വിരൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഐക്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന നാലഞ്ചുപേർക്ക് മാത്രം കൊടുത്തിരുന്ന അധികാരങ്ങൾ ഇപ്പോൾ

* Indian Peasant by N. Gangulee, 1935.

ചകിട്ടു ഓരോരുത്തർക്കായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഭൂസ്വത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥതയെപ്പറ്റിയും വിശേഷപ്പെട്ട നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പണ്ടത്തെ സാമൂഹ്യപരമായ അടിസ്ഥാനം എടുത്തുകളഞ്ഞത് നിമിത്തം കാഷ്ചികതാല്പയങ്ങൾക്ക് സാരമായ ഹാനി സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രഫസർ ജി. ലോവെസ് ഡിക്ലിൻസൺ, ഷെലി ഡാ എന്ന ഒരു ഗ്രാമം സന്ദർശിച്ചതിന്റെശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡയറിയിൽ ആ ഗ്രാമത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “മനോഹരമായ ശിപ്പവേലകളാൽ അലംകൃതങ്ങളായിരുന്ന ചുവന്ന ഇഷ്ടികകളുടെ പൊട്ടിപ്പൊടിഞ്ഞ അവശിഷ്ടങ്ങളിൽ കൂടി ദിവ്യമായ അശ്വമേധ്യത്തിന്റെ വേരുകൾ കൂടിയിരിക്കുന്നു” ജടിലമായിരിക്കുന്നു. കുറെക്കൂടി പഴക്കംകുറഞ്ഞ ഒരു കെട്ടിടത്തിൽ കൃഷ്ണന്റെയും രാധയുടെയും പ്രതിമകളും നാമ്പ്രതലത്തിൽ വിഗ്രഹങ്ങളെന്നു വിളിക്കുന്ന മറ്റു ചില ചരിത്രങ്ങളും ഇരുന്നിരുന്നു. ഈ പാവകളെയെല്ലാം ആണ്ടു തോറുമുള്ള മഹോത്സവങ്ങളിൽ പാലുകൊണ്ടു കളിപ്പിക്കുന്നതിനായി വൃത്താകാരത്തിൽ ചുട്ടുകട്ടുകൊണ്ടു കെട്ടിപ്പടുത്ത ഒരു മണ്ഡപം അതിനു പുറത്തുണ്ടായിരുന്നു..... ഞങ്ങൾ മടങ്ങി വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കു സന്ധ്യ ആയി. വീട്ടിന്റെ മുൻവശത്തേക്കു ഒരു വിളക്കു കൊണ്ടുവന്നു. പാട്ടുകാർ താഴെ തിണ്ണയിൽ ഇരുന്നു. അവരുടെ പുറകിലായി വെള്ളവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ സന്ധ്യയുടെ വിസ്മൃതിയിൽ ലയിച്ചു. കുറച്ചുകാലത്തിനുന്പുമാത്രം സമാധി അടഞ്ഞ ആഗ്രാമത്തിലെ ഒരു യോഗിവർണ്ണൻ രചിച്ച സങ്കീർത്തനങ്ങൾ അവർ പാടുവാൻ തുടങ്ങിയത് ഞങ്ങൾ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.”

“ആദ്യത്തെ പ്രാർത്ഥന ഒരു ക്ഷമായാചനയായിരുന്നു. ‘ദൈവമേ! ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ അങ്ങ്ക്ഷമിക്കേണമേ! അങ്ങ്ക്ഷമിക്കേണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അങ്ങ്ക് പരമകാരണികനാണ്. അതുകൊണ്ടു ക്ഷമിക്കുക എന്നുള്ളതു് അങ്ങേയ്ക്കു് എത്രയോ എളുപ്പമുള്ളതാണ്. ഇല്ലെങ്കിൽ അങ്ങയുടെ കീർത്തിപിന്നെ എവിടെയാണ്?’.

“അടുത്തതായി ഒരുതോണിയെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നകീർത്തനമാണ് പാടിയതു്. ‘വരിക എന്റെ കൂടെ മരകര കടക്കുന്നതിനായി വരിക. കൃഷ്ണനാണ് തോണി. രാധയാണ് പായ്. ഒരുകാറ്റിനും നമ്മെ മറിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. വരിക എന്റെ കൂടെ മരകരകടക്കുന്നതിനായി വരിക’.

“പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളായ ശരീരങ്ങൾ തടവിൽ പാപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന നമ്മെ ഈ ലോകമാകുന്ന കിണറ്റിൽ നിന്നു് രക്ഷിക്കുന്നതിനു് അപേക്ഷിക്കുന്ന മറ്റൊരു പ്രാർത്ഥനയാണ് പിന്നെ നടന്നതു്. അദ്ദേശ്യനും അനവധാരണീയനും ആയ ജഗദീശ്വരനെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു സ്തോത്രം അതിനെ അനുഗമിച്ചു. “അദ്ദേഹം സംസാരിക്കുന്നു: എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹം എന്റെ കൂടെ ഈ മുറിയിൽ വസിക്കുന്നു: എന്നാൽ എനിക്കു അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവങ്ങളെയെല്ലാം അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു: എന്നാൽ ആ ഭാവങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥനെ കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ചിലർ അദ്ദേഹത്തെ അഗ്നി എന്ന് വിളിക്കുന്നു. മറ്റുചിലർ വായു എന്ന് പറയുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു പറയുവാൻ വ്യർത്ഥമായി ആവശ്യപ്പെടുന്നു. എന്നോടു അവർ

അതുപറയുകയില്ലായിരിക്കാം. ഞാൻ പക്ഷേ അത്രമുശനായിരിക്കാം!!”

“ഒടുവിൽ ഈശ്വരനെപ്പറ്റി ഗുഡാത്മത്തോടുകൂടിയ ഒരുഗാനം അവർപാടി. രാധയാകുന്ന സമുദ്രത്തിൽ കൃഷ്ണൻ ആമഗ്നനാകുന്നതാണ് അതിന്റെ വിഷയം. “അദ്ദേഹം അവിടെക്കിടന്നു നിസ്സഹായനായി ശൂന്യതയിലേക്ക് തുഴയുന്നു. നമുക്ക് അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിച്ചുകൂടെ? സാധിക്കുകയില്ല; എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേമം അത്രശുദ്ധവും ആദർശീഭൂതവും അല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന് വീണ്ടും വീണ്ടും അവതരിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തത്.”

“ഈ ആളുകൾ—ഈ അന്തസ്സുള്ള പരാണപുരുഷന്മാർ, ഈ അഭിമാനമുള്ള യുവാക്കൾ, ഈ സത്യസന്ധതയും ഗൌരവവും ഉള്ള ഗായകന്മാർ—ഇവരെയോണോനും വിഗ്രഹാരാധകർ എന്നു പറഞ്ഞു അപഹസിക്കുന്നത്? നിങ്ങൾ അവരുടെ അമ്പലങ്ങൾ നോക്കി അതേ എന്നു പക്ഷേ പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ അവരുടെ സ്തോത്രങ്ങൾ കേട്ടാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാ എന്നു പറയും”.

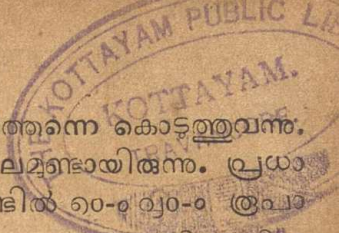
അടുത്ത ദിവസം കണ്ട ഒരു ഗ്രാമവിദ്യാലയത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു :--

“മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള തിണ്ണ, മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള നിര, എന്നാൽ എല്ലാം വളരെ സ്വച്ഛതയോടുകൂടി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. നാലുഭാഗത്തും നിലത്തിരുന്ന് അസംഖ്യം കുട്ടികൾ ഒരുമിച്ചു് ഓരോ പാഠങ്ങൾ ഉറക്കെ പഠിക്കുന്നു. അവർ ഓരോരുത്തരും പഠിക്കുന്നത് ഓരോ പ്ര

ത്യേക പാഠമാണ്. അവർ അവരുടെ മാതൃഭാഷ പഠി
 ക്കുകയായിരുന്നു. അതിലെങ്കിലും ഭാഷമൊന്നുമില്ലെന്നു
 ണ് തോന്നിയത്. എന്നാൽ അവരുടെ മാതാപിതാ
 കന്മാർ അങ്ങനെ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഈ പഠിതപം
 അവരെ വയലിലെ ജോലിക്ക് അപ്രാപ്തന്മാരാക്കുമെ
 ന്നാണ് അവർ ഭയപ്പെടുന്നത്. 'ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വിക
 ന്മാർ ഇതു ചെയ്തില്ല' എന്നാണ് അവരെ നന്നാക്കാൻ
 ചെയ്യുന്നവരോടു അവർ പറയുന്നത്".

പ്രഫസ്സർ ഡിക്കിൻസനെ അടുത്തുള്ള റെയിൽവേ
 സ്റ്റേഷനിലേക്ക് കുറെ ചുമട്ടുകാർ കൂടി പല്ലക്കിൽ എടു
 ത്തുകൊണ്ടു പോയി. പച്ച, മഞ്ഞ, ചുമപ്പ് എന്നീ
 വർണ്ണങ്ങൾ ഇടതൂർന്ന് പയറുവള്ളികളുടേയും കടുകു ചെടിയു
 ടേയും ഇടയിൽ കൂടി മനോഹരമായ മുളൽ പാട്ടോടുകൂടി
 പല്ലക്കുകാർ മുമ്പോട്ടു പോയപ്പോൾ പ്രഫസ്സർ മയങ്ങി
 ത്തടങ്ങി. ആ മയക്കത്തിനിടയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 മനോമുകുരത്തിൽ പാശ്ചാത്യപൗരസ്ത്യ പ്രദേശങ്ങളെപ്പ
 ററിയുള്ള ചിന്തകൾ ചില മോഹനലൂതകൾ രചിച്ചു.

ബംഗാളിലെ "പിതകേൽപട" എന്ന ഗ്രാമം കൽ
 കട്ടായിൽനിന്ന് ൨൧ മയിൽ അകലെയാണ്. ബംഗാൾ
 ഗ്രാമങ്ങൾക്ക് എന്താണ് ഭാഷം എന്നു ചോദിച്ചാൽ
 "മലേറിയായും പട്ടിണിയും" എന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റി
 ള്ല. ഗ്രാമത്തിലെ മിക്കവാറും ആളുകൾ കടക്കാരാണ്.
 ഒരു കൃഷിക്കാരന് ൨൦൦ രൂപാ കടമുണ്ടായിരുന്നു. രൂപാ
 യ്ക്കു ൪ അണ വീതം പലിശ അയാൾ കൊടുക്കണമായിര
 ന്നു. ഈ തോതിൽ ൨൦൦ രൂപാ കടത്തിന് ആണ്ടിൽ

ഈ രൂപാ അയാൾ പലിശയായിത്തന്നെ കൊടുത്തുവന്നു. അയാൾക്ക് അഞ്ചു "ബിഗ്" നിലമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രധാനപ്പെട്ട കൃഷി നെല്ലാണ്. ഒരാണ്ടിൽ ൭൦-൦൮൦-൦ രൂപയ്ക്ക് മദ്ധ്യേ വിലവരുന്ന നെല്ല് അയാളുടെ നിലത്തിൽ നിന്നു അയാൾക്ക് കിട്ടും. ൧൦ രൂപാ നിലത്തിനു പാട്ടം കൊടുക്കണം. കൃഷിക്ക് വാസ്തുവത്തിൽ ചിലവാകുന്ന സംഖ്യ എന്താണെന്നോ കൃഷിക്കാരന് ലഭ്യമായി കിട്ടുന്നതെന്താണെന്നോ ശരിയായി പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഈ അഞ്ചു ബിഗ് നിലക്കാരന് ഒൻപതു അംഗങ്ങളുള്ള ഒരു കുടുംബം പോറ്റുവാനുണ്ട്. ഒരു ദിവസത്തെ ചിലവിന് അഞ്ചു സേർ അരിയെങ്കിലും ആവശ്യമാണ്. ഓരോ കൃഷി കഴിഞ്ഞാലും നിലത്തിലുള്ള പാട്ടം വകയിലും പണം കടം വാങ്ങിയിട്ടുള്ളതിന്റെ പലിശ വകയിലും ഒരു ഗണ്യമായ സംഖ്യ കൊടുത്തു തിരികെ കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട് വിളവു കൃഷിക്കാരന്റെ അഞ്ചു മാസത്തെ ചിലവിന് മാത്രമേ മതിയാകയുള്ളൂ. ശേഷം ഏഴുമാസവും ഭക്ഷണത്തിനുപോലും അരി വിലക്ക് വാങ്ങേണ്ടതായി ഇരിക്കുന്നു. ഗ്രാമത്തിൽ തന്നെ ചെറിയ വ്യവസായങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ല. കുറെ അകലെയുള്ള പട്ടണത്തിൽ പോയി ജോലി ചെയ്യുകയല്ലാതെ വേറെ പറയത്തക്ക ആദായമാർഗ്ഗം ഒന്നും ആ ഗ്രാമത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വീടുകളും ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലങ്ങളും വൃത്തി കേടാക്കുമെന്നുള്ള കുറ്റം പറഞ്ഞ് കോഴിക്കൃഷി അവർ വെറുത്തു. അല്ലെങ്കിൽ പട്ടണത്തിന്റെ സാമീപ്യമുള്ളതുകൊണ്ട് കോഴിക്കൃഷി ഒരു ആദായകരമായ തൊഴിലായിരുന്നേനെ! നെയ്ത്തും അവർ അലസതയാൽ ആരംഭിച്ചതല്ലാതെ ഇരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഗ്രാമക്കാരിൽ പ്രസ്താവ്യമായിരിക്കാണെന്ന ഒരു പ്രധാനദോഷം ആദായ

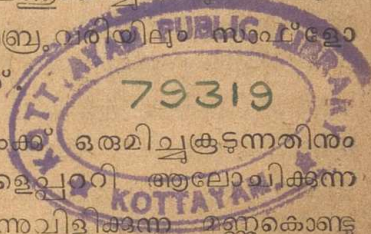
കരമല്ലാത്ത ചിലവുകൾക്കും സാധാരണച്ചിലവിനും ആയി കടംവാങ്ങുക എന്നുള്ളതാകുന്നു. ഇങ്ങനെ കടം വാങ്ങുന്നതുകൊണ്ട് ഗ്രാമക്കാരെല്ലാവരും തന്നെ “മഹാജനങ്ങളുടെ വലയിൽ അകപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല അവർക്ക് അതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നതിന് ഒരു നിവൃത്തിയുമില്ലാതാനും. നിലത്തിന് നൾകേണ്ട പാട്ടും വിളവെടുപ്പുകാലത്തിൽതന്നെ കൊടുക്കണമെന്ന് നിലമുടമസ്ഥന്മാർ നിർബന്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വിളവു ശരിയായ വിലയ്ക്ക് വിൽക്കുവാൻ സാധിക്കാതെയാണ് വരുന്നത്. അപ്പോൾ പണംകടംകൊടുക്കുവാനും വിളവുകൾ വിൽക്കുവാൻ വാനും തയ്യാറുള്ളവനായി ഗ്രാമത്തിലെ “മഹാജനം” മാത്രമേ ഉള്ളൂ! ഈ ഗ്രാമത്തിലെപ്പോലെയെന്നെ മറ്റുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിലേയും ജനബാധ്യതയുടെ ഒരു പ്രധാനകാരണം കൃഷിക്കാരുടെ വിവേചനശക്തിയുടേയും ദുർദ്ദാഷിയുടേയും അഭാവമാകുന്നു. മിതവ്യയം അയാൾ ശീലിച്ചിട്ടേ ഇല്ല. ഭോവിയെപ്പറ്റിയുള്ള വിചാരവും മുൻകരുതലും അവർക്കില്ല. അടുത്ത കൃഷിക്കുള്ള വിത്തും വളവും സൂക്ഷിക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധിക്കും. എന്നാൽ ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരു സംഖ്യപോലും പണമായി സൂക്ഷിക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല.

ബാബൈ.

“ജാത്തേഗാൻ ബദ്രൂക്ക്” എന്നഗ്രാമം പുനയിൽനിന്ന് ഇരുപത്തിഅഞ്ചുമൈൽ അകലെയാണ്. റോഡുവിട്ടാൽ വളഞ്ഞുംപുളഞ്ഞുംപോകുന്ന ഗ്രാമവീഥികളിൽ

* Jathegon Badruk.

കൂടി നടക്കുമ്പോൾ അടുത്തുള്ള വയലിലെ “റാബിജെന
 വർ” കൃഷി കാണാം. വളച്ചുതന്നെ വിത്തിന്റെ ഗുണം
 അനേകം ഇരട്ടി നന്നാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നവിളിച്ചു
 പറയിക്കുന്ന കൃഷിയാണ് നാം അവിടെ കാണുന്നത്.
 ജെനവർ കൃഷി ചെയ്യുന്ന വയലിൽ കൂടി “സാഫ്ളോ
 വാറം” കൃഷി ചെയ്യുന്നതായി കാണാം. സാധാരണ ഈ
 രണ്ടു സാധനങ്ങളും ഒരേ വയലിൽ തന്നെയാണ് കൃഷി
 ചെയ്യുക. ഈ ഇരട്ടകൃഷി ആ ഗ്രാമത്തിൽ ഏക
 ദേശം നാന്തൂറ് ഏക്കർ സ്ഥലത്തു ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ജെനവ
 റിന്റെ വിളവെടുപ്പ് ഫെബ്രുവരിയിലും സാഫ്ളോ
 വാറിന്റെ രതു മാർച്ചിലും ആണ്.

ഗ്രാമത്തിലുള്ള ആളുകൾക്ക് ഒരുമിച്ചുകൂടുന്നതിനും
 അവരുടെ പൊതു കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്ന
 തിന്നും ആയി ‘ചാവടി’ എന്നു വിളിക്കുന്ന മണ്ണുകൊണ്ടു
 ണ്ടാക്കിയ ഒരു സ്ഥലമാണിത്. ഗ്രാമത്തിലെ അധികാരി,
 പട്ടേൽ എന്നൊരു ഭ്യോഗസ്ഥനാണ്. ചീത്തഭൂമിക്കു
 ഏക്കറോന്നിന് നൂറു നൂറും നല്ലതിന് രൂപ ൧-൧൪ അണ
 യും വീതം കരമുണ്ട്. സ്ഥലത്തിന് ൪൦ രൂപാ മുതൽ
 ൧൦൦ രൂപാവരെ ഏക്കറിന് വിലവരും. സ്ഥലത്തിന്റെ
 വില അതിന്റെ വിളവിനേയും ജലസേചനസൗകര്യ
 തേയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് നിണ്ണയിക്കുന്നത്.
 ഭൂമിയുടെ ക്രയവിക്രയങ്ങൾ ദൈനന്ദിനം വർദ്ധിച്ചുവരിക
 യാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ ഗ്രാമം ബാംബയുടെ അടു
 ത്താകയാൽ കറേ ആളുകൾ ഇവിടെനിന്ന് ബാം
 ബയ്ക്ക് തൊഴിലിനായി പോയി താമസിക്കാതിരിക്കുന്നി
 ല്ല. പട്ടണത്തിലെ താമസവും അവിടത്തെ ആദായ
 വും ഗ്രാമത്തിന്റെ സമ്പൽസ്ഥിതിയേയും അല്പമെ
 ല്ലാം ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. മൺനൂ-ൽ ൨൩ മാത്രം ഉണ്ടാ

യിരുന്ന വസ്തുവണ്ഡങ്ങൾ* മൻറന-ൽ മർവ്വ ആയി വലിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോന്നിനും ൧ മുതൽ ൫ വരെ ഏക്കർ വിസ്തീണ്ണവരും.

വളരെക്കാലമായി ഈ ഗ്രാമങ്ങളിൽ മഹാരാഷ്ട്ര-രാജ് താമസിക്കുന്നത്. മഹാരാഷ്ട്ര-രാജ്യത്തെ കുറെ ആളുകൾ അവിടെ വാസമുണ്ടെങ്കിലും അവരും മഹാരാഷ്ട്ര-രാജ്യ-സാമ്രാജ്യ-ജീവിതത്തിന് അനുസരിച്ച് കഴിയുന്നവരാണ്. ഗുരു, രക്ഷിജനം, ചെരുപ്പുകുത്തി, ക്ഷരകൻ, കൊല്ലൻ എന്നിവക്കെല്ലാം ഗ്രാമജീവിതത്തിൽ പങ്കും സ്ഥാനവും ഉണ്ട്.

കുടിക്കുന്നതിനും കൃഷിചെയ്യുന്നതിനും വേണ്ടെല്ലാം കിട്ടണമെന്നാണ് അവരുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രശ്നം. ആഗ്രാമത്തിൽ ആകെ ൩൬ കിണറുകളെ ഉള്ളു. ഇതിൽ നല്ലകിണർ ൧൬ മാത്രമാണ്. വേനൽകാലത്തു് ഒരു കുടംവെള്ളം ബുദ്ധിമുട്ടില്ലാതെ കോരി എടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നകിണർ ഒന്നുമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഏകദേശം ൫൦ ഏക്കർ സ്ഥലത്തെകൃഷി ഈ കിണറുകളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നവെള്ളത്തെമാത്രം ആശ്രയിച്ചാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്.

“നള്ളാ” എന്നു പറയുന്ന ഒരുമാതിരി തോട്ട് ഗ്രാമത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽകൂടി ഒഴുകുന്നുണ്ട്. കൃഷിക്കുവേണ്ട വെള്ളം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും മറ്റുമായി ഈ നള്ളായാണ് ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത്. അതിൽനിന്നു് ഓരോ വയലിലേക്കും വെള്ളം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു് ഗ്രാമക്കാർ പാറു് എന്നു പറയുന്ന ചെറിയ തോട്ട് ഉപയോഗിക്കുന്നു.

* Holdings എന്നുള്ളതിനു് ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ ‘ഖണ്ഡങ്ങൾ’ എന്നുള്ള തർജ്ജമയാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഗിക്കുന്നു. അതു മണൽവന്നടിഞ്ഞു നികന്നുപോയിരിക്കുന്നു. ഈ പാറു വീണ്ടും കുഴിച്ചു പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഗ്രാമത്തിന്റെ ഭാവി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നാണ് ഗ്രാമീണരുടെ അഭിപ്രായം. നള്ളായിൽ താല്പരലികമായ അണകെട്ടി സംഭരിക്കുന്ന വെള്ളം വയലുകളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് ഉപകരിച്ചുവന്ന ഒരു ചെറിയതോടുമാത്രമാണ് പാറു എന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. ഈ ജലസേചനമാറ്റം ബ്രിട്ടീഷ് ആധിപത്യത്തിന് വളരെ മുമ്പുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നതും ഗ്രാമത്തിന്റെ പൊതു സ്വത്തായി കരുതിവന്നതും ആണ്. ഇപ്പോൾ അതു കാര്യമായികരുതുന്നതിന് ആളുകൾ ഇല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം ജലസേചനമാറ്റങ്ങൾ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തി പാലിക്കുന്നതിന് ഇന്ന് ആർക്കും ഉത്തരവാദിത്വവും ഇല്ല.

ഗ്രാമത്തിലെ ആളുകൾക്കു ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ പണം കടംകൊടുക്കുന്നതിന് അവിടെ ഒരു മാർവ്വാരി ഉണ്ട്. ഗ്രാമത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഭാഗത്തു അയാൾ ഒരു സ്ഥലം കൈവശപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അയാൾക്ക് പണം പലിശക്ക് കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതു കൂടാതെ ഒരു ചെറിയകച്ചവടവും ഉണ്ട്. അയാളുടെ അച്ഛൻ ൨൦൦ രൂപാമുതലും ഒരു ചെറിയ കച്ചവടവും ആയി ആ ഗ്രാമത്തിൽ ജീവിതം ആരംഭിച്ചു. കുറച്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ മാർവ്വാരിയുടെ സഹായമില്ലാതെ ആ ഗ്രാമത്തിലുള്ള ആർക്കും ഒന്നും കഴിവില്ലാത്ത മട്ടായി. തന്റെ പുത്രന് ഒരു ചെറിയ പൈതൃകസ്വത്തു പ്രദാനം ചെയ്തിട്ട് ആ ഭാഗ്യവാൻ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ അയാളുടെ മകനുമായി ഇടപാടില്ലാത്ത ഒരുത്തരും ആ ഗ്രാമത്തിലില്ല.

“താംബൂൾഗഹാൻ” എന്നും “നാജർഗഹാൻ” എന്നും
 പേരു പറയുന്ന രണ്ടുതരം കടപ്പത്രങ്ങളിന്മേലാണ്
 പണം കടം കൊടുത്തുവന്നത്. താംബൂൾഗഹാൻ ഏല്പാടു
 പ്രകാരം പണയപ്പെടുത്തുന്ന വസ്തുവിന്റെ കൈവശാനു
 ഭവങ്ങൾ പണയക്കാരന് കീട്ടുന്നു. വസ്തുവിന്റെ ആ
 ദായകൊണ്ട് പണയ യത്നത്തിന്റെ പലിശ വകവെച്ചു
 കൊള്ളും. കടംവാങ്ങിയപണം മുഴുവൻ കൊടുത്തു വസ്തു
 ഒഴിപ്പിച്ചു എടുക്കുകയും ചെയ്യാം. ഒരു വസ്തുവിന്റെ
 കരത്തിൽ ൨൦൦ ഇരട്ടി സാധാരണ പണയമായി
 കിട്ടും. നാജർഗഹാൻ ഏല്പാടു വെറും പണയം മാത്ര
 മാണ്. ഇതിൻപ്രകാരം വസ്തു, ഉടമസ്ഥന്റെ കൈവശ
 ത്തിൽതന്നെ ഇരിക്കും. എന്നാൽ പണയ യത്നത്തിന്
 വലിയ ഒരു നിരക്ക് പലിശകൊടുക്കേണ്ടതായി വരും.
 ചിൻചിന്ന-ലെ കണക്കുംപ്രകാരം ഈ ഗ്രാമത്തിലെ ആക
 ള്യാടെള്ള കടം ചിറ്റെ കുടുംബങ്ങൾക്കുകൂടി ൨൯൩൮൪
 രൂപായാണെന്നു കണക്കാക്കി. ഈ കണക്കുംപ്രകാരം
 ഒരു കുടുംബത്തിന് ഏകദേശം ൨൦൦ രൂപാവരെ കടം
 വരുമായിരുന്നു. പലിശ ഇനത്തിൽ മാത്രം ൩൭൫൦
 രൂപാ ആ ഗ്രാമക്കാർ കൊടുത്തുവന്നിരുന്നു. തങ്ങളുടെ
 ജ്ഞബാദ്ധ്യത വർദ്ധിച്ചുവരുകയാണോ അതോ കുറയുക
 യാണോ എന്ന് ആ ഗ്രാമക്കാർ അറിയുവാൻ പാടില്ല.
 ചിൻചിറ-ചിൻ-ൽ ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്ന് തക്കാവി
 കടം എടുത്ത ൩൦൦൦ രൂപയും അവർ കണിശമായി തിരി
 കെ കൊടുത്തു എന്നുള്ളതാണ് അവരുടെ അഭിമാനങ്ങ
 ളിൽ ഒന്ന്. മറ്റു കുടുംബങ്ങളുടെ പലിശക്രമം ൧൨ ശതമാ
 നും മുതൽ ൭൫ ശതമാനംവരെയെണ്ണം. എന്നാൽ ൩൩
 ശതമാനം ഒരു സാധാരണ പലിശക്രമമായി എല്ലാ
 വരും സ്വീകരിച്ചുവന്നു. കടംവാങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽ

വാങ്ങുന്ന സംഖ്യയുടെ ഇരട്ടിയ്ക്ക് പ്രമാണംകൊടുക്കുന്നതു് അവിടെ നടപ്പുള്ള ഒരു രീതിമാത്രമാണ്. ഈ ഗ്രാമത്തിൽ പർസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ല. മാർവാറിയെ എല്ലാ കുടുംബക്കാരും അവരുടെ അടുത്ത മിത്രമായിട്ടാണ് കരുതിവന്നതു്. പൊലിക്കടക്കാരനിലുള്ള ആശ്രയം മിക്കവാറും എല്ലാ ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമവാസികളുടേയും സാമ്പത്തികജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ലക്ഷണമാകുന്നു.

പത്തുകൊല്ലത്തിനിടയിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ തവണ മാത്രം ഉണ്ടാകുന്ന നല്ല വിളവുകാലംകൊണ്ടു് ആ ഗ്രാമത്തിലെ കൃഷിക്ക് പ്രസ്താവയോഗ്യമായ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകാൻ ഇടയില്ല. അതുകൊണ്ടു് കൃഷിക്കാരൻ കൃഷി ഉല്പാത്ത മാസങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും ആദായകരമായ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതിന്നു അവിടെയുള്ള സാല്പ്യതകളെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചതിൽ അതിനു് വലിയ ആശാജനകമായ മറുപടി ഒന്നും കിട്ടിയില്ല. ആടുകളെ വളർത്തുന്നതു് ചിലർ ഒരു തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. കമ്പിളി ഉണ്ടാക്കൽ ഒരു പ്രത്യേക ജാതിത്തൊഴിലായി കരുതിപോന്നു. ഈ ഗ്രാമത്തിലുള്ള ആളുകൾക്കു് പുതിയപലതികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു വലിയ വൈമനസ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ അവരുടെ കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ഇരുമ്പുകലപ്പകൾ ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. ഇതുമാതിരി ഗ്രാമങ്ങളിൽ കേവലം കൃഷികൊണ്ടുമാത്രം അതിലുള്ള ജനങ്ങൾക്കെല്ലാപേക്കും സുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു് സാധിയ്ക്കയില്ല. സഹകരണപരമായ പ്രവൃത്തിയും

വ്യവസായാസക്തിയും മാത്രമെ ഈ ഗ്രാമങ്ങളെ ഐശ്വര്യത്തിലേക്കു നയിക്കുകയുള്ളൂ.

മദ്രാസ്.

മദ്രാസിലെ പാലാൾ എന്ന ഗ്രാമം ചിങ്കൽപേട്ട ഡിസ്ത്രിക്റ്റിലാകുന്നു. അവിടുത്തെ ആളുകൾ മിക്കവാറും ഹിന്ദുക്കളാണ്. ഈ ഗ്രാമം കാണുന്ന ആളുകൾക്ക് ആദ്യമായി തോന്നുന്നത് അവിടെങ്ങും കാണുന്ന അനാരോഗ്യപരമായ ന്യൂനതകളായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഈ ഗ്രാമത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആദ്യമായ അത്യാവശ്യം അതിന്റെ ചുറ്റുപാടും വൃത്തിയാക്കുകയാകുന്നു.

ഈ ഗ്രാമത്തിലെ സാധാരണ കൃഷിസ്ഥലം ദിനംപ്രതി അതിന്റെ വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ കുറഞ്ഞുവരുന്നു. ഓരോ കൃഷിക്കാരന്റെയും ഭൂമി പലക്കായി വീതിച്ചുകൊടുത്തതിന്റെ ഫലമായി ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ആദായകരമായി കൃഷിചെയ്യുക എന്നുള്ളത് അസാധ്യമായി തീർന്നിരുന്നു. ഏകദേശം ൪൦൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലമുണ്ടായിരുന്ന ആ ഗ്രാമത്തിലെ ജനസംഖ്യ ഉദ്ദേശം ൩൦൦൦ മാത്രമെ ആയിരുന്നുള്ളൂ. ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന നികുതി ൩൦൦൦ രൂപാ ആയിരുന്നു.

മദ്രാസുനഗരത്തിലെ മലത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന പരിഷ്കൃത വ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ അവർ വൈമനസ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചില്ല. പ്രധാനപ്പെട്ട വിളവ് നെല്ലാണ്. ചിങ്കൽപേട്ടയിലോ മദ്രാസിലോ ആണ് ഈ വിളവ് വിറുവുന്നത്. അവർക്ക് ശാസ്ത്രീയമായി കൃഷി ചെയ്യുന്നതിന് ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരുന്നു;

എന്നാൽ കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാരുമായി അവർക്കു നേരിട്ടു പരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല.

കന്നുകാലികൾക്കു ഭക്ഷണത്തിനു വേണ്ടിടത്തോളം പല്ലു കിട്ടുന്നില്ലാ എന്നുള്ളതു അവരുടെ ശാശ്വതമായ ഒരു പരാതിയാണ്. വയ്ക്കോലായിരുന്നു കന്നുകാലികളുടെ പ്രധാന ആഹാരം. കാളകളെ കെട്ടി വേല ചെയ്യിക്കുന്നതിനുള്ള ചെലവു ദിവാസംതോറും വർദ്ധിച്ചു വന്നു. മുൻകാലത്തെ അപേക്ഷിച്ചു ഇപ്പോൾ ൫൦ ശതമാനം കാളച്ചെലവു വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ൨൦ ഏക്കർ സ്ഥലം കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനു നാലു പൂട്ടുകാളകൾ ആവശ്യമുണ്ട്. കൃഷി മിക്കവാറും കാളകളുടെ ശക്തിയെതന്നെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവർ പത്തുക്കളെക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കാളകൾക്കു നൽകിവന്നു. ഗ്രാമക്കാരുടെ വകയായി മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങൾ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

കൃഷിക്കു വേണ്ട ധനസഹായത്തിനായി ഗ്രാമക്കാരിൽ മിക്കവാറും ആളുകൾ “സെനിക്കാറ”ന്മാരുടെ പക്കൽനിന്നും ൧൨ മുതൽ ൩൬ ശതമാനംവരെയുള്ള പലിശ നൽകി പണം കടം വാങ്ങാറുണ്ട്. അവിടെ ൧൦ പേർ ചേർന്നു ഒരു പരസ്പരസഹായസംഘം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മറ്റുള്ളവർ അതിൽ ചേരണമെന്നാഗ്രിക്കുന്നു. എന്നാൽ പണത്തിനു എപ്പോഴും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാത്ത സെനിക്കാറെയാണ് അവർക്കു കൂടുതൽ ഇഷ്ടം. കടക്കാരായവരുടെ നെല്ലു അവരുടെ കടം വീട്ടുന്നതിനായി ആണ്ടുതോറും കൊടുക്കയും ഭക്ഷണത്തിനായി നെല്ലു കടയിൽനിന്നു വാങ്ങുകയും ആണ് അവിടെ സാധാരണ പതിവു.

ആ ഗ്രാമക്കരുടെ ജ്ഞബാല്യത എത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് അറിയുവാൻ സാധ്യമല്ല. അതു അത്ര കാര്യമായി അവർ വിചാരിച്ചിരുന്നമില്ല. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് വരുന്ന നല്ല വിളവെടുപ്പുകളുടെ സഹായത്താൽ കുറെയ്ക്കു കൊടുത്തു തീർക്കുവാൻ സാധ്യമായിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ എത്ര വലിയ കടവും അവർക്ക് സഹിക്കാമായിരുന്നു.

അടുത്തു കിടക്കുന്ന മദ്രാസ് നഗരവുമായി ഈ ഗ്രാമത്തെ യോജിപ്പിച്ചു ബസ്സ് ആ ഗ്രാമത്തിന്റെ സാമ്പത്തികജീവിതത്തിന് ഗണ്യമായ മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാമത്തിൽ ജോലിക്കും ഇല്ലാതെ അലഞ്ഞു നടന്നിരുന്നവർ ബസ്സ് വഴി മദ്രാസിൽ പോയി എന്തെങ്കിലും ജോലി ചെയ്തു പണം ഉണ്ടാക്കി ഗ്രാമത്തിലേക്കു മടങ്ങി വരുന്നു.

എന്നാൽ ആ ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു വിദ്യാലയം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല! “ഞങ്ങളുടെ ആളുകൾ സാധുക്കളാണ് എന്ന് അവർ അക്ഷരാർത്ഥസമീപ്തവരായിരിക്കരുതെന്നു ഞങ്ങൾക്ക് നിർബന്ധമുണ്ട്.” എന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടേപ്പറഞ്ഞ സപ്ലിസ് കാർനെമാത്രം നാം ഓർത്തിരുന്നെങ്കിൽ!!

ആസ്സാം

ആസ്സാമിലെ “ബുണ്ണിഹാത്തു” എന്ന ഗ്രാമത്തിലെ കന്നുകാലികളാണ് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആദ്യമായി ആകർഷിക്കുന്നത്. ആസ്സാമിലെ പശുക്കൾ വളരെ ചെറുതും അവയ്ക്ക് കിട്ടുന്ന പാൽ വളരെ കുറവും ആണ്. എന്നാൽ അവിടത്തെ എരുമ നല്ല ശക്തിയും പാൽക്കൂട്ടലും ഉള്ള മൃഗമാണ്. ഒരു എരുമയിൽ നിന്ന് ദിവസം

ഒന്നിന് മൂന്നു സേർ പാൽ കിട്ടും. എന്നാൽ ഈ നല്ല ജാതി എരുമ ബാൻജർ എന്നു പറയുന്ന മറ്റൊരു താഴ്ന്ന ജാതി പോത്തുമായി ചേർന്ന് ഇപ്പോൾ ഗുണം കുറഞ്ഞുപോകുന്നുണ്ട്. അപ്പം വിദ്യാഭ്യാസം ഉള്ളവർക്കു പോലും കന്നുകാലികളെ ശരിയായി സൂക്ഷിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം തീരെ ഇല്ലെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ഈ ഗ്രാമത്തിൽ അനേകം മാർവാറി കച്ചവടക്കാർ ഉണ്ട്. അവർ അവിടെയുള്ള കൃഷിക്കാരുടെ പക്കൽ നിന്ന് നെല്ല്, കടുകു, ഉരുളൻകിഴങ്ങ് ഇവ വിലയ്ക്കു വാങ്ങുകയും പുറത്തു പട്ടണങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി വിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചന്തസ്ഥലത്തു വില്പനയ്ക്കായി പലതും കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. നൂൽതറികൾ ധാരാളമായി വേല ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്ഥലമാണ് ഇത്. ഖദർ നെയിത്തു സാധാരണയാണ്. നെയിത്തിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യാതൊരു ജാതിവ്യത്യാസവും കാണുവാനില്ല. അരക്കു കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ആരേണങ്ങൾ അവിടത്തെ സ്ത്രീകൾ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അരക്കു ഉണ്ടാകുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ അവിടവിടെയായി വളർത്തുന്നു. മലേറിയ, കാലാസാർ മുതലായ സാംക്രമികരോഗങ്ങൾ കൊണ്ട് ഈ സ്ഥലം നിബിഡമാണ്. മിക്കവാറും—എല്ലാപേരുംതന്നെ കറുപ്പു ഉപയോഗിക്കുന്ന ആളുകളും ആണ്. ദിവസംതോറും വല്പിക്കുന്ന കടം, ഏറ്റവും ചെറിയ വസ്തുഖണ്ഡങ്ങൾ, ആദായകരമല്ലാത്ത കൃഷി, അശേഷം ശക്തിയില്ലാത്ത കാലി വർഗ്ഗം, അന്നാരോഗ്യം ഇവകളാണ് ആസ്സാമിലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നാം പതിവായി കാണുന്നത്.

പഞ്ചാബ്.

പഞ്ചാബിലെ കൃഷിക്കാരൻ മറ്റുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ അവന്റെ സഹോദരനെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ ഭാഗ്യവാനും ആരോഗ്യവാനും ആണ്. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിനാൽ ആരംഭിക്കപ്പെട്ട ജലസേചന പദ്ധതികൾ നിമിത്തം പഞ്ചാബിന്റെ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗം, കൃഷിക്കു വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. പഞ്ചാബിലെ കൃഷീവലൻ ദ്രവഗാത്രനും അനാഡംബരനും ആണ്. തുടച്ചുയായി മുഷിച്ചിൽ കൂടാതെ ജോലിചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രത്യേക സ്വഭാവഗുണമാണ് അയാൾക്കുള്ളത്. മുസഫർ ഗഡിന് അടുത്തുള്ള ലൂതക്രാം* എന്ന ഗ്രാമം പഞ്ചാബിലെ ഒരു മാതൃകാഗ്രാമമാണ്. അവിടെയുള്ള പ്രധാന വസ്തുക്കൾ പട്ടാണികളും കിരാരന്മാരും ആകുന്നു. അങ്ങമിങ്ങുമായി ചില ജാതുകുളം ഇല്ലാതില്ല. ഇവരിൽ നല്ല കൃഷിക്കാർ ജാതുകുളാണ്. എന്നാൽ കിരാരന്മാർ കൂടുതൽ പരിഷ്കാരികളും പരിശ്രമശീലമുള്ളവരുമാകുന്നു. കൃഷിയാണ് ഉപജീവനത്തിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം. എന്നാൽ ൧൦൦൦ ഏക്കർ ഉള്ള ഈ ഗ്രാമത്തിൽ ൫൬൦ ഏക്കർ ഭൂമി മാത്രമേ കൃഷിചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

ആ ഗ്രാമത്തിലെ പ്രധാനമായ ആവശ്യം വെള്ളമാണ്. കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തിനുള്ളിൽ ഏകദേശം അമ്പത് കിണറുകളുണ്ട്. എന്നാൽ ജലനിര ക്രമേണ താഴോട്ടു പോകുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. വെള്ളത്തിൽ ഓരും ചുണ്ണാമ്പിന്റെ ചുവയും കുറെശ്ശെ കണ്ടുതുടങ്ങിയി

* Lutakram.

† Kirars.

രിക്കുന്നതായും അവർ പറയുന്നു. ഈ വിഷമങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവർ നല്ല വിളവു കിട്ടുന്നതിനായി നല്ലതിൻവണ്ണം പരിശ്രമിച്ചു വരുന്നു. ആണ്ടുതോറും നാലഞ്ചുതവണ നിലങ്ങൾ ഉഴുന്ന പതിവു അവർക്കുണ്ട്. ശരിയായ കന്നുകാലികളെ കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ള പരാതിയാണു് അവിടെ അധികമുള്ളതു്. ഒരു കൃഷിക്കാരനു് ശരാശരി ൩ ഏക്കർ ഭൂമിയത്രെ ആ ഗ്രാമത്തിലുള്ളതു്. ഇതിൽ ൧൪ ഏക്കർ ഭൂമിയിൽ അയാൾ ഗോതമ്പു കൃഷി ചെയ്യുകയും ബാക്കി ൧൪ ഏക്കറിൽ കന്നുകാലിക്ക് ഭക്ഷണത്തിനു വേണ്ട പുല്ലു വളത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരേക്കറിൽ അഞ്ചാമനു് ഗോതമ്പു വിളയും. അവിടെ ഏറ്റവും വലിയ ജന്മിക്ക് ഏകദേശം ൬൦ ഏക്കർ ഭൂമിയുണ്ടാകും. അയാൾ അതു പല കുടിയാന്മാക്കായി പാട്ടത്തിനുകൊടുത്തു് കൃഷി നടത്തുന്നു. പാട്ടത്തിനു് ഭൂമികൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നതു് “ബട്ടായി” ഏപ്പാടുപ്രകാരമായിരുന്നു. ഈ ഏപ്പാടനുസരിച്ചു് വിളവിൽ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗവും, ചിലവിനുവേണ്ടി ൨൪ മണം ജന്മിക്ക് കൊടുക്കണം. ആകപ്പാടെ വിളവിൽ നാലിൽ ഒരു ഭാഗം കൃഷിക്കാരനു് കിട്ടും. ശേഷമെല്ലാം പലപേരുകളിൽ പല ആളുകൾക്കു വീതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതായി വരും. അധികം ആളുകളും പനവൃക്ഷത്തിൽ നിന്നുള്ള ആദായം കൊണ്ടാണു് ജീവിക്കുന്നതു്.

ആയിരത്തിൽ കൂടുതൽ ഇല്ലാത്ത ജനസംഖ്യയോടു കൂടിയ ഈ ഗ്രാമത്തിൽ പതിനഞ്ചു “സെറുക്കാരന്മാർ” ഉണ്ടു്. ഇവർ ഇൻഡ്യയിലെ മറെറവിടേയും ഉള്ള “സെറുക്കാര”ന്മാരെപ്പോലെതന്നെ കൃഷിക്കാരന്റെ സകല ആവശ്യങ്ങളും നിറവേറുന്ന കച്ചതരക്കൂളാണു്. അവനു്

പണം കടം കൊടുക്കുന്നവനും, അവന്റെ സാമാനങ്ങൾ വിലക്ക് വാങ്ങുന്നവനും, അവൻ സാമാനങ്ങൾ വിലക്ക് കൊടുക്കുന്നവനും, കന്നുകാലികളെ കൊടുക്കുന്നവനും, എന്തായാലും, സകലതിലും അവനെ സഹായിക്കുന്നതിന് തയ്യാറുള്ളവനും “സൈനക്കാർ” തന്നെയാണ്. ഈ “സൈനക്കാർ”ന്മാർ രണ്ടു കണക്ക് സ്തൂക്കിക്കുന്നവരാണ്. ഒന്നു പണം സംബന്ധമായതും മറ്റൊരു സാമാനങ്ങൾ കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ ചെയ്യുന്നതിനുള്ളതുമാണ്. കൃഷിക്കാരിൽ ആരുംതന്നെ പണം രൊക്കംകൊടുത്ത് ഏല്പാടുകൾ നടത്തുന്നവരല്ല. പണയ ഏല്പാടുകളും ഒറ്റി ഏല്പാടുകളും കൂടിവരികയാണ്. വീടുകൾക്ക് ശുചിത്വം സാമാന്യേന കുറവാകുന്നു. പട്ടാണികളുടെ വീടുകളെക്കാൾ ജാടുകളുടേയും കിരാതികളുടേയും വീടുകൾ നല്ലതാണ്. ദുർല്ലഭം ചിലർ ആടുകളെ വളർത്തുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അത് നല്ല ജാതി ആടല്ല. ഈ ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു പരസ്പരസഹായ സംഘമോ, പള്ളിക്കൂടമോ, ആശുപത്രിയോ ഇല്ല.

ഗുജറാത്ത്.

സൂറാട്ട് ഡിസ്ട്രിക്റ്റിൽ ബുധസാറിൽനിന്ന് ഒൻപതു മൈൽ അകലെയാണ് ആട്ട്ഗാം ഗ്രാമം. അത് ഒരു കാളിപരാജ് ഗ്രാമമാണ്. എന്നുവെച്ചാൽ, അവിടെയുള്ള ആളുകളിൽ അധികവും ധോഡിയാ, നായിക, ദബ്ബളാ, ദിൽ മുതലായ കർത്തവ്യക്കാരാണെന്നാണ് അർത്ഥം. അവിടെയുള്ള ബാക്കി ആളുകൾ ഉയന്നവർഗ്ഗം ഹിന്ദുക്കളാണ്. കോളികൾ, കാജ് പട്ട്സ്, ബനിയാന്മാർ, ബ്രാഹ്മണർ തുടങ്ങിയ ഇവരെ ഉജാലിപരാജ് എന്ന് കൂട്ടമായി വിളിക്കുന്നു. ആട്ട്ഗാം ഗ്രാമത്തിൽ രമ്പുപ കുടുംബക്കാർ ഉള്ളതിൽ റുൻർ കാലിപരാജ് വർഗ്ഗത്തിലും

എന്നു ഉജാലിപരാജ്ഞിയിലും പെട്ടവരാണ്. ജീവി
 തകരും, സമുദായചാരങ്ങൾ, മുതലായവയിൽ ഇവർ
 തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള പല
 തരം വർഗ്ഗങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു താമസിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്
 ഗുജറാത്തിലെ ഗ്രാമങ്ങളുടെ ഒരു പ്രധാനലക്ഷണം.
 കരിമ്പും നെല്പുമാണ് ആ ഗ്രാമത്തിലെ കൃഷികൾ.
 ൩൦ ഇഞ്ചിൽ കൂടുതൽ മഴ അവിടെ സാധാരണ കിട്ടാ
 റില്ലാ. അതുകൊണ്ടു കൃഷി മറ്റുജലസേചന മാർഗ്ഗങ്ങളെ
 ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂമി വളമുള്ളതല്ല. ഈ രംഗ
 കുടുംബങ്ങളിൽ രണ്ടുശതമാനമൊഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളവ
 രെല്ലാം ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായി കരുതുന്നത് കൃഷിയാണ്.
 ഓരോരുത്തന്നും ശരാശരി ൭-൩ ഏക്കർ ഭൂമിയുണ്ട്. ഒരു
 മുപ്പതു കൊല്ലത്തിനുമുമ്പു ൧൪ ഏക്കർ ഭൂമി ഓരോരുത്ത
 ന്നും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതു കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു
 ൧ ഏക്കറിൽ കുറവുള്ള ഭൂമി ഉടമസ്ഥന്മാർ ൧൦൦-ൽ
 കൂടുതലായി. ഈ ഗ്രാമത്തിലെ പൊതുക്കടം ഏകദേ
 ശം ൧ ലക്ഷം രൂപയാണ്. ഗ്രാമത്തിലെ കൃഷിക്കാർ
 വയലിൽ ചെയ്യേണ്ട വേല ഓരോ ഭൂമിയോടും ബന്ധിച്ചു
 കിടക്കുന്ന വേലക്കാരെക്കൊണ്ടാണ് നടത്തിക്കുന്നത്.
 “ഹാലി” എന്നു പറയുന്ന ഒരു മാതിരി വേലചെയ്യുന്ന
 രീതി അവിടെ പ്രചാരത്തിൽ ഇന്നും ഇരിക്കുന്നു. കാലി
 പരാജ്ഞിയിൽ ഉള്ള ഒരാൾ, തന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ
 ക്ക് വേണ്ടി പണം കടം കൊടുക്കുന്ന ഉയന്നവർഗ്ഗക്കാര
 ന് ആ കടം വീട്ടിത്തീരുന്നതുവരെ, വേലചെയ്തു കൊടുക്ക
 ന്ന സമ്പ്രദായം ആണ് ഇതു. ഇവരിൽ ൪-൭ ശതമാ
 ന്നം ആളുകൾക്കേ അക്ഷരാഭ്യാസം ഉള്ളൂ. സ്ത്രീകൾക്ക്
 വിദ്യാഭ്യാസമേ ഇല്ലാ. എന്നാൽ ഉജാലിപരാജ്ഞി വർഗ്ഗ
 ത്തിലെ മിക്കവാറും വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരാണ്.

III

ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണം— അതിന്റെ മാതൃങ്ങൾ.

“ആ ചിത്രംനോക്കുക; പിന്നീടു് ഇതും” എന്നാണ് ആദ്യ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ച സുഖസമൃദ്ധിയും അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിലെ ദുഃഖഭ്രയിഷ്ടതയും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യ വിവേചനം മനസ്സിൽ അങ്കുരിപ്പിക്കുന്ന പ്രഥമ ചിന്ത.

ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമജീവിതത്തിന്റെ ക്ലേശബാഹുല്യം ഇനി ഒരു കാലത്തേക്കു് അതിന്റെ നിവാരണമാതൃങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തെ മാറ്റി വയ്ക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഗ്രാമവാസികളുടെ അവകാശങ്ങളെ ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാരുടേയും വിദ്യാനുബന്ധന്മാരുടേയും താല്പര്യങ്ങൾക്കു് ഇനിയും കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നതും ന്യായമായിരിക്കയില്ല. എല്ലാ രാജ്യത്തും വലിയ ധനികന്മാരും കേവലം ദരിദ്രരും അല്ലാത്ത ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ ഉണ്ടു്. അവർ തങ്ങളുടെ ചുറ്റുമുള്ള സംഗതികളെപ്പറ്റി എല്ലാ യോഗ്യം അസംതൃപ്തരാണ്. മിക്കവാറും സകല പുതിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടേയും ജനയിതാക്കൾ ഇവരായിരിക്കും. ഇൻഡ്യയിലും ഇക്കൂട്ടർ ധാരാളമായി ഇല്ലാതില്ല. എന്നാൽ ഇൻഡ്യൻ രാഷ്ട്രമണ്ഡലത്തെ ആസകലം വിഭ്രമിപ്പിക്കത്തക്ക പ്രസ്ഥാനങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതു് ഇവരിൽനിന്നുമായിരിക്കയില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ ദാരിദ്ര്യത്തോടും കഷ്ടതയോടും താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കു

വോൾ എത്രയോ പരമാനന്ദമാണെന്ന് തോന്നിക്കുന്ന മദ്യകാലങ്ങളിലെ സാമുദായികവും മതപരവും ആയ ജീവിതത്തിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രങ്ങൾ ഇൻഡ്യയിലെ ഗ്രാമവാസികളെ പുള്ളിതരാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യവും സുഖവും പതുക്കെപ്പതുക്കെ ഇല്ലാതാക്കിയ സംഭവങ്ങളുടെ തുടരത്തുടരെയുള്ള ആവർത്തനങ്ങളിൽ, വ്യക്തിത്വം നശിക്കുവാനും അലസതയിൽ ലയിക്കുവാനും സംഗതിയാക്കിയ ഇടക്കാലങ്ങളിലെ ബുദ്ധിശൂന്യതയെപ്പറ്റി അവർ ഇപ്പോൾ പശ്ചാത്തപിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. തങ്ങളുടെ അഭ്യുദയത്തെ സാമുദായി സ്പർശിക്കുന്ന പരിതസ്ഥിതികളെപ്പറ്റി അവർ ഗൗരവമായി ആലോചിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ഭാവിശ്രേയസ്സിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ആശാജനകങ്ങളായ ശക്തങ്ങളാണ്. സങ്കരവർഗ്ഗങ്ങളടങ്ങിയതും പരിഷ്കാരത്തിൽ പിന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്നതും ആയ ഒരു സമുദായത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ ഈ സംഗതികൾ ഗണ്യമായി സഹായിക്കുന്നതാണ്. ഇൻഡ്യൻജനതയുടെ ഭൂരിഭാഗവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക ജീവിതത്തിന്റെ പുനർവിധാനത്തിന് ഇതുപോലെയോജിച്ച മറ്റൊരുവസരമില്ല.

ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നതിന് ഇന്ത്യയിലെ ഒന്നിലധികം കമ്മിറ്റികൾ നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഗവണ്മെണ്ടും അനുഭോഗസ്ഥസംഘങ്ങളും യോജിച്ചും വെവ്വേറെയായും ഈ അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തിയിരിക്കുന്നു. ഭാരിദ്വ്യം, താണജീവിതരീതി, അനാരോഗ്യപരമായ പരിതസ്ഥിതികൾ, പോഷകാംശം ശരിയായിട്ടില്ലാത്ത ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ,

സുഖക്ഷേമങ്ങൾ, ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളുടെ കുറവ്, പ്രാചീനമായ സാമൂഹികജീവിതം, ഇവയെല്ലാമാണ് ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിൽ അവരെല്ലാപേരും ഒരുപോലെ കണ്ടത്. ഈ സ്ഥിതികൾ മാറാതെ നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളെ—കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അവിടെയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കുറവും മറ്റു സാമ്പത്തികശക്തികളുടെ പ്രത്യേകതയും കൊണ്ടാണ്.

ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമവും പുരോഗതിയും രണ്ടു കാര്യങ്ങളെയാണ് പ്രധാനമായി ആശ്രയിക്കുന്നത്—ഒന്നാമതായി, പ്രകൃതിദത്തമായ ശക്തികൾ, രണ്ടാമതായി, അവയെ ശരിക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യത. പ്രകൃതിവിഭവങ്ങൾ ഇൻഡ്യയ്ക്ക് ധാരാളമായി ഉണ്ടെന്നുള്ളതിനു തർക്കമില്ല. ആകാശം മുട്ടുന്ന ഗിരിശൃംഗങ്ങൾ, മനോഹരങ്ങളായ താഴ്വരകൾ, അന്തർവാഹിനികളായ നദികൾ, ഗംഭീരങ്ങളായ വനങ്ങൾ, സമൃദ്ധങ്ങളായ സമതലങ്ങൾ, എന്നുവേണ്ട കണ്ണിനു കളിമ്ബയും, മനസ്സിനു ആനന്ദവും, പഞ്ചഭൂതങ്ങൾക്ക് സുഖവും വർഷിക്കുന്ന പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളോടുകൂടിയ രാജ്യം ഇൻഡ്യായെപ്പോലെ മറ്റേതെങ്കിലും ഉണ്ടോ? എന്നാൽ കഷ്ടം! ഇൻഡ്യയുടെ പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളും അവയുടെ സാധ്യതകളും എത്രമാത്രം വിപുലമാണോ അത്രയും ക്രൂരമായ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്നവരാണ് അതിലുള്ള ജനതയിൽ ഭൂരിഭാഗവും. ഈയിടെയായി ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളുടേയും കഷ്ടതകളുടെയും സ്ഥിതികൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ടി ചില ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് ഇവിടെ മറക്കാവുന്നതല്ല. എന്നാൽ വലിയതോതിൽ ചെയ്യുന്ന പരിഷ്കാരശ്രമവും ചെറുതാ

യിതോന്നിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ ജീവിതത്തിൽ വൈഷമ്യങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. മറ്റൊരവിടേയും കാണാൻ സാധിക്കാത്ത ജനസംഖ്യയുടെ വർദ്ധനവെന്ന ഇതിന് പ്രധാനലക്ഷ്യമാണ്. കഴിഞ്ഞ കുറെക്കാലങ്ങളായുള്ള ജനസംഖ്യയുടെ വളർച്ച നോക്കുക. ഫുൻറമ മുതൽ ഉള്ള കാനേഷുമാരിക്കണക്കാണു് ചുവടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു്.

ഫുൻറമ	നൂറു ശതമാനം
ഫുൻറമ	നൂറു ,,
ഫുൻറമ	൭൨ ,,
ഫുൻറമ	൭൩ ,,
ഫുൻറമ	൭൧ ,,

ഇങ്ങിനെ വർദ്ധിക്കുന്ന ഒരു ജനസംഖ്യയുടെ അവസ്ഥയിൽ ജീവിതരീതിയുടെതോതു് കുറഞ്ഞുപോകുന്നതു് അതിശയമാണോ? ജനസംഖ്യയുടെ വർദ്ധനയും ഇവരിൽ മിക്കവാറും എല്ലാപേരുംതന്നെ ഉപജീവനത്തിനായി കൃഷിആലംബമായി കരുതിയിരിക്കുന്നതും സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയിൽ അസമതപങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് മതിയായ കാരണങ്ങളാണു്. ജനസംഖ്യയുടെ അമിതമായ വർദ്ധനയോടുകൂടി കൃഷിക്കുപയുക്തമായ ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥത ഭാഗിക്കേണ്ടതായിവന്നു. ഫു ഏക്കർ സ്ഥലത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനായിരുന്ന പിതാവിന്റെ പത്തു സന്താനങ്ങൾ ആ ഭൂമിയിലെ ഒരേക്കർ വീതം അവകാശപ്പെടുമല്ലോ. അവരിൽ ഓരോരുത്തന്നും പത്തു സന്താനങ്ങൾ വീതം ഉണ്ടായി എന്നിരിക്കട്ടെ. ഓരോ ഏക്കർ സ്ഥലം വീണ്ടും പത്തായിഭാഗിക്കേണ്ടതായി വരും. ഫു ഏക്കർ ഒരുമിച്ചു് കൃഷിചെയ്തുവന്ന പിതാമഹനു് തന്റെ ഭൂമി കൃഷിക്കു ധാരാളം മതിയായും കൃഷി

ആദായകരമായും ഇരുന്നു. എന്നാൽ $\frac{1}{10}$ ഏക്കർമാത്രം കൃഷിചെയ്യുവാനുള്ള പെരുന്നോ! ഇത്രചെറിയ ഖണ്ഡത്തിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് കൃഷിത്തൊഴിലിൽ നിന്ന് അയാൾക്ക് യാതൊരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കുന്നില്ല. ആദായംകൊണ്ടു ചിലവിനു മതിയാകയുമില്ല. കൂടാതെ ഇത്ര ചെറിയ ഖണ്ഡങ്ങളിലെകൃഷി ഒരിക്കലും ആദായകരമാകാത്തവിധത്തിൽ കൃഷിച്ചിലവു് അത്ര വലിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും! ഇങ്ങിനെ ഭൂമി ചെറിയ ചെറിയ ഖണ്ഡങ്ങളായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടു് അസാമ്പത്തികമായ ഖണ്ഡങ്ങളായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു നിമിത്തം ആദായകരമായ കൃഷി അസാദ്ധ്യമായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. കൃഷിക്കാരനു് വേണ്ടിടത്തോളം ജോലിയില്ലാതിരിക്കുക, തന്മൂലം കൃഷിക്കാരുടെ ഇടയിൽ അസംതുപ്പിയും അസ്വസ്ഥതയും ഉണ്ടാവുക, ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥതയില്ലാത്തവരും കൃഷിജോലി പരിചയമുള്ളവരും ആയ ഒരുവർഗ്ഗം കൂലിവേലക്കാരുടെ ആവിർഭാവം, എന്നിവകളാണു് ഈ സ്ഥിതികളുടെ അനിവാര്യമായ ഫലങ്ങൾ.

ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം ക്ഷേണസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ തക്ക ശക്തിയില്ലാത്ത ഒരു കൂട്ടം ആളുകളെ മുകളിൽപറഞ്ഞ പരിതസ്ഥിതികൾ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ വലുത ഈ രാജ്യത്തുണ്ടാകാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുവന്നു. എന്നാൽ, കേവലം ഉല്പാദനശക്തിയുടെ അഭാവം മാത്രമല്ലാ ഇന്നത്തെ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ കാരണം. വിതരണത്തിന്റെ അസമത്വവും അതിന്റെ പ്രധാന ഘേതുകളിൽ ഒന്നാണു്. വികേന്ദ്രീയാ മഹാരാജ്ഞിയുടെ സിംഹാസനാരോഹണകാലത്തു് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന സാമുദായികാസ-

മതപങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചു, ബെഞ്ചമിൻഡിസറേലി അന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ “രണ്ടു രാഷ്ട്രങ്ങൾ” * ഉണ്ടെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ഏകദേശം ആ സ്ഥിതിയാണ് ഇന്നു ഇൻഡ്യയിൽ നാം കാണുന്നത്. ബുദ്ധിമുട്ടി, സുഖത്തിൽ കഴിയുന്ന പട്ടണവാസി ഒന്നു; നിത്യദുഃഖത്തിൽ ഉഴലുന്ന ഗ്രാമവാസിമരൊന്നു--ഇങ്ങനെ “രണ്ടു രാഷ്ട്രങ്ങളാ”ണ് അവ.

ഈ സാമ്പത്തികദൃഷ്ടിയിൽ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാരണം ആദ്യ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ നികുതിപിരിവിനുവേണ്ടി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഭൂമിയുടെ വിഭജനരീതിയാണ്. ഭൂമി രണ്ടു പ്രധാനതരമായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. “റയട്ടുവാറി” ഏപ്പാടനുസരിച്ചു ഭൂനികുതിമുഴുവനും ഓരോ കൃഷിക്കാരനിൽനിന്നു നേരിട്ടു ഗവണ്മെന്റ് പിരിച്ചെടുക്കുന്നു. ക്ഷൗപകാലം കഴിയുമ്പോൾ, ഗവണ്മെന്റുതന്നെ ചില അനേകപ്പണങ്ങൾ നടത്തി, നികുതി കൂട്ടുകയോ കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. “സെമിന്റാറി” † രീതിപ്രകാരം ഇടപ്രഭുക്കന്മാർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതും ഇടപ്രഭുക്കന്മാർ കൊടുക്കേണ്ടതുമായ നികുതി ശാശ്വതമായി തിരിച്ചുപെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

നികുതിപിരിയ്ക്കുവാനുള്ള അവകാശവും ചിലർക്കു ശാശ്വതമായിവിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. “സെമിന്റാറി” ഏപ്പാടു ഇംഗ്ലീഷു സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇൻഡ്യയിൽ നടപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള പല ശ്രമങ്ങളിലൊന്നായിട്ടാണ് ആദ്യ

* Poverty and the State by Gilbert Slater p. 2.

† Zemindari.

കാലത്തെ ബ്രിട്ടീഷുകരണകർത്താക്കൾ വിചാരിച്ചിരുന്നത്; ഇതു ബംഗാളിലും മദ്രാസിലും ആണ് അധികം പ്രചരിപ്പിച്ചത്. ഇൻഡ്യയിലെ ഏകദേശം ൫൩ ശതമാനം ഭൂമി “റയട്ട് വാറി” രീതിയ്ക്കായി നമാണ്. ബാക്കിയുള്ള ഭൂമി, ഗവണ്മെന്റിനും കൃഷിക്കാരനും മദ്ധ്യേ ഒരു ഇടനിലക്കാരായി വളർന്നുവന്ന ചില ജനികളുടെ കൈവശത്തിലായിത്തീർന്നു. ഈ ഭൂവിഭജനഏർപ്പാടുകൾ വലിയ കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. “റയട്ട് വാറി” ഭൂമികൾ അധികമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ പല ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാരും ആ നില നഷ്ടമായി വെറും കൃഷിക്കാരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. പാട്ടം വാങ്ങുന്നവരുടെ സംഖ്യ തന്മൂലം വളരെ വലിച്ചിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ പത്തുകൊല്ലത്തിനിടയിൽ പഞ്ചാബിൽ മാത്രം ഇവരുടെ സംഖ്യ ൩൨൩,൦൦൦-ൽനിന്ന് ൧,൦൦൮,൦൦൦ ആയി വലിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈമാതിരി വ്യത്യാസങ്ങൾ “സമിന്താറി” ഭൂമികളിലും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഭൂമിയിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നവന്റേയും ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥനായി സ്വസ്തനായിരിക്കുന്നയാളുടേയും ഇടക്ക് ഒട്ടധികം പുതിയ വ്യക്തികൾ അവിടേയും ആവാർവ്വിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഇടനിലക്കാരും ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാരും വിളവിനുണ്ടാകുന്ന കൂടുതൽ വിലയുടേയും നിലത്തിൽ കൃഷിക്കാരൻചെയ്ത വേലയുടെ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന കൂടുതൽ വിളവിന്റേയും ഗുണഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നത്. കൃഷിക്കാരൻറെ അസംതൃപ്തിയാണ് ഇതിൽനിന്ന് അനിവാര്യമായുണ്ടാകുന്ന ഫലം. നിലത്തിൽവേലചെയ്യുന്നവന്റേയും ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥന്റേയും താല്പര്യങ്ങൾ ഒരു

‡ Men and Events of My Time in India by Sir Richard Temple.

പോലെയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ—അവർക്ക് ഇരുക്രട്ടർക്കും നിലത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ ഒന്നുപോലെ താല്പര്യമില്ലെങ്കിൽ—അവർ ഇരുക്രട്ടരും നിലത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ നിന്ന് ഒരുപോലെ ഗുണം അനുഭവിച്ചില്ലെങ്കിൽ—പിന്നെ, ആ ഭൂമികൊണ്ട് രാജ്യത്തിന് ഗുണമുണ്ടാകുവാൻ ഇടയില്ല. ഇപ്പോൾ ഇക്കാര്യങ്ങളൊന്നും സാധിക്കുന്നില്ല. ഇതു സാധിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള ഒരു പുനർ വിധാനത്തിന്റെ അത്യന്താപേക്ഷിതയെ ഇതു വെളിപ്പെടുത്തുമല്ലോ.

അപരിഷ്കൃതമായ കൃഷിരീതിയും പുതിയമാതൃകകൾ അനുസരിക്കുന്നതിനുള്ള മനസ്സില്ലായ്മയും നിമിത്തം കൃഷിയിൽ നിന്നുള്ള ആദായം വർഷം തോറും കുറഞ്ഞുവരുന്നു. കൃഷിയിൽ നിന്നുള്ള ആദായം മാത്രം ഏകവരവായിരുന്ന കൃഷിക്കാരന് അതിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന തുച്ഛമായ ആദായം ചിലവിന് മതിയാകാതെ വന്നു. അപ്പോൾ പണമോ മറ്റു സാമഗ്രികളോ കടം വാങ്ങാതെ അയാൾക്ക് നിവൃത്തിയില്ലാതായി. കൃഷിക്കാരൻ ഗുണബലനുമായി. ഈ അവസ്ഥ ഒരു വ്യക്തിയെ മാത്രം ബാധിക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നില്ല. കൃഷിയുടെ പരിമിതമായ ആദായവും മറ്റാവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി കടംവാങ്ങലും മിക്കവാറും എല്ലാപേർക്കുംതന്നെ വേണ്ടിവന്നു. ഗുണബാല്യത, തന്മൂലം കൃഷിക്കാരന്റെ സാമ്പത്തികജീവിതത്തെ പൊതുവേ ബാധിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമായിത്തീർന്നു. ഈയിടെ എടുത്തിട്ടുള്ള കണക്കുകളിൽ നിന്നുകാണുന്നത് ഗുണവിമുക്തരായി തുലോം കുറഞ്ഞ ഒരു ശതമാനം ആളുകളേ ഓരോ ഗ്രാമങ്ങളിലും ഉള്ളൂ എന്നാണ്. ഗുണബാല്യത കൃഷിയുടെ ഗുണത്തെയും അഭിവൃദ്ധിയെയും സാരമായി തടസ്ഥപ്പെടുത്തുന്ന ഒന്നാണ്.

ആദായകരമല്ലാത്ത ചെറിയ ഖണ്ഡങ്ങളിലെ കൃഷി, ശാസ്ത്രീയമല്ലാത്ത പ്രയത്നം, ഇടനിലക്കാരുടെ ലാഭം തട്ടിഎടുക്കൽ, ജ്ഞാപാലപുത ഇവകളോടുകൂടിച്ചേർന്ന് ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമജീവിതത്തെ ദോഷപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റൊരു സംഗതിയുമുണ്ട്. മദ്യം ശതാബ്ദത്തോടുകൂടി പ്രാചീനഭാരതത്തിലെ ഗ്രാമസങ്കേതങ്ങൾ നാമാവശേഷങ്ങളായി. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ രാജ്യഭരണത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി അവർ ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രാമഭരണത്തിന്റെ ആദർശങ്ങൾ പകർത്തുന്നതിനു യത്നിച്ചു. സ്വയംഭവമായ ചില ആചാരങ്ങൾക്കും ഭരണക്രമത്തിനും മാത്രം പരിചിതമായിരുന്ന ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിലെ മണ്ണിൽ വിദേശസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് വളർന്നുവരവാൻ സാധിച്ചില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, ഈ പുതിയ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ അവതരണം വലിയകഴുപ്പത്തേയും ഉണ്ടാക്കി. യാതൊന്നും ശരിയായി നടക്കാതെയായി. ഇൻഡ്യൻ ജനതയ്ക്ക് അപ്രമേയമായിത്തീർന്ന ആദർശങ്ങളെ പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരവാൻ സാധിച്ചില്ല. ഗ്രാമത്തിനാവശ്യമായ സംഗതികൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ശരിയായി അവയുടെ കർത്തവ്യത്തെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിന് സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവിടെ സുഖം കുറയുന്നത് അതിശയമല്ലല്ലോ.

ഈ ഗ്രാമങ്ങളിലെ പൊതുജനാരോഗ്യം ആശങ്കാജനകമാണ്. പലവിധത്തിലുള്ള സുഖക്കേടുകൾ ആയുസ്സിന്റെ ദൈർഘ്യത്തെ ഒന്നുപകുതിയാക്കി കുറച്ചിട്ടുണ്ട്. അനാരോഗ്യം നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന സാമ്പത്തികനഷ്ടം ചില്ലറയല്ല. മലേറിയ ആളുകളെ ആയിര

കണക്കിന് ആണ്ടുതോറും കൊല്ലുകയും ചാകാതെശേഷി
 കുന്നവരുടെ ആരോഗ്യം പാടെ നശിപ്പിക്കുകയും അവ
 രുടെ ജോലിചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശക്തികുറയ്ക്കുകയും ചെയ
 യുന്നു. വർഷത്തോറും ഒന്നരണ്ടുതവണയെങ്കിലും പ്ലേഗും
 കാളറയും, മസൂരിയും ഗ്രാമങ്ങളെ സന്ദർശിച്ച് അവ
 യുടെ അവകാശമായി കുറെ ആത്മാക്കളെ കൊണ്ടുപോ
 കാതിരിക്കയില്ല. കൊക്കപ്പുഴ, കാലാസാർ, പട്ടിണിയും
 വൃത്തിയില്ലാത്ത ആഹാരവും നിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന ജം
 രാമയങ്ങൾ, എന്നിവ വേലക്കാരന്റെ ദേഹശക്തി
 യെ ഒന്നിനൊന്നിനു കുറച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവയുടെ
 എല്ലാം പ്രതിഫലനം കൃഷിയിലും ഗ്രാമവാസിയുടെ ഉല്ലാ
 ഭനശക്തിയിലും ആണെന്നുള്ളതു് പ്രത്യേകം പറയേണ്ട
 തായിട്ടില്ലല്ലോ. ശുചിത്വം എന്നതു് കണികാണാൻ
 കിട്ടാത്ത അവന്റെവീടാണ് ഈ സുഖക്കേടുകൾ എല്ലാം
 വളർന്നതു്. ഗ്രാമത്തിലെ കിണറുകളോ കുളങ്ങ
 ളോ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി സംരക്ഷിക്കുന്നില്ല. തെരുവീഥി
 കൾ ചവരും അഴുക്കും മൂടിക്കിടക്കുകയാണ്. ഇരുളടഞ്ഞു
 കാരും വെളിച്ചവും കയറാത്ത വീടുകളാണ് എല്ലാം-

ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിലെ സുഖക്കേടുകളിൽ പലതും
 വരാതെ സൂക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുന്നവയാണ്. എന്നാൽ
 അങ്ങിനെ സൂക്ഷിക്കാത്തതിനു പല കാരണങ്ങളുണ്ട്. പ്ര
 ധാനമായതു് വിദ്യാവിഹീനതയാണ്. ന്റെ ശതമാനം
 ആളുകളും വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവരായതുകൊണ്ട് അവ
 രുടെ വീടുകൾ ശുചിയായി സൂക്ഷിക്കണമെന്നോ ശാസ്ത്രീ
 യമായരീതിയിൽ കൃഷിചെയ്തു് ആദായം വർദ്ധിപ്പിക്കണ
 മെന്നോ അവർ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ആരെങ്കിലും ഈ
 സംഗതികൾ പറഞ്ഞുകൊടുത്താൽതന്നെ അവയനു
 സരിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു് അവർ തയ്യാറാകുന്നില്ല.

ഇത് നന്നാകണമെന്നുള്ള ആശയില്ലാഞ്ഞിട്ടാണോ എന്ന് തന്നെ സംശയമാണ്. തങ്ങളുടെ പരിതസ്ഥിതികളെക്കാൾ മേന്മയോടു കൂടിയ സ്ഥിതിഗതികൾ ലോകത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്തുണ്ടോ എന്നുള്ള കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അവർ അറിവാൻ പാടില്ല. ദിവസങ്ങൾ എങ്ങിനെ എങ്കിലും തള്ളിനീക്കണമെന്നല്ലാതെ ഇന്നത്തേക്കാൾ സുഖമുള്ള ഒരു ഭാവി ഉണ്ടാകണമെന്ന മോഹമേ അവർക്കില്ല.

ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ഐശ്വര്യം അതിലെ നിവാസികളുടെ ക്ഷേമത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുന്നു. ഇൻഡ്യാ രാജ്യത്തിലെ നിവാസികൾ വാസ്ഥവത്തിൽ അതിലെ 900000[†] ഗ്രാമങ്ങളിൽ കുടികൊള്ളുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇൻഡ്യയുടെ ഐശ്വര്യസിലിയും ഐശ്വര്യവൽനയും ഈ ഗ്രാമവാസികളുടെ ജീവിതസുഖത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല. എന്നാൽ ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിലെ ജനതയാതൊരു വിധത്തിലുള്ള ഐശ്വര്യവുമില്ലാത്തവരാണ്. മുകളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന സംഗതികൾ തെളിയിക്കുന്നത്. ഈ പരിതസ്ഥിതികളിൽ രാജ്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന എല്ലാപേരുടേയും കർത്തവ്യം ഈ ഗ്രാമങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന സാധാരണക്കാരന്റെ ജീവിതം സുഖകരമാക്കുന്നതിന് പ്രയത്നിക്കുകയാകുന്നു.

ഭാഗ്യവശാൽ ഈ ക്ലിഷ്ടമായ പ്രശ്നത്തെ പുതിയ ഒരു മനോഭാവത്തോടു കൂടിയാണ് ഇൻഡ്യയിലുള്ള

[†] N. Ganguleeയുടെ Problems of Rural India-യിൽ ഗ്രാമങ്ങളുടെ സംഖ്യ 700000 എന്നു കാണുന്നു.

സകലരും തന്നെ ഇഴയിടയായി വീക്ഷിക്കുന്നതു്. ഇൻഡ്യാക്കാരന്റെ പരിതാപകരമായ സംതൃപ്തിക്കു് ഇപ്പോൾ ഒരു വലിയ ഇളക്കം തട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. സകലരും വിധിക്കുവാനാണെന്നുള്ള അവന്റെ വിശ്വാസത്തെ ജീവിതത്തിന്റെ ചില വാസ്തവസംഭവങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു കിയിരിക്കുന്നു. തൊഴിലില്ലായ്മ, സാമ്പത്തികമായ അസമത്വങ്ങളും അവശതകളും, സാമ്പത്തികാധപതനം, സാമഗ്രികളുടെ വിലക്കുറവു് എന്നിങ്ങനെയുള്ള പലകാര്യങ്ങൾ ഭൗതികമായ പല ശക്തികൾക്കും മനുഷ്യ ജീവിതത്തെ സാരമായി സ്പർശിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. നിയമപ്രകാരം സംസ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന അധികാര ശക്തികൾക്കു് മുകമായി കീഴടങ്ങുന്നതിനു് പരിചയിച്ചു വന്ന അയാൾ നിയമങ്ങളുടെ മൂലതത്വങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു തുടങ്ങുകയും അധികാരത്തിന്റെ നാരായവേൽ ആരായുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്റെ സ്വന്തം കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് ചിലതെല്ലാം അറിയുന്നതിനു് തന്നിന്നു് അവകാശമുണ്ടെന്നുള്ള അറിവു് അയാളിൽ ഇപ്പോൾ എല്ലായ്പ്പോഴും സ്റ്റുരിക്കുന്നു. ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഓരോസ്ഥലത്തു് ഓരോ കാരണങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടായ താണെങ്കിലും സാമാന്യേന സാവ്യക്തികമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. ഒരു മഹാസമുദ്രത്തിൽ അങ്ങു മിങ്ങും അലിഞ്ഞോടുന്ന ഹിമപോതങ്ങൾ പോലെ, സംഘട്ടനാവസരത്തിൽ വൻപിച്ചു ആപത്തു് സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടു്, ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമവാസികൾ പ്രബുദ്ധരായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രബുദ്ധതയെ ശരിയായ പന്ഥാവിൽ കൂടി നയിക്കുന്നതിനും അലസമായിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ നവ ചൈതന്യം ഉരുട്ടിവിടുന്നതിനും ആകപ്പാടെ പൊതുക്ഷേമ

ത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും ആയി ആലോചിച്ചുവെങ്കിലും ഒരു പുനരുദ്ധാരണ പദ്ധതി എത്രയും അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണത്തിനുള്ള പദ്ധതി ചില യഥാർത്ഥങ്ങളെ ആലംബമായി കരുതിക്കൊണ്ടാണ് മുന്നോട്ടുപോകുന്നത്. “നവതപത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള ഒരു നവതപത്തിന് വേണ്ടി” പുനരുദ്ധാരണപദ്ധതി സ്വീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. വ്യക്തിപരമായും സാമൂഹ്യപരമായും ഉള്ള ശക്തികൾ യോജിപ്പിച്ച്, സമുദായത്തിന്റെ സാർവത്രികമായ അഭ്യുദയത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുകയായിരിക്കണം ഈ പുതിയ പദ്ധതിയുടെ ലക്ഷ്യം. സ്വാതന്ത്ര്യമായ വ്യക്തിത്വത്തിന് അതിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ല. എന്തെന്നാൽ, ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണം സമുദായത്തിന്റേയും അതിലും ഉപരി വർഗ്ഗത്തിന്റേയും ശ്രോതസ്സിനെയാണ് പരമമായി ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. വ്യക്തിയുടെ ജീവിതം അയാൾക്ക് വേണ്ടിമാത്രം ഉപയോഗിക്കുവാൻ അയാൾക്കുവകാശമില്ല. ഒരു പൌരന്റെ കർത്തവ്യങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ അയാൾ എല്ലായ്പ്പോഴും കടപ്പെട്ടവനാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യമായ വ്യക്തിത്വത്തിനോ വിവേചനമില്ലാത്ത ധർമ്മത്തിനോ ആദർശികമായ ഒരു രാഷ്ട്രത്തിൽ സ്ഥാനമില്ല.

സമുദേശത്തോടും ആലോചനയോടും കൂടി സമാരംഭിതമാകുന്ന നയങ്ങളുടെ വിജയകരമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സ്ഥായിയായ വിശ്വാസമാണ് അടുത്തതായി ശരിയായ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണ പദ്ധതിയ്ക്ക് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. ഒരു സമുദായത്തിന്റെ പുരോഗതി വ്യക്തികളുടേതുപോലെ അത്ര വേഗത്തിൽ നിർണ്ണയം ചെയ്യാവുന്നതല്ല. സമുദായത്തിലെ പല ശക്തികളേയും പ്രാപിക്കുന്നതിന് അതിന് വളരേക്കാലം വേണ്ടി

വരും. ഫലം കണ്ടറിയുന്നതിന് ദീർഘകാലത്തെ ക്ഷമയും ആവശ്യമാണ്. ൧൯൩൦—൧൯൩൧-ഇടയ്ക്ക് ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമജീവിതം പഠിക്കുന്നതിനും ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഇൻറർ നാഷനൽ കൗൺസിൽ മിഷ്യൻ ചെയ്യാവുന്ന ജോലികളുടെ സാദ്ധ്യതകളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നതിനും ആയി ഇൻഡ്യ ഒട്ടേക്ക് സഞ്ചരിച്ച ഡാക്ടർ കെന്യൺ എൽ. ബട്ടർഫീൽഡ് ഇതേ സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞത് “* ഇത്ര വിഷയത്തിലുള്ള കണക്കുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഒരു പത്തുവർഷത്തേയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന മന്ദമായ പുരോഗതിയിൽ നാം സമാധാനപ്പെടേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്” എന്നാകുന്നു. ഏതദവിഷയത്തിൽ മന്ദവും ഭ്രഷ്കരവുമായുള്ള പുരോഗതിയുടെ തായ്വേരുകൾ ആരമാസംക്രമ്യോഴോ വർഷംതോറുമോ പിഴുതുപരിശോധിക്കുന്നത് ആപലകരമാണെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം.

മൂന്നാമതായി വേണ്ടതു് യാതൊരു പരാജയത്താലും ക്ഷീണിക്കപ്പെടാത്ത പ്രാസാദാത്മികത്വമാണ്. ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ അഭ്യുദയത്തിന് സാദ്ധ്യതയില്ലാത്ത ഒരു ഗ്രാമവും ഇൻഡ്യയിൽ ഇല്ല. സമീകരണശക്തിയുള്ള വിപരീതങ്ങൾ പ്രകൃതിയിൽ സുലഭങ്ങളാണ്. സുഖക്കേടുകളും മരണങ്ങളും, വിഷവും അതു് നീക്കാനുള്ള ഭക്ഷണങ്ങളും ഇതിനുദാഹരണങ്ങളാണ്. കാട്ടുതീ നശിപ്പിക്കുന്ന വൃക്ഷസമൂഹങ്ങളുടെ വീണ്ടുമുള്ള വളർച്ചയെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതും ആ കാട്ടുതീ തന്നെയാണ്. അതുപോലെ ഒരു രാഷ്ട്രത്തിൽ നശീകരണത്തിനും പുനർജന്മം

* Report and Recommendations By Dr. Kenyon L. Butterfield.

ത്തിനും പശ്ചാത്തപ്യമായ പല ശക്തികളും കടികൊള്ളുന്നുണ്ട്.

നാലാമതായി ചെയ്യാനുള്ളത്, ഏതെല്ലാംരീതിയിലാണ് പുനരുദ്ധാരണപദ്ധതി പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടത് എന്നു നിശ്ചയിച്ചറയ്ക്കുകയാകുന്നു. ഇതിലേക്ക് ഓരോ ഗ്രാമവും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം മണ്ഡലങ്ങളായി തിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതാതിന്റെ പ്രത്യേകാവശ്യങ്ങൾക്കനുയോജ്യമായ പദ്ധതി സ്വീകരിക്കുകയാണ് ഏറ്റവും നല്ലതായ മാർഗ്ഗം. ഓരോ ഗ്രാമത്തിനും അതിന് പ്രത്യേകമായ ആവശ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് സാധാരണയാകകൊണ്ടാണ് ഈ മാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ കാരണമായത്. എന്നാൽ പ്രത്യേകാവശ്യങ്ങൾ എന്തുതന്നെയായാലും ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിൽ പൊതുവായി പുനരുദ്ധാരണം ആവശ്യമായിട്ടുള്ള ചില സംഗതികൾ ഉണ്ട്. അവയെ ഇവിടെ ചെറുതായി സൂചിപ്പിക്കുകയും അടുത്ത അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വിവരമായി പ്രതിപാദിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നാണ് ഭേദിക്കുന്നത്.

൧. ശാസ്ത്രീയമായ കൃഷി:— മിക്കവാറും ജനങ്ങൾ കൃഷി കൊണ്ടുപജീവനം കഴിക്കുന്ന രാജ്യമായതിനാൽ ഇൻഡ്യയിലുള്ള സകലരും ശാസ്ത്രീയമായ വിധത്തിൽ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിന് പഠിച്ചുവരായിരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ ഈ രാജ്യത്ത് നൽകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ കൃഷിക്ക് യാതൊരു സ്ഥാനവും മില്ലെന്നതന്നെ പറയാം. പ്രായോഗികമായ കൃഷിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന ഇൻഡ്യാക്കാർക്കുപോലും യാതൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നിരിക്കെ

വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവരുടെ കഥപറയാനുണ്ടോ? പുരാതനരീതിയിലുള്ള കലപ്പുകളും പലവിധത്തിൽനഷ്ടമുണ്ടാക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങളും തന്നെയാണ് സാധാരണ കൃഷിക്കാരൻ ഇപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കുന്നത്. സാധാരണവിദ്യാലയങ്ങളിൽ കൃഷിയുടെ ശാസ്ത്രീയവും പ്രായോഗികവുമായ വശങ്ങളെപ്പറ്റി അഭ്യസനം നൽകുന്നതിന് കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാരും വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാരും ഒരുപോലെ നിഷ്കൃഷ്ടിക്കേണ്ടതാണ്. പുതിയമാതിരിയിലുള്ള ഉപകരണങ്ങളുടെ ഉപയോഗംകൊണ്ട് പ്രസ്താവയോഗ്യമായ പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്ന് ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തി കൃഷിക്കാർക്ക് കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതും കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാരുടെ ചുമതലയാകുന്നു. ഇങ്ങനെ നിർബന്ധമായി കൃഷിപരിഷ്കരിക്കുന്നതിനായി ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തല്ലെങ്കിൽ, ശാസ്ത്രീയമായ കൃഷിക്ക് ഇൻഡ്യയിൽ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുവാൻ സാധ്യമായ പ്രതിബന്ധമുണ്ടായി എന്നുവരാം.

൨. ബാങ്കിംഗ്:—ഇൻഡ്യൻകൃഷിക്കാരന്റെ ഋണ ബാധ്യത പുരണപ്രസിദ്ധമാണ്.* ഗ്രാമവാസികൾ പണം കടംകൊടുക്കുന്ന മുതലാളി തന്റെ ദീർഘഘനങ്ങളിൽ ആ ഗ്രാമത്തിലുള്ള സകലകൃഷിക്കാരെയും പിടിച്ചുമാറ്റുകയും കൃഷിക്കാരന്റെ ലാഭങ്ങളെ കണക്കുപറഞ്ഞു കവർച്ചചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. കൃഷിക്കാരന്റെ ഈ പരാധീനതയ്ക്ക് പലകാരണങ്ങളുണ്ട്. പ്രധാനമായി കൃഷിചെയ്യുന്നതിനാവശ്യമുള്ള മുതൽമുടക്കത്തിന് കൃഷി

* Report of the Indian Central Banking Enquiry Committee, Page 55.

ക്കാരന്റെ പക്കൽ ഒരിക്കലും പണം കാണുകയില്ലെന്നുള്ളതാണ്. അനിശ്ചിതവും കൃശവും ആയ വിളവുകൾ അവന്റെ ആദായത്തേയോ ധനസ്ഥിതിയേയോ ഗണ്യമായി സഹായിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാകുന്നു രണ്ടാമത്തെ കാരണം. കൃഷിക്കാരന്റെ സ്വതസ്സിദ്ധമായ ഭാരിഭ്രൂവും, അമിതമായ ചിലവുകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന സാമൂഹികകർമ്മവൃഷ്ടികളും ആണ് ഇതരകാരണങ്ങൾ. പൂർവ്വകങ്ങളിൽ വീട്ടി കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കുന്നതിന് ഒരു നിവാരണമാർഗ്ഗമായി ഭൂസ്വത്തു ജാമ്യബാങ്കു ഏർപ്പാടുകളുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂസ്വത്തുജാമ്യബാങ്കുകൾ കൃഷിക്കാർക്ക് കുറഞ്ഞപലിശക്ക് ഭൂമിയുടെ ജാമ്യത്തിന്മേൽ പണം കടംകൊടുക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ബാങ്കുകളുടെ സംഖ്യയിലുള്ള കുറവ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രയോജനത്തെ പാടെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. അടുത്തടുത്ത സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒന്നിലധികം ഗ്രാമങ്ങൾ കൂടിച്ചേർന്ന് ഗവൺമെന്റു സഹായത്തോടുകൂടി ഇത്തരം ബാങ്കുകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയാൽ ഭൂമിയിൽ പണ്ടേതന്നെ സ്ഥാപിച്ചു കിടക്കുന്ന കടം വീടുന്നതിന് വലിയ സൗകര്യമായിരിക്കും.

൩. പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ:— ഭൂസ്വത്തു ജാമ്യബാങ്കുകൾ കൂടുതൽ സംഖ്യയുള്ള മുൻകടങ്ങൾ വീടുന്നതിനുമാത്രമേ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഒരു കൃഷിക്കാരന്റെ പ്രതിദിനാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നതിനു ഗ്രാമത്തോറും പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. കൃഷിക്കുവേണ്ട വിത്തു വാങ്ങുന്നതിനോ കൃഷിച്ചിലവിനു തന്നയോ ചെറിയ സംഖ്യകൾ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ വലിയ ഭൂമിജാമ്യം ഇല്ലാതെ പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ കടംകൊടുക്കുന്നു.

ഇതില്ലെങ്കിൽ ഗ്രാമത്തിലെ സൗകര്യങ്ങൾ നന്നും, തെ-
 ശതമാനം പലിശ കൃഷിക്കാരിൽനിന്ന് ഇടയ്ക്കും. അതു
 പോലെതന്നെ വിളവുകൾക്ക് നല്ല വില കിട്ടുന്നതിനും
 പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നു. വിളവെ
 ടുപ്പുകാലത്ത് വിളവുകൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനും നല്ലവില
 ലഭ്യമാകുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കുന്നതിനും ഏറ്റവും
 ആദായകരമായവിധത്തിൽ വിളവുകളെ വിൽക്കുന്നതി
 നും പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുന്നു. ഒരു
 വ്യക്തി തനിച്ച് ചെയ്യുന്ന കച്ചവടങ്ങൾ നേരെമറിച്ചു
 അവനെ കൂടുതൽ കടക്കാരനാക്കുകയേ ഉള്ളൂ.

ര. കുടിൽ വ്യവസായം:—ഇൻഡ്യൻ കൃഷി ഏരി
 യകൂടും മഴയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. കൃഷിതന്നെ ചില
 പ്രത്യേക സമയങ്ങളിൽ മാത്രമേ സാധ്യമാകുകയുള്ളൂ.
 കൃഷിയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞാൽ കൃഷിക്കാരന് മെന്തും
 അനുഷ്ഠിക്കാനെ സാധ്യമാക. ആരമാസത്തെ കൃഷി
 കഴിഞ്ഞു വീട്ടിൽ പുതച്ചുമുടി ഇരിക്കുന്ന കൃഷിക്കാ
 രൻ ബാക്കി ആരമാസവും “പട്ടിണിയും പരിവട്ടവും”
 ആയിട്ടാണ് കഴിയാറുള്ളത്. ഈ കാലങ്ങളിൽ എന്തെ
 കിലും കുടിൽ വ്യവസായത്തിലേപ്പെട്ടാൽ ആ കാലത്ത്
 അവൻ അതൊരു തൊഴിൽ ആയിത്തീരുകയും ആദായ
 ത്തിനും ഒരു വഴിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇത്
 അവന്റെ ജ്ഞബാധ്യത കുറയ്ക്കുന്നതിനും അവനെ
 സഹായിക്കും. ജീവിതം സുഖകരമാക്കുന്നതിന് അവൻ
 ഇതിനാൽ സാധ്യമായും തീരും. ഈ ചെറുതരം
 കുടിൽവ്യവസായങ്ങൾക്കു ആവശ്യമായി വരുന്ന മൂല
 ധനം ഗ്രാമത്തിലെ പരസ്പരസഹായസംഘത്തിൽനിന്നു
 കിട്ടുകയും ചെയ്യും.

6. വിദ്യാഭ്യാസം:—ഇൻഡ്യയിലെ ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവരാണ് മുൻപു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞല്ലോ. ഗ്രാമങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ടതു് ഏതൊരു രാജ്യസ്നേഹിയുടേയും കടമയാണ്. ഗ്രാമദേശങ്ങളിൽ നരകുന്നവിദ്യാഭ്യാസം ഏതുരീതിയിലുള്ളതായിരുന്നാലും, വായിക്കുവാനും എഴുതുവാനും കണക്കു കൂട്ടുവാനും ഉള്ള പരിശീലനം അതിൽ നിർബന്ധിതമായിരിക്കണം. പട്ടണങ്ങളിലെ ധനികന്മാരുടെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, ഗ്രാമത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസം, സാഹിത്യപരമോ ഉയർന്നതരം ബുദ്ധിശക്തിയെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതോ, ആയിരിക്കണമെന്നില്ല. ഗ്രാമീണരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം എല്ലായ്ക്കൊഴും പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ അവരെ സഹായിക്കുന്നതായിരിക്കണം. വിദ്യാഭ്യാസംതന്നെ അധികം ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയെ അവലംബിക്കാതെ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. ജീവിതായോധനത്തിൽ അവരെ ഗണ്യമായി സഹായിക്കുന്ന ഒരുമാതിരി വിദ്യാഭ്യാസമാണ് ഗ്രാമീണർക്കു് നൽകേണ്ടതു്.

7. പൊതുജനാരോഗ്യം:—“ശരീരമാദ്യം ലഭ്യമസാധനം” എന്ന ആപ്തവാക്യം ഗ്രാമവാസികളെ ആദ്യമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ആരോഗ്യം ആണ് ഏറ്റവും വലിയ ധനമെന്നും സൂക്ഷ്മങ്ങളായ സകലതൃണങ്ങളുടേയും നല്ല വളച്ചു പൂണ്ണമായ ആരോഗ്യമുള്ളവരിലെ ഉണ്ടാകയുള്ളു എന്നുള്ളതും ഗ്രാമീണരെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമം മഹാമാരികളെ ക്ഷണിച്ചുവരു

ത്തന്നെ. വീടുകളുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള മാതൃകയും, അതിനകത്തെ താമസത്തിന്റെ രീതിയും, ഏറ്റവും അനുരോഗ്യപരമായിട്ടുള്ളവയാണ്. വീടുകളിൽ വെളിച്ചമോ കാരോ പ്രവേശിക്കയില്ല. വീടുകൾ തമ്മിൽ വലിയ ദൂരവുമില്ല. ഇതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് മലേറിയ, കാലാസാർ, പ്ലേഗ്, കാളറ, മന്യൂരി മുതലായ സാംക്രമികരോഗങ്ങൾ തുടച്ചുയായി ബാധിച്ചു് ഒട്ടധികം മരണങ്ങൾ ആണ്ടുതോറും ഉണ്ടാകുന്നത്. പല ഗ്രാമങ്ങളിലും മലം ദൂരെ കളയുന്നതിനോ ചീത്തവെള്ളം നശിപ്പിക്കുന്നതിനോ കടിക്കുന്നതിന് ശുദ്ധജലം സംഭരിക്കുന്നതിനോ യാതൊരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ല. ഗ്രാമങ്ങളിൽ ആരോഗ്യപരമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിൽവരുത്തേണ്ടതു് ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരകന്മാരുടെ പ്രഥമ കർതവ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു.

9. ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ:—അടുത്തുള്ള പട്ടണങ്ങളുമായി ഗ്രാമങ്ങളെ യോജിപ്പിക്കുന്നതിന് വേണ്ട ഗതാഗത സൗകര്യങ്ങളുണ്ടാക്കുകയെന്നതു് ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരകന്റെ മറ്റൊരു ചുമതലയാകുന്നു. പട്ടണങ്ങളിലെ പരിഷ്കൃത ജീവിതത്തിനോടുള്ള സാമീപ്യം ഗ്രാമജീവിതത്തെ ഉയർത്താതിരിക്കയില്ല. ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ വിപുലമാക്കിയാൽ ഗ്രാമത്തിലുണ്ടാകുന്ന വിളവുകൾക്കു് വില വർദ്ധിക്കുന്നതിനും അങ്ങിനെയുള്ള അവരുടെ സാമ്പത്തികജീവിതത്തിന് അഭിവൃദ്ധികരമായ മാറ്റം വരുന്നതിനും ഇടയുണ്ടു്.

ഈ മാർഗ്ഗങ്ങൾകൊണ്ടു് പല കാരണങ്ങളാൽ ഭയനീയമായ സ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ സാധിച്ചു എന്നുവരാം.

IV

കൃഷി

ഇൻഡ്യൻ സാമ്പത്തികപദ്ധതിയിൽ കൃഷിയുടെ പ്രാധാന്യത്തെ പരസ്കരിച്ച് ഭീഷ്മമായി ഉപന്യസിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. യൂറോപ്പിൽപോലും കൃഷിതന്നെയാണ് ഇപ്പോഴും ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യവസായം. കൃഷിയിൽ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ സംഖ്യയും അതിന്റെ വിഭവങ്ങളുടെ വിലയും താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ ഇത്രയും ധനം ഉണ്ടാകുന്നതും ശക്തിപ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നതും ആയ മറ്റൊരാളൊരു വ്യവസായവുമില്ലെന്ന് തെളിയുന്നതാണ്. യൂറോപ്പിലെ വ്യവസായ വിപ്ലവത്തിനുശേഷം കൃഷി പിന്നണിയിലേക്ക് തള്ളപ്പെട്ടിരുന്നു. ജീവിതാവശ്യത്തിന് അതിനെ ആശ്രയിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്നു എങ്കിലും കൃഷി ഒരു അപരിഷ്കൃതമായ തൊഴിലാണെന്ന് ചിലർ വിചാരിച്ചുവന്നു. മഹായുദ്ധകാലത്താണ് കൃഷിക്ക് വീണ്ടും അതിന്റെ പ്രാധാന്യം സിദ്ധിച്ചത്. തൽഫലമായി ഇംഗ്ലണ്ടും മറ്റെല്ലായൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളും കൃഷിയിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചു തുടങ്ങുകയും കാഷികശക്തികളെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഉറു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു.

ഇൻഡ്യയിൽ റെ ശതമാനത്തിൽ കൂടുതൽ ആളുകൾ കൃഷികൊണ്ടുപജീവനം കഴിക്കുന്നു. കൂടാതെ മറ്റൊരരും വ്യവസായങ്ങളിലേറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നവർ തന്നെ

അവരുടെ വ്യവസായങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള അസംസ്കൃത സാധനങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻ കൃഷിക്കു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരാണ്. കഴിഞ്ഞ കാനേഷുമാരി കണക്കുപ്രകാരം കൃഷിതന്നെ തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നവരിൽ മൂന്നിരട്ടി ആളുകൾ അവരെ അവലംബിച്ചു ജീവിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതായത് കൃഷികൊണ്ടുപജീവനം കഴിക്കുന്നവർ ശരാശരി ൮൦.൫ ശതമാനം ആണ്.

കൃഷിക്കു ഇത്ര പ്രാധാന്യം ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ മറ്റൊരു കാരണമുണ്ടുണ്ട്. ഇൻഡ്യയിലെ ശീതോഷ്ണാവസ്ഥക്കും ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ ദേഹസ്ഥിതിക്കും പറ്റിയ വ്യവസായം കൃഷിമാത്രമാണ്. ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യസ്ഥിതിക്കും കാഷികാഭിവൃദ്ധിക്കും തമ്മിൽ ഗണ്യമായ ബന്ധമുണ്ടെന്നാണ് കാണുന്നത്. എവിടെ എങ്കിലും കൃഷിപ്പിഴ സംഭവിച്ചാൽ അവിടെ അന്നാരോഗ്യവും സുഖക്കേടുകളും ഉണ്ടാകുന്നത് ഇൻഡ്യയിൽ സാധാരണയാണ്. ഇതുതന്നെ കൃഷിക്കു അതിയായ ബഹുമാനവും പ്രാധാന്യവും കൊടുക്കുന്നതിനു മതിയാകുന്നു. കൂടാതെ, പ്രയത്നംകൊണ്ടു അഭിവൃദ്ധി ഉടനെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതും ഫലം ധാരാളം ഉണ്ടാകുന്നതും ആയ തൊഴിൽ കൃഷിയെപ്പോലെ മറ്റൊന്നില്ല. നമ്മുടെ സർവ്വശക്തികളും ഉപയോഗിച്ചു കൃഷിയെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തേണ്ട കർത്തവ്യം നമുക്കുണ്ടെന്നുള്ളതു ഒരിക്കലും മറക്കാവുന്നതല്ല. നമ്മുടെ ദൈവികമായ സകല ഐശ്വര്യങ്ങൾക്കും കൃഷിതന്നെയാണ് ആശ്രയം. അതിൽ നിന്നുമാത്രമേ ധനമുണ്ടാകയുള്ളൂ. ധനംകൊണ്ടല്ലാതെ നമുക്കു നമ്മുടെ ഇതരവ്യവസായങ്ങൾ പോഷിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. നമ്മുടെ സാമ്പത്തികാഭ്യുദയം

ത്തിന്റെ ആണിക്കോൽ കൃഷിയാണെന്ന് പറയുന്നതിൽ എന്താണ് ആക്ഷേപം.

ഇപ്പോഴുള്ളതും ബ്രിട്ടീഷ്യാധിപത്യത്തിന് മുൻപേ ഉണ്ടായിരുന്നതും ആയ കൃഷിസൗകര്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെപ്പറ്റിയോ നമ്മുടെ കൃഷിയും യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലെ കൃഷിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെപ്പറ്റിയോ പ്രതിപാദിച്ചതുകൊണ്ട് ഇവിടെ യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ കൃഷിസമ്പ്രദായത്തെ പരിഷ്കരിക്കാമെന്നും കാഷികഫലങ്ങളെ സാധമായി വർദ്ധിപ്പിക്കാമെന്നും വിശ്വസിക്കാത്തവർ ആരെങ്കിലും കാണുമോ എന്ന് സംശയമാണ്.

ഇൻഡ്യയിൽ ഇപ്പോൾ ഉദ്ദേശം ൨൦൨,൮൨൫,൦൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലത്തു മാത്രമേ കൃഷിചെയ്യുന്നുള്ളൂ. ഇത് ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ ആകെയുള്ള സ്ഥലത്തിന്റെ നൂറു ശതമാനം മാത്രമാണ്. വെറും തരിശുഭൂമി ഉൾപ്പെടുത്താതെ കൃഷിക്ക് യോഗ്യമായി ഇനിയും ൨൭ ശതമാനമുണ്ട്. ആകെ കൃഷിചെയ്യാവുന്നതിൽ ഇപ്പോൾ ൫൭ ശതമാനം മാത്രമേ കൃഷിചെയ്യുന്നുള്ളൂ. ശരിയായിട്ടുള്ള മൂലധനവും വേലയും ചെലുത്താമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ ഇരട്ടി ഭാഗം കൃഷിചെയ്യാൻ സാധിക്കും.

അതുപോലെതന്നെ നമ്മുടെ ഭൂമിയിലെ വിളവു മരരാജ്യങ്ങളിലെ വിളവുകളെ അപേക്ഷിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ തുലോം ആക്ഷേപകരമായിരിക്കും. നമ്മുടെ ഒന്നരണ്ടു പ്രധാനപ്പെട്ട വിളവുകളെ ഉദാഹരണത്തിനുവേണ്ടി ചിന്തിച്ചുനോക്കാം. ജപ്പാനിൽ ഒരേക്കർ ഭൂമിയിൽ

വിളയുന്നനെല്ലു് നന്മനന്മറാത്തൽ ആണു്; ഈജിപ്റ്റിൽ മന്മഹിം റാത്തലാകുന്നു. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയിലോ? മന്മന്മന്മ റാത്തൽ അത്രേ. ഇതുപോലെ ഗോതമ്പിന്റെ വിളവു് നോക്കാം. യുണൈറ്റഡു് കിംഗ്ഡത്തിൽ ഒരേക്കർ ഭൂമിയിൽ മന്മന്മഹിം റാത്തൽ ഗോതമ്പു് വിളയുന്നു. ജപ്പാനിൽ ഏകദാനിനു് മന്മമവ റാത്തലും ഈജിപ്റ്റിൽ മന്മന്മഹിം ഇൻഡ്യയിൽ നന്മഹിം റാത്തൽ മാത്രമാണു് വിളയുന്നതു്.

ഈ പരിതാപകരമായ വിളവു കുറവിനു നമ്മുടെ ഭൂമിയുടെ സ്വഭാവവും ഏറക്കൂറെ കാരണമാണു്. ഇപ്പോഴത്തെ കൃഷിയുടെ രീതി മണ്ണിന്റെ ഗുണത്തെ ഗണ്യമായി ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നാണു് വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ അഭിപ്രായം.* ധാന്യങ്ങൾ, എണ്ണക്കുരുക്കൾ, വളം, ഇവയുടെ ഏകമതിയും ചാണകം ഉണക്കി തീകത്തിക്കുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും കൂടി മണ്ണിന്റെ നന്മയെ സാരമായി കുറച്ചിട്ടുണ്ടു്. വഷംതോറും വലിച്ചുവരേണ്ട വിളവനു പകരം ഇൻഡ്യയിൽ നാം എന്നും കാണുന്ന വിളവിന്റെ കുറവു് അവശ്യം പരിഹരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ളതനു സംശയമില്ല. ഇതു് മണ്ണിലുള്ള വളം വലിച്ചിടുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളു. ഇൻഡ്യയിലെ പല ഭാഗങ്ങളിലേയും മണ്ണു് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ പരിശോധനയിൽ ചില ചെറിയ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തിയാൽ കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്താവുന്നതാണെന്നാണു് കണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇൻഡ്യൻ മണ്ണുകളിൽ ഹ്യൂമസു്

* Improvement of Indian Agriculture by Voelcker.

നൈജനം പൊതുവേ കുറവാണെന്ന് മിസ്റ്റർ “വാൽക്കർ” അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇതിനു വേണ്ടതരത്തിൽ രസതന്ത്രശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പര്യാപ്തവേക്ഷണം നടത്തണമെന്നും അവരുടെ പ്രയത്നഫലങ്ങൾ ഇൻഡ്യൻ കൃഷി ക്ഷേപയോഗമാക്കിയാൽ മാത്രമേ കൃഷിക്ക് അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകാൻ ഇടയുള്ളൂ എന്നും ആണ് അദ്ദേഹം മുമ്പൻമ-ൽറിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത്. ആ കാലം കഴിഞ്ഞിട്ട് കൊല്ലങ്ങൾ വളരെ നീങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പ്രസ്താവയോഗ്യമായ യാതൊരു വ്യത്യാസവും ഇൻഡ്യയിലെ കൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങൾക്കുണ്ടാവുകയോ മണ്ണിന് വ്യത്യാസം വരുത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. വെള്ളമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങൾക്ക് ധാരാളം ജലസഹായം ചെയ്യണമെന്നും വളംതന്നെ കൃഷിക്കാർ കൂടുതൽ ഉപയോഗിക്കണമെന്നും, എവിടെയെല്ലാമാണ് ശാസ്ത്രീയ പര്യാപ്തവേക്ഷണം ആവശ്യമുള്ളതെന്നും, സ്ഥായിയായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ട സ്ഥലങ്ങൾ ഏതെല്ലാമെന്നും കാലക്രമത്തിൽ നിശ്ചയിച്ച് അതിനുവേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്നും തുടർച്ചയായി ശാസ്ത്രീയ പര്യാപ്തവേക്ഷണം നടത്തണമെന്നും ആണ് മിസ്റ്റർ വാൽക്കർ അന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഇന്നും ചെയ്യേണ്ടതായും അത്യാവശ്യമായും തന്നെ ഇരിക്കുന്നു.

കൂടുതലായി വളം ഉപയോഗിക്കുകയും പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ കൃഷിനടത്തുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ വിളവ് തീർച്ചയായും കൂടുതലായി കിട്ടുമെന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഇൻഡ്യയുടെ ചിലഭാഗങ്ങളിൽ ഇതിനേ സംബന്ധിച്ച് പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്താതെയും ഇരുന്നിട്ടില്ല. അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ ഈ ആശയം

മതിയായ കാരണത്തെ തരുന്ന. യുണൈറ്റഡ് പ്രാ
വിൻസസ്സിലെ കരിമ്പുകൃഷിയെപ്പറ്റി ചില പരീ
ക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയതിൽ പരിഷ്കരിച്ച രീതിയിലുള്ള
ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുകയും ശാസ്ത്രീയമായ വളം
ഉപയോഗിച്ച് കൃഷി പരിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാ
ണകിൽ ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്നതിന്റെ മൂന്നിരട്ടിവിളവു
കിട്ടുമെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഓരോ
സ്ഥലത്തും ഓരോവിളവും ശാസ്ത്രീയമായ കൃഷിയിറക്കോ
ടുകൂടി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ നാടി
ന്റെ ഐശ്വര്യം എത്ര മടങ്ങാണ്ട് വലിക്കുന്നതു്!

കാഷ്ടിക വിഭവങ്ങളുടെ ഉല്പാദനത്തിന് ആവശ്യമാ
യിട്ടുള്ള ശക്തികൾ ധനശാസ്ത്രം അനുസരിച്ച് ഭൂമി,
വേല, മുതൽ, എന്നിവയാണല്ലോ. ഇവയെത്തന്നെ പ്ര
കൃതിശക്തികൾ എന്നും മനുഷ്യശക്തികൾ എന്നും ര
ണ്ടായി തരം തിരിയ്ക്കാം. വിളവുണ്ടാക്കുന്നതിന് ആവശ്യ
മുള്ള പ്രകൃതി ശക്തികളെപ്പറ്റിയാണ് ഇപ്പോൾ പ്ര
തിപാദിക്കുന്നതു്. ഇവ മണ്ണും വിത്തും അനുയോജ്യമായ
ചൂടു് വായു എന്നീപ്രകൃതിശക്തികൾ ഇവയും ആ
ണ്. വളമുള്ളമണ്ണം നല്ല വിത്തും കൃഷിക്ക് ആവശ്യമു
ള്ള ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയും ഉണ്ടെങ്കിൽ വിളവു് നന്നായിരി
ക്കുമെന്നുള്ളതിനു രണ്ടു പക്ഷമില്ല. മറ്റുരാജ്യങ്ങളെ അ
പേക്ഷിച്ച് ഇൻഡ്യൻ മണ്ണ് യാതൊരു വിധത്തിലും പി
ന്നോക്കമായിട്ടുള്ളതല്ല. ധാരാളമായ സൂര്യപ്രകാശവും
മഴയും കൊണ്ട് വഷം തോറും യാതൊരു കുറവും കൂടാ
തെ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം നല്ല വിളവുകൾ നൽകു
ന്നതിന് ഇൻഡ്യൻ വയലുകൾക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അക്കാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യനിൽ നിന്ന് പറയത്തക്കതായ യാതൊരു സഹായവും ഈ വയലുകൾക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ജനസംഖ്യയുടെ ക്രമാതീതമായ വർദ്ധനയും സാഹായികമായി നിന്നിരുന്ന തൊഴിലുകളുടെ നാശവും നിമിത്തം ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഉപജീവനത്തിനായി ഭൂമിയെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആശ്രയിച്ചുതുടങ്ങി. കൃഷിക്കുപരികൃഷി എന്നനയം ആളുകൾ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഭൂമിയിൽ നിന്നുള്ള ആദായം കുറയുവാൻ തുടങ്ങി. ഭൂമിയുടെ ഗുണം വർദ്ധിക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്ന യാതൊരു ശുശ്രൂഷയും ആളുകൾ ചെയ്തുമില്ല. വളം ഇട്ടു ഭൂമിയെ പോഷിപ്പിച്ചില്ല. കൃത്രിമമായ വളം വാങ്ങി ഭൂമിയിൽ ഇടുന്നതിന് ജനങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം അവർക്ക് സാധിക്കാതെയും തീർന്നു. ധാന്യം എടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ ശേഷിക്കുന്ന വയ്ക്കോലും പല്ലും കാലിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആഹാരമായിത്തീർന്നു. അവയിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന ചാണകം തീകത്തിക്കുന്നതിന് ഉണക്കി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇങ്ങോട്ടു കിട്ടാവുന്നതിന്റെ പരമമായ ഭാഗം കൈയ്ക്കുലാക്കിയും, അങ്ങോട്ടു ഒന്നും കൊടുക്കാതെയും കൃഷിക്കാരൻ ഭൂമിയോടു ഒരുമാതിരി ക്രൂരമായ നയം കാണിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത് ഇൻഡ്യൻ വിളവുകൾ വർദ്ധിച്ചും കുറയുന്നതിനുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാരണമായിത്തീർന്നു.

ഇത്തരം ക്രൂരമായ അധഃപതനത്തിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ വിളവുകളെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് മണ്ണിന്റെ ഉല്പാദകശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ് ആദ്യത്തെ ആവശ്യം. ഉല്പാദകശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് സഹായിക്കുന്ന അംഗാരാലൂ വായു കൂടുതൽ മണ്ണിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുക എന്നുള്ള തൊഴിച്ചാൽ നല്ലതായ വളം മതിയായ വിധത്തിൽ

വാങ്ങിച്ചു കൃഷിക്കുപയോഗിക്കുക എന്നുള്ളതുമാത്രമേ ഇതിനു മാറ്റമായിട്ടുള്ളൂ. വളം വാങ്ങിച്ചു ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് രണ്ടു സംഗതികൾ അതിപ്രധാനമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമത്, എന്തുമാതിരി വളമാണ് ഉപയോഗിക്കേണ്ടത് എന്നാകുന്നു. പലതരം മണ്ണുണ്ടായിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ഓരോ ജാതി മണ്ണിനും ഓരോ ഇനം വളമായിരിക്കും ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്. അത് കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. കൃഷിക്കാർ അടുത്തു എവിടെയെങ്കിലുമുള്ള കൃഷിവകുപ്പുദ്യോഗസ്ഥന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ഈ വിവരം ഗ്രഹിക്കണം. രണ്ടാമത് എന്തുമാത്രം വളമാണ് ഉപയോഗിക്കേണ്ടതെന്ന് അറിയണം. ഇതും കൃഷിഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി മനസ്സിലാക്കണം. ഈ രണ്ടു സംഗതികളും ഗ്രഹിക്കുന്നതിന്, പ്രത്യേക പരിധികൾ നിണ്ണയിച്ച്, അവിടെയുള്ള മണ്ണ് ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ളതാണെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെക്കൊണ്ട് പരിശോധിപ്പിക്കുകയാണ് ആദ്യമായി ചെയ്യേണ്ടത്. കൃഷിഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകാരോ, സർവ്വകലാശാലക്കാരോ ഭൂഗർഭശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരോ ഈ ജോലി ഏറ്റെടുക്കുകയോ ഇല്ലെങ്കിൽ ഗവൺമെന്റു ഇവരെ ഈ ജോലിയിൽ ഏല്പിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഗവൺമെന്റിനെ ഇത് ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനെ പ്രത്യേകപ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവർ തന്നെ ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയായിരിക്കും പ്രായോഗികവും സുഗമവും ആയിട്ടുള്ളത്. ഏതായാലും ഇതൊരു ആദർശമാണ്. പെട്ടെന്ന് സാധിക്കുന്നതിനു പക്ഷെ പ്രയാസവുമുണ്ടെന്നുവന്നേക്കാം. മിക്കവാറും എല്ലാകൃഷിക്കാർക്കും അവരുടെ ഭൂമിയിൽ എന്തുമാതിരി വളമാണ് ആവശ്യമെന്നുള്ളത്

അറിയാമായിരിക്കും. അവർക്ക് ഇപ്പോഴുള്ള അറിവിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും അതിനെ പ്രായോഗികമായി പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനും ആയിരിക്കണം ഇനിയുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ മുഖ്യ ഉദ്ദേശ്യം. ഇതിനു പ്രചരണവേല അത്യാവശ്യമാണ്. കൃഷിക്കാരെ ഇതിൽ അഭ്യസിപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

ഫാസ്ഫറിക്കു ആസിഡ്, പൊട്ടാഷ്, ലൈയിം എന്നിവ മണ്ണിന്റെ ധാതുരസായനഭാഗം നൽകുന്നു. കൃഷിക്ക് വളരെ ഉപകാരം ചെയ്യുന്നതും മണ്ണിന്റെ ഗുണം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതും ആയ നൈട്രേറ്റ് മണ്ണിന്റെ ജീവരസായന ഭാഗത്തിൽ നിന്നുമാണു ലഭിക്കുന്നത്. ചെടികൾ, വൃക്ഷങ്ങൾ മുതലായവ സമൃദ്ധിയായി ഉണ്ടാകുന്നതിന് മണ്ണിൽ ആവശ്യമുള്ള സുഷിരത്വം, വായുപ്രവേശനം, നീരൊഴുക്കും മുതലായവയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത് ധാതുരസായന ഭാഗമാണ്. അത് മണ്ണിന്റെ ഗുണം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന അണുക്കളെ വളർത്തുന്നു. സാധാരണ കൃഷിക്കാർ മണ്ണിനു നൈട്രേറ്റ് നൽകുന്നത് കന്നുകാലികളുടെ ചാണകം വളമായി ഉപയോഗിച്ചാണ്. ചാരം പൊട്ടാഷ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. കൃഷിക്കാർ വയലിൽ ചെയ്യുന്ന വളം എത്രയോ ഉച്ഛമാണ്. അതിനേക്കാൾ പരിതാപകരമായത് കൃഷിക്ക് ഏറ്റവും പോഷകമായിട്ടുള്ള നൈട്രേറ്റ് അവർ നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതാണ്. ചാണകം ഇൻഡ്യയുടെ എല്ലാഭാഗങ്ങളിലും തന്നെ തീകത്തിക്കുന്നതിന് വിറകായി ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഉപയോഗിക്കുന്ന ചാണകത്തിനു പകരം നൈട്രേറ്റ് മണ്ണിൽ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന മറ്റു യാതൊരു വളവും മണ്ണിൽ ചെയ്യുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അറിയാതെ

നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന ഈ നൈഭജന്റെ പരിരക്ഷയ്ക്കായി കൃഷിക്കാരെ പഠിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളത് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായ കാര്യമാണ്. വിറക് വിലയ്ക്ക് വാങ്ങി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ മുതലായവ പാകം ചെയ്യുന്നതിനു ഉപയോഗിക്കുകയും ചാണകം വളമായിനിലത്തിൽ ഇടുകയും ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും മൊത്തത്തിൽ കൃഷിക്കാർക്ക് ആദായകരമായിരിക്കുന്നത്.

ഇതുകൂടാതെ കുറെക്കൂടി കച്ചുതരമായ വേറൊരു സംഭവം ഇൻഡ്യയിൽ ഇന്നു നടക്കുന്നുണ്ട്. നൈഭജൻ ധാരാളമായി മണ്ണിനു കൊടുക്കുന്ന മറ്റൊരു സാധനം എണ്ണക്കുരുക്കളാണ്. ഇതേതുണം തന്നെയുള്ള മൃഗവിഭവങ്ങൾ* അസ്ഥികൾ എന്നിവയും എണ്ണക്കുരുക്കളും ധാരാളമായി ഇൻഡ്യയിൽ നിന്ന് വർഷംതോറും കയറുമതി ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇൻഡ്യക്കു വെളിയിലേക്കു ഈ നൈഭജോല്പാദക വിഭവങ്ങൾ ധാരാളമായി അയക്കുന്നത് നമ്മുടെ വലപകൾ എല്ലാം നൈഭജനില്ലാതെ പട്ടിണി കിടന്നു വരളുമ്പോഴാണ്. ഇത് ഓർക്കുവാൻ കൂടിവയ്യ. ഇതിനു പകരമായി ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്ന നൈഭജൻധാരാളമുള്ള വളങ്ങൾ ഏറ്റുമതിയുടെ നഷ്ടത്തെ ഇല്ലാത്തു ചെയ്യുന്നുമില്ല. കൽക്കരിഖനികളിൽനിന്ന് കിട്ടുന്ന അമോണിയാ സൾഫേറ്റ് ഇൻഡ്യയിൽ ഉപയോഗിക്കാതെ ജാവായിലേക്കും സുമാത്രായിലേക്കും കയറുമതി ചെയ്യുകയാണ്. ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഗന്ധകം നമ്മുടെ കൃഷിക്കാരിൽ ഒരുവനും ഉപയോഗിക്കാനും തയ്യാറില്ല! ഈ ദുസ്ഥിതികൾക്ക് പരിഹാരമായി പറയുന്നത് നൈഭജൻ ഉള്ള വിഭവങ്ങളുടെ

* Animal Products

കയറുമതി നിശ്ശേഷം നിർത്തിക്കളയണമെന്നാണ്. ഇത് അശേഷം പ്രായോഗികമല്ലാത്ത ഒരു ആലോചനയാണ്; എന്നുമാത്രമല്ല ഈ ഒരൊറ്റ പദ്ധതി കൊണ്ട് കൃഷിക്കാരുടെ അഭ്യുദയം തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുകയില്ല. കൃഷിക്കാരുടെ വകയായ സംഘങ്ങളിൽ നിന്നും, ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാരിൽനിന്നും വേണ്ട സഹായം സമീകരിച്ചു കൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് തന്നെ നൈജെൻ സംഭരിക്കുന്നതിനും കൂടുതൽ നിർമ്മിക്കുന്നതിനും തക്കതായ എന്തെങ്കിലും പദ്ധതി രൂപീകരിക്കുകയും അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ഫലം കൃഷിക്കാർക്ക് ധാരാളമായി കിട്ടുന്നതിന് ഏർപ്പാട് ചെയ്യുകയും വേണം.

ഇതിലേക്ക് ഏറ്റവും സുഗമമായ വഴി കൃഷിക്കാരെ, പരിതസ്ഥിതികളുടെ അവസ്ഥയനുസരിച്ചുള്ള വളക്കൂഴികളിൽ, ചാണകം കൂട്ടി ശേഖരിക്കുന്നതിനു പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. ഏകദേശം ൫൦ കൊല്ലത്തിനു മുമ്പ് ചൈനയിലെ കൃഷീവലന്മാർ ചാരം, ഇല, വിളവിന്റെ ഉപയോഗശൂന്യമായ ബാക്കികൾ മുതലായവ സംഭരിച്ച് ചാണകത്തോടും, മണ്ണിനോടുംചേർത്ത് ഉരുമാതിരിവളം ഉണ്ടാക്കിവന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ കൃഷിക്കാരും ഇതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് അവരെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനും പ്രചരണവേലയുടെ ആവശ്യം ഉണ്ട്. കന്നുകാലികളുടെ സ്ഥിതിയേയും ഉപയോഗത്തേയും പറ്റി ഇനി ഒരു സ്ഥലത്ത് പ്രതിപാദിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഒരു ചെറിയ സംഗതിമാത്രം പറയുന്നതേ ഉള്ളൂ. കന്നുകാലികൾക്ക് ധാരാളം ആഹാരം കൊടുക്കുകയും അവയെ ശരിയായി സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ കൂടുതൽ വളമുള്ളതായ ചാണകം കൃഷിക്കാരുടെ യഥേഷ്ടം ലഭിക്കുവാനിടയുണ്ട്. ഈ പറഞ്ഞ മാർഗ്ഗങ്ങൾ

പ്രായോഗിക മാക്കിത്തീക്കുന്നതിന് വലിയ വൈഷമ്യങ്ങൾ ഉള്ളവയല്ല. ഇതിന് കൂടിയ ചിലവുമില്ല. ഇതുകൊണ്ട് ഇൻഡ്യൻ കൃഷിക്കാരന്റെ പെട്ടെന്നുള്ള ആവശ്യം നിറവേറുകയും ചെയ്യും.

ഇൻഡ്യക്ക് പൊതുവേയുള്ള പ്രകൃതിവിഭവങ്ങൾ വളരെ നല്ലവയാണെന്നും നാം അതിനെ ശരിയായി വിനിയോഗിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ പേരിലുള്ള വലിയ തെറ്റുകളിൽ ഒന്നാണെന്നും മിസ്റ്റർ ലപ് ടൺ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ* പറയുന്നു. ഗവണ്മെന്റ് കൃഷിയിപ്പാടുമെണ്ടുകൾ മൂലം കൃഷിക്കാർക്ക് വളം ഉണ്ടാക്കിയോ വരുത്തിയോ കടമായി കൊടുത്തു കൃഷിചെയ്യിക്കേണ്ടതാണ്. വിളവെടുപ്പുകാലത്തു വളത്തിന്റെ വില അവരിൽ നിന്നും വസൂലാക്കാം. ഇങ്ങിനെ വളം കൊടുക്കുന്നതിനും കൃഷിക്കാരെ നല്ലവളം ഉപയോഗിച്ചു കൃഷി ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനായി നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും വളം ഡിപ്പോകൾ സ്ഥാപിക്കുകയും അതിൽ നിന്ന് കൃഷിക്കാർക്ക് വളം വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന് വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുകയും വേണം. വളം ശേഖരിച്ചിടുന്നതിന് ഒരുത്തമകേന്ദ്രം ആവശ്യമാണ്. കൃഷിവകുപ്പുകാരും പരസ്പരസഹായവകുപ്പുകാരുമാണ് ഇതിൽ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത്. വളം എല്ലാപേരും ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങുന്നതുവരെ പ്രചരണത്തിനും ആളുകളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും ആയി അതു വെറുതെ കൊടുത്താലും തരക്കേടില്ല. കാലക്രമത്തിൽ അത് ഒരു വ്യവസായവുമാക്കാം.

* Happy India by Lupton.

യുടെ അടിസ്ഥാനംതന്നെ നല്ല വിത്തിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. കാഷ്ടിക പരിശ്രമങ്ങളുടെ മുഖ്യലക്ഷ്യം ചെടിയുടെ വളർച്ചയും പുഷ്പിയുമാണല്ലോ. മണ്ണിന്റെ ഗുണം കൂട്ടുന്നതും മറ്റും ചെടിയുടെ ബലത്തേയും ഫലപ്രദായകതയ്ക്കേയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനാണ്. “വിത്തുഗുണം-പത്തുഗുണം” എന്നാണല്ലോ പഴമൊഴി. നല്ലതരത്തിലുള്ള വിളവുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് പുതിയ രീതിയിൽ കൃഷി ചെയ്യിക്കുകയും ആയതിന് ഏറ്റവും യോജിച്ചതും ഉത്തമവും ആയ വിത്തുകൾ ഉപയോഗിപ്പിക്കുകയും ആണ് ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരകൻ ചെയ്യേണ്ടത്. നല്ലവിത്തുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കൃഷിക്കാരന് അശേഷം ചെലവു വർദ്ധിക്കുന്നതല്ല. പക്ഷെ ഇതിന് ഒരു വലിയ പ്രതിബന്ധം ഇൻഡ്യയിൽ കാണുന്നു. യൂറോപ്പിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഉത്തമമായ വിത്തുകൾ വിൽക്കുന്ന കച്ചവടക്കാർ ഉണ്ട്. ഇൻഡ്യയിലാകട്ടെ അങ്ങനെ ഒരു കച്ചവടക്കാരനെ കണ്ടുകാണുവാൻപോലും ഇല്ല. വേറെ ഒരു വിഷയം ഉള്ളത് നമ്മുടെ കൃഷിക്കാരിൽ അധികം പേർക്കും നല്ലവിത്തു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള അറിവ് ഇല്ലെന്നുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടേയും ഗവണ്മെന്റിന്റെ സാങ്കേതികോപദേശത്തെ കൃഷിക്കാരൻ ആശ്രയിക്കേണ്ടതാണ്. കൃഷിക്കാരെക്കൊണ്ടു നല്ലവിത്തു വിതർപ്പിക്കുന്നതിനു കൃഷി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകാർ ബലശ്രദ്ധയായിരിക്കണം. സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥനും കൃഷിക്കാരനുമായുള്ള അകൽച്ച ഇതിന് ബാധകമായിത്തീരുന്നു എന്നു വന്നേക്കാം. എന്നാൽ യഥാർത്ഥരാജ്യഭക്തനായ സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്റെ ചുമതല രാജ്യത്തിലെ ഓരോ വ്യക്തിയുടേയും ദൈനികമായ ഐശ്വര്യം സംപൂർണ്ണമാക്കുന്നതുവരെ നിലക്കുന്നില്ല. ഓരോ

കൃഷിക്കാരന്റെ അടുക്കലും ഒന്നോ പത്തോ പതിനായിരമോ തവണ വീതം അയാൾ പോകേണ്ടതായി വന്നാലും പരിഷ്കൃതമായ കൃഷിസമ്പ്രദായം കൃഷിക്കാരൻ സ്വീകരിക്കുന്നതുവരെ അയാൾക്ക് മുഷിവുണ്ടാകരുത്.

പുതിയമാതിരി വിത്തുകൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിൽ കൃഷി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകാർ ഇപ്പോൾ യത്നിക്കുകയാകുന്നു. സങ്കരജാതികളായ വിത്തുകളിൽനിന്ന് പുതിയ മാതിരി വിത്തുകൾ ഉണ്ടാക്കി കൃഷിചെയ്യുന്നതിന്റെ ഫലം ഗുണകരമായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കൃഷിക്കാരനെ ഇത്തരം പുതിയ വിത്തുകൾ ഉപയോഗിക്കാൻ ശീലിപ്പിക്കണം. ഇൻഡ്യയുടെ പലഭാഗങ്ങളിലായി കൃഷി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകാരുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ പല പരീക്ഷണത്തോട്ടങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവിടെയെല്ലാം കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള പുതിയ കാര്യങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. എന്നാൽ കൃഷി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകാരുടെ ഏതൽ കാര്യം പരിശ്രമങ്ങൾ ജനസാമാന്യത്തിന് ഉപകാരപ്രദമായിത്തീരുന്നില്ലായെന്ന് പൊതുവേ ഒരു പരാതിയുണ്ട്. ഈ ആവലാതിക്ക് പല കാരണങ്ങളും കണ്ടു കാം. പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് ജനസാമാന്യത്തെ ആകർഷിക്കുന്നതിനുള്ള അസാധ്യത പക്ഷേ അവയിൽ ഒന്നായി തീരാം. എന്നാൽ കൃഷിക്കാരന്റെ അലംഭാവവും നവീനപദ്ധതികളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള അസന്നദ്ധതയും അവയിൽ മുഖ്യമായവയാണെന്നതിനു സംശയമില്ല. അഭിവൃദ്ധിയോടുള്ള വൈമുഖ്യത്തേയാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് എന്ന് ഒരു ഉപരിപ്പുവവീക്ഷകന് തോന്നിയേക്കാം. ഈ മനോഭാവത്തെ വിശകലനം ചെയ്തു നോക്കിയാൽ വാസ്തവത്തിലുള്ള കാരണം വേറെയാണെന്ന് മനസ്സിലാകും. നിശ്ചിതമായ പരിണാമം

സുസ്ഥാപിതമാകാത്തതും സാഹസികവുമായ പരിശ്രമങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് ഇൻഡ്യൻ കൃഷിക്കാരനെ അവന്റെ പരിതസ്ഥിതികൾ അനുവദിക്കുന്നില്ല. മിക്കവാറും പട്ടിണിത്തീർക്കുകയെന്ന അയാൾക്ക് ഏതെങ്കിലും പുതിയരീതി സ്വീകരിക്കുന്നതുനിമിത്തം “ഉള്ളതും കൂടി ഇല്ലാതെയാകുമോ?” എന്ന ഭയമാണ് ഇമ്മാതിരി കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് എല്ലായ്പ്പോഴും ഉള്ളത്. ഈ അധൈര്യം മാറ്റാത്തകവിധത്തിൽ പ്രചരണവേല ചെയ്യുകയും ഫലം കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതും കൃഷിവകുപ്പിൽ പശ്ചാത്തലക്ഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുടെ ചുമതലകളിൽ ഒന്നാകുന്നു.

നല്ലമാതിരി വിത്തുകളുടെ ഉപയോഗംകൊണ്ട് വളരെ മെച്ചമായ ഫലമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് ചില പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലംകൊണ്ട് തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ ഇരുപതു കൊല്ലങ്ങളിലെ പരിശ്രമഫലമായി ഇൻഡ്യയിൽ ആകെ അമ്പതുലക്ഷം ഏക്കർ ഭൂമി കൂടുതൽ കൃഷിക്കാർക്കുവേണ്ടി കൈമാറ്റം ചെയ്തു. ഈ സ്ഥലം മുൻപു കൃഷി ചെയ്യാതെ പ്രത്യേകമായി തിരിഞ്ഞുകിടന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ കൃഷിയില്ലാത്തതോ ആയ പരിശ്രമഫലമായി പുത്തനായി കൃഷിചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയതോ ആണ്. ഇതുനിമിത്തം രാജ്യത്തിന് പൊതുവേ അഞ്ചുകോടി രൂപ കൂടുതൽ ആദായം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ബംഗാളിൽ ജൂട്ട് കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തുമാത്രം പുതിയ മാതിരി വിത്തുകൾ ഉപയോഗിച്ച് കൃഷി ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഒരു കൊല്ലത്തിൽ നാലരക്കോടി രൂപ കൂടുതൽ ആദായം ഉണ്ടാകുമെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായ ഈമാതിരി കൃഷികൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന കൂടു

തൽ വിളവു് ആവശ്യത്തിലധികമാണെങ്കിൽ ആവശ്യ
 മുളകളിടത്തോളം വിളവുമാത്രം ഉണ്ടാകേണ്ടസ്ഥലം കൃഷി
 ചെയ്യാൽ മതിയാകും. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ കൂടുതൽ
 വരുന്നസ്ഥലം മറ്റുവിളവുകൾ കൃഷിചെയ്യാൻ ഉപയോ
 ഗിക്കാമല്ലോ. ഇതുപോലെതന്നെ, നല്ലവിത്തുകളുടെ
 ഉപയോഗം നിമിത്തം ഏക്കരൊന്നിനു നൂ മനു് കൂടു
 തൽ നെല്ല് വിളയിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നും ആ കണ
 ക്കനുസരിച്ചു് നെല്ലുകൃഷിയിൽനിന്നുള്ള ആദായം ആക
 പ്ലാടെ ഒൻപതു് കോടിരൂപായായി വർദ്ധിക്കുമെന്നും ആ
 ളോന്നിനു് രണ്ടുരൂപാ വീതം ആദായം കൂടുന്നതാണെന്നും
 കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ കണക്കുകൾ ചില പ്രത്യേകപരീക്ഷ
 ണസ്ഥലങ്ങളിൽ നല്ലവിത്തും കൂടുതൽ ശാസ്ത്രീയമായ
 വളങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചു് കൃഷിചെയ്തതിൽനിന്നു് ലഭി
 ച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നു് എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഓരോ
 വയലിൽനിന്നും കൂടുതൽവിളവു് കിട്ടുന്നതിനുള്ള പരി
 ശ്രമം ആ വയലിന്റെ മണ്ണിൽ ഉള്ളശക്തി കുറയ്ക്ക
 കയാണു്. അതുകൊണ്ടു് കൂടുതൽ വളം മുതലായവ
 വയലിൽ ഇട്ടു കൊടുക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. എന്നാൽ
 ഒരു പുനരുദ്ധാരണപദ്ധതിയിൽ നല്ലവിത്തു് ഉപയോ
 ഗിക്കേണ്ടതും അത്രതന്നെപ്രാധാന്യമുള്ളതാണു്. നല്ല
 വിത്തു് ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽനിന്നു് കൂടുതൽവിളവു് മാ
 ത്രമല്ല കൂടുതൽ ഗുണമുള്ള വിളവും കിട്ടുന്നു. തന്മൂലം ആ
 ദായം വർദ്ധിക്കുകയും ഭൂമിയെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനു വേ
 ങ്ങത്രമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു് കൃഷിക്കാരൻ ശക്തനായി
 തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ കൃഷിക്കാർ നല്ലവിത്തു
 കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു് താല്പര്യമില്ലാത്തവരല്ല.
 പട്ടണങ്ങളോടും പരീക്ഷണ ശാലകളോടും അടുത്തു്
 ജീവിക്കുന്ന കൃഷിക്കാരിൽ പലരും നല്ലവിത്തുകൾ ഉപ

യോഗിച്ച് കൃഷിചെയ്യുന്നതിൽ ഒട്ടും വിമുഖരല്ല. അതു
 കൊണ്ട് നല്ലവിത്തുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് സാർവ്വത്രി
 കമാക്കുന്നതിനാണ് ഇനി പരിശ്രമിക്കാനുള്ളത്. എവി
 ടേയും എന്തുതരം കൃഷിയാലും ഏറ്റവും നല്ല
 വിത്തുമാത്രമേ അതിന് ഉപയോഗിക്കാൻപാടുള്ളൂ
 എന്ന നിർബ്ബന്ധം കൃഷിക്കാരിലും അവരിൽ സ്വാ
 യീനശക്തിയുള്ളവരിലും ഉണ്ടാകണം. വിത്തുണ്ടാ
 കുന്ന സ്ഥലങ്ങളും വിത്തുശേഖരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളും
 മിക്കവാറും എല്ലാഗ്രാമങ്ങളിലും ഉണ്ടാകയും വേണം.
 മേൽ പ്രസ്താവിച്ച വളം ഡിപ്പോകൾ പോലെ
 വിത്തുഡിപ്പോകൾ കൃഷിവകുപ്പുകാരുടേയോ പരസ്പര
 സഹായവകുപ്പുകാരുടേയോ നിയന്ത്രണത്തിൽ സ്ഥാപി
 ക്കേണ്ടതാണ്. കൃഷിചെയ്യേണ്ടതായ സ്ഥലത്തിന് ഏറ്റ
 വും അടുത്ത ദിക്കിൽ വിത്തു ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാ
 ണ്. എന്നാൽമാത്രമേ വിത്തു ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ
 കിട്ടുവാനിടയുള്ളൂ. ദൂരദിക്കിൽനിന്ന് വിത്തുകൊണ്ടുവ
 രേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ ശരിയായ സമയത്തി
 ന് വിത്തുകിട്ടാതേവരാൻ ഇടയുണ്ട്. വിതയ്ക്കേണ്ട
 സമയത്തു വിത്തുകീട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ കൃഷി താമസിച്ച്
 പോകാനും തന്നിമിത്തം കൃഷി ശരിയാകാതെ വ
 ന്നേക്കാനും മതി. കൂടാതെ നെല്ലുമുതലായ ധാന്യങ്ങളു
 ടെ വിത്തുകൾക്ക് ശേഖരണസ്ഥലത്തുനിന്ന് കൃഷിചെ
 യ്യേണ്ട സ്ഥലത്തേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള ചെലവു
 തന്നെ വളരെ കൂടുതലായി എന്നു വന്നേക്കാം. ഈ
 ചെലവു ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്തതല്ലല്ലോ. കൃഷി
 സ്ഥലത്തുതന്നെ വിത്തുകൾ ശേഖരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്
 മറ്റൊരുതരം കൂടിയുണ്ട്. നെല്ലു മുതലായ ധാന്യങ്ങൾ
 ഇരുപതിരട്ടി വലിക്കുന്നത് അസംഭാവ്യമല്ല. വലു

നയുടെ അനുപാതമനുസരിച്ച് വിത്തും കൂടുതലുണ്ടാ
 കുന്നതിനു സാധിക്കുന്നു. ശരിയായ വിത്തുകൾ കണ്ടു
 പിടിക്കുന്നതിനും ശേഖരിക്കുന്നതിനും ചെറിയ സാങ്കേ
 തിക പരിജ്ഞാനം ആവശ്യമാണ്. ശരിയായ വിത്തി
 ന്റെ ഗുണങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നാൽ മാത്രമേ അത്
 തിരഞ്ഞെടുത്തു ശേഖരിക്കുന്നതിന് സാധിക്കുകയുള്ളൂ.
 എന്നാൽ ഈ പരിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നതിന് വലി
 യ പ്രയാസമുള്ളതല്ല. കൃഷിയുമായി കുറച്ചുനാളത്തെ അടു
 ത്തു പരിചയംകൊണ്ട് ഇതു സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധി
 ക്കും. ഏതുകൊണ്ടും വിത്തുഡിപ്പോ കൃഷിസ്ഥലത്തിന്
 ഏറ്റവും അടുത്തസ്ഥലത്തുണ്ടായിരിക്കുന്നതുതന്നെയാ
 ണ് നല്ലത്.

വിത്തുഡിപ്പോകളും വിത്തുണ്ടാക്കുന്ന വയലുകളും
 ഓരോ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിലും ഉണ്ടായിരിക്കത്തക്കവിധം കൃഷി
 ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാർ ഒരു പരിപാടി തയ്യാറാക്കേണ്ട
 താണ്. ഈ ഡിപ്പോകളും വയലുകളും വളവും പോഷ
 കസാധനങ്ങളും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുകൂടി ഉപയോ
 ഗിക്കപ്പെടണം. ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഉള്ള പഞ്ചായത്തുകളും
 പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളും ഇമ്മാതിരി ഡിപ്പോക
 ളും സ്ഥലങ്ങളും സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ ജാഗ്രതയുള്ളവരായി
 രിക്കണം. വിത്തുശേഖരിക്കുന്നതിനും വിതരണം ചെയ്യു
 ന്നതിനും പ്രത്യേകം പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ തന്നെ
 ഉണ്ടാക്കണം. ഈ സംഘങ്ങളുടെ വകയായി ഡിപ്പോ
 കളും വയലുകളും പ്രത്യേകം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുന്നാ
 യിരിക്കും. ഇതു പക്ഷേ പ്രായോഗികമല്ലെങ്കിൽ പൊതു
 വായി ഉണ്ടാക്കുന്ന ഡിപ്പോകളിൽ പരസ്പരസഹായ
 സംഘങ്ങളുടെ വിത്തുകൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഏ
 ള്ല്പാട് ചെയ്യാലും മതിയാകും. ഗ്രാമത്തിനു സമീപമുള്ള

ധനികന്മാരായ ജമിന്ദാരന്മാരേയും ഈ സംഘങ്ങളിൽ ചേരുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിക്കണം. അവർ കൂടി ഈ സ്ഥാപനത്തിൽ ഭാഗഭാഷകളായെങ്കിൽ മാത്രമെ അവരുടെ കൂടിയാന്മാരുടെ കൃഷി നന്നാകയുള്ളൂ. മൊത്തത്തിലുള്ള കാഷ്ടികാഭിവൃദ്ധിയിൽ ജമിന്ദാരന്മാരുടേയും അവരുടെ കൂടിയാന്മാരുടേയും കൃഷിയുടെ ഫലങ്ങളും ഉൾപ്പെടുമല്ലോ. ഈ കാര്യങ്ങൾക്കെല്ലാം കുറെ പണം ആവശ്യമായിരിക്കും. ആദ്യമെ കുറെക്കാലത്തേക്ക് ധനസഹായം ഗവൺമെണ്ടിൽ നിന്നുതന്നെ ഉണ്ടാകാതെ തരമില്ല. ഗ്രാമപ്പഞ്ചായത്തുകളോ ഗ്രാമത്തിലെ ഇതരജനകീയ സ്ഥാപനങ്ങളോ മുഖാന്തിരം വേണം ഗവൺമെണ്ടിൽ നിന്ന് ഈ ഇനത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഗ്രാൻറ് വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതു്. ഗ്രാമത്തിലെ സ്ഥാപനങ്ങളും അവരുടെ ശക്തിക്കൊത്തവണ്ണം ഈ ചെലവു് സഹിക്കേണ്ടതാണ്.

ഈ ഡിപ്പോകളും വയലുകളും ഭരിക്കുന്നതിനായി കുറെ പ്രകടനോദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വേണ്ടിവരും. ഈ പ്രത്യേകജോലി ചെയ്യുന്നതിന് അഭിരുചിയുള്ളവരേയും പരിശീലനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരേയും മാത്രമെ ഇതിനായി നിയമിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. ആരംഭത്തിൽ കുറെ കാലത്തേക്ക് മാത്രമെ പുറത്തുനിന്ന് ആളുകളെ ഇതിന് വരുത്തേണ്ടതായി വരികയുള്ളൂ. പഞ്ചായത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും യൂണിയൻ ബോർഡു് സിക്രട്ടറിമാരേയും ഗ്രാമത്തിലുള്ള മറ്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും കാലക്രമം കൊണ്ട് ഈ ജോലി പരിചയിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

നല്ലവിത്തുകൾ ഉപയോഗിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തോടുകൂടി പലതരത്തിലുള്ള വിളവുകളും ഒന്നിലധികം വിളവുകളും ഒരേ വയലിൽ നിന്നുതന്നെ ഉണ്ടാ

ക്ഷണത്തിനുള്ള സാധ്യതയും കൃഷിക്കാരെ മനസ്സിലാക്ക
 ണം. ഭൂമിക്ക് വേണ്ടിടത്തോളം പോഷകങ്ങൾ പ്രദാ
 നം ചെയ്തിട്ട്, അതിൽ നിന്നും കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം ഫ
 ലം വാങ്ങുക എന്നുള്ളതായിരിക്കണം എല്ലാകൃഷിക്കാര
 ടെയും ഉദ്ദേശ്യം. ഇപ്പോൾ കൃഷിചെയ്യാതെ തരി
 ശായി കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം കൃഷിചെയ്യുകയും ഇ
 പ്പോൾ ഒരു വിളവ് മാത്രം എടുക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ര
 ണ്ടോ അതിലധികമോ വിളവുകൾ എടുക്കുകയും ചെയ്ത്
 നമ്മുടെ ഉല്പാദകശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതു് എത്രയും
 അത്യാവശ്യമാകുന്നു. കന്നുകാലികൾക്ക് ആഹാരത്തിനാ
 യിപ്രത്യേകതരം പല്ലുകൾ, വയലുകളിൽ ധാന്യങ്ങൾ കൃ
 ഷിചെയ്ത് കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം, കൃഷി ചെയ്തു വളർത്ത
 ണം. ഓരോ കൃഷിക്കാരനും തന്റെ കൃഷിയിൽ സ്ഥായി
 യായ താല്പര്യം ഉണ്ടാകുകയും കൃഷിയിൽനിന്നു കിട്ടാവ
 ുന്നിടത്തോളം വിളവെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് രാജ്യ
 ത്തിന്റെ യഥാർത്ഥാഭിവൃദ്ധിക്ക് പ്രധാന കാരണമായി
 തീരുന്നതു്.

ജലസേചനം:—വളത്തിന്റേയും വിത്തിന്റേയും
 പ്രാധാന്യം നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. വിതച്ചുകഴിഞ്ഞതിന്റെ
 ശേഷം വിത്തിനു ലഭിക്കേണ്ടതായ നനവിനും അതു കിള
 ത്തു കഴിഞ്ഞാൽ വിളവെടുക്കുന്നതിനുള്ള സമയമാകുന്ന
 തുവരെ ചെയ്തിയേയും വിളവിനേയും പോഷിപ്പിക്കുന്നതി
 ന്. ആവശ്യമുള്ള വെള്ളത്തേയും പറ്റി നമുക്ക് ഇനി പ
 ൂ്യാലോചിക്കാം. വിളവിന്റെ ശക്തി വർദ്ധനക്ക് ചെയ്തി
 യുടെ വേരിനാണു ബലം കിട്ടേണ്ടതു്. ഇതിനു കീഴ്മ
 ണ്ണിന് ധാരാളം കുളമ്മയെ കൊടുക്കുകയാണ് ഉപരി

മണ്ണിനെ നനക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ആവശ്യം. എന്നാൽ കീഴ് മണ്ണിന്റെ നനവും കുളിർമയും ഉപരി മണ്ണിനെ നനക്കുന്നവെള്ളത്തിന്റെ കൂടുതൽ കുറവ് അനുസരിച്ചിരിക്കും. വെള്ളത്തിന്റെ ക്രമീകരണം കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പ്രശ്നമാണ്. “ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമം അതിലെ വെള്ളത്തിന്റെ ക്രമീകരണത്തെ അനുസരിച്ചിരിക്കും. പ്രത്യേകിച്ചും ഉഷ്ണ മേഖലയിലുള്ളതും ധാരാളം മഴപെയ്യുന്നതും ആയ സ്ഥലങ്ങളിലെ വെള്ളത്തിന്റെ ക്രമീകരണത്തിന് അനുപമമായ പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്ന് സർ ആർതർ കാട്ടൺ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു ജലസേചന പദ്ധതിയുടെ സ്വീകരണം കൊണ്ട് വെള്ളത്തിൽ കലങ്ങിവരുന്ന വളം അതതു സ്ഥലങ്ങളിൽ തങ്ങിക്കിടക്കുവാനും മലിനങ്ങളായ വസ്തുക്കളെ ദൂരെ ഒഴുക്കി കളവാൻ ഉപയോഗപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളത് കൂടാതെ ക്ഷേണസാധനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനത്തെ ധാരാളമായി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പത്തിനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാൻ ഉതകുന്നു. ധാരാളം മഴയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ വെള്ളത്തിന്റെ പാച്ചിലിനെ യോ ഉപയോഗത്തെയോ ക്രമീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലന്ന് ചിലർക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത് അത്രത്തോളം ശരിയല്ലന്ന് ബംഗാളിലെ കൃഷി ഡയറക്ടറായിരുന്ന ഡാക്ടർ ഫിൻലോ ശക്തിയുക്തം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഴയെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത് വളരെ വലിയ ആപത്തിനു കാരണമാണ്. ശരിയായിട്ടുള്ള സമയത്തും, ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളവും മഴ പെയ്യുക എന്നതു തന്നെ നിശ്ചയിക്കുവാൻ പാടില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്. പ്രത്യേകിച്ചും ഇന്ത്യയിടയായി ഇൻഡ്യയിൽ മഴ അകാലത്തിൽ തന്നെ

യാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ഇൻഡ്യയുടെ പലഭാഗത്തും കൃഷി
 ക്കു് വെള്ളത്തിന്റെ ക്രമീകരണം അത്യാവശ്യമാണു്.
 കൂടാതെ മണലിനടിയിലുള്ള ജലനിര—ആണ്ടുതോറും
 എന്നു തന്നെ പറയാം—താഴ്ന്നു പോകയാണു്. കാ
 ലത്തിന്റെ വ്യത്യാസംകൊണ്ടു് നദികളും തോടുകളും
 ഉണങ്ങി വരണ്ടുപോയിട്ടുണ്ടു്. ഇവകളെല്ലാം പുനർജീ
 വിപ്പിക്കുകയും പുതിയ വഴികൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ
 യേണ്ടതു് എത്രയും അത്യാവശ്യമാണു്.

ഓരോ പ്രവിശ്യകളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും ജലസേചന
 ത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യത്തിനു് വ്യത്യാസമുണ്ടു്. ഇതിനു കാര
 ണം മഴ ധാരാളമായി ചെയ്യുന്ന ചീറാപ്പുണ്ടി മുതൽ
 ആണ്ടിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ മഴ ചെയ്യുന്ന രാജപുട്ടാണാ
 യിലെ മണലാരണ്യം വരെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇൻ
 ഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളുള്ളതാണു്. ഇൻഡ്യയിൽ കൃഷിക്കുപ
 യോഗിക്കുന്ന വെള്ളം കിട്ടുന്നതു് നദി, തോടു്, കിണർ,
 ക്കളും എന്നിവകളിൽ നിന്നാണു്. ഇതുകൊണ്ടു് മില്ലാ
 ത്തസ്ഥലങ്ങളിൽ കൃത്രിമമായ വരമ്പുകളുടെ സഹായം
 കൊണ്ടു് ജലസംഭരണവും ജലസേചനവും സഭയിക്കു
 ന്നു. ഇൻഡ്യയുടെ പലഭാഗത്തും ആവശ്യമുള്ള ജല
 സേചനത്തിനു് കൂടുതൽ കുറവുണ്ടെങ്കിലും ഒരിടത്തും
 അതു് തീരെ ആവശ്യമില്ലാത്തതായി ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ
 നിവൃത്തിയില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും അതിന്റെ ആവശ്യം സി
 ന്ഡു്, പഞ്ചാബു്, വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻ അതുത്തിദേശ
 ങ്ങൾ, മദ്രാസു്, യുണൈറ്റഡു് പ്രാവിൻസസ്സു്, ബീഹാർ
 ഒറിസ്സാ എന്നീ പ്രവിശ്യകളിൽ ആണു്. ഈ സ്ഥലങ്ങ
 ലിലുള്ള ജലസേചനം അധികവും തോടുകളെ ആശ്ര
 യിച്ചാണിരിക്കുന്നതു്. തോടുകൾ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ

കൂടുതൽ പ്രാധാന്യത്തെ അർഹിക്കുന്നത് കിണർമൂലമുള്ള ജലസേചനമാണ്. കിണറുകൾ പലമാതിരിയുണ്ട്. തറയിലുള്ള ചെറിയ കുഴികൾ മുതൽ വളരെ വിസ്താരവും ആഴവും ഉള്ള കരിങ്കല്ല് കാൺക്രീറ്റം ഇട്ടു ബലമായിപണിത വലിയ കിണറുകൾവരെ ജലസേചനത്തിനായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. കുഴലുകൾ ഇറക്കിയത്ര ശക്തികൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ നിന്ന് അതുവഴി വെള്ളം എടുക്കാറുണ്ട്. കിണറുകൾമൂലമുള്ള ജലസേചനം അധികം യൂണൈറ്റഡ് പ്രാവിൻസസ്സിലാണ് കാണുന്നത്. കുളങ്ങളാണ് മൂന്നാമതൊരുതരം ജലസംഭരണ മാർഗം. വളരെ ആയിരം ഏക്കർകൾക്കുപയോഗിക്കാവുന്ന വലിയ കുളങ്ങളും ഒന്നു രണ്ടേക്കറിന്റെ ആവശ്യത്തിനുമാത്രം മതിയാകുന്ന ചെറിയ കുളങ്ങളും ഉണ്ട്.

ഇങ്ങിനെ പല മാർഗ്ഗങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിലും സാധുവായ കൃഷിക്കാരന് കൃഷിക്കാവശ്യമുള്ള വെള്ളം കിട്ടുന്നതിന് വലിയ പ്രയാസം അനുഭവിക്കേണ്ടതായാണ് ഇപ്പോഴും ഇൻഡ്യയിൽ പലസ്ഥലങ്ങളിലെയും സ്ഥിതി. ഗവണ്മെൻറിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിനധീനമായ പലസ്ഥലങ്ങളിലേയും ജലസേചനമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്ന് കൃഷിക്കാരനെ അകറ്റി നിറുത്തുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ പല വൈഷമ്യങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമതായി താഴ്ന്നതരം ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അനാവശ്യമായ ഉപഭവം അസഹനീയമാണ്. രാജകീയ കാർഷിക കമ്മീഷൻപോലും ഇതില്ലാതെയാക്കുന്നതിന് പലവഴികളും ആലോചിക്കേണ്ടതായിവന്നു എന്നു പറയുമ്പോൾ ഇവരുടെ ഉപഭവം എത്രമാത്രം വലുതാണ്

നുള്ളത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുമല്ലോ. രണ്ടാമതായി വെള്ളത്തിനു കൊടുക്കേണ്ട വില സാധാരണകൃഷിക്കാർക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടാതെ കൊടുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതാണ്. കൃഷിക്കാർതന്നെ ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ വെള്ളം ഉപയോഗിക്കുകയും തന്മൂലം വെള്ളത്തിന്റെ വിനിയമത്തിൽ അസമതപങ്ങളുണ്ടാക്കി വൈഷമ്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന് അവർക്ക് കൂടുതൽ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകി ഉത്തരവാദിത്വം അവരെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു വഴിയുമില്ല.

ഗ്രാമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജലസേചനം നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം അതതു ഗ്രാമക്കാർതന്നെ ഏറ്റെടുത്തുനടത്തുകയായിരിക്കും തൃപ്തികരമായ ഫലം കിട്ടുന്നതിന് എളുപ്പമായിട്ടുള്ളത്. ബാംബെയിൽ ഫൻറൽ ചെറുതരം ജലസേചനമാർഗങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി ഒരു സൂപ്പറിൻറൻറിംഗ് ഇഞ്ചിനീയറെ നിയമിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പയ്യുവേക്ഷണത്തിന് ഗണ്യമായ ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ എല്ലാ പ്രാവിൻസുകളിലും ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിച്ച് ഓരോ ഗ്രാമത്തിലേയും ജലസേചന സാധ്യതകളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുകയും ഗ്രാമവാസികളെ ഉപദേശിച്ച് സഹകരണപദ്ധതികൾ മൂലം അവിടെയുള്ള വയലുകൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള വെള്ളം കിട്ടുന്നതിന് വേണ്ട ഏർപ്പാടുകളുണ്ടാക്കുകയുമാണ് ഗ്രാമീണജലസേചനം ശരിയായി സാധിക്കുവാനുള്ള ഉത്തമമാർഗം. പരസ്പരസഹായജലസേചനസംഘങ്ങൾ

ബംഗാളിൽ വളരെ വിജയകരമായി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതു് ഇമ്മാതിരി സംഗതികളിൽ സഹകരണപ്രവർത്തനം എത്രമാത്രം പ്രയോജനകരമാണെന്നുള്ളതു് തെളിയിക്കുന്നു. ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന ആളുകൾ തമ്മിൽ ഐക്യത്തോടുപ്രവർത്തിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരാണെങ്കിൽ പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളെപ്പോലെ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ വിജയകരമായി സാധിക്കുവാൻ മറ്റു യാതൊന്നുമില്ല. കുളങ്ങൾ പുത്തനായി കുഴിക്കുക, മണൽ വന്നുമുടിപ്പോയ കുളങ്ങൾ വീണ്ടും കുഴിക്കുക, ഉയർന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ താഴോട്ടുവന്നു വീഴുന്ന വെള്ളത്തെ തിട്ടകൾ കെട്ടിശേഖരിച്ചു് നിർത്തുക, എല്ലായ്ക്കൊഴും ചെറുതായി ഒലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വെള്ളത്തെ ശേഖരിക്കുന്നതിനു് അണ കെട്ടുക എന്നിങ്ങനെ ചെറിയ തോതിലുള്ള ജലശേഖരവും ജലക്രമീകരണവും ബംഗാളിൽ പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഈ സംഘങ്ങൾ വിജയകരമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ജോലികളെല്ലാം കുറെ ആളുകൾ ചേർന്നു് ചെയ്യാവുന്നതാണു്. ജലസേചനജോലികളിൽ താല്പര്യമുള്ള ആളുകളെ പരസ്പരസഹായ സംഘമായി കൂട്ടിച്ചേർത്തു് പ്രവർത്തിപ്പിക്കണം. പ്രാദേശികമായി ഇത്തരം ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നതിനു് നിയമസാധുതപമുള്ള പരസ്പരസഹായസംഘത്തിനാണു് വെറും ഒരു കൂട്ടം ആളുകളെക്കാൾ കൂടുതൽ സൗകര്യമുള്ളതു്. അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിനും തന്മൂലം വിയോജിപ്പിന്നും ഉള്ള സാധ്യത പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളിൽ വളരെ കുറവുണ്ടു്.

സമനിലത്തിൽനിന്നും പൊങ്ങിയതും പൊക്കവും താഴ്ചയും കൊണ്ടു സമനിരപ്പില്ലാത്തതും വെള്ളംവീണാലുടൻ ഒലിച്ചുപോകുന്നതും വെള്ളം കെട്ടിനിൽ

കാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാത്തതും ആയ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൃഷി ചെയ്യണമെങ്കിൽ നിശ്ചിതമായ ജലസേചന പദ്ധതി അവിടത്തെ കൃഷിക്കാർ സ്വീകരിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ഇതിനു് ഏറ്റവും എളുപ്പമായതു് മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ പരസ്പരസഹായ ജലസേചന സംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയാണ്. കൃഷിക്ക് വേണ്ട വെള്ളം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക, ജലസംഭരണസ്ഥലങ്ങൾ, തോടുകൾ, വെള്ളച്ചാലുകൾ, വരമ്പുകൾ ഇവ നിർമ്മിച്ചു് ജലസേചനം എളുപ്പമാക്കുക, ജലസേചനത്തിനുവേണ്ടി യന്ത്രങ്ങളോ മറ്റുപകരണങ്ങളോ വിലയ്ക്കോ കൂലിയ്ക്കോ വാങ്ങുക, മേല്പറഞ്ഞ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നതിനായി മറ്റുവേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുക—എന്നിവകളാണ് ഇത്തരം സംഘങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ. ഇൗമാതിരി സംഘങ്ങൾ ക്ലിപ്തസഹിതസംഘങ്ങളായി മാത്രമേ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാറുള്ളൂ. എന്നാൽ കടം വായ്പക്കും ധനശേഖരത്തിനും വേണ്ട ഉറപ്പുണ്ടാകുന്നതിനായി ഒരു ഓഫീസറുടെ ഒരു ക്ലിപ്തപ്പെട്ട ഇരട്ടി അതിന്റെ ബാല്യുതയായി നിശ്ചയിക്കാറുണ്ട്. ഓരോ അംഗവും എടുക്കാവുന്ന കൂടുതൽ ഓഫീസറുകളുടെ എണ്ണവും തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കും. ഓരോ അംഗവും വാങ്ങുന്ന ഓഫീസറുകളുടെ സംഖ്യ സംഘംകൊണ്ടു് അയാൾക്കു് കിട്ടാവുന്ന ഗുണത്തിന്റെ അനുപാതം അനുസരിച്ചിരിക്കും. എല്ലാപേരും ഓഫീസറുടെ വില, ചേരുന്ന അവസരത്തിൽതന്നെ മുഴുവൻ കൊടുക്കണമെന്നാണ് നിയമം. എന്നാൽ അങ്ങിനെ കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തവർക്കു് വായ്പയായും നിക്ഷേപമായും ഓഫീസറുള്ള വില കൊടുക്കുന്നതിനു് വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. ഓഫീസറുടെ വില കാലക്രമംകൊണ്ടു് കൊടുത്തു

തീർന്നതിനും സൗകര്യമുണ്ടായിരിക്കും. എല്ലായ്പ്പോഴും സംഘത്തിന്റെ വായ്പകൾ കൊടുത്തുതീർത്തുകൊടുക്കുവാനായിട്ടുള്ള മുതൽ സംഘത്തിനുണ്ടായിരിക്കത്തക്ക നിബന്ധനകളുണ്ടു. ചെയ്തതീർത്ത ജോലികൾതന്നെ വീണ്ടും ഉപകാരമില്ലാതെയായിപ്പോകാത്തവിധം സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ സംഘംതന്നെ ചെയ്യുന്നു.*

ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിലെ ജലസേചനാവശ്യങ്ങൾ മിക്കവാറും ഇത്തരം പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾകൊണ്ടുനിർവ്വഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ സംഘങ്ങളുടെ സാധ്യതകൾക്കതീതമായുള്ള വലിയ ആവശ്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായംകൊണ്ടുമാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ഈ വിഷയത്തിൽനിന്നും ഇൻഡ്യൻ കൃഷിയെ സാരമായി ബാധിക്കുന്ന മറ്റൊരു സംഗതി ഇനി പരിശോധിക്കാം. കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ വിസ്തൃതിയുള്ള കുറവിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇതിനും കാഷികാഭിവൃദ്ധിയ്ക്കും തമ്മിൽ പ്രസ്താവയോഗ്യമായ ബന്ധമുണ്ട്. ഭൂമിയുടെ വിസ്തൃതി എല്ലായ്പ്പോഴും പരിമിതമാണല്ലോ. ജനസംഖ്യയുടെ ക്രമാതീതമായ വർദ്ധന ക്ലിപ്തവിസ്തൃതിയോടുകൂടിയ ഭൂമിയേയും അതിൽ ചെയ്യുന്ന കൃഷിയേയും കിട്ടുന്ന വിളവിനേയും സാരമായി ബാധിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ ജനങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഹിന്ദുക്കളും മഹമ്മദീയരുമാണ്. അവരുടെ ദായക്രമം അനുസരിച്ചു തലമുറകൾതോറും കുടുംബവസ്തുക്കൾ സന്താനങ്ങളുടെ സംഖ്യ

* Cooperative Irrigation Societies- By Santal.

അനുസരിച്ച് ഭാഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഹിന്ദുക്കളുടെ കൂട്ടുകടംബ ഏപ്പാട് ഭർത്താക്കൾ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഇന്നും നടപ്പിലിരിക്കുന്നുള്ളൂ. അതുപോലെ തന്നെ ജ്യേഷ്ഠപുത്രന്മാരും കടംബസ്വത്തിനവകാശമുള്ള യുവപുത്രൻ അവകാശക്രമവും ഇൻഡ്യയിൽ സാധാരണ നടപ്പില്ല. യൂറോപ്പിലെ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ വിഭജിക്കപ്പെടാതെ ഇന്നും നിലനിന്നുപോരുന്നതിന്റെ പ്രധാന കാരണങ്ങളിൽ ഒന്ന് അവിടത്തെ ഭായക്രമമാണ്. അതിന്റെ അഭാവത്താൽ തന്നെയാണ് ഇൻഡ്യൻ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളെ വീണ്ടും വീണ്ടും ഖണ്ഡിക്കേണ്ടതായി വരുന്നത്. ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ രീതിയ്ക്കും പ്രത്യേകതയുണ്ട്. ഒരാൾക്ക് പത്തേക്കർ സ്ഥലവും പത്തു സന്താനങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുക. അയാളുടെ വസ്തു നാം ആശിക്കുന്നപോലെ പത്തായിട്ടല്ല ഭാഗിക്കപ്പെടുന്നത്. ഓരോ ഏക്കറും പത്തായി ഭാഗിക്കപ്പെടുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പത്തേക്കറും സമമായി ഫലസമൃദ്ധിയുള്ളതല്ലാത്തതുകൊണ്ടും, ഭാഗത്തിൽ ആർക്കും നഷ്ടം വരുവാൻ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ആണ്. ഇതുപോലെതന്നെ വസ്തുക്കൾ അങ്ങമിങ്ങുമായി ആളുകൾ വിലക്ക് വാങ്ങുന്നതും, കൃഷിചെയ്യാതെ കിടന്ന സ്ഥലങ്ങൾ അങ്ങിങ്ങായി കൃഷിക്കുടിയീനമാക്കുന്നതും വസ്തുവിഭജനത്തിന് മറ്റു വിധത്തിലും കാരണമായിത്തീരുന്നു. ഈമാതിരി വിഭജനംനിമിത്തം ഭൂമിക്കുണ്ടാകുന്ന ദോഷങ്ങൾ അനവധിയാണ്. കൃഷിചെയ്യുവാൻ പാടില്ലാതെ ഭൂമിയുടെ കുറെഭാഗം നഷ്ടമാകുന്നു. അതിരുകൾ നിർണ്ണയം ചെയ്യുന്നതിനായി വേറെ കുറെ ഭാഗം കൃഷിചെയ്യാതെ പോകുന്നു. പണം, സമയം, വേല ഇതുകൾക്കെല്ലാം ഈ ഖണ്ഡനംകൊണ്ട് നഷ്ടം ഉണ്ടാകുന്നു. ഭൂമി

യിൽ ദേഹണ്ഡം ചെയ്യുന്നതിന് കൃഷിക്കാരന് സൗകര്യമില്ലാതാകുന്നു. ശാസ്ത്രീയമായ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനും അയാൾക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. കൃഷിചെയ്യുന്നതിൽ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിനും കഴിയുന്നില്ല. വിളവുകൾ എടുക്കാനായാലും ഇല്ലെങ്കിലും അടുത്ത അയൽക്കാരന്റെ വിളവിനോടൊപ്പം വിളവെടുക്കുന്നതിന് കൃഷിക്കാരൻ നിർബ്ബന്ധിതനാകുന്നു. സർവ്വോപരി, കന്നുകാലികൾക്കുവേണ്ടി വയലിൽ പുല്ലു കൃഷിചെയ്യുന്നതിന് ഒരിക്കലും സാധിക്കാതെ വരുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽനിന്നു മുണ്ടാകുന്ന സാമ്പത്തികനഷ്ടം എത്രമേമാണെന്നുള്ളതു പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിലുമായി തന്റെ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ ചിതറി കിടക്കുന്ന കൃഷിക്കാരനാണ് ഏറ്റവും വലിയ നിർഭാഗ്യവാൻ. ഒന്നിൽനിന്നു മറ്റൊന്നിലേക്കും അതിൽനിന്നു വേറൊന്നിലേയ്ക്കും പാഞ്ഞുപാഞ്ഞു അയാളുടെ സമയവും കന്നുകാലികളുടെ ശക്തിയും അയാൾ നഷ്ടമാക്കുന്നു. അയാളുടെ വിളവുകൾ മോഷണത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. കന്നുകാലികൾക്കേറി വിളവുതിന്നുന്നതിൽനിന്നും വയലിനെ രക്ഷിക്കുവാൻ അയാൾക്ക് വേണ്ടിടത്തോളം വേലികെട്ടുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. അയൽക്കാരുമായുള്ള അതിർത്തിതർക്കവും തൽഫലമായുണ്ടാകുന്ന വ്യവഹാരവും അയാളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കുറവായും ഇരിക്കുകയില്ല.

ഇതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന വൈഷമ്യങ്ങളെ തരണം ചെയ്യുന്നതിനായി പല പരിശ്രമങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള വസ്തുഖണ്ഡങ്ങളുടെ ഏകീകരണശ്രമത്തിൽ ചിലദിക്കിൽ നിയമനിർമ്മാണംതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. സമ്മതമില്ലാത്ത ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തെ നിർബ്ബ

സ്വീച്ച് ഏകീകരണത്തിലുൾപ്പെടുത്തുന്നതിന് അതിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. മൻമന്റ-ൽ ഇതുപോലെ ഒരു പദ്ധതി പ്രഹസർ സ്റ്റാൻലിജവൺസ് ആലോചിച്ചു. പത്തു പന്ത്രണ്ടു കൊല്ലത്തിനുശേഷം യൂണൈറ്റഡ് പ്രാവിൻ സസ്സിലെ ഈ പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ബഹുമാനപ്പെട്ട പണ്ഡിറ്റ് രാമശ്യാമവിഹാരമിത്രൻ, പ്രഹസർ ജവൺസിന്റെ പദ്ധതിയെ വിപുലവും കൂടുതൽ പ്രായോഗികവുമാക്കി. ബലത്തിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന ഈ പദ്ധതിയുടെ വിജയം ഇപ്പോഴും സംശയാധീനമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഈയിടെ ഇതുസംബന്ധിച്ചുള്ള നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ ഒപ്പമേല്ക്കൂ.

ഒരു പരസ്പരസഹായപദ്ധതിമൂലം ഏകീകരണം സാധിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം പഞ്ചാബിൽ അവിചാരിതമായ വിജയത്തിൽ അവസാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാഷ്മീർഭൂമിയിലുള്ള ഏകീകരണ പരസ്പരസഹായസംഘം മൻമൻ ആദ്യമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത് പഞ്ചാബിലാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേകഗ്രാമത്തിലെ വയലുകളുടെ ഉടമസ്ഥരെല്ലാവരും കൂടി യോജിച്ച് ഈ സംഘത്തിൽ അംഗങ്ങളായി ചേരണം. സംഘനിബന്ധന അനുസരിച്ച് വയലുകളെ ഒരു പുനർവിഭജനം നടത്തുകയാണ് പിന്നെ വേണ്ടത്. ഓരോരുത്തനും ഉണ്ടായിരുന്ന ഓഫീസറനുസരിച്ച് വീണ്ടും ഈ വയലുകൾ ഭാഗിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ആർക്കും ഒരു പരാതിക്കും കാരണം കാണുകയില്ല. ഈ സംഘങ്ങളുടെ ആരംഭകാലത്തു് പഴയ സ്വന്തം വയലുകൾക്ക് പകരം എടുത്ത പുതിയ വയലുകൾ ഓരോരുത്തനും നാലുകൊല്ലത്തേക്ക് കൃഷി ചെയ്യണമെന്നേ നിബന്ധന ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആർക്കെങ്കിലും

ലും ആ കാലത്തിനുശേഷം ഈ ഏല്പാടിൽ അസംതുപ്പി
 ഉണ്ടായി എങ്കിൽ പുതിയ വയലുകൾ തിരിച്ചുകൊടു
 ക്കുന്നതിന് വിഷമമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ പഴയകാ
 ലങ്ങളിലെ ഏല്പാടുകളെതന്നെ വീണ്ടും കയ്യാളേണ
 മെന്ന് ആ പരീക്ഷണകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആർക്കും
 തോന്നിയില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ സംഘങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ
 ഒരേല്പാടില്ല. ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുന്ന വയലുകളുടെ ഉടമ
 സ്സ്ഥത ശാശ്വതമായി പുതിയ ആളിന്റെ കൈയ്യിലേക്ക്
 പകർന്നുപോകുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ മനപ്പൂർവ്വമായ
 സഹകരണമില്ലാതെ ഈമാതിരി സംഘങ്ങൾക്ക് വിജ
 യകരമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഗവ
 ണ്മെന്റിന് സാധാരണ സംഘങ്ങളുടെ നിയമാനുസാ
 രമായുള്ള പ്രവർത്തനത്തെ പരിശോധിക്കുന്നതിനു വേണ്ട
 തിന്നേക്കാൾ കൂടുതൽ ചിലവ് ഈമാതിരി സംഘങ്ങ
 ലെ സംബന്ധിച്ചുണ്ട്. എന്നാൽ കൃഷിക്കാർക്ക് ഇതിൽ
 നിന്നു കിട്ടുന്ന ഗുണത്തിന്റെ കൂടുതൽ എത്ര വലിയ
 ചെലവിനേയും സാധൂകരിക്കുന്നതാണ്. പഞ്ചാബിൽ
 ഏകീകരണത്തിന് വേണ്ടി ചിലവാകുന്ന തുക മറ്റുരാ
 ജ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ എത്രയോ തുച്ഛ
 മാണ്. ഏകരൊന്നിന് ജപ്പാനിൽ ൧൩൩-൦, സ്പീഡ
 നിൽ ൫-൦, നാവേയിൽ ൩൫.൧൨൩യും ഏകീകരണ
 ചിലവ് വരുമ്പോൾ പഞ്ചാബിൽ ൨൫൫൦ ൫൩൩൦
 മാണ് ഒരേക്കറിന്മേൽ ഇതുസംബന്ധിച്ചുള്ള ചെലവ്.*
 പ്രയോഗശൂന്യമായി കിടക്കുന്ന വയലുകളെ കൃഷിക്കാർ
 നമാക്കുകയും ജലസേചനത്തിനുവേണ്ടി ധാരാളം ജലാശ
 യങ്ങൾ കുഴിക്കുകയും ചെയ്യുതാണ് ഇതിൽനിന്നു പ്രധാ

* Article on Consolidation of Holdings By
 C. F. Strickland. Agrl. Journal of India. March 1927.

നമയുണ്ടായ രണ്ടുഫലങ്ങൾ. ഇപ്രകാരമുള്ള ഭൂഖണ്ഡങ്ങൾക്ക് ഏകീകരണമുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം കൃഷിക്ക് സാരമായ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവിടെയെല്ലാം നല്ലമാതിരി വിത്തുകൾ, ശാസ്ത്രീയമായ കലപ്പുകൾ, വളം മുതലായവ ഉപയോഗിക്കുകയും വിളവുകൾ പഴയകാലത്തെ അപേക്ഷിച്ച് സമൃദ്ധിയായി വളരുകയും ചെയ്യുന്നു. നവീന മാതൃകയിൽ അസൂരടെ വയലുകൾക്ക് വേണ്ടി സ്വന്തം വയലുകൾവെച്ചു മാറുന്നതിനതക്ക വികാസബുദ്ധിയുള്ള കൃഷിക്കാരുടെ വയലുകളിലാണ് ശാസ്ത്രീയമായ കൃഷി ആരംഭിക്കുന്നതിന് കൂടുതൽ സൗകര്യം. ഏറ്റവും വലിയ സ്വത്തായി പരിഗണിക്കുന്ന വയൽപോലും വെച്ചു മാറുന്നതിന് സമ്മതമുള്ളവനുണ്ടോ മാമൂൽഭേദിച്ച് നല്ല വിളവ് ആശിക്കാതിരിക്കുന്നു! ആകപ്പാടെ ഈ പുതിയ പദ്ധതി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ഇടയിൽ കൂടുതൽ സംതൃപ്തിയും അവരുടെ ആദായത്തിനു ഗണ്യമായ വർദ്ധനയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം ഏകീകരണപദ്ധതിമൂലം വ്യവഹാരങ്ങളും കലഹങ്ങളും കുറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ് മറെറാരും പ്രധാനപ്പെട്ട ഫലം. ഭാഗത്തിനുള്ള വ്യവഹാരം, അതിർത്തിതർക്കം, അസൂയകൊണ്ടുള്ള വഴക്കം, ഇവ ഈ പദ്ധതി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ഇടയിൽ മിക്കവാറും ഇല്ലാതായിട്ടുണ്ട്. ഓരോ വയലിന്റേയും അതൃപ്തി അടുപ്പിച്ചടുപ്പിച്ച് തിരിച്ചുവയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്തതുമിതം വയലുകളുടെ വിസ്തൃതി വർദ്ധിക്കുകയും തന്മൂലം വിളവിനധീനമാകുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ വികാസം കൂടുതൽ വിളവ് ഉണ്ടാകുന്നതിന് കാരണമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ജപ്പാനിലെപ്പോലെ ഓരോ വയലിലേക്കും പോകുന്നതിന് പ്രത്യേകവഴി സംഘക്കാർതന്നെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേ

നാളുകൊണ്ട് അതിനെ സംബന്ധിച്ചും അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിന് വഴിയില്ല. എന്നാൽ ഇതിനെല്ലാം അടിസ്ഥാനമായി യഥാർത്ഥമായ സഹകരണ മനോഭാവം ആണ് ആത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നതെന്നു ഒരിക്കലും മറക്കത്തക്കതല്ല. ഒരുസ്ഥലത്തെ ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും ഏകീകരണസമ്പ്രദായത്തിന് വിധേയരാക്കിരിക്കുകയാണങ്കിൽ നിയമമൂലം അവരുടെ ഏകോപിച്ചുള്ള പരിശ്രമത്തിന് സാധുതപം കൊടുക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. എന്നാൽ ഇമ്മാതിരി കാര്യങ്ങളിൽ നിർബന്ധം കഴിയുന്നത്ര ഒഴിച്ചു നിൽക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള തത്വം എത്രതന്നെ ബലപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞാലും മതിയാകുന്നതല്ല.

കൃഷിയുടെ സമ്പൂർണ്ണവിജയത്തിൽ വ്യക്തിക്കുള്ള സ്ഥാനം എത്രയോ പ്രധാനമാണ്. വയലിൽ ഇറക്കുന്ന കൃഷിയുടെതരം അതിനുപയോഗിക്കുന്ന വേല അനുസരിച്ചും ആ വേലയുടെ ഗുണം അതുചെയ്യുന്ന വേലക്കാരനെ ആസ്പദമാക്കിയും ഇരിക്കുന്നതാണ്. വേല ചെയ്യുന്നവൻ പുതിയആശയങ്ങൾക്ക് കീഴ്പെടത്തക്കവണ്ണം അവന്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ രൂപീകരിക്കുകയാണ് അതിന് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. അവന്റെ ജീവിതരീതി ഉയർത്തുകയും നല്ലതിൻവണ്ണം ജീവിക്കണമെന്നുള്ള ഒരാശ അവനിൽ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് ഇതിന് വേണ്ടത്. ഈ കാര്യം സാധിക്കുന്നതിനു രണ്ടുസംഗതികളിൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്—ഒന്നാമതായി, കൃഷിക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോൾ സാമാന്യമായി കാണുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നിലയും അതിനെ പരിഷ്കരിക്കേണ്ട ആവശ്യവും; രണ്ടാമതായി നാം അവരുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കണമെ

ന്നദ്ദേശിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തെ കാർഷികാഭ്യുദയത്തിന് വഴികാണിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ രൂപീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യവും; ഈ വിഷയത്തെ അധകരിച്ച് പൂർണ്ണമായി ഇനി ഒരു സ്ഥലത്തു പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനുദ്ദേശിക്കുന്നതിനാൽ ഇവിടെ കൃഷിക്കാരന്, അഭ്യസ്തവിദ്യ നരകുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ കാർഷികാഭ്യുദയത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം വിസ്തരിക്കാതിരിക്കണമെന്നു മാത്രമെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുള്ളു.

വയലിൽ ചെയ്യേണ്ടതായ വേലയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, കേവലം മനുഷ്യശക്തിയെക്കുറിച്ചു മാത്രമല്ലാ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു്. മനുഷ്യശക്തിയ്ക്കു പകരം ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങളെ സ്പർശിച്ച് അവശ്യം രണ്ടുവാക്ക് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ കൃഷിക്കാരന്റെ നിർലാഭനരകം നിമിത്തം വിലക്കുറഞ്ഞ ഉപകരണങ്ങളെപ്പറ്റി മാത്രം നമുക്കിവിടെ ആലോചിച്ചാൽമതിയാകും. വളരെ വിലകൂടിയ യന്ത്രങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും ഉള്ള ധനസ്ഥിതി നമ്മുടെ കൃഷിക്കാർക്കില്ല. കൃഷിയുടെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഘട്ടത്തിൽ മാത്രം ആവശ്യം വരുന്ന യന്ത്രങ്ങൾ കൂട്ടായിവാങ്ങുകയും വാടക ഏപ്പാടിൽ എല്ലാപേക്കും വാങ്ങിഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യാം. ചിലപ്രത്യേകസ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രം ആവശ്യം വരുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് അതു് ചീത്തയായാൽ നന്നാക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യതയേയും അതു് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യത്തേയും പറ്റി ആലോചിക്കേണ്ട അത്യാവശ്യമുണ്ടു്. ഏതായാലും നല്ലയന്ത്രങ്ങളും മറ്റു ഉപകരണങ്ങളും കൂട്ടായിവങ്ങുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കു

നന്നിന്നും സാധ്യമാകുന്ന ഒരു സംഘടന ഏതു ഗ്രാമത്തിനും നന്നായിരിക്കും.

ഇൻഡ്യായിലെ കൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ കൃഷീവലൻറെ കൂടപ്പിറപ്പും ഏകധനവും സർവ്വസമാധാനമായ കന്നുകാലിയെ വിസ്മരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മനുഷ്യശക്തി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കലപ്പ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും വിളവുകൾ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു വില്പനക്കായി കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും കന്നുകാലിയുടെ ശക്തിയല്ലാതെ മറ്റൊരുഗതിയും സാധ്യമായ ഇൻഡ്യാൻ കൃഷിക്കാരന് സഹായമല്ല. യന്ത്രങ്ങളും ഇതര ശക്തികൾകൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങളും ഇൻഡ്യായിൽ വളരെ ദുർല്ലഭമായിട്ടേ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് നല്ലതും ധാരാളവും ആയ വിളവുകൾ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ കന്നുകാലികളെ പഷ്ടിപ്പെടുത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. കൃഷിയുടെ ഐശ്വര്യത്തിനും കൃഷിക്കാരൻറെ ആരോഗ്യത്തിനും കന്നുകാലിയെ രക്ഷിക്കേണ്ടതു് ഏറ്റവും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഇതു് മിക്കവാറും, എല്ലാപേർക്കും തന്നെ അറിയാമെങ്കിലും അവയുടെ പോഷണത്തിനും രക്ഷണത്തിനും വേണ്ടിയാതൊന്നുംതന്നെ കൃഷിക്കാർ ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അടിക്കടി ബാധിക്കുന്ന ക്ഷാമം നിമിത്തമുള്ള മരണം, ആണ്ടിലൊരിക്കലേകിലും തീർച്ചയായും വന്നുചേരുന്ന സാംക്രമികരോഗങ്ങൾ, നല്ലജാതി പശുക്കളുടേയും കാളകളുടേയും കയറുമതി, തടിച്ചുകൊഴുത്ത പശുക്കളുടേയും കന്നുകാലികളുടേയും വധം എന്നീ കാരണങ്ങളാൽ കന്നുകാലികളുടെ ശേഷിക്കുറവിനും ആരോഗ്യമില്ലായ്മക്കും നാശത്തിനും കാരണം.

കൃഷിക്കാര്യപയോഗിക്കുന്ന കാലിവർഗ്ഗം ഇൻഡ്യയിലെ
 ആവശ്യത്തിന് തീരെ മതിയാകാതെയിരിക്കുന്നു എന്നാ
 ണ്ട് കണക്കുകൊണ്ടു് കാണുന്നതു്. നൂറുഏക്കർ സ്ഥലം
 കൃഷിചെയ്യുന്നതിന്നു അറുപത്തി ആറും, നൂറു് കൃഷിക്കാ
 ക്ഷു് അറുപത്തിനന്നും കന്നുകാലികൾ മാത്രമെ ഇൻഡ്യ
 യിൽ ഉള്ളു. ഇതിൽതന്നെ ഒന്നിന്നും കൊള്ളാത്ത മൃഗ
 ങ്ങൾ അന്നവധി കാണാം. ഇതിനാൽ ശരിയായി
 ജോലിചെയ്യുന്നതും ജോലിചെയ്യുവാൻ കൊള്ളാവുന്ന
 തും ആയ കന്നുകാലികൾ നൂറിന് അൻപതു് മാത്രമെ
 ഇൻഡ്യയിൽ ഉള്ളു എന്നുകാണാം. ഈ ദയനീയമായ
 സ്ഥിതിക്കു് അടിസ്ഥാനമായിട്ടുള്ളതു് കന്നുകാലികളുടെ
 ആഹാരസാധനത്തേയും രക്ഷയേയും സംബന്ധിച്ചുള്ള കു
 ററകരമായ അന്നാസ്ഥയാണ്. ദിവസംതോറും വിസ്കാരം
 കുറഞ്ഞുവരുന്ന മേയൽസ്ഥലങ്ങളിലും വിളവെടുപ്പും വ
 യ്ക്കോൽവെട്ടും കഴിഞ്ഞ പാടങ്ങളിലും അങ്ങിങ്ങായി ശേ
 ഷിച്ചുനിൽക്കുന്ന കുറിച്ചുല്പാദകർ തിന്നു സംതുപ്പി നേടി
 കൊള്ളുകയാണ് അവയുടെ കർത്തവ്യമെന്നുള്ള രീതിയിൽ
 ഭൂരിഭാഗം കാലികളേയും സാധാരണ അഴിച്ചുവിടുകയാ
 ണ്ടുപതിവു്. തൊഴുത്തിൽകെട്ടി തീറ്റിക്കൊടുക്കുകയെന്ന
 ഉള്ളതു് ചുരുക്കം ചില ധനികരായ കൃഷിക്കാരുടെ
 കന്നുകാലികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാത്രമെ പതി
 വുള്ളു. പാടങ്ങളിൽ മറ്റു ഗതിയില്ലാതെ നിന്നു
 പോകുന്ന വയ്ക്കോൽകുറികളിൽ കന്നുകാലികളെ
 പോഷിപ്പിക്കത്തക്ക യാതൊരു ശക്തിയുമില്ലെന്നു തന്നെ
 പറയാം. കന്നുകാലികളുടെ ആഹാരസാധനത്തിലും അ
 വയുടെ രക്ഷണത്തിലും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിക്കേണ്ടതു്
 നമ്മുടെകൃഷിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കു് ഏറ്റവും അത്യാവ
 ശ്യമായുള്ളതാണ്. ഉള്ള വയലുകൾ ശരിയായി കൃഷി

ചെയ്യുന്നതിനും പുതിയ വയലുകളിൽ കൃഷി തുടങ്ങുന്നതിനും ഇൻഡ്യയുടെ ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്ക് ശക്തിയുള്ള കന്നുകാലികളില്ലാതെ സാധ്യമല്ല. കന്നുകാലികളുടെ ഗുണം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലേക്ക് വേണ്ട പരിശ്രമം ഉടനെ എല്ലാ കൃഷിക്കാരും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ശരിയായിട്ടുള്ള ഉല്പാദന നിയന്ത്രണംകൊണ്ടും ഭക്ഷണംകൊണ്ടും കന്നുകാലികളുടെ ഗുണം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കും. നല്ല പശുക്കളെ നല്ലതരം കാളകളെകൊണ്ടു ചേർപ്പിച്ച് നല്ല സന്താനങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഏതൊരു കന്നുകാലി ഉടമസ്ഥനും നിഷ്കഷയുള്ളവനായിരിക്കണം. ഇതിനായിരോ ഗ്രാമത്തിലും ഒരു നല്ല കാളയും ഒരു നല്ല പോത്തും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു നന്നാണ്. കൃഷിയിപ്പാടുമെൻറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നല്ലതരം കന്നുകാലികളെ പോറ്റി വളർത്തുന്നതിനുള്ള സ്ഥലം ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും വേണ്ടതാണ്. ഇതു രണ്ടും സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ പശുക്കളുടേയും എരുമകളുടേയും ഉടമസ്ഥന്മാർ ഒരുമിച്ചു ചേർന്ന് കാളകളേയും പോത്തുകളേയും സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും നല്ലതരം മാടുകളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനും ആയി ഒരു സഹകരണസംഘം സ്ഥാപിക്കുന്നതും നന്നായിരിക്കും.†

കന്നുകാലികളുടെ ഭക്ഷണം നന്നാക്കുന്നതിനുള്ള പ്രധാനമാറ്റം പുല്ലു കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ വിസ്തൃതി കൂട്ടുകയും അവിടെ കൂടുതലായി പുൽ കൃഷി നടത്തി നല്ല പുല്ല് കന്നുകാലികൾക്ക് കൊടുക്കുകയും ആണ്. എന്നാൽ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഇതിനു പ്രതിബന്ധമായി നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട്. ഒന്നാമതായി കൂടുതൽ പുൽകൃ

† Cooperative cattle breeding societies.

ഷി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സ്ഥലകുറവ്. രണ്ടാമത് കൃഷിക്കാരന്മാർ അതിനുള്ള ചെലവു വഹിക്കുന്നതിനു പ്രാപ്തിക്കുറവു. ഇതിനേക്കാൾ പ്രായോഗികവും എളുപ്പവും ആയത് തൊഴുത്തിൽ തന്നെ ധാരാളം പോഷകാംശമുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. ഇതിനും കൃഷിക്കാരന്മാർ പണം ആവശ്യമാണ്. പശുവിൽ നിന്ന് കിട്ടുന്ന പാൽ അവന്റെ ആദായ മാർഗ്ഗത്തിലൊന്നാക്കിയാൽ ഈ വിഷമം പക്ഷേ തീർന്നു എന്നു വന്നേക്കാം. അതിനായി ഗ്രാമത്തിലെ ആളുകൾ ധാരാളമായി പാൽ വില്പനക്കാരാകണം. ഓരോ ഗ്രാമത്തിനും അടുത്തുള്ള പട്ടണത്തിലേക്ക് ആവശ്യമുള്ള പാൽ ശേഖരിച്ചു കൊണ്ടുപോയി വിൽക്കുന്നതിന് ഒരു സഹകരണ സംഘം സ്ഥാപിക്കുന്നതും നന്നായിരിക്കും.

നല്ലതരം കന്നുകാലികളെ ക്രയവിക്രയം ചെയ്യുന്നത് ഒരു വ്യവസായമായിത്തന്നെ സ്വീകരിക്കാം. കന്നുകാലികളുടെ വളർച്ചയും സംരക്ഷണത്തിനും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളത് ശാസ്ത്രീയമായ വൈദ്യസഹായം സുലഭമായിരിക്കില്ലെന്നുള്ളതാണ്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുഗവൈദ്യന്മാർ മിക്കവാറും എല്ലാഗ്രാമങ്ങളിലും തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. കൃഷിക്കാരൻ സ്വന്തം ആരോഗ്യത്തിന്റെ കാര്യം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പ്രധാനമായി കരുതേണ്ടത് അവന്റെ കന്നുകാലികളുടെ ആരോഗ്യത്തേയാണ്.

V

പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ.

അതിപരിമിതമായ ധനാഗമാഗ്നങ്ങൾ, അനുകൂലമായ വാർഷികപാതത്തിലുള്ള പരിപൂർണ്ണശ്രദ്ധ, സുഗമമായി വായ്പകിട്ടുന്നതിനുള്ള അസാധ്യത, ഐശ്വര്യപരമായ ഭാവിയിലെപ്പറ്റി പ്രതീക്ഷപോലുമില്ലാത്ത മനോഭാവം, വിദ്യാവിഹീനത—ഇവയാണ് ഇൻഡ്യൻ കഷ്ടകന്റെ നിത്യഭാരിഭൃത്തിന് പ്രധാനകാരണങ്ങൾ. ഭാരിഭൃതം അവന്റെ ജ്ഞാപാലുതയുടെ പശ്ചാത്തലംമാത്രമാണ്.

അയാളുടെ ജ്ഞാപാലത്തിന്റെ പ്രധാനകാരണം അയാളുടെ അനാവശ്യവും ആദായവൽകമല്ലാത്തതും ആയ ചെലവുകളാണ്. ജനസംഖ്യയുടെ ക്രമാതീതമായ വർദ്ധനയും, അതിനോടു് അനുപാതികമായി കൃഷി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ വർദ്ധിക്കാതിരിക്കുന്നതും, തന്മൂലം വിളവുകൾ ജനസാമാന്യത്തിനു ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം ഭൂമിയിൽനിന്നു കിട്ടാത്തതും ഇതിന്റെ മറ്റു കാരണങ്ങളിൽ ചിലവയാണ്. വയലുകൾ ദായകമനുസരിച്ചു വിഭജനത്തിൽ അസാമ്പത്തിക ഖണ്ഡങ്ങളായി പരിണമിക്കുന്നതും അവയിൽ ആദായകരമായ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിന്റെ അസാധ്യതയും പിന്നോരു കാരണമാണ്. തുടർച്ചയായുള്ള കൃഷിനഷ്ടം, മിതവ്യയശീലമില്ലായ്മ, ഉത്തമണ്ണന്മാരുടെ നിഷ്കരുണമായ വലിയ പലിശ നിരക്കു്, മഹാമാരികൾ കന്നുകാലി നഷ്ടം ഉല്പ

നങ്ങളുടെ നിരന്തരമായ വിലക്കുറവ്, എന്നിവകളും ഇൻഡ്യൻ കൃഷിക്കാരന്റെ ജ്ഞാനഭാരത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് വേണ്ടത്ര സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കാരണങ്ങളാൽ ഇൻഡ്യൻ കൃഷിക്കാരൻ “കടത്തിൽ ജനിച്ചു, കടത്തിൽ ജീവിച്ചു, കടം സ്വത്തായി അനന്തരാവകാശികൾക്ക് ദത്തം ചെയ്തിട്ടു്”* മരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു് പരമാർത്ഥമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഇൻഡ്യയുടെ കാഷ്ടിക ജ്ഞാപാല്യത എത്രയാണെന്ന് വിവരിക്കണ്ട ആവശ്യമില്ല. പല കമ്മിററിക്കാരും അതു് ഒരു ഭീമമായ സംഖ്യയാണെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ തന്നെ വ്യവസ്ഥ കോടി രൂപായാണെന്നാണ് ഡാക്ടർ തോമസ്സ്† പറയുന്നതു്.

കൃഷിക്കാർക്ക് ദുർഭരമായ ജ്ഞാനഭാരം ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് ഇതിൽ നിന്നു് തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവരെ കടത്തിൽ നിന്നു് വിമോചിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ലോകത്തിന്റെ മിക്കവാറും എല്ലാഭാഗങ്ങളിലേയും കൃഷിക്കാർ ജ്ഞാപാലിതരാണ്. യൂറോപ്പിലെ കൃഷിക്കാരും കടക്കാരാണ്. എന്നാൽ അവിടങ്ങളിലെ കൃഷിക്കാർ അവരുടെ വസ്തുക്കൾ വിസ്തീർണ്ണം കൂട്ടുന്നതിനോ, കൂടുതൽ ആദായം കിട്ടുന്നതിനുപകരിക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങളോ ഉപകരണങ്ങളോ വാങ്ങുന്നതിനോ, മറ്റു ആദായകരവും പ്രയോജനകരവും ആയ എന്തി

* “The Indian peasant is born in debt, lives in debt and bequeathes debt.”—Royal Commission on Agriculture.

† Rural indebtedness by Dr. P. J. Thomas.

നെങ്കിലുമോ ആയിരിക്കും പണം കടം വാങ്ങുന്നത്. ഇൻഡ്യൻ കൃഷിക്കാരനാകട്ടെ, പട്ടിണിയിൽ നിന്നും രക്ഷ നേടുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ ഗാർഹികമോ സാമുദായികമോ ആയ ഏതെങ്കിലും അടിയന്തിരത്തിനു ചിലവാക്കുന്നതിനോ ആണ് കടംക്കാരനാകുന്നത്. ഇൻഡ്യൻ കൃഷിക്കാരന്റേയും ഇതര രാജ്യങ്ങളിലെ സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാരുടേയും ദാരിദ്ര്യത്തിനുള്ള വലുതായ തൽക്കാരണങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ ഇപ്രകാരം സാരമായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടെങ്കിലും, ആ രാജ്യങ്ങളിൽ—അതായത് ജർമ്മനി, ഐർലണ്ട്, ഫ്രാൻസ്, ഇറ്റലി മുതലായവയിൽ—കൃഷിക്കാരന്റെ ഗുണ ബാല്യത തീർക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമായി കണ്ടമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇൻഡ്യക്ക് യോജിച്ചതായിരിക്കയില്ലെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ ന്യായമൊന്നും കാണുന്നില്ല. ഈ ആശയോടു കൂടിയാണ് ഏകദേശം ൪൦ കോല്ലത്തിനു മുമ്പിൽ പരസ്പരസഹായപ്രസ്ഥാനം ഇൻഡ്യയിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. കഴിഞ്ഞ നാലുദശാബ്ദത്തിനിടയിൽ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള വിജയങ്ങൾ അന്നത്തെ ആശയെ ന്യായീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരസ്പരസഹായപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആവിർഭാവം ഇൻഡ്യൻ കൃഷിക്കാരനിൽ അനേക തലമുറകളായി കുടികൊള്ളുന്ന അലംഭാവത്തെ നശിപ്പിക്കുകയും അവനിൽ സ്വപ്രയത്നത്തിന്റെ വിജയത്തിലുറപ്പാകുന്ന ആത്മവിശ്വാസത്തെ അങ്കുരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നിട്ടില്ല. പരാത്രയമില്ലാതെ സ്വന്തം മുതൽകൊണ്ട് തന്റെ വയലുകളെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനോ കടംവീടുന്നതിനോ തക്ക മൂലധനമുണ്ടാക്കുന്നതിനു സാധാരണകൃഷിക്കാരന് സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട് മറ്റു

ഉഭയഭാവമായി യോജിച്ച് അതിൽ നിന്നും ഒരു ബലം സമ്പാദിക്കാമെന്നു് അയാളെ പഠിപ്പിക്കുകയാണു് നല്ലതു്. ഈ ഐക്യത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ശക്തിയുടെ സഹായംകൊണ്ടു് ഗുണഭാരംതീർക്കുന്നതിനും കൃഷിയുടെ ഗുണം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും ക്ഷീണകാലത്തേയ്ക്കു് കരുതലായിക്കൂടെ പണം സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും അയാളെ പഠിപ്പിക്കണം. കൃഷിക്കാർ പരസ്പരം യോജിച്ച് ഒരു പരസ്പരസഹായസംഘമായി സംഘടിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ പൊതുവായ ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്മേൽ കടംകിട്ടുകയും തന്മൂലം സംഘജീവിതം പഠിക്കുകയും അവരുടെ ജീവിതരീതിതന്നെ ഉയരുന്നതിനു് പര്യാപ്തമാകുകയും ചെയ്യും. ഇതാണു് പരസ്പരസഹായപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മൂലതത്വം.

പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഒത്തൊരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുക എന്നുള്ളതുമാത്രമേ സാമാന്യമായി സഹകരണം എന്ന വാക്കു് വിവക്ഷിക്കുന്നുള്ളൂ. ഈ അർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ പുരോഗതിക്കു് ലോകത്തിൽ ആദ്യകാലം മുതൽതന്നെ സഹകരണം അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്നു. ആക്കാലം മുതൽക്കു് ഐക്യമത്സരത്തിലാണു് മഹാബലമെന്നും സഹകരണത്തിലാണു് വിജയമെന്നും ലോകം ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

വ്യക്തിമാഹാത്മ്യത്തിന്റെ മുമ്പോട്ടുള്ള പോക്കിൽ അതു് ദുർബലനെ ചവിട്ടിതാഴ്ത്തുകയും മാത്സര്യത്തേയും ക്രോധത്തേയും സമുദായത്തിൽ പരത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഏവംവിധമായ അധർമ്മചരണത്താൽ മാനവസമുദായം പുറകോട്ടു പോകയാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

കാലാകാലങ്ങളിൽ സ്ഥിതിസമത്വം പരിരക്ഷിച്ചുവരുന്ന ലോകരഹസ്യം വിപ്ലവങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി; സമുദായാന്തരീക്ഷം കലുഷമാക്കി. വലിയ ഇളക്കങ്ങൾ കൂടാതെ കഴിക്കണമെങ്കിൽ സമൂഹങ്ങളുടെ സംരക്ഷണാത്മക സ്ഥായിയായ പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം അതു വെളിപ്പെടുത്തി. സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം അതാണ്—സാധുസംരക്ഷണം. അവർക്കു വേണ്ടത്ര ശക്തിയുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു് അവരെ രക്ഷിക്കുകയെന്നുള്ളതാണ് അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ബലവാന്മാരുടെ മുന്പോട്ടുള്ള യാത്രയെ അതു് പ്രതിരോധിക്കുന്നില്ല; അതു് ഭർബ്ബലന്മാരുടെ പ്രസ്ഥാനമാണ്. പരസ്പരസഹായമാണ് അതിന്റെ ആണിക്കല്ല്. പരോപകാരമാകുന്നു അതിന്റെ ഉത്തേജകശക്തി.

പ്രവർത്തകന്മാർക്കെല്ലാം ഒരേതരത്തിൽ പ്രതിഫലം കിട്ടണമെന്നാണ് സഹകരണപ്രസ്ഥാനം ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതു്. നീതിവിതരണമാകുന്നു അതിന്റെ ആദർശം. ചെയ്യുന്നജോലിയുടെ തോതനുസരിച്ചുള്ള പ്രതിഫലത്തിനു് എല്ലാപേർക്കും അവകാശമുണ്ടെന്നാണ് സഹകരണ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നിബന്ധന.

സഹകരണപ്രസ്ഥാനം ഒരു സാമ്പത്തിക പ്രസ്ഥാനമാണ്. സാധാരണയായി മുതലും വേലയും തമ്മിലുള്ള സംയോജനത്തിൽ നിന്നാണ് സാമ്പത്തികഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു്. എന്നാൽ മുതലാളിയുടേയും തൊഴിലാളിയുടേയും താല്പയങ്ങൾ എത്രയോ അകന്നതാകുന്നു. അവ പരസ്പരം മത്സരിക്കുകയും ഒന്നിനെ മറെറാന്നു് കടന്നുപോവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിലാകട്ടെ ഈ മത്സരം ഇല്ല. ധന

സംബന്ധമായ അവശതകളനുഭവിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ അവരുടെ സാമ്പത്തിക ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ഒരുമിച്ചുചേരുകയും ആ സംകല്പസാധ്യത്തിനായി ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങളിലെല്ലാം ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ലാഭത്തെ ന്യായമായരീതിയിൽ ഭാഗിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ് സഹകരണത്തിന്റെ മൂലതത്വം. സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പിമ്പിൽ കിടക്കുന്ന മനോഭാവം ശാന്തവും പ്രവൃത്തിപരവും ആകുന്നു.

ഒരു സാമ്പത്തിക പദ്ധതിയിൽ ഏറ്റെടുക്കുന്ന സകലരുടേയും ക്ഷേമത്തേയും അഭ്യുദയത്തേയും മുൻനിർത്തിയാണ് പരസ്പരസഹായതത്വം രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഉല്പാദകന്മാരോടൊന്നിച്ച് അതിൽകിട്ടുന്ന ലാഭത്തിന് അവകാശമുള്ളു എന്നുള്ളതാണ് സാധാരണ കച്ചവടനിയമം. എന്നാൽ ഇതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്ഥമായി ലാഭത്തിന്റെ മൂലസ്ഥാനം സാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നവനാണെന്നും അതുകൊണ്ട് അവന് കഴിയുന്നത്ര ലാഭത്തിൽ നല്ലസാധനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിന് വേണ്ട പരിശ്രമം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും ഉള്ളതാണ് സഹകരണതത്വദീക്ഷ. സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഉല്പാദകന്റേയും ഉപഭോക്താവിന്റേയും താല്പര്യങ്ങൾ യോജിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഉണ്ടാക്കുന്ന സാധനത്തിന് ശരിയായ വില ഉല്പാദകന് കിട്ടുന്ന അവസരത്തിൽതന്നെ വാങ്ങുന്ന സാധനത്തിന് ശരിയായ വിലമാത്രം കൊടുക്കേണ്ടആവശ്യമെ ഉപഭോക്താവിന് ഉണ്ടാകുന്നുള്ളു. സാധാരണ കച്ചവടങ്ങളിൽ സാമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവന്റേയും വാങ്ങുന്ന

വൻറയും ഇടയ്ക്കായി ഒരു ഇടനിലക്കാരനുണ്ടാവും. ലാഭത്തിന്റെ സിംഹഭാഗം ഈ ഇടനിലക്കാരൻ തട്ടി എടുക്കുന്നു. ഈ ഇടനിലക്കാരനെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനും അവനുണ്ടാക്കുന്ന ലാഭം സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവനും വാങ്ങുന്നവനും തമ്മിൽ വീതിച്ചെടുക്കുന്നതിനും സഹകരണപ്രസ്ഥാനം സാധ്യമാക്കുന്നു.

ഇതിൽ നിന്ന് സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിൽ സാമ്പത്തികവശത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ പ്രസ്ഥാനം കേവലം സാമ്പത്തികം മാത്രമല്ല; അതിന് ഒരു ആത്മീയമായ വശംകൂടിയുണ്ട്. അത് സാമൂഹ്യചിന്തയേയും സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനത്തേയും സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെയും ഐക്യത്തേയും കുറിയ്ക്കുന്നു. ഉന്നതിക്കായുള്ള പരിശ്രമത്തേയും അഭ്യുദയത്തോടുകൂടിയ ജീവിതത്തേയും അത് ലക്ഷ്യമാക്കി സ്വീകരിക്കുന്നു. അതിൽനിന്നും ഉത്തമന്മാരായ പൗരന്മാരും ഉത്തമമായ സമുദായവും ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

വ്യക്തിത്വത്തിന്റെയും മാതൃത്വത്തിന്റെയും പാരമ്യം ആയിരുന്നു പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലെ പ്രധാനലക്ഷ്യം. ധനികന്മാരുടേയും മുതലാളിമാരുടേയും ശക്തിയിലാണ് രാജ്യങ്ങളും രാജ്യഭരണങ്ങളും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. പ്രാതിനിധ്യസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് വളരെ സങ്കീർണ്ണമായ പ്രവർത്തനമാത്രമേ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ശക്തന്മാരുടെ ആജ്ഞയ്ക്ക് തല കുനിക്കുക എന്നുള്ളതുമാത്രമായിരുന്നു അവരുടെ ചുമതല എന്നാണ് പ്രതിനിധി സംഘങ്ങളും ജനസാമാന്യവും വിചാരിച്ചിരുന്നത്. ആ വിധേയത്വത്തിൽ

നിന്നു് ശരിയായ ജനകീയ പ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കുള്ള വളർച്ചയാണു് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭകാലത്തു് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്. അക്രമത്തിന്റെയും സൈനികശക്തിയുടെയും ബലമത്രെ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലുണ്ടായിരുന്നതു്. എന്നാൽ അടുത്ത ശതാബ്ദത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി നിരായുധീകരണവും സന്ധിയാലോചനകളും തുടങ്ങി. യുദ്ധം മദ്ധ്യസ്ഥാനത്തിനു് വിധേയമായി. ആക്രമിച്ചു മുനോടുകയറിയ രാജ്യശക്തികൾ സഹകരിക്കുന്ന മറ്റുശക്തികളിൽ ലയിച്ചു. സർവ്വരാജ്യസഖ്യസഭയുടെ സ്ഥാപനം ധർമ്മത്തിന്റെയും ജനശക്തിയുടേയും ശാന്തതയുടേയും സന്ദേശങ്ങൾ ലോകമെങ്ങും പരത്തി. സകലശക്തികളുടേയും സഹകരണത്തിലുണ്ടാകുന്ന സമാധാനത്തിന്റെ വില ലോകം മനസ്സിലാക്കി. ഇങ്ങിനെ സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിനു് ശക്തി വർദ്ധിച്ചു.

പരസ്പരസഹായ തത്വത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തെയും അതിനു് പ്രചാരമുണ്ടാകാനുള്ള കാരണങ്ങളേയും പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഇതിനുമുമ്പിൽ വിവരിച്ചതു്. ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിലെ പരിതസ്ഥിതികൾക്കു് അനുയോജ്യമായ ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണമാർഗ്ഗം പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ മൂലമാണു് സിദ്ധമാകേണ്ടതെന്നുള്ളതിനു് യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

നമ്മുടെ ഗ്രാമവാസികളുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗവും തൊഴിലും ആയിരിക്കുന്ന കൃഷിയിലും മത്സരം ധാരാളം ഉണ്ടു്. കച്ചവടത്തിലെന്നപോലെ കൃഷിയിലും അന്യോന്യമത്സരവും തൻമൂലം വിലയ്ക്കു് ഏറ്ററുക്കറച്ചിലും സംഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. വേഗത്തിലും ആദായകരമായും സുരക്ഷിതമായും ഉള്ള ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു്

വരെ കൃഷി കേവലം പ്രാദേശികമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുകയും കൃഷിച്ചെലവുകൾ അതു കൂടുതലായാലും കുറവായാലും, ഉല്പാദകനും ഉപഭോക്താവും തമ്മിൽ വീതിച്ചു എടുക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. അങ്ങോട്ടു മിങ്ങോട്ടുമുള്ള കണക്കു പറകലും വകവയ്ക്കലിലുമായി വിളവിന്റെ വിലയും വേലയുടെ കൂലിയും തട്ടിക്കഴിച്ചുതീർത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്നാൽ കാലക്രമംകൊണ്ട് രാജ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും അപരിഷ്കൃതമായ മൂലയിലുണ്ടാകുന്ന വിളവും ലോകവിപണികളിലുള്ള കച്ചവടത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലിനെ ബാധിക്കുന്നതായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തെ കൃഷിക്കാരൻ മുമ്പു കൃഷിച്ചെയ്തിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു തന്നെ മുമ്പുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതിൽ ഇരട്ടി വിളവുണ്ടാക്കുകയോ അയാൾ വാങ്ങിയിട്ടുള്ള കടത്തിന് മയ്യാദപലിശ മാത്രം കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ രാജ്യത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തു വസിക്കുന്ന കൃഷിക്കാരൻ അങ്ങിനെയല്ലാതെ കുറഞ്ഞ വിളവുകൾ മാത്രം കിട്ടുന്നതിനോ സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ പലിശ കൊടുക്കുന്നതിനോ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. ജീവിതമത്സരത്തിൽ സഹപ്രവർത്തകന്മാരെല്ലാം മിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് സാധാരണ കൃഷിക്കാരൻ അവന്റെ കഴുത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ ഗുണഭാരം കെട്ടിത്തൂക്കിക്കൊണ്ടു സാധിക്കുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ട് കൃഷിക്കാരന്റെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി നന്നാക്കുന്നതിന് മാത്രമല്ല അവന്റെ ജീവസന്ധാരണത്തിന് തന്നെ ചെറിയ പലിശയ്ക്കും കൃഷിക്കാരന്റെ പരിതസ്ഥിതികൾക്കു തക്കുന്ന കാലാവധിയ്ക്കും കടം കിട്ടത്തക്കവിധത്തിൽ ധാരാളം പണം അത്യാവശ്യമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

കൃഷിയുടെ സാമ്പത്തികവശം, അതർഹിക്കുന്ന പ്രാധാന്യതയോടുകൂടി ഇനിയും ലോകം വീക്ഷിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടില്ല. ആ പ്രശ്നം വളരെ വിപുലമായതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അതിനെ പിന്നണിയിൽ നിർത്തിയിരുന്നത്. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞകുറെകൊല്ലങ്ങളായി കൃഷിക്കാരന്റെ ഋണഭാരത്തെയും അയാൾക്ക് കൃഷിചെയ്യുന്നതിന് ആവശ്യമുള്ള പണം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള സാധ്യതയേയുംപറ്റി വളരെ ആളുകൾ ആലോചിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മൻറർ-ൽ പരസ്പരസഹായനിയമം പാസ്സാക്കുന്നതുവരെ ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തെ ലക്ഷക്കി പല പ്രത്യേക നിയമനിർമ്മാണങ്ങളും പരിശ്രമങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഒന്നുതന്നെ മൻറർലെ നിയമത്തേപ്പോലെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ സാധിക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമായിരുന്നില്ല.

ജർമ്മൻ റായിഫീസൻ സംഘങ്ങളുടെ മാതൃകയിലാണ് ഇൻഡ്യയിലെ പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ ആദ്യകാലത്ത് രൂപീകരിച്ചത്. പരിമിതമായ പ്രവൃത്തിമണ്ഡലത്താൽ പരസ്പരമുള്ള പരിചയത്തെ ദൃഢമാക്കപ്പെടുകയെന്നുള്ളത് നിർബ്ബന്ധിതമായി. കൂട്ടായം വെച്ചേറേയായുള്ള ബാല്യത നിർദ്ദേശിച്ചത് നിമിത്തം ഓരോരുത്തന്റെയും വ്യയശീലത്തെ മറേറയാളുടെ പരിശോധനക്ക് കീഴ്പ്പെടുത്തുകയും കടം വാങ്ങിയ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ നിവ്വഹണത്തിനു തന്നെ വായ്പസംഖ്യ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു വഴി ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രതിഫലം കൂടാതെ ഭരണസമിതിയിലുള്ള സേവനം, ഓഹരിയില്ലായ്മ, അററലാഭം കരുതൽ ധനത്തിൽ ചേർക്കുക, അംഗങ്ങൾക്ക് മാത്രം വായ്പകൊടുക്കുക, വസ്തുജാമ്യത്തിന്മേലല്ലാതെ ആൾ ജാമ്യത്തിൽ വായ്പ കൊടുക്കുക മുതലായവയായിരുന്നു അക്കാലങ്ങളിലെ പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളുടെ

പ്രത്യേകലക്ഷണങ്ങൾ. ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമസങ്കേതങ്ങളിലെ കൂട്ടജീവിതത്തിന്റെ പാരമ്പര്യം പരസ്പരസഹായത്തിന്റെ വളർച്ചക്കനുക്രമമായ പരിതസ്ഥിതികളെ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ദാരിദ്ര്യവും ഉല്പാദനത്തിനുള്ള സാധ്യതകളും ആണ് സഹകരണത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് നിദാനങ്ങളായി മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ കണ്ടിരുന്നത്. അവരണ്ടും ഇൻഡ്യയിലും ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആശിച്ചിരുന്നതിനേക്കാൾ വേഗത്തിൽ സഹകരണപ്രസ്ഥാനം ഇൻഡ്യയിൽ പ്രചരിച്ചു.

പരസ്പര സഹായ സംഘങ്ങളുടെ ചില പ്രധാന വിശിഷ്ടതകളെപ്പറ്റി താഴെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

വായ്പകളുടെ കാലാവധിയും ഉദ്ദേശ്യവും:— കൃഷിക്കാരുടെ പഴയകടങ്ങൾ വീട്ടുന്നതിനാണ് പരസ്പര സഹായ സംഘത്തിൽ നിന്നും വായ്പകൊടുക്കുന്നതെന്ന് സാധാരണയായി ഒരു വിചാരം പ്രചാരത്തിലുണ്ട്.

എന്നാൽ ഇത് തീരെ വാസ്തവമല്ല. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിയമനിർമ്മാണം തന്നെ “കാർഷികവായ്പയെ സഹായിക്കുന്നതിനാണ്” ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത്. പരസ്പരസഹായ സംഘങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയത് “ചുരുങ്ങിയ ആവശ്യങ്ങളുള്ള സാധുക്കളായ സാധാരണക്കാർക്ക് ചെറിയ കടങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടി” യാണ്. അവയുടെ വ്യാപാരത്തിലും ഏറ്റവും പ്രയോജനപ്പെട്ടിരുന്നത് ചെറിയ കാലാവധിവച്ചുകൊടുത്തുവന്ന ചെറിയവായ്പകളാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള വായ്പകൾ വേഗം ഇനടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭൂസ്വത്തു് ജാമ്യമായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അപൂർവ്വം ചിലപ്പോൾ പണയക്കടങ്ങൾ കൊടുത്തുവന്നു. എന്നാൽ അങ്ങി

നെയ്യുള്ള വായ്പകളുടെ വിമോചനത്തിൽ അധികൃതന്മാർക്കു അത്രമേൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഒരു കൃഷിക്കാരൻ സാധാരണവായ്പക്കുള്ള ആവശ്യം താഴെപ്പറയുന്നതിൽ ഏതിനെങ്കിലും ആയിരിക്കും.

- (൧) തല്ക്കാലത്തെ കൃഷി
- (൨) ഗാർഹികാവശ്യങ്ങൾ
- (൩) ഭൂമിനന്നാക്കുന്നതിന്
- (൪) പഴയകടം വീട്ടുന്നതിന്.

ആദായകരങ്ങളായ ആവശ്യങ്ങളുടെ പൂരണത്തിനും ചെറിയകാലാവധിയ്ക്കും വായ്പകൾ നൽകുകയെന്നുള്ളതായിരുന്നു ഈ വായ്പസംഘങ്ങളുടെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിലും മൂലധനവും ഇതരസംഗതികളും അനുവദിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിലെല്ലാം മറ്റാവശ്യങ്ങൾക്കും അടിയന്തിരാദികൾക്കും ദീർഘകാലത്തേക്കും വായ്പസംഘങ്ങൾ പണം കടംകൊടുക്കാറുണ്ട്.

പരസ്പരസഹായസിദ്ധിപ്പാട്ട് മെൻറുകാരാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മാതൃകാനിബന്ധനകൾ ദീർഘകാലവായ്പയേയും ഹൃസ്വകാലവായ്പയേയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി വിവക്ഷിക്കുന്നില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല ആ നിബന്ധനകൾ പെട്ടെന്നുള്ള കാഷ്ടികാവശ്യങ്ങൾക്കും അടിയന്തരാദികൾക്കും ഭൂമിയിൽ ചെറിയദേഹണ്ഡങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും വായ്പ കൊടുക്കുന്നതിനും അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരംഗത്തിനുകൊടുക്കാവുന്ന വായ്പയുടെ പരമാവധി നിബന്ധനയിൽ ക്ഷണപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും രജിസ്ട്രാരുടെ പ്രത്യേകാനുമതിയോടുകൂടി ആ പരമാവധിയും അതിലംഘിക്കുന്നതിന് വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. വായ്പകൾ ആൾ ജാമ്യത്തിലോ

വസ്തു ജാമ്യത്തിലോ കൊടുക്കാവുന്നതാണ്. വായ്പയുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ച് കാലാവധിയുടെ ദൈർഘ്യം ക്രമീകരിക്കപ്പെടുമെങ്കിലും അഞ്ചുകൊല്ലം പരമാവധിയായി നിബന്ധനയിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. പഴയ കടം വീടുന്നതിനോ, ഭൂമിയിൽ ദേഹണ്ഡങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനോ, പ്രത്യേക കാഷ്ടികാവശ്യങ്ങൾക്കോ ആയുള്ള വായ്പകൾ മറ്റെന്തെങ്കിലും നിബന്ധനപ്രകാരം പത്തുകൊല്ലത്തേക്ക് കൊടുക്കാം. ഒരംഗത്തിന് കൊടുക്കാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വായ്പയുടെ സംഖ്യയും അതിനുവേണ്ട ജാമ്യവും നിബന്ധനയിൽ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കും. ഈ വായ്പ സംഘങ്ങൾ ഹൃസ്വകാലവായ്പകളും ദീർഘകാലവായ്പകളും കൊടുക്കാറുണ്ട്.

സംഘത്തിന്റെ മൂലധനം:— നിക്ഷേപത്തിൽ നിന്നും മറ്റു സഹകരണ സംഘങ്ങളിൽ നിന്നും കേന്ദ്ര സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നും വായ്പവാങ്ങുന്നതിൽ നിന്നാണ് സംഘങ്ങളുടെ മൂലധനം ഉണ്ടാകുന്നത്. അംഗങ്ങളല്ലാത്തവരുടെ നിക്ഷേപങ്ങൾക്കും അവരിൽ നിന്നു വാങ്ങാവുന്ന വായ്പക്കും സംഘനിബന്ധനകൾ ചില പരമാവധികൾ വച്ചിട്ടുണ്ട്. അംഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള നിക്ഷേപങ്ങൾക്കും കരുതൽ ധനത്തിനും ഇങ്ങിനെ ക്ലിപ്തങ്ങളാണുണ്ടാകേണ്ടത്. രണ്ടുമാസത്തിൽ കുറഞ്ഞ നിക്ഷേപങ്ങൾ സാധാരണ സ്വീകരിക്കാറില്ല. എന്നാൽ അംഗങ്ങളിൽ മിതവ്യയം ശീലിക്കുന്നതിനുള്ള ഭേദഗതി നിക്ഷേപങ്ങൾ രണ്ടുമാസത്തിൽ കുറഞ്ഞകാലത്തേക്കും സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്. നിക്ഷേപങ്ങൾക്ക് കൊടുക്കുന്ന പലിശ നിക്ഷേപത്തിന്റെ കാലത്തേയും സ്ഥലത്തേയും അനുസരിച്ച് വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിരിക്കും. ഒരു കൊല്ലത്തേക്കുള്ള

നിക്ഷേപങ്ങൾക്കു് നൂ ശതമാനത്തിൽ (ചിലപ്പോൾ നൂറു ശതമാനം) കൂടുതൽ പലിശ കൊടുക്കാറില്ല. എല്ലാ സ്ഥലത്തേയും കേന്ദ്രസ്ഥാപനത്തിനു് ധാരാളം പണമുള്ളതു കൊണ്ടു് മറ്റു സംഘങ്ങളിൽ നിന്നു നിക്ഷേപമായോ വായ്പയായോ പണം വാങ്ങേണ്ട ആവശ്യം വളരെ ദുർല്ലഭമായേ വരാറുള്ളൂ. കേന്ദ്ര സ്ഥാപനത്തിൽ നിന്നു കൊടുക്കുന്ന വായ്പകൾക്കു് ഏ മുതൽ വൃ വരെ ശതമാനം പലിശ കൊടുക്കേണ്ടതായി വരും. സംഘങ്ങൾ അംഗങ്ങൾക്കു് കടം കൊടുക്കുന്ന പണത്തിനു് നൂറു മുതൽ മൂന്നു മുതൽ ശതമാനം പലിശ ഇരട്ടാക്കാറുണ്ടു്. പലിശയും മുതലും തിരിച്ചടക്കേണ്ട ഗഡുക്കളിൽ അടയ്ക്കാതെ തവണകൾ മുടക്കിയാൽ പിഴ കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. പലിശയും പിഴയും കൂടി കണക്കാക്കിയാൽ മറ്റു ശതമാനം ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കൊടുക്കേണ്ടതായി വരുന്നതുണ്ടു്. പിഴ ഇരട്ടാക്കുന്നതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന തത്വത്തെ ഒരു കൂട്ടം സഹകാരികൾ പ്രതിഷേധിക്കുന്നു. ഒരാൾക്കു് ഒരു സംഘത്തിൽനിന്നു് എടുക്കാവുന്ന ഓഹരിയും ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്.

മൊത്തത്തിൽ കൃഷിയുമായി പറയത്തക്ക യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്തവരുടെ പണംകൊണ്ടാണു് ഇപ്പോൾ കൃഷിതന്നെ നടന്നുവരുന്നതു്. ഇതു് അശേഷം ആശാസ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥിതിയല്ല. നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം കൃഷിക്കാർ അവരവരുടെ മൂലധനംകൊണ്ടു തന്നെ കൃഷി നടത്തേണ്ടതാണു്. വലിയ തോതിലുള്ള ദേഹണ്ഡങ്ങളോ വിലക്കൂടുതലുള്ള യന്ത്രങ്ങളോ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ പരാശ്രയംകൂടാതെ മൂലധനമുണ്ടാക്കുന്നതിനു് കൃഷിക്കാർക്കു് സാധിച്ചില്ലെന്നുവരാം. അതിൽ ആക്ഷേപാർഹമായി ഒന്നുമില്ലതാനും. എന്നാൽ ചെറിയ

ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ട പണം കൃഷിക്കാർതന്നെ അവരുടെ പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ മുഖേന ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്.

ഇൻഡ്യയിൽ പരസ്പരസഹായ സംഘങ്ങൾ ഉണ്ടായതിന്റെ ശേഷം ഇൻഡ്യൻ കൃഷിക്കാർ ഈ അത്യാവശ്യം നല്ലതിൻവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി എന്നുള്ളത് ഗ്രാമീണ സംഘങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനമൂലധനംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം. കാർഷികസംഘങ്ങളിലെ അംഗങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യം മുഴുവൻതന്നെ ഒരു മാതിരി നിർബന്ധിതമായി സ്വരൂപീകപ്പെടുന്നതാണെന്നു പറയാം. എന്നുവെച്ചാൽ, അവരുടെ ഹിതത്തിനു വിപരീതമായി തട്ടിയെടുക്കുന്നു എന്നല്ല അതിന്റെ അർത്ഥം. അവരുടെ വായ്പകളിൽ നിന്നു പിടിച്ചെടുത്തും പൊതുയോഗ നിശ്ചയങ്ങൾപ്രകാരം പിരിച്ചെടുത്തും ഓരോ അംഗത്തിനും സ്വന്തമായി ഓരോ സംഖ്യ സംഘത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നാണ് മേൽപറഞ്ഞ 'നിർബന്ധം' എന്ന പദപ്രയോഗത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചത്. ഈ തരത്തിൽ ശേഖരിച്ചില്ലായിരുന്നുഎങ്കിൽ മിക്കവാറും ഇവക്ക് സമ്പാദ്യം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു. നിക്ഷേപങ്ങൾ അഞ്ചോ പത്തോ കൊല്ലങ്ങളിലേക്ക് സ്ഥിരമായിരിക്കും. ഓഹരികളും പത്തുകൊല്ലത്തിനിപ്പറം കൈമാറ്റം ചെയ്യാവുന്നതോ തിരിച്ചുകൊടുക്കാവുന്നതോ അല്ല. അംഗം അല്ലാതെ ആയാൽ മാത്രമേ ഓഹരി മടക്കി കിട്ടുകയുള്ളൂ. ലാഭവീതം തന്നെ ചില സംഘങ്ങളിൽ കുറെ വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞേ അനുവദനീയമായിരിക്കുകയുള്ളൂ. അതുവരെ ഓഹ

* ഓരോ സംഘത്തിലേയും നിബന്ധനയ്ക്ക് വ്യത്യാസമുണ്ട്.

രിയിന്മേൽ കിട്ടുന്ന പലിശയും ഓഹരിക്കാരന്റെ സമ്പാദ്യത്തിൽ ചേരുന്നു.

ഈ വായ്പ സംഘങ്ങൾ വാസ്തുവത്തിൽ ഗ്രാമബാങ്കുകളായി തീരണമെങ്കിൽ നാണയത്തിന്റെ കൈമാറ്റം കഴിയുന്നത്ര കുറയ്ക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു രൂപാതന്നെ പല രൂപാകളുടെ ആവശ്യത്തെ നിറവേറ്റാറാകണം. നാണയങ്ങളുടെ ശേഖരിപ്പ് നിൽക്കുകയും വേണം. ക്ലിപ്തകാലങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സമ്പാദ്യങ്ങൾ അടുത്തുള്ള സംഘത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നതിനുള്ള മനസ്സ് കൃഷിക്കാർക്ക് ഉണ്ടാകണം. പണം ഉണ്ടാകുന്നതോടുകൂടി പിന്നെയും പിന്നെയും വസ്തു സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള ഭ്രമം കൃഷിക്കാരിൽ ഇല്ലാതെയാക്കുന്നതിനാണ് പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ വീണ്ടും ശ്രമിക്കേണ്ടത്. എല്ലാ കൃഷിക്കാരനും രൊക്കുമായി കുറെ പണം കൈയിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിന്റെ ഗുണം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.

കരുതൽ ധനം. ഇൻഡ്യ ഒട്ടുക്കുള്ള ഗ്രാമസംഘങ്ങളുടെ കരുതൽ ധനം അവയുടെ പ്രവർത്തകമൂലധനത്തിന്റെ ൧൧ ശതമാനമാണ്. ഓഹരിമൂലധനമില്ലാത്ത സംഘങ്ങളിലെ കരുതൽ ധനം അവിഭാജ്യമാണ്. എന്നാൽ ആണ്ടുതോറും വളർന്നു വരുന്ന പ്രവർത്തകമൂലധനമാണ് ഇതിന്റെ അനുപാതം ഇത്ര താഴ്ന്നതാക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം. എങ്കിലും ഈ തരത്തിലുള്ള വളർച്ചപ്രകാരം തന്നെ, അടുത്ത അമ്പതു കൊല്ലത്തിനിടയിൽ, സംഘങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള പണം മുഴുവനും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങൾക്ക് തന്നെ ശാശ്വത

ക്ഷേമം വരുത്തുന്നതിനുവേണ്ട ചിലവു വഹിക്കുന്നതിനും തക്കതായ കരുതൽ ധനത്തെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സംഘങ്ങൾക്ക് സാധിയ്ക്കും.

അംഗങ്ങളല്ലാത്തവരിൽനിന്നുള്ള നിക്ഷേപവും ഏകദേശം ൧൧ ശതമാനംവരും. ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നു ആദ്യകാലത്തു് നിക്ഷേപങ്ങൾ സംഘങ്ങൾക്ക് കൊടുത്തുവന്നു. അതു കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നിറുത്തി. അതിന്റെശേഷം അംഗങ്ങളല്ലാത്ത ഇതരന്മാരുടെ നിക്ഷേപം കിട്ടിത്തുടങ്ങി. ഇമ്മാതിരി നിക്ഷേപങ്ങൾ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് സംഘങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസത്തെ കാണിക്കുന്നു. എന്നാൽ അംഗങ്ങളല്ലാത്തവരിൽനിന്നു് നിക്ഷേപം വാങ്ങുന്നതിൽ ഒരു വലിയ അബദ്ധമുണ്ടു്. ഏതെങ്കിലും കാരണവശാൽ സംഘത്തിൽ കുടിശ്ശിക വലിക്കുകയോ, സ്വപ്നകാലത്തേക്കു് എന്തെങ്കിലും കുഴപ്പം വരികയോ ചെയ്താൽ ഇവർ കലശൽകൂട്ടുകയും സംഘോദ്ധാരണം അസാദ്ധ്യമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടു ഗ്രാമസംഘങ്ങൾ കഴിയുന്നത്ര അന്യരുടെ നിക്ഷേപങ്ങളെ ആശ്രയിക്കാതെ കഴിക്കുവാൻ ഉത്തരമായിട്ടുള്ളതു്.

കൃഷിക്ക് വേണ്ട സഹായ ധനം നൽകുക എന്നുള്ളതാണ് ഗ്രാമസംഘങ്ങളുടെ പ്രധാനപ്രവൃത്തി. കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനു് ഓരോരുത്തന്നും ആവശ്യമുള്ളതുക വഷംതോറും കൂടിക്കൂടിയാണ് വരുന്നത്. ഓരോകൃഷിക്കാരനും ആവശ്യമുള്ള തുകമാത്രം കൊടുക്കുകയും അതു് അയാൾ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്താതെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമേ വഷംതോറുമുള്ള ഈ സഹായം പ്രയോജനപ്പെടുകയുള്ളു. കൃഷിചെയ്യുന്നതിനാവശ്യമുള്ള പണത്തിനായി ഒരു പണവ്യാപാരിയേയോ മറ്റൊരെയെങ്കിലുമോ

ഒരു കൃഷിക്കാരൻ ആശ്രയിക്കേണ്ടതായി ഗ്രാമസംഘത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കരുത്. ഇപ്പോൾ ഈ സംഘങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന സഹായം കൊണ്ട് മിക്കവാറും ഈ കാർഷ്യം ചില സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം സാധിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ഈ വായ്പകൾ കൃഷിയുടെ പോഷണത്തോടുകൂടി മുൻകൂട്ടം വീട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഈ സ്ഥിതി നിർഭാഗ്യവശാൽ സാർവ്വത്രികമല്ല. പരസ്പര സഹായ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാപനങ്ങളിൽ ധാരാളം പണം അലസമായി കിടപ്പുണ്ട്. നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമായി ചിതറിക്കിടക്കുന്ന സംഘങ്ങളിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് പണത്തിന് ആവശ്യവുമുണ്ട്. എന്നിട്ടും വെറുതെ കിടക്കുന്ന പണം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയോ സാധാരണക്കാരന്റെ ആവശ്യം നിറവേറുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഇതിന്റെ കാരണം ഈ വ്യക്തിയേയും കേന്ദ്രസ്ഥാപനത്തേയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രംഖലയുടെ ദൈർബല്യമാണ്. ഇവയുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള പ്രാഥമിക സംഘം എത്രയോ ശക്തിയേറിയതാണ്. അംഗങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ ആർജ്ജിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി സംഘത്തിനുണ്ടാകുകയും സംഘത്തിന്റെ പരിശോധനയ്ക്കും മേൽനോട്ടത്തിനും വിധേയമാകത്തക്ക മനോഭാവം സംഘാംഗത്തിനും സർവ്വോപരി അംഗസംഘങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി കേന്ദ്രസ്ഥാപനത്തിനും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ ഈ സ്ഥിതി പരിഹരിക്കപ്പെടും. ഇന്നത്തെ ഗ്രാമസംഘങ്ങളുടേയും അതിലെ അംഗങ്ങളുടേയും പ്രവർത്തനത്തെ കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത് പരിശോധന, മേൽനോട്ടം, പ്രചരണവേല, എന്നിവകളാണ്.

കാഷ്ടിക പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളെ ഗവണ്മെന്റുതന്നെ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണത്തിൽ അതിന് സ്ഥായിയായ ഒരു സ്ഥാനവുമുണ്ട്. പ്രത്യേകസംഭവങ്ങളാൽ പ്രത്യേക വായ്പകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതുവഴിമാത്രമേ ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്ന് ധനസഹായം ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. എങ്കിലും ഈ പ്രസ്ഥാനം ആശാസ്യമായ ഒരു നിലയിലെത്തിയിട്ടില്ല. കൃഷി കൊണ്ടുപജീവിക്കുന്നവരിൽ എട്ടോ പത്തോ ശതമാനം ആളുകൾ മാത്രമേ കാഷ്ടികപരസ്പര സഹായ സംഘങ്ങളിലെ അംഗങ്ങളായിട്ടുള്ളൂ. മൂലധനം വലിച്ചും പ്രവർത്തനം വിപുലമായും വരുന്ന ഈ പ്രസ്ഥാനം ആശാജനകമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. എങ്കിലും പ്രചരണവേലയുടെ അഭാവം ഇതിൽ പ്രബലമായി കാണാവാനുണ്ട്.

സഹകരണ പ്രസ്ഥാനമോ പരസ്പരസഹായപദ്ധതിപ്രകാരമുള്ള ധനസഹായമോ രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും ഒരുപോലെ പ്രചാരത്തിലായിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എല്ലാഭാഗത്തും വളരെ പ്രചാരത്തിൽ വരേണ്ടതായ സ്ഥാപനമാണ് പരസ്പരസഹായസംഘമെന്നുള്ളതിനു രണ്ടു പക്ഷമില്ല. ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണത്തിന് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളത് സഹകരണ സംഘങ്ങളുടെ സ്ഥാപനമാണെന്ന് സർവ്വവിദിതമാകുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ പ്രചരണവേലയുടെ അത്യാവശ്യകതയാണ് എല്ലാസ്ഥലത്തും സഹകരണസ്ഥാപനങ്ങൾ കാണാതെയിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ചിലടത്തുമാത്രം

ഉള്ള ഈ സഹകരണസ്ഥാപനങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനവും ആദർശപരമായിട്ടുള്ളതല്ല.

രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഈ പരസ്പര സഹായ സംഘങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം തൃപ്തികരമാണെന്നു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വിധം അവകളിൽ ധാരാളം കുടിശ്ശിക കാണുന്നുണ്ട്. ശരിയായരീതിയിൽ മാത്രം വായ്പകൊടുക്കുകയും, വായ്പവാങ്ങുന്നവർ ആദായകരമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കു മാത്രം അവയെ വിനിയോഗിക്കുകയും, പ്രകൃതിശക്തികളും അവയെ അവലംബിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലയും വലിയ വ്യത്യാസം കൂടാതെ തുടരുകയും, വായ്പക്കാർ തന്നെ കണിശത്തോടുകൂടി പെരുമാറുകയും ചെയ്താൽ, പരസ്പര സഹായസംഘങ്ങളിൽ ഇന്നുകാണുന്ന ഭീമമായ കുടിശ്ശിക കാണുന്നതല്ല. അവിചാരിതമായ കാലവ്യത്യാസംകൊണ്ടും മറ്റു അപ്രതീക്ഷിതസംഭവംകൊണ്ടും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതുപോലെ വായ്പക്കാരന് പണം സംഘത്തിൽ തിരിച്ചടയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരികയാണെങ്കിൽ, ശരിയായ നിയന്ത്രണത്തിനും ഉപദേശത്തിനും വിധേയമായ ഒരു പരസ്പരസഹായസംഘം അയാളിൽനിന്നു ആ അവസരത്തിൽ കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം വാങ്ങിക്കുകയും, വായ്പയുടെ കാലാവധി നീട്ടിക്കൊടുക്കുകയും, ആവശ്യമെങ്കിൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി അയാൾക്കു വീണ്ടും ധനസഹായം ചെയ്യുകയുമാണ് വേണ്ടതു്. ഇതുകൊണ്ടു് മറ്റൊരു മുതലാളിയെ തേടിപ്പോകേണ്ട ആവശ്യത്തിൽ നിന്നു് വായ്പക്കാരനെ രക്ഷിക്കാമെന്നുമാത്രമല്ല അയാളിൽ സംഘത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസവും സ്നേഹവും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം.

മേൽപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചുപോയാൽ അനധികൃതമായ
 കുടിശ്ശിക ഒരു സംഘത്തിൽ ഉണ്ടാകുകയുമില്ല. ഏതെ
 കിലും ഒരു സംഘത്തിൽ മറ്റു ശതമാനത്തിൽ കൂടു
 തൽ അനധികൃതമായ കുടിശ്ശിക ഉണ്ടെന്നു കാണുക
 യാണെങ്കിൽ ആ സംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം തൃപ്തികര
 മല്ലാ എന്നുള്ളതിന് അതൊരു ലക്ഷ്യമാണ്. ഇൻഡ്യ
 യിലെ ഭൂരിഭാഗം സംഘങ്ങളിലും അനധികൃതമായ
 കുടിശ്ശിക വർഷത്തോറും വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. അതിന്
 പ്രധാനപ്പെട്ട കാരണങ്ങൾ മേൽനോട്ടത്തിന്റെ കുറവ്,
 വിവേചനംകൂടാതെ സംഘഭാരവാഹികളേ തിരഞ്ഞെ
 ടുകയും അംഗങ്ങളെ ചേർക്കുകയും ചെയ്യുക, സംഘ
 തത്വം എന്താണെന്ന് ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാതി
 രിക്കുക ഇവകളാണ്. കുടിശ്ശിക ഇൻഡ്യൻ സംഘങ്ങ
 ലിൽ ആകപ്പാടെ എത്രയുണ്ടെന്ന് ശരിയായി പറയുന്ന
 തിന് പല പ്രവിശ്യകളിലേയും സഹകരണവർഷങ്ങൾ
 ക്കുതമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ബാധകമായിരിക്കുന്നു. കുടി
 ശ്ശിക സാമാന്യമായി കാലസ്ഥിതിയെ ആശ്രയിച്ചാണി
 രിക്കുന്നത്. കൃഷിപ്പിഴവരുന്നകാലത്തു സകലവായ്പ
 പകൾക്കും കാലാവധി നീട്ടിക്കൊടുക്കുകയും കൃഷിപ്പിഴ
 ഇല്ലാത്തകാലത്തു ഒരു വായ്പക്കും കാലാവധി നീട്ടി
 കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ആണ് സാധാരണ സംഘ
 ങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. സംഘങ്ങൾ ഓരോപ്രത്യേക വാ
 യ്പയുടെ ആവശ്യങ്ങളെ പരിഗണിച്ച് അവരുടെ
 നയത്തെ രൂപീകരിക്കാത്തതാണ് കുടിശ്ശിക വർദ്ധിക്ക
 ന്നതിനുള്ള ഒരു കാരണം. അംഗങ്ങൾ തവണത്തോറും
 വായ്പ ശരിയായി തിരിച്ചടയ്ക്കാത്തത് നിശ്ചയമായും
 വായ്പ തിരിച്ചടയ്ക്കണമെന്നുള്ള മോഹമില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല.

മിക്കവാറും അവരുടെ കഴിവില്ലായ്മകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെ തവണമടക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇതിന്റേയും നിവൃത്തിമാറ്റം കൃഷിക്കാരന്റെ ആദായം വർദ്ധിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ്.

കൃഷിക്കാരനെ അവന്റെ പഴയ കടം വീട്ടുന്നതിന് സഹകരണസംഘങ്ങൾ എത്രമാത്രം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് സാധാരണ ചോദിക്കാറുള്ള ഒരു ചോദ്യമാണ്. ഇതിനു ശരിയായ ഉത്തരം പറയുവാൻ വിഷമമാകുന്നു. ദീർഘകാലവായ്പകൾ എന്ന ഇനത്തിലുൾപ്പെടുത്തി പഴയ കടം വീട്ടുന്നതിന് സഹകരണസംഘങ്ങൾ വായ്പകൾ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഉദ്ദേശ്യമായി എടുത്ത ഒരു കണക്കനുസരിച്ച് പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ള വായ്പകളിൽ ഹവ്വ മുതൽ ൨൦ ശതമാനംവരെ വായ്പകൾ പഴയ കടം വീട്ടുന്നതിനാണ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് എന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. പഴയ കടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു കൃഷിക്കാരന്റെ നില പ്രത്യേകമാണ്. പഴയ കടം വലിയ പലിശ നിരക്കിൽനിന്ന് മാത്രം ഉണ്ടായതല്ല. പലിശ എന്നു പറയുമ്പോൾ തന്നെ അതിനു പിമ്പിൽ ഒരു കടമുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത വെളിവാകുന്നു. പഴയ കടങ്ങളിൽ ചുമത്തുന്ന പലിശ നിരക്ക് സാധാരണയായിത്തന്നെ വളരെ വലിയതായിരിക്കുവാൻ ഇടയില്ല. അതിന്റെ കാരണം അതു ഇരടാക്കുവാനുള്ള നിവൃത്തിയില്ലായ്മയാണ്. കടക്കാരനെ സഹായിക്കുന്നതിനായി പല നിയമങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും പണം കടം കൊടുക്കുന്ന മുതലാളിമാർക്ക് വലിയ പലിശ നിരക്ക് ചുമത്തി വായ്പക്കാരെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു പണം കടം കൊടുക്കുന്നവരുടെ ലാഭം സ്ഥിതി

ചെയ്യുന്നത് കൃഷിക്കാരൻ എല്ലായ്പ്പോഴും പണത്തിനായി അയാളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നതിലും എല്ലായ്പ്പോഴും പണം കടമായി ആവശ്യപ്പെടുന്നതിലുമാണ്. കൃഷിക്ക് എന്നും ആവശ്യമുള്ള പണത്തിന് അവലംബം ഗ്രാമത്തിലെ സെനക്കാരൻ മാത്രമെ ഉള്ളൂ എന്നുള്ള സ്ഥിതിയാണ് അയാൾ അത്യധികം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. കൃഷിക്കാരന്റെ ആണ്ടുതോറുമുള്ള കൃഷിയുടെ ആവശ്യത്തിനുള്ള പണം പരസ്പരസഹായസംഘത്തിൽ നിന്നു ലഭിക്കുമെങ്കിൽ അയാൾക്കു സെനക്കാരനായി രാജിപ്പെടുന്നതിന് കൂടുതൽ സെനകളും കിട്ടുന്നു. സെനക്കാരിലുള്ള ആശ്രയം സംഘത്തിനോടുള്ള ആശ്രയമായി മാറുമ്പോൾ പഴയ കടം വീടുന്നതിനുള്ള സെനകളും കൃഷിക്കാരന് സിദ്ധിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമാണ് പഴയ കടങ്ങൾ വീടുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ സഹകരണസംഘങ്ങൾ കൃഷിക്കാരന് നൽകുന്നത്.

ഒരു പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാരന് അയാളുടെ വരവിന്റെ ഒരു വലിയ ഭാഗം, ആദായം ഒന്നും നടക്കാത്ത ഒരു പഴയ കടം വീടുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വരുന്നത് വലിയ വേദനയ്ക്കു കാരണമാക്കുന്നതാണ്. അതിനാൽ ഇത്തരം പഴയകടം വീടുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ, ആദായത്തിൽ പണം കൃഷിക്കാരന് ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതാവശ്യം. കടത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കൃഷിക്കാരന്റെ മനസ്ഥിതി മാറുകയാണ് അത് വീടുന്നതിനുള്ള പണം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനേക്കാൾ അത്യാവശ്യം. കടം എന്നത് അനിവാര്യമാണെന്നും അതിൽനിന്നു വിമുക്തമാകുന്നത് അസാധ്യമാണെന്നും അയാൾ വിചാരിച്ചു പോയാൽ ആർക്കും അയാളെ ഗുണവിമുക്തനാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. കൃഷിക്കാരന്റെ

കടത്തോടുള്ള മനോഭാവത്തെ മാറുക എന്നുള്ളതാണ് കാർഷിക ജ്ഞാനിവാദത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യേണ്ട ആദ്യ ശ്രമം.

ഇതിൽ മറ്റൊരു വൈഷമ്യം നേരിടുന്നുണ്ട്. കൃഷിക്കാരന്റെ ജീവിതരീതി തുലോം താഴ്ന്നതാണ്. അയാൾക്ക് കിട്ടുന്ന തുല്യമായ ആദായംകൊണ്ട് അയാളുടെ ജീവിതരീതി അല്ലമെങ്കിലും ഉയർന്നതിനു ശ്രമിക്കണമോ അതോ പഴയകടം വീട്ടിക്കൊണ്ട് ജീവിതത്തിനും മരണത്തിനും മദ്ധ്യേയായി അയാൾ ജീവിക്കണമോ? സാധാരണയായി അയാൾ കുറെകൂടി സുഖമായി താമസിക്കുന്നതിന് തന്നെ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നു. മിതവ്യയം ശീലിക്കണമെന്നും കടം വീടുന്നതു തന്നെയാണ് ജീവിതരീതി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഉത്തമമെന്നും മറ്റും അയാളോടു ഉപദേശിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വലിയ പ്രയോജനമില്ല.

പരസ്പരസഹായ ധനസംഘങ്ങൾ പഴയ കടം വീടുന്നതിനേക്കാൾ ഭൂമി നന്നാക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് വായ്പകൾ കൂടുതൽ കൊടുക്കുന്നത്. ഈ ആവശ്യത്തിന് പണം കടം കൊടുക്കുന്നതിനായി ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും സംഘങ്ങളെ ഗണ്യമായി സഹായിക്കേണ്ടതാണ്. ബാംബൈ മുതലായ പ്രവിശ്യകളിൽ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നു ഇതിനായി ധനസഹായം ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെ സഹായം കിട്ടുന്ന സ്ഥലത്തും അത് ആളുകൾക്ക് ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ കൊടുക്കത്തക്കതായി സമയത്ത് കിട്ടുന്നില്ലെന്നും താമസിച്ച് കിട്ടുന്നതു നിമിത്തം മുഴുവൻ സംഖ്യയും അംഗങ്ങൾക്ക് കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെന്നും ചെറിയ തുകകൾ സംഘാംഗങ്ങൾക്ക് കൊടുക്കുന്നത് സംഘംവക

മുതലിൽനിന്നുതന്നെയാണെന്നും പരാതിയുണ്ട്. ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നു ഇക്കാര്യത്തിനായി കൂടുതൽ ശ്രദ്ധാനിരോധകൂടിയുള്ള ധനസഹായം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ കൃഷിഭൂമി നന്നാകുവാനിടയുള്ളൂ.

ഭൂസ്വത്തുജാമ്യ ബാങ്കുകൾ:— പരസ്പരസഹായ ധന സംഘങ്ങളിൽ നിന്നും ദീർഘകാല വായ്പയും മദ്ധ്യകാല വായ്പയും കൊടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഈ ചെറിയ സംഘങ്ങളുടെ ധനസ്ഥിതി ദീർഘകാലവായ്പകൾ വേണ്ട എല്ലാപേരുടേയും ആവശ്യങ്ങളെ നിറവേറുണതിനോ അങ്ങിനെയുള്ള ആളുകൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള തരത്തിൽ കുറഞ്ഞ പലിശക്ക് പണം കടം കൊടുക്കുന്നതിനോ അനുവദിക്കുകയില്ല. സാങ്കേതികമായി പരിശോധിക്കുന്ന പക്ഷം ഘ്രസപകാല വായ്പക്ക് പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന പണത്തെ മദ്ധ്യകാല വായ്പക്കോ ദീർഘകാല വായ്പക്കോ ആയി വിനിയോഗിക്കുന്നതും തെറ്റാണ്. ഈ കൂട്ടിക്കലർത്തൽകൊണ്ട് ഘ്രസപകാല വായ്പകൾക്ക് പണം ഇല്ലാതെ വരികയും ദീർഘകാലവായ്പകൾക്ക് പണം പോരാതെ തീരികയും മാത്രമേ ഫലം ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ. ഈ വിഷമങ്ങൾ തരണം ചെയ്യുന്നതിനും കൃഷിക്കാർക്ക് അത്യാവശ്യമായുള്ള ദീർഘകാലവായ്പ അവർക്ക് കൊടുക്കുന്നതിനും ആയി ഭൂസ്വത്തുജാമ്യ ബാങ്കുകൾ ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ച പരിധികൾക്കുള്ളിൽ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ്. ഭൂമിയിൽ ദേഹണ്ഡങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും കൃഷിയുടെ രീതി നന്നാക്കുന്നതിനും വിലക്കൂടുതൽ ഉള്ളതും കൃഷിക്കുപയോഗമുള്ളതും ആയ യന്ത്രങ്ങളും ഉപകരണങ്ങളും വിലയ്ക്കുവാങ്ങുന്നതിനും ഒറ്റിയിലും പണയത്തിലും ഇരിക്കുന്ന വസ്തു

കുടുംബം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനും പഴയ കടം വീട്ടുന്നതിനും, ഭൂമി നന്നാക്കുന്നതിനാവശ്യമായ കൂടുതൽ ഭൂമി വില്പന വാങ്ങുന്നതിനും വെറും തരിശായി കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിക്കാർക്കുവേണ്ടുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് ഭൂസ്വത്തുജാമ്യബാങ്കുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ മൂലധനം ഓഹരിയിൽ നിന്ന് ഡിവിഡൻഡുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. പരസ്പരസഹായതത്വത്തിന്മേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭൂസ്വത്തുജാമ്യസംഘങ്ങൾ ഇൻഡ്യയിൽ പല സ്ഥലത്തും വിജയകരമായി പ്രവർത്തനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കാഷ്മീർ പ്രദേശത്തെ സ്ഥായിയായി ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണത്തിനു ദീർഘകാല വാർഷികമായിട്ടുള്ള നിരന്തരം നടത്തുന്ന ഭൂസ്വത്തുജാമ്യസംഘങ്ങളുടെ സ്ഥാപനം എത്രയും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ പ്രകാരമുള്ള ഫലങ്ങളെ നിന്നുനോക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. “കണക്കുകൾ വൻകളങ്ങളാണ്” നുള്ള ബീക്കൺസ് ഫീൽഡ് പ്രഭുവിന്റെ അഭിപ്രായം മിക്കവാറും ശരിയാണെങ്കിലും സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളുടെ താരതമ്യവിവേചനം ചെയ്യുന്നതിന് അതുപോലെ നല്ല ഒരു മാർഗ്ഗം വേറെയില്ല. കൃഷിക്കാരുടെ ജീവനോടടുത്തുള്ള മുമ്പിലത്തെ സ്ഥിതിയും, പരസ്പരസഹായ സംഘങ്ങളും ഭൂസ്വത്തുജാമ്യസ്ഥാപനങ്ങളും ഉണ്ടായതിൽ പിന്നീടുള്ള സ്ഥിതിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾക്ക് സമുചിതമായ പ്രാധാന്യത്തോടുകൂടി കാണിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുകയില്ല. കടം അടുത്ത കാലത്തു വീട്ടിത്തീർക്കാനുള്ള ആത്മവിശ്വാസത്തോടും പ്രാസാദാത്മികത്തോടുംകൂടി ജീവിതം കഴിക്കുന്ന പുതിയ കൃഷിക്കാരുടെ കണക്കുകൾക്കു കാണിക്കുക

വാണെ സാധിക്കുകയില്ലോ. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ അയാളാണ് ഈ പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ഫലം. ഇതിലും ഉപരിയായി പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്ന റൊറാൽ ഫലം സാധാരണ കൃഷിക്കാരന് ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ നൽകുന്ന സ്വയംഭരണത്തിനുള്ള പരിശീലനമാണ്. ജീവിതത്തിലൊരിക്കലും തന്നെ ഇരുന്നൂറോ മുന്നൂറോ രൂപാ ഒരുമിച്ചു കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത കൃഷിക്കാരൻ, പരസ്പരസഹായസ്ഥാപനങ്ങളുടെ അഭ്യക്ഷനെന്ന നിലയിൽ, പല അംഗങ്ങളുടേയും വായ്പകളുള്ള അപേക്ഷകളെ പരിശോധിക്കുന്നതും, സംഘംവക സ്വത്തിന്റെ ശരിയായ വിനിയോഗത്തെ സശ്രദ്ധം വീക്ഷിക്കുന്നതും, വളരെ ആയിരങ്ങൾ ഒരാളിൽ കടം കൊടുക്കുന്നതും ഏതു രാജ്യഭക്തന്റേയും കണ്ണിനു കളർമ്മ നൽകാതെയിരിക്കയില്ല. പ്രസ്ഥാനത്തിനു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വിജയത്തേക്കാൾ ആ വിജയത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അസംഖ്യം കൃഷിക്കാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യരഹിതമായ സേവനമാണ് നമ്മുടെ അഭിനന്ദനത്തിന് പാത്രമാകേണ്ടത്.

ഗ്രാമത്തോടും സ്ഥാപിച്ചുവരുന്ന പരസ്പരസഹായ ധന സംഘങ്ങൾ ഗ്രാമീണരിൽ കണിശം, കൃത്യനിഷ്ഠ മുതലായ ഗുണങ്ങളേ ഉണ്ടാക്കിയതുകൂടാതെ ഗ്രാമീണരുടെ ഇടയിൽ നേതാക്കന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കുകകൂടിച്ചെയ്തു. ഈ ധന സംഘങ്ങൾതന്നെയാണ് പരസ്പരസഹായ മാതൃകയിൽ ധനേതര പരിശ്രമങ്ങളിൽ കൃഷിക്കാരോട് ഉൽസുകരാക്കിയതും.

ഗ്രാമീണജനഭാരത്തിന്റെ മോചനത്തിനായി മറ്റു പല പരിശ്രമങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവകളിൽ വെച്ചെല്ലാം ഏറ്റവും വിജയകരമായി തീർന്നിരിക്കുന്നത്

പരസ്പരസഹായധനസംഘമാണ്. അതിന്റെ അംഗങ്ങളിൽ അതു സ്വഭാവ നൈർമ്മല്യത്തേയും തത്വദീക്ഷയേയും കൃത്യനിഷ്ഠയേയും ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ശരിയായിട്ടുള്ള മേൽ നോട്ടത്തിനും പരിശോധനയ്ക്കുമധീനമാകുകയാണെങ്കിൽ ഇത്ര വിപുലമായ സംഖ്യതകളോടു കൂടിയ മറ്റൊരു പ്രസ്ഥാനവും ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണ പദ്ധതിയിൽ ഇല്ല.

എന്നിരുന്നാലും പരസ്പരസഹായ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി ഇൻഡ്യയിൽ ഒട്ടു കുറേ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ അതുപ്രകാരമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ* ഇൻഡ്യയിലെ കാഷ്മീർ കടം തീർക്കുന്നതിന് പരസ്പരസഹായ പ്രസ്ഥാനം ഈ രീതിയിലെ മുന്നോട്ടു പോകുന്നുള്ള എങ്കിൽ മുന്നൂറു സംവത്സരത്തിൽ കൂടുതൽ വേണ്ടിവരുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പരസ്പരസഹായ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഇൻഡ്യയിലെ മന്ദഗതിക്കു കാരണമായി ആ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നത് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വിജയത്തിന് അടിസ്ഥാനമായ ചില സാമ്പത്തികസ്ഥിതികൾ ആവശ്യമുണ്ടെന്നും അവ ഇൻഡ്യയിൽ ഇല്ലെന്നും ആണ്. കൃഷിക്കാർ മിതവ്യയം ശീലിച്ച് സമ്പാദിക്കണമെന്നുള്ളതു് പരസ്പരസഹായ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഇവിടെ കൃഷിക്കാർ മിതവ്യയം ശീലിക്കുകയാകട്ടെ, സമ്പാദിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യുന്നില്ല. ഇവരണ്ടും ആവശ്യമെന്നു മനസ്സിലാക്കത്തക്ക വിദ്യാഭ്യാസവും അവർക്കില്ല. ഈ സ്ഥിതിയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി ഇന്ത്യയിലെപ്പോലെയെ വിപു

* Wealth of India by Wadia and Joshi

ലമായ ധനസഹായം ചെയ്യുന്നതിനും ഗ്രാമീണ ജന-
 ഭാരം മുഴുവൻ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനും ത്യാഗമുള്ളതും ഗവ-
 ണെത്തിൽനിന്നും ഗണ്യമായ സഹായത്തോടുകൂടിയതും
 ആയ ഒരു വലിയ കാഷ്ടിക ബാങ്ക് സ്ഥാപിക്കുന്നതായി
 രിക്കും ഉത്തമം എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടു
 ണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ റിസർവ് ബാങ്കിന്റെ ഉദ്ദേശിക്ക
 പ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാഷ്ടികശാഖ ഈ കാർയ്ക്കത്തിനു പര്യാ-
 പ്തവും ഈ പ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരവുമായിരിക്കുമെന്നു
 നമുക്കു ആശിക്കാം.

പരസ്പരസഹായസംഘത്തിന് കൃഷിക്കു വേണ്ട ധന
 സഹായം ചെയ്യുന്നതിനു മാത്രമല്ല. കൃഷിക്കാരനെ സ-
 ഹായിക്കുവാനും സാധിക്കും. കൃഷിയുടെ എല്ലാ പതന-
 ങ്ങളിലേയും ആവശ്യങ്ങൾ പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ
 മുഖേന നിറവേറുന്നതാണ് കൂടുതൽ ആദായകരവും
 ക്ഷേമകരവും ആയിരിക്കുന്നത്. വളരെ കുറഞ്ഞ പലി-
 ശയ്ക്കു പണം കടം കൊടുക്കുന്നതു കൃഷിക്കാർക്ക് ധന-
 സഹായസംഘങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഒരു വലിയ ഉപകാര-
 മാണു്. പണ്ടു് ൨൦ മുതൽ ൭൫ വരെ ശതമാനം പലിശ
 കൊടുത്തുവന്നിരുന്നതിനുപകരം ഇപ്പോൾ ൮ മുതൽ ൧൦
 വരെ ശതമാനം പലിശകൊടുത്താൽ മതിയെന്നു പറയു-
 ന്നതുതന്നെ ഒരു വലിയ സഹായമായി അവർ ഗണിക്കു-
 ന്നു. ഈ പലിശ നിരക്കിലുള്ള ലാഭം ഇൻഡ്യൻ കാ-
 ഷ്ടിക ജനഭാരത്തിൽ ഒരു കോടിരൂപായെങ്കിലും കുറച്ചി-
 ട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ പണത്തെ ശരിയായി ഉപയോഗിക്കുന്ന-
 തിനും പണമുണ്ടാക്കുന്നതിനും കൂടുതൽ ശക്തിയും ജീവിത-
 ത്തെപ്പറ്റിതന്നെ പുതിയ ചില ആശങ്കളും ഉണ്ടാകുന്ന-
 തിനും അയാളെ ഇങ്ങനെ ലാഭത്തിൽ കിട്ടുന്ന കടം സഹാ-

യിച്ചില്ലകിൽ കൃഷിക്കാരൻ അയാളുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിനന്നാക്കുവാൻ ഒരിക്കലും സാധിക്കയില്ല. ഇങ്ങിനെ അയാളുടെ ജീവിതരീതിക്കു മാറ്റം വന്നില്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ കടംവീടുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകയില്ല. ഇന്ന് അയാളുടെ കടം മുഴുവൻ തീർത്താൽ നാളെ പുത്തനായി കടം അയാൾക്ക് ഉണ്ടായിക്കൊള്ളും. ഇതിൽ നിന്ന് കൃഷിക്കാരൻ ധനസഹായം ചെയ്യുന്ന പരസ്പരസഹായ സംഘങ്ങളേക്കാൾ അയാൾക്ക് നല്ല വിത്തുകൾ ശേഖരിച്ചുകൊടുക്കുന്നവയും വളം കാഷികോപകരണങ്ങൾ ഇവ സജ്ജീകരിച്ച് കൊടുക്കുന്നവയും ആയ പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളാണ് കൂടുതൽ പ്രയോജനമുള്ളവയെന്ന് കാണുവാൻ കഴിയും. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ഇൻഡ്യയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഇമ്മാതിരി സംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. മദ്രാസിൽ വളം ക്രയവിക്രയം ചെയ്യുന്ന സംഘങ്ങളും ബാംബയിൽ വിത്തു ശേഖരിച്ചുകൊടുക്കുന്ന സംഘങ്ങളും ബംഗാളിൽ ജലസേചനത്തിനുള്ള സംഘങ്ങളും പഞ്ചാബിൽ വസ്തു ഭൂഖണ്ഡങ്ങളുടെ ഏകീകരണത്തിനുള്ള സംഘങ്ങളും ഉണ്ടെന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. മേൽപറഞ്ഞ ഈ വാസ്തവത്തെ ശരിയായി കൃഷിക്കാർ മനസ്സിലാക്കിപ്പറയുന്നതുള്ളത് തെളിയിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇറയിടയായി ഒട്ടധികം കാഷികസംഘങ്ങൾ രൂപവൽകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഒന്നരണ്ടു ഗ്രാമങ്ങൾക്ക് കൂടിയെങ്കിലും പരസ്പരസഹായ തത്വത്തിന്മേൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാഷികസംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചാൽ കാഷികാഭ്യുദയം സുരക്ഷിതമായി എന്നും നമുക്ക് ആശിക്കുവാൻ വഴിയുണ്ട്. കൃഷിയുടെ വളച്ചുയേയും കൃഷിക്കാരന്റെ അഭ്യുദയത്തേയും

സംബന്ധിക്കുന്നിടത്തോളം ഈ സംഘങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം ഗണ്യമായ രീതിയിൽ ഉപകാരപ്രദമാണുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്. പക്ഷേ ഈ സംഘങ്ങളുടെ പ്രവർത്തി ആവശ്യത്തിന്റെ ഒരു കോണിൽ മാത്രമെ സ്തംഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ആയിരത്തിൽ ആറു—നിശ്ചയമായും പത്തിൽ താഴെ—കൃഷിക്കാർ മാത്രമേ ഈ സംഘങ്ങളിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ളൂ എന്നുള്ളതു് നിരാശാജനകമാണ്. കൂടുതൽ പ്രചരണവേലയാണ് ഇവിടേയും ആവശ്യം.

കൃഷിക്കാരുടെ വിളവുകൾക്ക് ശരിയായ വിലകിട്ടാതെ അയാൾ ഉഴലേണ്ടതായി വരുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഒന്നാമതായി അവന്റെ ജ്ഞാനവും രണ്ടാമതായി അവന്റെ സംഘടനയില്ലാത്ത ജീവിതരീതിയുമാണ്. വിളവുകളുടെ പോക്കിന്റെ അവസാനലക്ഷ്യമായ സർവ്വലോക വിപണികളുമായി ഇൻഡ്യൻ കൃഷിക്കാർ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. ഒരു ഇടനിലക്കാരന്റെ ജനനവും അയാളുടെ ലാഭമെടുക്കലും ആണ് ഇതിന്റെ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത ഫലം. ഇടനിലക്കാരുടെ സംഖ്യ വിൽക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സാധനത്തെയാണ് അധികമായി ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ചണം പഞ്ഞി മുതലായ സാധനങ്ങളാണങ്കിൽ കൃഷിക്കാരുടെ കൈയിൽ നിന്നും യഥാർത്ഥമായ ആവശ്യക്കാരന്റെ കൈയിൽ എത്തുമ്പോഴേക്കും പല ഇടനിലക്കാർക്കും അവ ലാഭമുണ്ടാക്കി കൊടുക്കേണ്ടതായി വരും. മത്സരത്തിന്റെയും ആവശ്യത്തിലധികം സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്റെയും ഫലമായി ദല്ലാളി മാരുടേയും ഇടനിലക്കാരുടെയും സംഖ്യ കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരികയാണ്. തന്മൂലം സാധനങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥന് അതിന്റെ വില നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ സാരമായ ഉത്തരവാദിത്വം ഉണ്ടാ

യിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴും ഈ ഏല്പാടുകൾ പല തരത്തിൽ പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. കാഷികവിഭവങ്ങളുടെ ഉല്പാദനത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതു പോലെതന്നെ അതിന്റെ വിതരണത്തിന്റേയും വില്പനയുടേയും നിയന്ത്രണം അത്യാവശ്യമാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു നിയന്ത്രണം പരസ്പരസഹായ പദ്ധതിമൂലമാണ് വിജയകരമായി നടത്താവുന്നതു്. ഇറാഖി, ഐർലണ്ട്, സപിററ്സർലണ്ട്, ഡെന്മാർക്ക് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ സഹകരണ വിതരണ സംഘങ്ങളും വില്പനസംഘങ്ങളും വളരെ വിജയകരമായി നടപ്പിലിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇൻഡ്യയിലും വിജയകരമല്ലാതെ വരുന്നതിന് യാതൊരു വഴിയുമില്ല. നെതർലാൻഡ് ഗഞ്ചാകൃഷിക്കാരുടെ പരസ്പരസഹായസംഘം ഇതിന് ശരിയായ ഒരു ദാഹരണമാണ്. ഈ സംഘം ഉണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പ് ബംഗാളിലെ ഗഞ്ചാകൃഷിക്കാരുടെ സ്ഥിതി ഇൻഡ്യയിലെ മരൈല്ലാസ്ഥലങ്ങളിലേയും കൃഷിക്കാരുടേതുപോലെ ദയനീയമായിരുന്നു. കൃഷിയിലും വിളവെടുപ്പിലും അതിന്റെ വില്പനയിലും പരസ്പരസഹായപദ്ധതി അവർ സ്വീകരിച്ചതോടുകൂടി അവരുടെ ആദായം ഗണ്യമായി വർദ്ധിക്കുകയും അവരുടെ സ്ഥിതിവളരെ നന്നാകുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഘംമൂലം ഉണ്ടായ ആദായത്തിൽനിന്ന് അവർ പൊതുജനോപകാരാർത്ഥമായി കുളങ്ങൾ കുഴിക്കുകയും റോഡുകൾ വെട്ടിത്തെളിക്കുകയും ആസ്പത്രികൾ, പള്ളികൾ മുതലായവ കെട്ടിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നു. ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട പാലം കെട്ടുന്നതിനായി ഡിസ്ത്രിക്ട് ബോർഡിന് കരപണം കടംകൊടുക്കുന്നതിനു കൂടി ഈ സംഘത്തിന് സാധിച്ചു.

ഒരുകൊല്ലത്തിൽ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം ആ സംഘം ഹരമന്ദര രൂപം ചിലവാക്കി. ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നു ഇമ്മാതിരി പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് രാജ്യത്തിലുണ്ടാകുന്ന വിജയത്തെ ഏകദേശം അനുമാനിക്കാവുന്നതാണല്ലോ.

മറ്റുവിളവുകളുടെ ശേഖരണവും വില്പനയും നടത്തുന്ന സംഘങ്ങൾക്ക് മേപ്പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള അതുതകരമായ അഭിവൃദ്ധിസിലിച്ചില്ലെന്നു വന്നേക്കാം. എന്നാൽ വിളവുകളെ സംബന്ധിച്ച് ഇമ്മാതിരി സംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും അതു വിജയകരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും ഉള്ള സാധകാശം വലുതാണ്.

ഇതുപോലെതന്നെ കുടിൽ വ്യവസായങ്ങളുടെ പോഷണത്തിനും സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന് ധാരാളം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയും. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് വിവരമായി അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ്.

ഇൻഡ്യൻ കാഷ്ടികലോകത്തിന്റെ അന്തർഗ്ഗതികൾ വർദ്ധിച്ചു നാട്ടിന് പ്രയോജനകരമായി ഭവിക്കുന്നതിനു സ്വീകരിക്കേണ്ട പദ്ധതികളെയാണ് കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിലും ഈ അദ്ധ്യായത്തിലും പറഞ്ഞുവന്നത്. കാഷ്ടികാദ്യഭയത്തിന് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളത് കൃഷിക്കാരന്റെ അറിവ് വർദ്ധിക്കുകയും കൃഷിക്ക് വേണ്ടി കൂടുതൽ ചിലവാക്കുന്നതിനായി പണം ഉണ്ടാക്കുകയും ആണ്. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളുടെ നിർവഹണത്തിനും ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിക്ക് ആളുകൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായം അർത്ഥിക്കാതെ നിവൃത്തി

യില്ല. ധാമുണ്ട്, ജമ്നി, ജപ്പാൻ, ഈജിപ്റ്റ് എന്നീരാജ്യങ്ങൾ, ദീർഘദൃഷ്ടിയുള്ള ഗവണ്മെന്റുകൾക്ക് കാഷികാഭ്യുദയത്തിനു വേണ്ടി എത്രമാത്രം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഇൻഡ്യൻ ഗവണ്മെന്റിനും ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചുമതലകൾ നല്ലതിന്വണ്ണം അറിയാമെന്ന് ഈയിടെ ഗ്രാമപുനരുദ്ധാരണത്തിന് നുകരിയ സഹായധനം, സാമ്രാജ്യകാഷികപുതുവേക്ഷണസമിതിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, എന്നിവ ധാരാളമായി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത്രവളരെ വലിയ ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളും ഗവണ്മെന്റിനു ചെയ്യാവുന്ന സഹായത്തിന്റെ ക്ലിപ്തമായ പരിധിയും തമ്മിൽ യാതൊരു സാമീപ്യവുമില്ല. ഏതായാലും കൃഷിയുടെ അഭിവൃദ്ധിയെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള പരിശ്രമങ്ങളാണ് എശ്വർത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്ന് ഗവണ്മെന്റും ജനങ്ങളും ഒന്നുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അത് ആശാജനകമായ ഭാവിയിലേക്ക് വഴികാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി ചെയ്യുന്ന പരിശ്രമങ്ങൾ അതിന്റെ നാനാമുഖങ്ങളായ ആവശ്യങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നവയായിരിക്കണം. എന്നാൽ മാത്രമേ സാരമായ അഭിവൃദ്ധി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് കൃഷിയെ നന്നാക്കുന്നതിനായി ശ്രമിക്കുന്ന അവസരത്തിൽതന്നെ കൃഷിക്കാരുടെ ഇതരവ്യവസായങ്ങളേയും ആരോഗ്യത്തേയും വിദ്യാഭ്യാസത്തേയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ അത്യാവശ്യകതയെ വിസ്മരിക്കുവാൻ പാടില്ല.

VI

കുടിൽ വ്യവസായം.

കൃഷിക്കാരന്മാർ അവന്റെ ജീവിതോപായമായ കൃഷിയിൽ നിന്നുള്ള ആദായം പല കാരണങ്ങളാൽ ആണ്ടുതോറും കുറഞ്ഞുവന്നതാണ് കുടിൽ വ്യവസായങ്ങൾക്ക് ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമജീവിതത്തിൽ ഇരയ്ക്കിടയുണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യത്തിനുപേരേ. കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തിന് വിസ്തൃതി വലിച്ചില്ലെങ്കിലും ആ സ്ഥലത്തു് ചെയ്യുന്ന കൃഷിയെ ആലംബമാക്കി ജീവിതം കഴിക്കേണ്ട വരുടെ സംഖ്യ ജനസംഖ്യയുടെ കൂടുതലോടുകൂടി അധികരിച്ചു. തൻനിമിത്തം കൃഷിയിൽനിന്നു് കിട്ടുന്ന ആദായം കൃഷിക്കാർക്കും അവരെ ആശ്രയിച്ചു ഉപജീവിക്കേണ്ടവർക്കും ജീവനസന്ധാരണത്തിനതന്നെമതിയാകാതെയായി. തലമുറ കഴിയുന്തോറും കുറഞ്ഞുവന്ന ഭൂമിയുടെ വിസ്തൃതിയും ഭൂമിയിൽനിന്നുള്ള ആദായത്തിനു വലിയ കുറവു വരുത്തി. കല്പകാലങ്ങളിൽ മാത്രം ജോലിയുള്ളവനായ കൃഷീവലൻ ആ തൊഴിൽ കഴിഞ്ഞാൽ അലസനായിരിക്കുകയായി. പണ്ടു്, കൃഷി തീർന്നാൽ അവൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു തൊഴിലിനു് പോകുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ അന്നത്തെ കുടിൽവ്യവസായങ്ങളെല്ലാം പല കാരണങ്ങളാൽ നശിച്ചുകൊണ്ടു് കഷ്ടകന്മാർ കൃഷിയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞാൽ ഇപ്പോൾ വേലയില്ലാതെന്നെ ഇരിക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. ഈ നിർബ്ബന്ധിതമായ തൊഴിലില്ലാ നിമിത്തം ആദായത്തിനും പ്രസ്തുതയോഗ്യമായ കുറവുണ്ടായി.

ഇന്ദ്രശങ്കരന്മാർക്കുമാത്രം അർപ്പിക്കുന്നതിന്നു കൃഷിക്കാരൻ തന്റെ ആദായം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്നു എന്തെങ്കിലും വ്യവസായം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ പ്രേരിതനായി.

ആദായം കുറഞ്ഞ തൊഴിലിൽനിന്നും നിർബ്ബന്ധിതമായ അലസതയിൽനിന്നും കൃഷിക്കാരനെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തൊഴിൽ സുലഭമായി കിട്ടുന്ന രാജ്യത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലേക്കോ അല്ലെങ്കിൽ അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കോ വേല അന്വേഷിച്ചു പോകുക, വലിയ തോതിലുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ ആരംഭിക്കുക, നശിച്ചുപോയ കൂടിൽ വ്യവസായങ്ങളെ പുനർജീവിപ്പിക്കുക, പുതിയ കൂടിൽ വ്യവസായങ്ങളെ ഗ്രാമത്താലും പ്രചരിപ്പിക്കുക, കൃഷിതന്നെ കൂടുതൽ തവണയും കൂടുതൽ സ്ഥലത്തും ചെയ്ത മുതലായവയാണ് നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ.

ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലെ വർദ്ധിച്ച ജനസംഖ്യ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന്നു അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കുടിയേറിപ്പാർക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്നു പറയുന്നത് പക്ഷേ നിഷേധപരമായ നയമാണ്. ഇതു നിമിത്തം കൃഷിക്കാരന്റെ ആദായം വാസ്തവത്തിൽ വർദ്ധിക്കുന്നില്ല. ഒരു മഹാമാരിയോമറ്റോ വന്നു ആളുകൾ കുറയുന്ന ഘട്ടമേ ഇതിനുള്ളൂ. ഉള്ള ആളുകൾക്കു മതിയായ ആഹാരം കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഇവിടെ ആവശ്യം. അതിന്റെ നിവൃത്തി ആളുകളെ ഇല്ലാതെയാക്കുന്നതിലല്ലാ ഒരിക്കലും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്; എന്നു മാത്രമല്ല ഈ മാതിരി കുടിയേറിപാർപ്പിനു അശേഷം പ്രായോഗികവുമല്ല. കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തു പുതിയ ഒരുമാതിരി വളം ഉപയോഗിക്കു

ന്നതിനോ പുതിയ വിത്തു വിതയ്ക്കുന്നതിനോ ശാസ്ത്രീയമായി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇരുമ്പു കലപ്പു ഉപയോഗിക്കുന്നതിനോ തക്ക മനോനിശ്ചയവും പരിശ്രമസ്വഭാവവും ഇല്ലാത്ത ഇൻഡ്യൻ കൃഷിക്കാരനാണോ, താൻ ജനിച്ചുവളർന്നു വളർന്നു വളർന്നു വീട്ടിലും നിന്നു, തന്റെ ബന്ധുമിത്രാദികളിൽനിന്നും അകന്ന്, ആദായത്തെമാത്രം ഇച്ഛിച്ചു, അന്യരാജ്യത്തിലേക്ക് പോകുന്നു! അയാൾ അതിനെക്കാൾ സന്തോഷത്തോടുകൂടി പട്ടിണി കിടന്നുകൊള്ളും. അയാൾ സ്വദേശത്തുതന്നെ കിടന്നു മരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ! അതിന് ദയചെയ്തു അനുവദിച്ചു ച്ചാൽ മതി.

അതു പോകട്ടെ; അഥവാ, ഇൻഡ്യൻ കൃഷിക്കാരുടെ മനസ്ഥിതി മാറി എന്നും മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു താമസിക്കുന്നതിനായി പോകാൻ അവൻ തയ്യാറായി എന്നും വിചാരിക്കുക. അയാളുടെ കുടിയേറിപാർപ്പിന് ഒന്നു രണ്ടു പ്രധാന പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ട്. കുടിയേറിപാർപ്പ് എന്നു പറയുന്നതു രണ്ടുതരത്തിലാണ്. (൧) ഇൻഡ്യയിൽതന്നെ ആൾപാർപ്പും കൃഷിയും ഇല്ലാത്ത സ്ഥലത്തേക്ക് മാറിത്താമസിക്കുക (൨) ഇൻഡ്യക്കു പുറമെ—അതായതു ബർമ്മാ, എഫ്. എം. എസ്. ആഫ്രിക്കാ പേഴ്സ്യോ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്ക്—പോവുക.

ഇതിൽ ഇൻഡ്യയ്ക്കുള്ളിലെ കുടിയേറിപാർപ്പ് തീരെ അസാധ്യമല്ല. ഏകദേശം മുപ്പതു ശതമാനം ഭൂമി ഇപ്പോഴും ഇൻഡ്യയിൽ വിജനമായും തരിശായും കിടപ്പുണ്ട്. ആ സ്ഥലത്തെ കൃഷിക്കുടിയേറ്റമാക്കണമെങ്കിൽ ധാരാളം ധനവും ധൈര്യസമേതം ജോലിചെയ്യുന്ന

തിന്ന തയ്യാറുള്ള കുറെ ആളുകളും ആവശ്യമാണ്. ഇതു രണ്ടും ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇപ്പോൾ കിട്ടുകയെന്നുള്ളതു് സുസാധ്യമല്ല. ഇൻഡ്യക്കു് പുറമെ കുടിയേറിപ്പാക്കുന്നതിന്റെ സാദ്ധ്യതയും ഇപ്പോൾ സംശയാധീനമാണ്. ഏകദേശം ൨൪ ലക്ഷം ജനങ്ങളോളം ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യക്കു് വെളിയിൽ പാർപ്പു് ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പല കാരണങ്ങൾകൊണ്ടു് ഇൻഡ്യക്കു് പുറത്തോട്ടുള്ള നിർഗ്ഗമനം ഇപ്പോൾ അസാദ്ധ്യമായിരിക്കുകയുമാണ്.

കൂടാതെ ആവശ്യത്തിലധികമുള്ള ആളുകൾ ഗ്രാമത്തിനവെളിയിൽ പോയി എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് അവിടത്തെ താമസിക്കുന്നവർക്കു് മതിയാകുന്ന ആദായം അവിടത്തെ വയലിൽനിന്നു് കിട്ടണമെന്നില്ല. ഭൂമിയിൽ നിന്നുള്ള ആദായം കുറഞ്ഞുപോകുന്നതിനു് പല കാരണങ്ങളാണുള്ളതു്. കുറെക്കൂടുതൽ ആളുകൾ ഒരു സ്ഥലത്തു താമസിക്കുന്നു എന്നതു് ആദായം കുറയുന്നതിനു് ഒരിക്കലും കാരണമാകുകയില്ല. കൃഷിചെയ്യാതെ വെറുതെ ഇരിക്കേണ്ടിവരുന്ന അവസ്ഥത്തിൽ ചെയ്യത്തക്ക ജോലിയാണു് കൃഷിക്കാരനു് അവശ്യം ആവശ്യം. ഈ അപേക്ഷണീയതയെ അധികമുള്ള ആളുകളുടെ ബഹിർഗ്ഗമനം നിറവേറുകയില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല കൃഷിയുടേയും കൃഷിക്കാരന്റേയും താല്പര്യങ്ങൾക്കു് ഈ ബഹിർഗ്ഗമനം അശേഷം അനുക്രമവുമല്ല. കൃഷിക്കു് മിക്കവാറും കൂടുതൽ ആളുകളുടെ സഹായം അപേക്ഷണീയമാകുന്നു. ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ എത്രതന്നെ ആവശ്യത്തിലധികം ആളുകളുണ്ടെങ്കിലും അവർക്കു് പരാശ്രയംകൂടാതെ കൃഷി ആവശ്യങ്ങൾ സാധിയ്ക്കാം. അതുകൊണ്ടു് ഗ്രാമത്തിൽ കൂടുതലുള്ള ആളുകളെ അവിടത്തെ താമസിപ്പിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ

അവർക്ക് ആദായമാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന വല്ല വ്യവസായത്തിലും ഏല്പിക്കുന്നതിന് സഹായിക്കുന്നതായിരിക്കും ഏറ്റവും നല്ലത്.

വലിയ തോതിൽ വ്യവസായങ്ങൾ ആരംഭിക്കുക എന്നുള്ളത് ശ്രമസാധ്യമായ കാര്യമാണ്. അതിന്റെ സാധ്യതകൾ നമ്മുടെ വിഷയവുമായി യാതൊരുബന്ധവുമില്ലാത്ത പല സംഗതികളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല കഴിഞ്ഞ അമ്പതു സംവത്സരങ്ങൾക്കിടയിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള വലിയ വ്യവസായങ്ങൾപലതും ഉദ്ദേശിച്ചിടത്തോളം ഗ്രാമക്കാർക്ക് തൊഴിൽ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടില്ലതന്നെ. ബാംബെ, ഷോലാപ്പൂർ, അഹമ്മദബാദ് മുതലായ ഭിക്ഷകളിലെ വ്യവസായശാലകൾ പലസ്ഥലത്തുനിന്നും വേലക്കാരെ ആകർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ അമ്പതുകൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ വലിച്ചു 25 ശതമാനം ജനങ്ങളിൽ ഒരു ശതമാനത്തിനു മാത്രം തൊഴിൽ നൽകുവാനേ ഈ വ്യവസായശാലകൾക്ക് സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഗ്രാമീണർക്ക് തൊഴിലുണ്ടാക്കി കൊടുക്കുവാൻ വലിയ വ്യവസായശാലകൾക്കു സാധിക്കുകയില്ലെന്നു ഈ വസ്തുതതെളിയിക്കും. കൂടാതെ, വലിയപട്ടണങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന വ്യവസായമന്ദിരങ്ങളിൽ ജോലിക്ക് ആണ്ടു മുഴുവനും ആളുകളെ ആവശ്യമാണ്. കൃഷി ഇല്ലാത്തകാലത്തുമാത്രം ലഭിക്കുന്ന കൃഷിക്കാരന്റെ വേല ആവലിയ ശാലകൾക്ക് ആവശ്യമാണോ എന്നുള്ള കാര്യവും സംശയാധീനമാകുന്നു. അഥവാ കൃഷിക്കാരൻ എല്ലാക്കാലവും ജോലിചെയ്യുന്നതിനു സന്നദ്ധനാവുകയാണെങ്കിൽ അയാളുടെ തൊഴിൽ നാശോന്മുഖമാകുകയും ചെയ്യും.

ചെറിയകുടിൽ വ്യവസായങ്ങളുടെ സ്ഥാപനം എന്ന നിവാരണമാർഗ്ഗം കുറെകൂടി വിവരമായി പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നതിന് അർഹമാണ്. കൃഷിക്കാരന് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകാൻ ഏതു കുടിൽ വ്യവസായത്തിൽ ഏതുമാതിരി പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതാണ് ഉത്തമം എന്നതാണ് ഇവിടെ ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. “ഒരാൾ അയാളുടെ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി വീട്ടിൽവെച്ച് ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യവസായമാണ് കുടിൽ വ്യവസായ”മെന്ന് പറയുന്നത്. കൃഷിക്കാരൻ തന്റെ കൃഷിക്ക് വേണ്ടി ചിലപ്പോൾ അയാളുടെ സ്നേഹിതന്റെ സഹായം അർത്ഥിക്കുന്നതുപോലെ ഈ കുടിൽ വ്യവസായത്തിലും ചെറിയ സഹായങ്ങൾ അന്യരിൽനിന്ന് സ്വീകരിക്കുന്ന പതിവ് ഉണ്ട്. ഈ കുടിൽവ്യവസായം വീട്ടിനകത്തുവെച്ചുതന്നെ നടത്തണമെന്നും ഇല്ല അത് അവന്റെ പുരയിടത്തിനുള്ളിൽ എവിടെ വെച്ച് നടത്തിയാലും മതി. കുടിൽവ്യവസായം ഗ്രാമപ്രദേശത്തുവെച്ചുമാത്രമേ നടത്താവൂ എന്നും നിർബ്ബന്ധവുമില്ല. കമ്പോളസൗകര്യങ്ങളും, അസംസ്കൃത സാധനങ്ങളുടെ സുലഭതയും ചേർന്നു കിട്ടുന്ന സ്ഥലമെല്ലാം കുടിൽ വ്യവസായത്തിന് അനുക്രമമാണ്. ഇവരണ്ടിൽ കമ്പോളസൗകര്യങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കുടിൽ വ്യവസായങ്ങൾ അധികവും പട്ടണത്തിലാണ് പുഷ്ടിപ്പെടുവരുന്നത്. ഗ്രാമവാസികളുടെ ഇടയിൽ മാത്രം വിറ്റഴിക്കുന്നതിന് എളുപ്പമുള്ള സാമാനങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കാറുണ്ട്. അത്തരം വ്യവസായങ്ങളെ കുടിൽ വ്യവസായങ്ങൾ എന്നതിനു പകരം ഗ്രാമവ്യവസായങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു.

ഒരു ഉപതൊഴിൽ എന്നു പറയുന്നത് പ്രധാനമായി സ്വീകരിക്കുന്ന തൊഴിലിൽ നിന്ന് കിട്ടുന്ന ആദായത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഒരാൾ ചെയ്യുന്ന മറ്റൊരു തൊഴിലാണ്. പ്രാഥമികവും സാഹായികവുമായി തൊഴിലുകളെ രണ്ടായി വിഭജിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു തൊഴിൽ ഒരാൾക്ക് പ്രാഥമികമായിരിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരാൾക്ക് അതു സഹായമായി ഭവിക്കാം. പ്രധാനപ്പെട്ട തൊഴിലിൽനിന്ന് കിട്ടുന്ന ആദായം ചെലവിന് മതിയാകാത്ത ഏവനും ഒരു സാഹായികതൊഴിലിന്റെ ആവശ്യമുണ്ട്. രണ്ടാമതൊരു തൊഴിലിന്റേയും അതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ആദായത്തിന്റേയും സഹായം വേണ്ടാത്തവർ ആരുംതന്നെ കാണുകയില്ലെന്നു പറയുന്നത് ഒട്ടും അതിശയോക്തിയാകുന്നതല്ല. നെയിത്തു പ്രധാന തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരുവന് സസ്യങ്ങൾ വളർത്തുന്നത് ഉപതൊഴിലായിക്കയ്യാളാം. നൂലിന് വില കുറയുന്ന അവസരത്തിൽ സസ്യങ്ങൾ വിറ്റു അയാൾക്ക് ആദായം കുറയാതെന്നോക്കാമല്ലോ. കൃഷി മുഖ്യപണിയായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നവർ് ഇപ്രകാരം അവരുടെ ആദായം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനായും കൃഷിപ്പിഴ ഉണ്ടാകുന്ന കാലങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ആദായമാർഗ്ഗമായി കരുതുന്നതിനും കൊള്ളാവുന്ന ചെറുതരം വ്യവസായങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് നമുക്കിവിടെ ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്.

ഉപതൊഴിലുകളുടെ ഉദ്ദേശം പ്രധാനതൊഴിലുകളെ സഹായിക്കുക എന്നതാണല്ലോ. അല്ലാതെ, അവയ്ക്കുപകരം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനാണെന്നു വിചാരിച്ചുകൂടാ ഉദാഹരണമായി, കൃഷിയില്ലാത്തകാലത്തു കൃഷിക്കാർ് വണ്ടിഭാടിക്കുന്നത് തൽക്കാല തൊഴി

ലായി സ്വീകരിക്കാവുന്നതല്ലെ? ഇങ്ങിനെ പ്രധാന തൊഴിലിന്റെ ആദായം വലിപ്പിക്കുന്നതിന് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന അന്യവ്യവസായങ്ങൾക്ക് ചില പ്രത്യേകതകൾ ആവശ്യമുണ്ട്.

(൧) കൃഷിക്കാലത്ത് യാതൊരു തരക്കേടും വരാത്ത വിധം അതു മാറിവയ്ക്കാവുന്നതായിരിക്കണം.

(൨) അതിന് വലിയ സാങ്കേതികപരിജ്ഞാനം ആവശ്യമായിരിക്കരുത്.

(൩) അതു നടത്തുന്നതിന് പ്രത്യേകസാമർത്ഥ്യം വേണ്ടുന്നിരിക്കണം.

(൪) ആവശ്യമുള്ള ഉല്പന്നങ്ങൾ സമീപസ്ഥലത്തു യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും കൂടാതെ കിട്ടുന്നതായിരിക്കണം.

(൫) ആ തൊഴിലിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന സാധനങ്ങൾ ഉടൻ വിലയ്ക്ക് വിൽക്കാവുന്നതായിരിക്കണം.

(൬) കഴിയുന്നത്ര അധികം ആളുകൾക്ക് അത് തൊഴിൽ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതായിരിക്കണം.

ഉപതൊഴിലുകളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് കൃഷിക്കാർ അവരുടെ പ്രധാനതൊഴിലിൽനിന്നു ലഭിക്കാവുന്നിടത്തോളം ആദായം എടുക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഒന്നാമത്ത് മഴകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന നനവ് പോകാതെ അയാൾ ഭൂമിസൂക്ഷിക്കണം. രണ്ടാമത്ത് കഴിവുള്ളിടത്തെല്ലാം രണ്ടോ അതിൽകൂടുതലോ മാതിരിവിളവുകൾ ഇറക്കണം. നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം അതിൽ ഒരുമാതിരിവിളവെങ്കിലും, മഴഎത്രയും കുറഞ്ഞാലും വിഹലമാകാത്തതായിരിക്കയും വേണം. മൂന്നാമത്ത് ആണ്ടുതോറും കന്നുകാലികൾക്ക് തീറ്റിസാധനങ്ങൾ നട്ടുവളത്തുന്നതിന് അയാളുടെ കൃഷിസ്ഥല

ത്തിന്റെ ഒരുഭാഗം തീർച്ചയായും ഒഴിച്ചിടണം. മഴപക്ഷേ കുറവായാലും ഈ സ്ഥലത്തു ധാരാളം പുല്ലുവളം ന്കൊള്ളും. ഇങ്ങിനെ കൃഷിചെയ്യാവുന്ന വയലിൽ കുറെ സ്ഥലം ഒഴിച്ചിടുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു നഷ്ടവും വരുവാനില്ല. നേരേ മരിച്ച് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി മറ്റേഭാഗം കൃഷിചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമേയുള്ളൂ. അതു മൂലം അയാൾക്ക് ഇരട്ടിവിളവു കിട്ടുന്നതിനിടയാകും. നാലാമത് നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം വളം അയാൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം ബലശ്രദ്ധനായി ചെയ്താണു ന്നാലും കൃഷിക്കാരൻ രണ്ടാമതൊരുതൊഴിൽ ആവശ്യമില്ലാത്തവിധത്തിൽ അവന്റെക്ഷേമത്തെ ഈ കൃഷി വളത്തുമെന്നു വിശ്വസിച്ചാശ്വസിച്ചുകൂട. ഗ്രാമങ്ങളിലെ എല്ലാ ആളുകൾക്കും യോജിക്കുന്നതരത്തിൽ ഒരൊരാൾ വ്യവസായം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് അല്പം വിഷമമാണ്. ഏതുതൊഴിലിന്റേയും ഉപയോഗവും അനുയോജ്യതയും അതിന് എത്രമാത്രം ഗ്രാമസൗഭാഗ്യത്തെ വളർത്താൻ സാധിക്കുമെന്നതിലാണിരിക്കുന്നത്. എല്ലാസാമ്പത്തിക ശ്രമങ്ങളുടേയും ഉദ്ദേശ്യം ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ, വസ്ത്രോപകരണങ്ങൾ, മനുഷ്യന്റെ മറ്റു ആവശ്യങ്ങൾക്കുപയുക്തമായ സാമാനങ്ങൾ ഇവയുടെ സംഭരണമാണല്ലോ. ഇതനുസരിച്ച് കൃഷിക്കാരൻ സ്വീകരിക്കുന്ന രണ്ടാമതൊരുതൊഴിൽ താഴെപ്പറയുന്ന ശേഖരത്തിലും പെടുന്നതായിരിക്കണം. അതായത്:—

(൧) മനുഷ്യനോ, കന്നുകാലിക്കോ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടിനുമോ കൂടുതൽ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവ.

(൨) ഗ്രാമവാസികളുടെ ഗാർഹികോപകരണങ്ങളോ വസ്രുധാരണത്തിന് ആവശ്യമായ സാധനങ്ങളോ ഉണ്ടാക്കുന്നവ.

(൩) ഗ്രാമത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ളതും പുതുതായി ആരംഭിക്കാവുന്നതും ആയ മറ്റു തൊഴിലുകൾ.

(൧) ക്ഷേണസാധനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനത്തെ സഹായിക്കുന്ന തൊഴിലുകൾ. എല്ലാ തൊഴിലുകളിലും വച്ച് ഉത്തമം ക്ഷേണസാധനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനത്തെ സഹായിക്കുന്ന തൊഴിലാകുന്നു. കൃഷിയിൽ നിന്നുകിട്ടുന്ന ക്ഷേണസാധനങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ ഇത്തരം ഗൃഹങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുകയും അവ ആലംബമായി കരുതാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ക്ഷേണം നിത്യാവശ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണല്ലോ. അതു മറ്റെല്ലാ സാധനങ്ങളെക്കാളും കൂടുതൽ പ്രാധാന്യവും ആവശ്യവും ഉള്ളതാണ്. പുതുതായി ഉണ്ടാക്കുന്ന ക്ഷേണസാധനം ധാന്യത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തെ കുറയ്ക്കുകയും കറയ്ക്കുമെങ്കിൽ ശേഷിക്കുന്ന ധാന്യം കന്നുകാലികൾക്കു ക്ഷേണത്തിനായി വിനിയോഗിക്കുകയും അങ്ങിനെ അവയെ പോഷിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്യും.

പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ കൃഷിക്കാരന്മാർ നമ്മുടെ കൃഷിക്കാരനേക്കാൾ കൂടുതൽനാൾ കൃഷിസംബന്ധമായ ബലപ്പാടുകൾ ഉണ്ട്. എന്നിട്ടും ആഹാരത്തിനാവശ്യമെന്ന ഇനത്തിൽപ്പെട്ട പാൽവ്യവസായം, പന്നിവളർത്തൽ, കോഴിവളർത്തൽ, പഴത്തോട്ടം ഇങ്ങിനെ പല ഉപ

വ്യവസായങ്ങളും അയാൾ നടത്തിവരുന്നു. ഇതിൽ ഒന്നാമത്തെ അയാളുടെ പ്രധാനതൊഴിലിനെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നില്ല. പ്രത്യേക ഗണ്യമായവിധത്തിൽ അതിനെ അവ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വ്യവസായങ്ങളെല്ലാം നടത്തുന്നതിന് കൃഷിക്കാരന്റെ വീട്ടിലെ സ്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും സാധിക്കും. അവ പോഷണസാധനങ്ങളടങ്ങിയ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ അയാൾക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യുമെന്നുള്ളതാണ് മുഖ്യമായി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. അവയിൽ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനതികഞ്ഞുകൂടുതലായുണ്ടെങ്കിൽ—മിക്കവാറും കാണം—വിറു ലാഭമുണ്ടാക്കുന്നതിനും കഴിയുന്നു. ഈ ആദായത്തിന് ഒരു പ്രത്യേകതയുള്ളത് കൃഷിയിൽനിന്ന് കിട്ടുന്ന ആദായത്തെപ്പോലെ നിശ്ചിതകാലത്തേ പ്രതീക്ഷിക്കാതെ അപ്പോഴപ്പോൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുള്ളതാകുന്നു.

ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നോ രണ്ടോ തൊഴിൽ തന്റെ പ്രധാനജോലിയോടുചേർത്തു നടത്തുന്നതിന് വൈഷമ്യം ഇല്ല. ഡന്മാർക്കിൽ പാൽ വ്യവസായം, പന്നിവളുത്പാദനം, കോഴികൃഷി എന്നിവ മുഖ്യതൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന പലേ വ്യവസായികളുണ്ട്. ചെറിയ ചെറിയ വസ്തുഖണ്ഡങ്ങളിലുള്ള കൃഷിക്ക് ഈ വ്യവസായങ്ങൾ വളരെ പോഷകതരവുമാണ്. ഭക്ഷണത്തിനുള്ള ധാന്യം മുതലായവയുടെ കൃഷി ആദായത്തിനും വിഭവ വിക്രയത്തിനും വേണ്ടി അവർ ചെയ്യുന്നില്ല. അവരുടെ ചെറിയ കൃഷി മൃഗങ്ങളെ തീരുന്നതിന് മാത്രമാണ് മിക്കവാറും നടത്തിവന്നത്. അങ്ങിനെ അവർ അനാവശ്യച്ചിലവില്ലാതെയൊക്കുന്നു. പരിഷ്കൃതരീതിയിലും കണിശത്തോടുകൂടിയും ശാസ്ത്രീയമായും ചെയ്യുന്ന

ഈ തൊഴിലുകൾ ഡെന്മാർക്കിലെ കൃഷിക്കാരെ അഭ്യദയ സോപാനത്തിൽ കയറ്റിവിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇനി അതിൽ ചിലതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കൂടി ചിന്തിക്കാം.

പാൽ വ്യവസായം:— യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും ചൈനയിലും പന്നിവളർത്തൽ ആദായകരമായ കൃഷിയായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയിൽ കൃഷ്ണഗാനികൾ ഒഴിച്ചു ആരും തന്നെ അതു ഇഷ്ടപ്പെടാറില്ല. ഹിന്ദുക്കളും മഹമ്മദീയരും പന്നിയെ തൊടുകതന്നെ ഇല്ല. എന്നാൽ പാൽവ്യവസായം അങ്ങിനെയല്ല: അതിന് ഇൻഡ്യയിൽ ഭാസ്യരമായ ഭാവിയുണ്ട്. തൻനിമിത്തം പാൽ വ്യവസായവുമായി ബന്ധപ്പെടാത്തജാതി ഇല്ലന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്. സകലരും ഇനിയും അതിനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. യൂറോപ്പിൽ കന്നുകാലികളെ രക്ഷിക്കുന്നത് പ്രധാനമായി പാലിനും മാംസത്തിനും വേണ്ടിയാകുന്നു. ശക്തി ആവശ്യമുള്ള സകല കാഷ്ടിക വേലകളും അവർക്കുതീരയെക്കൊണ്ടും, ഇരയിടയായി മോട്ടാർ കൊണ്ടും സാധിച്ചുവരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ തൊഴുത്തിൽ നിന്ന് കിട്ടുന്ന വളത്തിനു പകരം കൃത്രിമ വളം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തതാണ്. നേരേമറിച്ച് ഇൻഡ്യൻ കൃഷിയിൽ കന്നുകാലിയ്ക്കുള്ള സ്ഥാനം അഭീതിയമാകുന്നു. കന്നുകാലികളെ കൂടാതെ ഇൻഡ്യയിൽ കൃഷിസാധ്യമല്ല. കഷ്ടന്റെ ആരോഗ്യത്തിന് ആവശ്യമുള്ള പാല്, വയലിനു വേണ്ട വളം, ഉഴവിന് ആവശ്യമായ ശക്തി ഇവയെല്ലാം കന്നുകാലിയാണു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്.

ഒരു സ്ഥലത്തു നിന്ന് മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടു പോകുന്നതിനു കന്നുകാലിതന്നെ വേണം; അഗാധമായ കിണറ്റിൽ നിന്ന് വെള്ളം കയറുന്നതിന് കന്നുകാലി വേണം; ചക്ക് ആട്ടുന്നതിനും കന്നുകാലിതന്നെ. എന്നുവേണ്ട ഇൻഡ്യയിലെ കൃഷിക്കാരന്മാർ കന്നുകാലിയില്ലാതെ യാതൊന്നും സാധ്യമല്ല. കൃഷി വലുതാകാൻ പരദേവതതന്നെയും കാലികളാണെന്നു പറയാം. മരിച്ച കന്നുകാലിയുടെ മൃതദേഹം പോലും വളരെ പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ അസ്ഥി, കൊമ്പ്, തോല്പ് എന്നിവ അനവധി കാര്യങ്ങൾക്ക് ഉപകാരപ്രദമാകുന്നു. വെറുതെയല്ലാ ഇൻഡ്യൻ മഹാഷികൾ പശുവിനെ കാമധേനുവിന്റെ സന്തതിയെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ധനികന്മാരും ദരിദ്രന്മാരും പ്രധാനപ്പെട്ട സ്വത്തു് ഒരു കാലത്തു് കന്നുകാലികളായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയിൽ ആധുനിക കർഷകന്മാർ കന്നുകാലികളെ അശേഷം സൂക്ഷ്മത്തോടുകൂടി രക്ഷിക്കുന്നില്ലെന്നു് ആരും സമ്മതിയ്ക്കും. കന്നുകാലികളുടെ വർഗ്ഗത്തെ നന്നാക്കുന്നതിനായോ, അതിന്റെ ആഹാരത്തിന്റെ ഗുണമോ പരിമാണമോ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനായോ, യാതൊന്നും ഇവിടെ ചെയ്യാറില്ല. പുല്ലുവളൻ കിടക്കുന്ന മൈതാനങ്ങളും സമതലങ്ങളും കൂടുതൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനോ മേച്ചിൽ സ്ഥലത്തിന്റെ വിസ്തൃതി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനോ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. പുല്ലും മറ്റാഹാര സാധനങ്ങളുമായി കന്നുകാലികളുടെ ഭക്ഷണത്തിനുവേണ്ട സാധനങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് എന്തെങ്കിലും തീവ്രയത്നം ചെയ്യേണ്ട കടമ ഓരോ ഇൻഡ്യാക്കാരനുമാണ്ടു്. യൂറോപ്പിൽ ഓരോ കൃഷിക്കാരന്മാരും കൃഷിസ്ഥലത്തിൽ ഒരൊരം കന്നുകാലികളുടെ

ഭക്ഷണ സാധനങ്ങൾ വളർത്താനായി തിരിച്ചിടാറുണ്ട്. ഇൻഡ്യാക്കാർ ഈ ആവശ്യത്തെ അവഗണിക്കുകയും ഇതിനുവേണ്ടി യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കാതെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ അനിഷ്ടഫലമായി നമ്മുടെ പശുക്കൾ വെറും എല്ലം തൊലിയുംമാത്രമായി ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നു തന്നെയല്ല പാലിന്റെ ആവശ്യത്തിനായി എരുമ എന്നൊരു പുതിയ മാതിരി കാലിവർഗ്ഗത്തെയും നാം ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. പാലിനുവേണ്ടി എരുമയും ഉഴവു ജോലികൾ ചെയ്യുന്നതിന് ക്ഷയം വേണമെന്നുവരുന്നതുകൊണ്ട് കൃഷിക്കാരന് താങ്ങുവാൻ വയ്യാത്ത ചെലവ് അയാളുടെ മേൽ ചുമത്തപ്പെടുകയാണ് ഈ നിവൃത്തിയില്ലായ്മ അവനെ മറ്റൊരു ത്യാഗം അനുഷ്ഠിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിതനാക്കുന്നു. അവൻ പാൽ ഉപയോഗിക്കുകയും തീർച്ചയാക്കുന്നു. തൽഫലമായി ആരോഗ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗവും അവന് നഷ്ടമാകുന്നു. ത്രാണിയുള്ളവർ പശുവിനേയും എരുമയേയും സൂക്ഷിക്കുന്നു. അപ്പോൾ എരുമ ഭക്ഷണംമുഴുവൻ തിന്നു തീർക്കുകയും പശുവിനേയും പട്ടിണിയായി കഴിഞ്ഞു കൂടുകയും ചെയ്യും. എരുമപ്പാലിലാണ് കൂടുതൽ പോഷകാംശമെന്ന് ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ വാസ്തുവത്തിലുള്ള കാരണം പശുവിനെ ഇപ്പോഴത്തെ രീതിയനുസരിച്ച് പട്ടിണി ഇടുന്നതുകൊണ്ടല്ലേ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശരിയായിട്ട് ആഹാരം കൊടുത്തു രക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ പശുവിൻപാലിലും വേണ്ടിടത്തോളം പോഷകാംശം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. യൂറോപ്പിൽ എരുമയെ ആരും വളർത്തുന്നില്ലെന്നും അവിടെ വളർത്തുന്ന പശുക്കളിൽ നിന്ന്

ധാരാളം വെണ്ണകിട്ടുന്നുണ്ടെന്നും ഉള്ളത് ഇതിനു തെളിവാണു്. യൂറോപ്പിൽ പശുക്കളെ രക്ഷിക്കുന്ന രീതിയിൽ നമ്മുടെ പശുക്കളേയും രക്ഷിച്ചാൽ അവിടെ കിട്ടുന്ന ഫലം ഇവിടേയും കിട്ടും. പശുക്കളെ ശരിയായി വളർത്തുകയാണെങ്കിൽ നല്ലതും ധാരാളവും ആയ പാൽകിട്ടുമെന്നുമാത്രമല്ലാ ആവശ്യമുള്ളപ്പോഴെല്ലാം അതിനെ വാഹനമുഗമായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യാം. നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ രീതിപോലെ അസാമ്പത്തികമായി മരൊന്നില്ല.

നമ്മുടെ കന്നുകാലികളുടെ വർഗ്ഗപോഷണം വേറെ രൂപമാണെന്നും മൂലവും അത്യാവശ്യമാണു്. ഇൻഡ്യയിലെ ജനസംഖ്യ ഭൂരിഭാഗം ഹിന്ദുക്കളാണല്ലോ. ഹിന്ദുക്കൾക്കു് മതാനുശാസനം നിമിത്തം പശുക്കളെ കൊല്ലുവാൻ പാടില്ല. അതുകൊണ്ടു വയസ്സുചെന്നതും ശക്തിയില്ലാത്തതും ആയ മൃഗങ്ങളെ മരിക്കുന്നതുവരെ തീറ്റിക്കൊടുത്തു രക്ഷിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. ഇതിൽഭേദം കൊള്ളുകില്ലാത്ത പശുക്കളിടുകൾ ജനിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം സൂക്ഷിക്കുകയല്ലേ?

എരുമയ്ക്കും കാളയ്ക്കും ഉള്ള അമിതമായ വിലകൊടുത്തു അവയെ വാങ്ങുന്നതിനു് സാധാരണ കൃഷിക്കാരന്റെ ധനസ്ഥിതി അവനെ അനുവദിയ്ക്കുകയില്ല. അവയെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ കടം വാങ്ങേണ്ടതായിവരും. ഇതിൽനിന്നു് കൃഷിക്കാരനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനും വർഗ്ഗപോഷണപദ്ധതി സഹായിക്കും.

നല്ലവർഗ്ഗം മൃഗങ്ങൾ ഇൻഡ്യയിൽ എല്ലാ സ്ഥലത്തും ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ഇതു പക്ഷേ

വാസ്തവമായിരിക്കാം. ഇന്നാൽ നല്ലതരം കാളകളെ കൊണ്ട് ചേപ്പിക്കുകയും ദുർബ്ബലമായ കാളയിൽനിന്നും സന്തതൃൽപ്പാദനം ഉണ്ടാകാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാൽതന്നെ ആശാസ്യകരമായ വസ്ത്രപോഷണം സാധിയ്ക്കും. ഒന്നാന്തരം വാഹനമൃഗങ്ങളുടേയും ധാരാളം പോഷകാംശമുള്ള പാലിന്റേയും അത്യാവശ്യം ഇൻഡ്യയിലുള്ളതുപോലെ മറ്റൊരാജ്യത്തും ഇല്ല. രോഗിക്കും ശിശുവിനും ആരോഗ്യവാനും ഒന്നുപോലെ ആവശ്യമുള്ളത് പാലിനെപോലെ വേറൊന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ട് ജന്തുഹിംസാ നിരോധനത്തെക്കാൾ ഇൻഡ്യയിൽ അത്യാവശ്യം കന്നുകാലിയുടെ പരിരക്ഷണമാണ്. ഇൻഡ്യൻകൃഷിക്കത്രയും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള കന്നുകാലിയുടെ ശരിയായ സംരക്ഷണം കൊണ്ട് കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുക മാത്രമല്ലാ കൃഷിക്കാരന്മാർ പാൽവ്യവസായം ചെയ്യുന്നതിന് സാദ്ധ്യതയുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാം. പാൽവ്യവസായം ഇൻഡ്യയിൽ ഗ്രാമങ്ങൾക്കുള്ളതുപോലെ പട്ടണങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യമുള്ള വ്യവസായമാണ്. പശുവിന്റെ സംരക്ഷണംകൊണ്ട് നമുക്ക് നമ്മുടെ കൃഷിക്കാരേയും രാജ്യത്തിനെ തന്നെയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താം.

ഈ പ്രശ്നം എത്രമാത്രം പ്രധാനമാണോ അത്രയും വെച്ചെടുത്തുമാണ്. എന്നാൽ രാജ്യത്തുള്ള സകല കാലിസംരക്ഷണ സംഘങ്ങളുംകൂടി യോജിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ അനുകൂലമായ ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. ജന്തുഹിംസാനിരോധനം ആവശ്യമാണ്; എന്നാൽ കാലിസംരക്ഷണവും കാലിവസ്ത്രപോഷണവും അത്യാവശ്യമാണ്. ഇത് രാജ്യത്തുള്ള കൃഷിക്കാരും കന്നുകാലി ഉടമസ്ഥന്മാരും മനസ്സിലാക്കേണ്ട

രായിരിക്കുന്നു. ഈ പരമാർത്ഥം ധർമ്മാൽ മാത്രമെ പശുക്കളുടെ ശരിയായ സംരക്ഷണം സാധ്യമാകുകയുള്ളൂ. ഗ്രാമവാസികളെ ഇത് മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് വലിയ പ്രചരണവേല ആവശ്യമുണ്ട്. പശുവിനെ ശരിയായി സംരക്ഷിക്കുന്നത് അവന്റെ ആരോഗ്യത്തിന് എത്രയും ആവശ്യവും കൃഷിജോലിക്ക് ആദായകരവും ആണെന്ന് ഓരോ കൃഷിക്കാരനും വിശ്വസിച്ചുതുടങ്ങിയാൽ ഇൻഡ്യയുടെ ക്ലിഷ്ടമായ ഒരു പ്രശ്നത്തിനുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗം ഉണ്ടായതായി വിചാരിക്കാം.

ഈ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി രാജ്യത്ത് ആണ്ടിൽ ആരായിരത്തിൽ ചിലപാനം ടൺ പാൽക്കട്ടിയാണ് ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്നതെന്നും അനേകലക്ഷം രൂപയാണ് അതിന്റെ വിലയായി ഇൻഡ്യക്ക് വെളിയിൽ പോകുന്നതെന്നും പറയുമ്പോൾ നാം എത്രമാത്രം അധഃപതിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് മനസ്സിലാക്കാം. ഇതുപോലെതന്നെ ഒരു വലിയ സംഖ്യക്ക് നെയ്യും ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ കാരണം കേവലം കാലിസംരക്ഷണത്തിന്റെ അഭാവം മാത്രമല്ല; സംഘടനയുടെ അത്യാവശ്യത്തെയുമാണ് ഇതു കാണിക്കുന്നത്. ഏത് വ്യവസായത്തിനാണ് സംഘടന ആവശ്യമില്ലാത്തത്? ശാസ്ത്രീയമായ ഉപകരണങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ശരിയായി സംഘടിച്ച് പാൽ വ്യവസായത്തിന് ഇൻഡ്യയിൽ അതിശോഭനമായ ഒരു ഭാവിയുണ്ട്.

കോഴി കൃഷി—പാൽവ്യവസായത്തിനോടടുത്ത് പ്രാധാന്യമുള്ളത് കോഴി കൃഷിയാണ്. കോഴി കൃഷി ഇൻഡ്യക്ക് അപരിചിതമായ ഒരു വ്യവസായമല്ല. പരാതനകാലം മുതൽ ഇന്നുവരെ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗ

ങ്ങളിലായി യാതൊരു സംഘടനയുമില്ലാതെയാണെങ്കിലും കോഴിക്കൂപ്പി നടന്നു വരുന്നുണ്ട്. പശുവിനെപ്പോലെതന്നെ ഇൻഡ്യയിലെ കോഴികളും ശരിയായ ഭക്ഷണമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, ഉല്ലാസനത്തിലും രക്ഷണത്തിലും വേണ്ടതുപോലെ ശ്രദ്ധിയ്ക്കാത്തതുകൊണ്ടും അധപതിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. കൂടക്കൂടെ ക്ഷാമം ഉണ്ടാകുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ ശ്രേയസ്സ് പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിന് കോഴിക്കൂപ്പി പോലെ ഉപകരിക്കുന്ന വേറെ ഒരു വ്യവസായവുമില്ല. കോഴിയെ വളർത്തുന്നതിന് തരിശുനിലങ്ങൾപോലും ഉപയോഗിക്കാം. കോഴിയെ വളർത്തുന്ന ജോലി പ്രായമായ കുട്ടികളെ ഏറ്റെടുക്കാവുന്നതാണ്. കോഴിക്കൂപ്പിയിൽ നല്ല ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചാൽ, സാധാരണ ഒരു കുടുംബത്തിന് അവക്കാവശ്യമുള്ള കോഴികളും മുട്ടകളും ഗൃഹോപകരണത്തിനായി എടുത്തതിന്റെ ശേഷം, ആണ്ടുതോറും അമ്പതുരൂപാ മുതൽ നൂററിഅമ്പതുരൂപാവരെ ആദായം സിദ്ധിക്കുന്നതിനു തരമാകുമെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വ്യവസായത്തിന് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ ഇതിൽ നിന്ന് ആദായം കിട്ടുന്നതാണ്. മുടക്കുന്ന മുതൽ അനുസരിച്ച് ഇതിൽനിന്ന് മാസംതോറുമോ ആഴ്ചതോറുമോ വേണമെങ്കിൽ ദിവസംതോറും തന്നെയോ ആദായം എടുക്കാം. മാസംതോറും ക്രമമായി ശമ്പളം കിട്ടുന്ന ഒരുവൻ എല്ലായ്പ്പോഴും കൃഷിക്കാരന്റെ അന്ധയക്ഷ് പാത്രവാനാണ്. എന്നാൽ ശരിയായി പോറ്റി രക്ഷിച്ചുവളർത്തുന്ന ഒരു കോഴിക്കൂപ്പിയുള്ള കൃഷിക്കാരൻ ശമ്പളക്കാരനെ നിസ്സാരനാക്കി ഗണിക്കുന്നു! മുട്ടകൾ വളരെ പോഷകാംശമുള്ള ഒരു ആഹാരസാധനമാണ്. അതു ചീത്തയാകുന്നതിനു മാർഗ്ഗങ്ങൾ വളരെ കുറവേയുള്ളൂ. യൂറോപ്പിൽ പാല്

ഉപയോഗിക്കുന്നതുപോലെ, അത്ര ധാരാളമായി തന്നെ മുട്ടയും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചില മുട്ടകൾക്ക് ജീവൻ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് വളരെ നാൾ ചീത്തയാകാതെയിരിക്കും. കേവലം സസ്യഭുക്കുകളായവർ ഈ വ്യവസായത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. എന്നാൽ മുട്ട ഉപയോഗിക്കുന്നവരും കോഴിക്കൂപ്പിയിൽ അസൗകര്യം തോന്നാത്തവരും ആയ അനേകം ഹിന്ദുക്കൾ ഇൻഡ്യയിലുണ്ട്. ഇവരും മഹമ്മദീയരും ക്രിസ്ത്യാനികളും കൂടിച്ചേർന്നാൽ ഗ്രാമവാസികളിൽ മുക്കാൽഭാഗത്തിലധികമാകും. ഇവരെയെല്ലാം കോഴിക്കൂപ്പി ചെയ്യുന്നതിന് പ്രേരിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. എല്ലാഗ്രാമങ്ങളിലും അധഃകൃതസമുദായത്തിലുള്ള കുറെ ആളുകൾ കാണും. അവർക്ക് മിക്കവാറും ഭൂമി കാണുകയില്ല. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ കോഴിക്കൂപ്പി ഒരു പ്രധാന വ്യവസായമായിത്തന്നെ ചെയ്യുന്നതിന് പ്രേരിപ്പിക്കണം. അവർക്ക് ഇതൊരു ഉപജീവനമാർഗ്ഗം കൂടി ആകുന്നതാണ്. വേണ്ടി വന്നാൽ, അവർക്ക് പരസ്പര സഹായസംഘങ്ങൾവഴി ധനസഹായവും ചെയ്യണം.

പാൽ വ്യവസായംപോലെ തന്നെ കോഴിക്കൂപ്പിയും ആദായകരമാകണമെങ്കിൽ, കോഴികളുടെ വർഗ്ഗത്തിനു പുഷ്ടിവരുത്തുകയും അവയ്ക്ക് നല്ല ആഹാരം കൊടുക്കുകയും കോഴി വ്യവസായത്തിന് സംഘടന ഉണ്ടാക്കുകയും വേണം. ക്ഷേണസാധനം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വ്യവസായം എന്ന നിലയിൽ അതിന് ഇൻഡ്യയിൽ പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുണ്ട്. കോഴിക്കൂപ്പി പാൽ വ്യവസായത്തേക്കാൾ ആദായകരമാണ്. ആദായം കിട്ടുന്നതിനു പശുവിനെപ്പോലെ അത്ര അധികം കാലവും വേണ്ട. സംരക്ഷണത്തിന് അത്ര ചിലവും ഇല്ല. കൂടാതെ കോഴിക്കൂട്ടം

'ഫലവൃക്ഷങ്ങൾക്കു' നല്ല വളവുമാണ്. ഒരാണ്ടിൽ ഒരു കോഴി നാല്പതു മുതൽ എൺപതു വരെ റാത്തൽ വളം വിസർജിക്കുന്നു എന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അമ്മേരിക്കയിൽ കൃഷിക്കാരന്നു, ഗോതമ്പു കൃഷിയിൽ നിന്നു കിട്ടുന്നതിനേക്കാൾ പണം കോഴിക്കൃഷിയിൽ നിന്നു കിട്ടുന്നു. ഡെന്മാർക്കിലെ കൃഷിക്കാരുടെ ധനം പാൽ വ്യവസായത്തിൽ നിന്നും കോഴിക്കൃഷിയിൽനിന്നുമാണ് ലഭിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ, ആണ്ടുതോറും അറുപതു ലക്ഷം പവനു മുട്ടയും ഏഴുനൂറ്റി നാല്പതു ലക്ഷം പവനു് വെണ്ണയും അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും വാങ്ങുന്നു. ഇതിൽ അധികം ഭാഗവും ഡെന്മാർക്കിൽ നിന്നാണ് വാങ്ങുന്നത്. പെരൂരസ്ത്രരാജ്യങ്ങളിൽ ചൈനയാണ് ഈ വ്യവസായത്തിൽ പ്രാമുഖ്യം വഹിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു തന്നെ ഏകദേശം ഇരുപത്തിഅഞ്ചു ലക്ഷം പവനു് മുട്ട ആണ്ടുതോറും ചൈനയിൽ നിന്നു വിലക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്ര കൂടാതെ വേറെ പല രാജ്യങ്ങളിലേക്കും ചൈനയിൽ നിന്നു് മുട്ട ഏറ്റുമതിചെയ്യപ്പെടുന്നു. പച്ചമുട്ട ഏറ്റുമതിചെയ്യുന്നതിനുള്ള സൗകര്യമില്ലാത്ത ചൈനക്കാർ മുട്ടുളണക്കി, മുട്ടപ്പൊടിയാക്കി അതു് പുറം ദേശങ്ങളിലേക്കു് അയക്കുകയാണ് പതിവു്. മുട്ടപ്പൊടി പാൽ പൊടിപോലേ അത്ര വിലയുള്ളതാണ്. ഈ സംഗതികൾ ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിൽ കോഴിക്കൃഷി എത്ര വിജയപൂർവ്വം നടത്താമെന്നും നടത്തണമെന്നും ഉള്ളതിനു തെളിവുകളാണ്.

'പഴം' വ്യവസായം—കുടിൽവ്യവസായമായി നടത്തുന്നതിനു് പഴക്കൃഷി വളരെ യോജിച്ചതാണ്. ഭക്ഷണസാധനമായി പഴം എത്രയോ നല്ലതും പാലും മുട്ടയും കഴി

ഞ്ഞാൽപിന്നെ പോഷകാംശം കൂടുതലുള്ളതുമാകുന്നു. യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും ധാരാളം പഴവർഗ്ഗങ്ങൾ ഭക്ഷണസാധനമായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ആ രാജ്യങ്ങളിൽ പഴംവ്യവസായം പ്രധാനവും സാഹായികവും ആയ തൊഴിലുകളിലായി. ഒട്ടധികം വേലക്കാരെ ആകർഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂഭാഗം ജനങ്ങളും സസ്യഭുക്കുകളായ ഇൻഡ്യയിൽ ഇപ്പോഴുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ പഴക്കൃഷി നടത്തുകയും ആദായകരമായ ഒരു കൃഷിയായി പഴക്കൃഷിയെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. പഴക്കൃഷി വളർന്നുവരികയാണെങ്കിൽ തകരവ്യവസായം, പഴമുണക്കൽ, പഴസംരക്ഷണം, ജാം ഉണ്ടാക്കൽ, പഴത്തിന്റെ രസം എടുക്കൽ, പഴം ഉണക്കി പൊടിച്ചാക്കൽ എന്നിങ്ങനെ അനേകം ഉപവ്യവസായങ്ങൾക്കും അതു സാദ്ധ്യതയുണ്ടാക്കുന്നു. ഗ്രാമവാസികളുടെ ഇടയിൽ ഈ ഉപവ്യവസായങ്ങളെല്ലാം ഉടനടി പക്ഷേ പ്രചാരത്തിൽ വന്നില്ലെന്ന് വന്നേക്കാം. എന്നിരുന്നാലും പഴക്കൃഷി ഗ്രാമീണർ സ്വീകരിച്ചാൽ കൃഷി ചെയ്യാതെ തരിശായി കിടക്കുന്ന ഭൂമി മുഴുവൻ കൃഷിക്കുയീനമാക്കുന്നതിനും തന്മൂലം ഗ്രാമീണരുടെ ആദായം വർദ്ധിക്കുന്നതിനും കാരണമാകും. രത്നഗിരിയിൽ മാങ്ങാകൃഷി വിജയപൂർവ്വം നടത്തുന്നത് ഇതിനൊരുദാഹരണമാണ്. അതിൽനിന്ന് ആണ്ടുതോറും ഇപ്പോൾ ലക്ഷക്കണക്കിന് ആദായം സിദ്ധിക്കുന്നു.

ഫലവൃക്ഷങ്ങളുടെ കൃഷി മറ്റൊരു തരത്തിൽ കൂടി പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. അതിന്റെ ഇലയും അതിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന വിറകും വളത്തിനും തീ കത്തിക്കുന്നതിനും ആയി ഉപയോഗപ്പെടുത്താം. ചാണകം കത്തിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതിനും തന്മൂലം ആ ചാണകംകൂടെ കൃഷിക്ക് വളമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും ഫലവൃക്ഷങ്ങളുടെ

വിറക് സാല്യമാക്കുന്നു. ചില ഇനം പഴക്കൂഷി വെള്ളത്തിന്റെ സുലഭതയേയും കമ്പോള സൗകര്യങ്ങളേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും അനേകം ശാഖകൾ ഇവകളെ ആശ്രയിക്കാതെയുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള ഫലവൃക്ഷങ്ങൾ നിശ്ചയമായും കൃഷിചെയ്യണം. ചിലപ്പോൾ മഴയുടെ കുറവുകൊണ്ട് പ്രധാനകൃഷി നശിച്ചുപോയാലും ഈ കൃഷി കൃഷിക്കാരെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളും.

സസ്യവ്യവസായം—ഇതിനു ധാരാളം വെള്ളം, വളം, അടുത്തുതന്നെ ചന്ത ഇവയെല്ലാം അത്യാവശ്യമാണ്. പക്ഷേ വില്ക്കാനല്ലാതെ അവനവന്റെ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനായിട്ടെങ്കിലും, ഓരോ കൃഷിക്കാരനും കുറെ സസ്യങ്ങൾ നട്ടു വളർത്തേണ്ടതാണ്. ഇതിനു അധികം വെള്ളം വേണ്ടിവരികയില്ല. അടുക്കളയുടെ സമീപത്തു് കെട്ടിനിന്നു് അന്നാരോഗ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന വെള്ളം മാത്രം ഇതിനു മതിയാകും.

തേനീച്ച വ്യവസായം—തേനീച്ചവ്യവസായം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അത്ര സുലഭമല്ലെങ്കിലും അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ വലിയ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസായമാകുന്നു. അപ്പം പണവും കുറച്ചു സ്ഥലവും വളരെ സ്വല്പം വേലയും മാത്രമെ ആവശ്യമുള്ളൂ എന്നുള്ളതാണ് അതിന്റെ പ്രത്യേക മെച്ചം. കോഴിക്കൂഷിപോലെതന്നെ ഇതും പ്രായമായ കുട്ടികളെ ഏർപ്പെടുത്താവുന്ന ഒരു വ്യവസായമാണ്. ഒരൊറ്റകൂട്ട തേനീച്ച ഒരാളിൽ നൂറുവാത്തൽ തേൻ സംഭരിക്കും. അതിനു് ഏകദേശം അമ്പതുരൂപാ വിലവരികയുംചെയ്യും. അമ്മേരിക്കയിൽ തേനീച്ച വ്യവസായം ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ ചെയ്തുവരുന്നു. അവിടുത്തെ തേനീച്ചകൂട്ടുക

ഉിൽനിന്നു് ഒരാണ്ടിൽ അഞ്ഞൂറുരാത്തൽ തേൻ കിട്ടാറുണ്ടു്, ഒരു ഭക്ഷണസാധനമായി തേൻ ഈയിടെ ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷണത്തിനായി തേനീന്റെ ആവശ്യം ഇപ്പോൾ വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. അമ്മേരിക്കർ ആയിരംമുതൽ ആയിരത്തിഅഞ്ഞൂറുലക്ഷം രാത്തൽവരെ തേൻ ഒരാണ്ടിൽ ഭക്ഷിക്കാറുണ്ടു്. ഇതിനു് ഏകദേശം എൺപതു മുതൽ നൂറുവരെ ലക്ഷം ഡാളർവില വരുന്നു. ജർമ്മനിയിലും ഈ വ്യവസായം വളരെ വിപുലമായി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. ഇതിൽ ജർമ്മിക്കാർ ശാസ്ത്രീയമായ ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ജർമ്മൻ കൃഷിക്കാർക്കു് തേനീച്ച വ്യവസായത്തിൽ നിന്നു് ആണ്ടുതോറുമുള്ള വരവു് മുന്തൂറിഅമ്പതുലക്ഷം സ്വർണ്ണമാക്കുകളാണ്. തേൻ സംഭരണത്തിനു് തേനീച്ചകൾക്കു് സൗകര്യമുള്ളിടത്തെല്ലാം ഈ വ്യവസായം നടത്താം. തേൻ അന്ധി വളർത്തുന്നതിനു ശക്തിയുള്ള ആഹാരസാധനമാണു്. കുട്ടികളുടെ ആരോഗ്യത്തിനു് തേൻ പ്രത്യേകം ഗുണമുള്ള ആഹാരമാകുന്നു. പഞ്ചസാരയില്ലാതിരുന്നകാലത്തു ഇൻഡ്യയിൽ തേൻ ധാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. അമ്പലങ്ങളിൽ നിവേദ്യങ്ങൾക്കും അടിയന്തിരങ്ങൾക്കും ശ്രാദ്ധാദികൾക്കും തേൻ വളരെ അധികമായി പണ്ടു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അന്നു് തേൻ ഒരു വനവിഭവമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നുകൂടെ പശുവിനേയും കോഴിയേയുംപോലെ തേനീച്ചയേയും വീട്ടിൽ വളർത്താം. വീടുകളിൽ വളർത്തുന്ന പശു മുതലായ മൃഗങ്ങൾക്കു് നന്നം ഭക്ഷണം തേടികൊടുക്കേണ്ടപ്പോൾ തേനീച്ച ഭക്ഷണം തന്നെകണ്ടുപിടിച്ചുകൊള്ളുമെന്നുള്ള ഒരു വ്യത്യാസം മാത്രമേ ഈ കാര്യത്തിലുള്ളൂ. തേനീച്ചകൾക്കു് തൊ

ഘൃത്തോ വാസസ്ഥലമോ യാത്രചെയ്യുന്നതിനു ഗതാ
 ഗതസൗകര്യങ്ങളോ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണ്ട ആവശ്യ
 മില്ല. സംഭരിച്ചില്ലകിൽ നഷ്ടപ്പെടുപോകുന്നതാണ്
 അവർ ശേഖരിക്കുന്ന സാധനം. ഈ വ്യവസായം
 അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി തേൻ കിട്ടാവുന്ന
 ചെടികളും വൃക്ഷങ്ങളും തരിശുഭൂമികളിൽ വെച്ചു പി
 ടിപ്പിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ വെച്ചു പിടി
 പ്പിക്കുന്നതു ഫലവൃക്ഷങ്ങളാണകിൽ ഇരട്ടി ഗുണമുണ്ടാ
 കുന്നതാണ്. സമൃദ്ധമായ വനവും ധാരാളം ചെടിക
 ളുംഉള്ള ഈ രാജ്യത്ത് തേനീച്ചവ്യവസായം അഭിവൃ
 ളിപ്പേടാത്തതു ഏറ്റവും പരിതാപകരംതന്നെ. തേ
 നീച്ചകളുടെ വർഗ്ഗത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിന് അന്യ
 രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു നല്ലതരം തേനീച്ചകളെ കൊണ്ടുവ
 ന്നു ഇവിടെ വളരേണ്ടതാണ്. കോഴിക്കൃഷി, പഴക്കൃ
 ഷി, തേനീച്ചവളർത്തൽ ഇവകളെല്ലാംകൂടി ഒരുമിച്ചു
 നടത്തുകയാണകിൽ വളരെ ആദായപ്രദമായിരിക്കും.
 കോഴിക്കാട്ടം ഫലവൃക്ഷങ്ങൾക്കു നല്ല വളമാണ്. തേ
 നീച്ചകൾ പൂഷ്പങ്ങളെ ഫലവത്താക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു സ
 ധായിക്കുന്നു. ഈ ഗുണങ്ങൾ നമ്മുടെ ഗ്രാമവാസീ
 കൾ മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കണം.

ജന്തുക്കളെ നശിപ്പിക്കാതെ അവയെവളർത്തി അവ
 യിൽനിന്നു് സ്വാഭാവികമായി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ
 ഉണ്ടാക്കുന്ന മേൽപറഞ്ഞ വ്യവസായങ്ങൾ ഇൻഡ്യാ
 ക്സ് വിശിഷ്ട്യാ പ്രാധാന്യമുള്ളവയാണ്. ഒന്നാമതായി,
 കാഷികഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണം പരിമിതമായിരിക്കുന്ന
 ഈരാജ്യത്ത് ഭക്ഷണോല്പാദകങ്ങളായ സകലവൃക്ഷങ്ങ
 ളിൽ നിന്നും മൃഗങ്ങളിൽ നിന്നും സാധിക്കുന്നതിൽ

ഏറ്റവും കൂടുതൽ ക്ഷേണസാധനം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു് രാജ്യത്തിന്റെ കടമയാണു്. രണ്ടാമതായി, ഒരുനേരം നിറച്ചു ക്ഷേണം കഴിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത ഇൻഡ്യൻ കൃഷിക്കാരന്മാരോടു രണ്ടുതവണ ആഹാരത്തിന്നു വല്ല മാറ്റുവുമുണ്ടായാൽ അതിനെ പ്രയോഗികമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന്നുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ല. മൂന്നാമതായി, ഈ വ്യവസായങ്ങൾ കൃഷിക്കാരന്റെ കട്ടികൾക്കും ഭാഗ്യം ചെയ്യാവുന്നതേ ഉള്ളൂ. നാലാമതായി, വലിയതോതിലുള്ള വ്യവസായശാലകളിൽനിന്നു് ഇവയുടെ നേരെ മത്സരമുണ്ടാകയേ ഇല്ല. പ്രകൃതിശക്തികൾക്കല്ലാതെ മനുഷ്യശക്തികൾക്കു് ഈ ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നും സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ. ആഹാരസാധനങ്ങൾക്കു് എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും എല്ലായ്പ്പോഴും ആവശ്യം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കും. ഈ വ്യവസായങ്ങളിൽനിന്നും ഉണ്ടാക്കുന്ന സാധനങ്ങൾക്കു് നമ്മുടെ രാജ്യത്തുതന്നെ ധാരാളം ചെലവുകാണും. അഥവാ കൂടുതൽ ഉണ്ടായാൽ യാതൊരു വിഷമവും കൂടാതെ വിൽക്കുവാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്യും. കൃഷിക്കാരൻ സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങളെ നിറവേറ്റാത്ത അവസ്ഥ ഈ വ്യവസായങ്ങൾ നടത്തുകയും കൂടുതൽ വരുന്ന സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുന്നതിനായി ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവന്റെ സാമ്പത്തികപരായീനത മാറുന്നതിന്നു് ഇവയെക്കാൾ നല്ലതായ മാറ്റങ്ങൾ വേറൊന്നുമില്ല.

൨. വസ്രുധാരണത്തെ സഹായിക്കുന്ന തൊഴിലുകൾ.

ആഹാരം കഴിഞ്ഞാൽ മനുഷ്യനു് ജീവിക്കുന്നതിന്നു് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ആവശ്യം വസ്രുധാരണമാണു്. എന്നാൽ ഈ കാഴ്ചത്തിൽ നാം ലോകവ്യാപാരത്തിന്റെ

മത്സരത്തിനകത്തുൾപ്പെടുപോകുന്നു. ഉല്പന്നങ്ങളുടെ ഉല്പാദനം കൃഷിയുടെ വ്യാപ്തിക്കകത്താണ്. എന്നാൽ കൃഷിയുടെ വിഭവത്തെ ഏതിനെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഭാവഭേദം വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, കച്ചവടമത്സരങ്ങൾ ആ വ്യവസായത്തിനകത്തു് സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നു. ഒരുകാലത്തു് ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ നല്ല ഒരു കുടിൽവ്യവസായമായി നടത്തിക്കൊണ്ടു വന്ന നൂൽനൂൽപ്പം നെയിത്തും യന്ത്രങ്ങളുടെ സഹായത്താൽ ജോലിചെയ്യുന്ന വ്യവസായശാലകളുടെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി കേവലം ഇല്ലാതെ ആയി എന്നുതന്നെ പറയാം. കൈകൊണ്ടുള്ള നൂൽനൂൽപ്പം നിന്നുപോകുകതന്നെ ചെയ്തു. കൈകൊണ്ടുള്ളനെയിത്തു് അങ്ങുമിങ്ങുമായി നശിക്കാതെ ജീവിച്ചുവരുന്നു. കൈനെയ്ത്തു ഇപ്പോഴും നശിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതിനു് പ്രധാനമായി രണ്ടുകാരണങ്ങളാണുള്ളതു്. അവ ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിലെ കൃഷിക്കാരുടെ സുലഭതയും കൈകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന മേനിയുള്ള വസ്ത്രം യന്ത്രംകൊണ്ടുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നുള്ളതും ആണ്. മില്ലിൽ ഉണ്ടാക്കിയ വസ്ത്രം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു് ഇൻഡ്യൻ സ്ത്രീകൾക്കുള്ള വൈമനസ്സുവും മറ്റൊരു കാരണമായിരിയ്ക്കാം.

ഒരു ഉപവ്യവസായമായി കൈനെയ്ത്തു് നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ആരംഭിക്കുന്നതിനു വിഷമമുണ്ടായേക്കാം. കൈനെയ്ത്തു് ഒരു പ്രധാനതൊഴിലായി മാത്രമെ നടത്തുവാൻ സാധിയ്ക്കുകയുള്ളു. കൈനെയിത്തിനു് ആവശ്യമായ പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള സാമന്ത്രിയും സാധാരണ കൃഷിക്കാരനുണ്ടാകുവാൻ എളുപ്പമില്ല. ഈ വ്യവസായത്തി

നായി മുഴുവൻ സമയവും ഇപ്പോൾ ചിലവാക്കുന്ന തൊഴിൽകാർക്ക് അവരുടെ ഉപജീവനത്തിന് മതിയാകുന്ന വരവ് ഇതിൽനിന്നും കിട്ടുന്നില്ല. ഈ വ്യവസായത്തിൽ കൂടുതൽ ആളുകളെ ഏറ്റെടുത്തുനടന്നിരിക്കാൻ നല്ലത് ഇപ്പോൾ ഉള്ളവരുടെ ആദായം ശരിയായി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ്.

ഒരു സാധാരണ കൃഷിക്കാരൻ. പതിനഞ്ചു ഗജം തുണിയിൽ കൂടുതൽ ആവശ്യമില്ല. അഞ്ചുപേരുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിന് എൺപതു ഗജം തുണിയിൽ കൂടുതൽ തീർച്ചയായും വേണ്ട. ഒരു സാധാരണനെയിത്തുകാരൻ മണിക്കൂറിൽ രണ്ടുഗജം തുണി വീതമേ നെയ്യുകയുള്ളൂ. ഒരു ദിവസം യാതൊരു ശ്രമവും കൂടാതെ പന്ത്രണ്ടുഗജം തുണി അയാൾക്കു നെയ്യുവാൻ കഴിയും. ഈതോതിൽ ഒരു കൃഷിക്കാരൻ അയാളുടെ കുടുംബത്തിനു വേണ്ടതുണി മുഴുവൻ തന്നത്താനെ നെയ്യുന്നതിനാണകിൽ, മറ്റൊരാളൊരു ജോലിയും ചെയ്യാതെ, ഒരു ധൂകാലത്തേയ്ക്ക് വേലചെയ്യണം. അത്രയുംകാലം വയലിൽ യാതൊന്നും ചെയ്യുവാൻ അവന് കഴിയുകയില്ല. കൃഷിയുള്ള സമയത്തു് അങ്ങിനെ വയലിൽ നിന്നും പൂണ്ണമായ ഒരൊഴിവു് അയാൾക്കു് എടുക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. എന്നുമാത്രമല്ല ഉള്ളപണം നെയ്യുന്നതിനുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ എന്ന ഇനത്തിൽ മൂലധനമായി നിക്ഷേപിക്കുകയും അതിൽ നിന്നു് ഗണ്യമായ ആദായമൊന്നുമില്ലാതെ വരികയും ചെയ്താൽ ദാരിദ്ര്യമായിരിക്കും ഫലം. ഈ കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടു് കുറെകൃഷിക്കാർ എങ്കിലും നെയ്യത്തു് ഒരു ഉപവ്യവസായമായി സ്വീകരിക്കുന്നതിന്റെ ആശാസ്യതയെപ്പറ്റിയും അതിന്റെ ഗുണഫല

ത്തേപ്പറ്റിയും ആശങ്കയോടുകൂടിയേ നോക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ചക്കാ—കൃഷിക്കാരന്റെ അലസമായ സമയവും ശക്തിയും ഗുണപ്രദമായി വിനിയോഗിക്കുന്നതിന്റെ സകലസാദ്ധ്യതകളും നമുക്കു പരിശോധിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. വസൂധാരണം എന്ന ഇനത്തിൽ കൃഷിക്കാർക്ക് ഉപവ്യവസായമായി സ്വീകരിക്കാവുന്നത് കൈകൊണ്ടുള്ള നൂൽനൂല്പ, മാത്രമേയുള്ളൂ. എല്ലാ കാഷികകുടുംബത്തിനും ഇതു ഉപവ്യവസായമായി സ്വീകരിക്കാം. ചക്കാഉപയോഗിക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകപരിശീലനം ആവശ്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, ഗൃഹനായകന് അഥവാജോലി അന്വേഷിച്ചു പുറത്തുപോകേണ്ടതായിവന്നാലും, വീട്ടിലുള്ള സ്ത്രീകൾക്കും പ്രായമായകുട്ടികൾക്കും നൂൽ നൂല്ക്കാം. ഈ ജോലി ഇന്നു ജാതിയ്ക്കു ചെയാവൂ എന്നുമില്ല. ചക്കായ്ക്കും പഞ്ഞിയ്ക്കും വളരെ കുറച്ച് വിലയേ ആകുകയുള്ളൂ. അതിനു വളരെസ്ഥലവും ആവശ്യമില്ല.

ചക്കാ പണ്ട് കൃഷിക്കാരന് ധാരാളം ഉപകാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ പരിതസ്ഥിതികളിൽ അതിനെ ഒരു ഉപവ്യവസായമായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനും പല പ്രതിബന്ധങ്ങൾ കാണുന്നു. പ്രഥമമായുള്ള വെഷമ്യം അതിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന ഏറ്റവും തുച്ഛമായ ആദായം തന്നെയാണ്. ഒരുദിവസം ഒന്നോ രണ്ടോ അണമാത്രമാണ് അതിൽ നിന്ന് ആദായമായി കിട്ടുന്നത്. എന്നാൽ രണ്ടണ ഒന്നുമില്ലാത്തതിനെക്കാൾ നല്ലതല്ലേ? കൃഷിയിൽനിന്നുതന്നെ ഇതിനെക്കാൾ കൂടുതലൊന്നും കിട്ടുന്നില്ല. ആണ്ടിൽ ഒരു കൃഷി

ക്കാരൻ സാധാരണയായി കിട്ടുന്നത് അമ്പതു രൂപാ
 യാണ്. ഈ കണക്കനുസരിച്ച് കൃഷിക്കാരന്റെ ദിവ
 സേനയുള്ള ആദായം രണ്ടണയിൽ കൂടുതലില്ല. ദിവ
 സംപ്രതിയുള്ള കണക്കെടുക്കുമ്പോൾ ആദായം എത്ര
 യോ തുടരമാണെന്നുള്ള കാരണത്താൽ ആരും കൃഷി ഉപേ
 ക്ഷിക്കുന്നില്ലല്ലോ. മറ്റൊരു വിഷയം നൂൽവാങ്ങാൻ ആ
 ളുകൾ വളരെ ദുർല്ലഭമായേ ഉള്ളൂ എന്നുള്ളതാണ്.
 ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം മാത്രം നൂലു
 ണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ ആക്ഷേപം ഇല്ലാതാക്കാൻ
 സാധിക്കും. മൂന്നാമതായി പറയുന്ന വൈഷ്യം, കൃഷി
 ക്കാരൻ പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള മുഴുവന്ത്രങ്ങൾ ഉപ
 യോഗിച്ചു ശീലിച്ചതിന്റെ ശേഷം പരുപരുത്തവദർ
 വാങ്ങുന്നതിനു വൈമനസ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചേക്കാമെ
 ന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ അവനവനാവശ്യമുള്ള വന്ത്രം
 തന്നത്താൻ ഉണ്ടാക്കുന്ന അവസരത്തിൽ മറ്റൊരു കട
 യിൽ നിന്നു വന്ത്രം വാങ്ങുന്നതിന്റേയോ വന്ത്രങ്ങൾ
 താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുന്നതിന്റേയോ ആവശ്യം വ
 രുന്നില്ല. സ്വന്തമായി ഉണ്ടാക്കിയ സാധനം ഉപയോഗി
 ക്കുന്നതിന് പ്രേരണ ആവശ്യമുണ്ടാകുകയേ ഇല്ല.
 ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർക്ക് ജോലി കൂടുതൽ കൊടുക്കുന്നതി
 നായി പഞ്ഞികടയുകയും തരംതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
 തുകൂടി അവരെ ഏർപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. നൂൽനെയ്യ
 ന്നജോലിയും കൂടി ഗ്രാമത്തിലുള്ള ആളുകൾതന്നെ ചെയ്യ
 യണം. നെയ്ത്തു ഒന്നോ രണ്ടോ കുടുംബക്കാരെ ഏർ
 പ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും നല്ലത്. അവർക്ക് അതിലേക്കായി
 മുഴുവൻ സമയവും വിനിയോഗിക്കുന്നതിനും വേലയിൽ
 നല്ല പരിചയം സിദ്ധിക്കുന്നതിനും ഇതുനിമിത്തം സാ
 ധിക്കുന്നു. അവരുടെ ജോലിയ്ക്ക് കൂലിനൂലായിതന്നെ

കൊടുക്കുന്നതായിരിക്കും നല്ലതു്. കട്ടിയുള്ള ജമുക്കായങ്ങളും വിരിപ്പുകളും കൂടി ഗ്രാമങ്ങളിൽ തന്നെ നെയ്യാവുന്നതാണ്. ഗ്രാമവാസികൾക്കു് ചക്കാ എത്രമാത്രം ആദായകരമായ ഉപകരണമാണെന്നും ഇതു് ഉപവ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാൻ എത്രമാത്രം സാധിക്കുമെന്നും ഇതു് തെളിയിക്കും.

കൈകൊണ്ടുള്ള നൂൽ നൂൽപ്പും നെയ്ത്തും ഉപവ്യവസായങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ സമയം അനാവശ്യമായി നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റു ചില ജോലികൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങിനെ ചെയ്തയാണങ്കിൽ നൂൽ നൂപ്പിനും നെയ്തിനും ആയി കൂടുതൽ സമയം വിനിയോഗിക്കാൻ കഴിയും. ഇതു സൗകര്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു് പഞ്ചാബിൽ ഗ്രർഗാൺ എന്ന സ്ഥലത്തു് മിസ്റ്റർ ബ്രെയിൻ നടത്തുന്ന ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണ പരിശ്രമങ്ങളിൽ മാവുണ്ടാക്കുന്നതിനു് രണ്ടു കാളകൾ തിരിക്കുന്ന ഒരു ചക്കു് ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏല്പാടുകൾ എല്ലാഗ്രാമങ്ങളിലും ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ഗ്രാമത്തിലുള്ളവരുടെ ഉപയോഗത്തിനായി അവിടെ തന്നെ വസ്തുക്കൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതു് ഗ്രാമജീവിതത്തെ തന്നെ കാലാന്തരത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താതെയിരിക്കുകയില്ല. ചക്കാതന്നെ കുറെ നാളത്തെ ഉപയോഗത്തിന്റെ ഫലമായി നന്നാക്കുന്നതിനും കൂടുതൽ സൗകര്യപ്പെടുത്തുന്നതിനും സാധിയ്ക്കും. ഇതു പരിഷ്കാരം കൂടുതലും നല്ലതും ആയ നൂൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് ഗ്രാമീണരെ സഹായിക്കുമെങ്കിൽ കൈനെയ്ത്തു കാക്കു് ആവശ്യമുള്ള നൂൽ മുഴുവൻ നൂൽനൂൽക്കുന്നവർക്കു കൊടുക്കാറാകും. മില്ലുടമസ്ഥന്മാരുടെ ഉപദ്രവത്തിൽ നിന്നും കൈ നെയ്ത്തു

കാർ രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഈ സാധ്യതയെ ഇല്ലാതാക്കുവാനായി നൂലുണ്ടാക്കുന്ന മില്ലടമസ്ഥന്മാർ കൈനെയ്ത്തുകാർക്ക് പതിവായി സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ വിലയ്ക്കാണ് നൂൽ വിൽക്കാറുള്ളത്. നൂലിന്റെ വലിയ വിലയും വേലക്കൂലിയും ഉപകരണങ്ങളുടെ വിലയ്ക്കുള്ള പലിശയും കണക്കാക്കുമ്പോൾ സാധുക്കളായ കൈനെയ്ത്തുകാർക്ക് അവർ ഉണ്ടാക്കുന്ന തുണി മില്ലുകാരുടെ തുണിയെക്കാൾ കൂടുതൽ വിലയ്ക്ക് മാത്രമെ കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ചക്കാ പ്രസ്ഥാനം വിജയകരമായി പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ വൈഷമ്യത്തിൽ നിന്ന് കൈത്തറിക്കാരെ രക്ഷിക്കാം. ശരിയായ ശിക്ഷണവും പ്രചരണവേലയും കൊണ്ടു ചക്കാ പ്രസ്ഥാനം ഗ്രാമങ്ങളിൽ പട്ടണങ്ങളിലേക്കു സുഗമമായി പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ എളുപ്പമാണ്. പട്ടണങ്ങളിലെ ജോലിക്കാർക്ക് എല്ലായ്പ്പോഴും പ്രേരണ ആവശ്യമുണ്ട്. എന്നാൽ ഗ്രാമങ്ങളിലെ വേലക്കാർക്ക് ചക്കായിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നത് അവരുടെ ജീവിതാവശ്യങ്ങളിലൊന്നാകയാൽ ഈ ജോലി ചെയ്യുന്നതിന് അന്യരുടെ പ്രേരണ വേണ്ട.

ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഏതൊരു പ്രസ്ഥാനവും ആദ്യമായി പ്രചരിക്കുവാൻ ചില വിഷമങ്ങളുണ്ടാകും. ഗ്രാമീണരുടെ വിദ്യാവിഹീനതയും അപരിഷ്കൃതമായ ജീവിതരീതിയുമാണ് അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ. എന്നാൽ പുതിയ ആശയങ്ങൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുകയും അവരുടെ ജീവിതത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന് അവ പര്യാപ്തമാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ ഗ്രാമീണർ പുതിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ പട്ടണവാസികളെക്കാൾ എളുപ്പത്തിൽ സ്വീകരിക്കുകയും കൂടുതൽ വിജയകരമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. ചക്കാപ്രസ്ഥാനത്തിന് വിജയ

കരമായ ഭാവി സുസ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഗ്രാമങ്ങളിൽ പ്രചരണവേല അത്യാവശ്യമാണ്. ചക്രായുടെ പ്രായോഗികമായ ഉപയോഗം ഗ്രാമീണർക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കത്തക്കവിവരമുള്ളവർ മാത്രമേ ഈ പ്രചരണവേലചെയ്യാവൂ. അഖിലഭാരത ചക്രസംഘം ഇതു സംബന്ധിച്ച് ചെയ്യുന്നജോലി പ്രശംസാർഹമാണ്.

ചക്രായുടെ ഉപയോഗം പഠിക്കുന്നതിനായി ഉദ്യുക്തരാകുന്നവർ കാലിസംരക്ഷണവും പുല്ലുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള മാതൃങ്ങളും കൂടി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നാൽ അവർക്ക് ഗ്രാമോലാഭപലത്തിൽ വിജയകരമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

നൂൽനൂപ്പും നെയിത്തും ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിൽ പ്രചരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇൻഡ്യയുടെ സാമുദായികവും സാമ്പത്തികവുമായ അഭിവൃദ്ധിക്ക് അവ മാതൃങ്ങളായി തീരുന്നതാണ്. ഇൻഡ്യയിൽ ഒരാൾ ശരാശരി പതിനഞ്ചു ഗജം തൂണി ഒരാളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്ന് മുൻപു പറഞ്ഞല്ലോ. ഗ്രാമീണർക്കു കൂടി മിതമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആണ്ടൊന്നു പത്തു ഗജം തൂണി വീതം ഓരോരുത്തർക്കും ആവശ്യമുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കാം. ഇൻഡ്യയിലെ ഗ്രാമവാസികൾ ൨൮൮൦൦൦൦൦ ആണ്. ഒരു വിപുലമായ പ്രചരണവേല നടത്തുകയാണെങ്കിൽ ഇത്രയും അധികം ആളുകൾക്കു ആവശ്യമുള്ള തൂണിമുഴുവൻ ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ വാങ്ങുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഇതിന്റെ വിലയായി കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന പണം മുഴുവൻ ഈ ഗ്രാമങ്ങൾക്കു പറ്റത്തുപോകയില്ല. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കണക്കനുസരിച്ച് ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമവാസികൾക്ക് ആണ്ടിനാൽ

ആവശ്യമുള്ള തുണി ൨൮൮൦൦൦൦൦൦൦ ഗജമാണ്. ഖദർതുണി
 യുടെ താണവില ഗജത്തിന് നാലണയായി കണക്കാക്കുക
 യാണെങ്കിൽ ഗ്രാമവാസികൾക്ക് ഈ ഇനത്തിൽ ആണ്ടു
 തോറും കിട്ടുന്നപണം ൭൨ കോടി രൂപയായിരിക്കും. ഇ
 തിന്റെ ആദായത്തിന്റെ വലിപ്പം, പുറത്തുള്ള കടകളി
 ൽനിന്ന് തുണിവാങ്ങുമ്പോൾ അവയ്ക്കു കൊടുക്കേണ്ടതാ
 യിവരുന്ന വലിയ വിലയിൽനിന്നു മാത്രമേ മനസ്സിലാകൂ.
 തുണിക്ക് ഗജത്തിനു നൂ മുതൽ ൮ വരെ അണ വില കടക
 ളിൽ കൊടുക്കണം. ഗജത്തിന് രണ്ടണവെച്ച് കണക്കാ
 ക്കയാണെങ്കിൽ ഈ ഇനത്തിൽ ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമവാ
 സികൾക്ക് ആകപ്പാടെ ൩൩ കോടി രൂപാ ലാഭം കിട്ട
 ന്നു. ഈ കണക്കും പ്രകാരം ആണ്ടുതോറും ഇൻഡ്യൻ
 ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നു ഞരുകോടിരൂപാ പുറത്തുപോകാതെ
 സൂക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഈ വലിയ സംഖ്യയുടെ ഏ
 താനുംഭാഗം മാത്രമെങ്കിലും ഗ്രാമജീവിതത്തെ സുഖപ്രദ
 മാക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇൻഡ്യൻ
 ഗ്രാമവാസിയുടെ അഭ്യുദയം സുനിശ്ചിതമായിത്തീരും.

ഇത്ര വലിയ സംഖ്യ ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നു പുറത്തുപോ
 കാതിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഓരോ ഗ്രാമവാസിയ്ക്കും സാ
 ധനങ്ങൾവാങ്ങുന്നതിനുള്ള ശക്തി വർദ്ധിക്കുകയും അയാൾ
 ക്ക് പല സാമാനങ്ങൾക്കും പുതിയതായി ആവശ്യങ്ങൾ
 ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. പുതിയ ചന്തകളുടെ സൃഷ്ടി ഇതു
 സാദ്ധ്യമാക്കുന്നു. ചന്തകൾ വലിയ വ്യവസായങ്ങളെ
 ഗണ്യമായി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ചെറിയച
 ക്കാ ശരിയായി ഉപയോഗിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും
 ചെയ്യുന്നതായാൽ ഇൻഡ്യൻ വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിതന്നെ
 സുരക്ഷിതമാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

പട്ടന്തൽ വ്യവസായം:— നെയിത്തിനെപ്പോലെ

അത്ര സാധാരണമോ വിപുലമായ രീതിയിൽ ആദായകരമോ അല്ലാത്തതാണെങ്കിലും പട്ടന്തൽവ്യവസായം ന്തൽ വ്യവസായം പോലെ തന്നെ കൃഷിക്കാർക്ക് സ്വീകരിക്കാവുന്ന ഉപ വ്യവസായങ്ങളിലൊന്നാണ്. സാമാന്യം തണുപ്പുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമെ ഈ വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്ന് ഒരു വിശ്വാസമുണ്ട്. ഒന്നിലധികം വിളവുകൾ ഇതിൽ നിന്ന് ആണ്ടുതോറും കിട്ടണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാണ്. എന്നാൽ വർഷത്തിൽ ഒരു വിളവുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുകയും വലിയ അമാറത്തി* ചെടികൾ നട്ടുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഈ വ്യവസായം ഇൻഡ്യയിൽ ഏതു ഭാഗത്തും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനു വിഷമമില്ല. തണുപ്പുകാലത്തേ ഈ കൃഷി ചെയ്യാവൂ എന്നുള്ളത് നിർബ്ബന്ധിക്കണം. ഈ ചെടികൾ ഏതു തരം മണലിലുണ്ടാകും. മുട്ട വിരിഞ്ഞു രം ദിവസത്തിനകം 'കൂക്കൂൺ' ആകുന്നു. റെൺസൂ ഒന്നിന് രണ്ടു രൂപാ വിലയാകുന്ന പട്ടുപ്പഴുവിന്റെ മുട്ട (നല്ലതരം മുട്ടകൾ ഒരുമിച്ച് അന്യരാജ്യത്തുനിന്നു വരുത്തുകയോ ഇൻഡ്യൻ ചന്തകളിൽ നിന്നു വാങ്ങുകയോ ചെയ്യാം) യിൽ നന്നുരം രൂപാ ലാഭം കിട്ടുമെന്ന് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പ്രാരംഭദശയിൽ മാത്രമെ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ ഉപദേശം ആവശ്യമുള്ളൂ. പട്ടന്തൽ കഴിയാക്കുന്നതു മുതൽ പിന്നെയുള്ള ഓരോ പ്രവർത്തിക്കും നല്ലവൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ളവരുടെ ശിക്ഷണം തൊഴിൽക്കാരന്മാർ ആവശ്യമാണ്. ഈ ജോലികൾ ഗ്രാമത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നത്

* Mulberry.

സൂക്ഷിച്ചു വേണം. നല്ല പരിചയം സിദ്ധിച്ച ആളുകളെ ജോലിക്കാരും മേൽനോട്ടക്കാരുമായി കിട്ടുമെങ്കിൽ മാത്രമേ സാങ്കേതിക പരിശീലനം ആവശ്യമുള്ള ഈ തൊഴിൽ ആരംഭിക്കാവൂ. ഒരു ഗ്രാമക്കാർക്ക് ഇതിനാവശ്യമുള്ള ധനമുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നുവന്നേക്കാം. ഒന്നോ രണ്ടോ ഗ്രാമങ്ങളിലെ ആളുകൾ ഒന്നിച്ചു ചേർന്ന് ഈ തൊഴിൽ ആരംഭിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. പണ്ട് ഈ വ്യവസായം ഇൻഡ്യയിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതിന് വളരെ കുറച്ച് മൂലധനം മതിയാകും. വലിയ വ്യവസായശാലകളെപ്പോലെ സ്ഥലവും ആവശ്യമില്ല.

ആവണക്കിലയിൽ വളരുന്ന ഒരു മാതിരി പുഴുവിൽ നിന്ന് ഗുണം കുറഞ്ഞ ഒരു തരം പട്ടു*ണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. ആവണക്ക് എണ്ണക്കുരുവിനു വേണ്ടി വളർത്തുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈ വ്യവസായം പുഷ്ടിപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്.

പട്ടുവ്യവസായത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട വൈഷമ്യം അത് വിൽക്കുന്നതിനുള്ളതാണ്. ചീത്തയോ പരുപരുത്തതോ ആയ പട്ടിന് ഗ്രാമങ്ങളിൽ ആവശ്യമേ ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് ഇതു വില പോകുന്നത് അന്യരാജ്യങ്ങളിലെ ചന്തയിൽ മാത്രമാണ്. എന്നാൽ അവിടെ ഇതിനേക്കാൾ ലാഭത്തിൽ വിൽക്കുന്ന ക്രിത്രിമപ്പട്ടുണ്ട്. തന്മൂലം മത്സരം അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു.

ആട്ട് വളർത്തൽ:—ഇൻഡ്യയുടെ പല ഭാഗത്തും ആട്ട് വളർത്തൽ നടപ്പിലുണ്ട്. വസൂമുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള രോമവും ഭക്ഷണത്തിനുപയോഗിക്കാവുന്ന മാംസവും നൽകുന്ന ഒരു മാതിരി മിശ്ര വ്യവസായമാണ് ഇത്. ആട്ടിനെ പാവപ്പെട്ടവന്റെ പശുവെന്നും പറയും.

* Eri Silk.

വളരെ പാവപ്പെട്ട ആളുകളാണ് ആട്ടിനെ വളർത്തുന്നത്. എന്നാൽ ആടുകളെ തീർന്നതിനുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതും ആ വക സ്ഥലങ്ങൾ സ്വന്തമാക്കിയിരിക്കുന്നതും ഒരു വക ഇടയന്മാരാണ്. ഇടയന്മാർ ഒരു പ്രധാന ജോലിയായി ഇതു സ്വീകരിക്കാമെന്നല്ലാതെ ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമവാസികൾക്ക് ഇതൊരു ഉപവ്യവസായമായി സ്വീകരിക്കത്തക്ക സാധ്യതകളോ പ്രാഥമ്യമോ ആടുവളർത്തിയിട്ടില്ല.

൩. മറ്റു വ്യവസായങ്ങൾ. മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതു കൂടാതെ ഗ്രാമങ്ങളിലെ ഒന്നോ രണ്ടോ കുടുംബങ്ങളോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കൂട്ടം ആളുകളോ ഉപജീവനം കഴിക്കുന്ന ചില വ്യവസായങ്ങളുണ്ട്.

ഈ വ്യവസായങ്ങൾ മിക്കവാറും ജാതീയമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് കൃഷിക്കാരുടെ ഉപവ്യവസായമായി ഇവ സ്വീകരിക്കത്തക്കതാണെന്നു എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി സംശയമില്ലാതില്ല. എന്നു ആടുന്നത് ഗ്രാമങ്ങളിൽ സാധാരണ കാണുന്ന തൊഴിലാണ്. അതുപോലെ തന്നെ കലം കുടം മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്ന തൊഴിലുമുണ്ട്. അലുമിനിയം, തകരം, മുതലായ സാധനങ്ങൾ കൊണ്ട് കുറഞ്ഞവിലക്ക് കിട്ടുന്ന പാത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായതോടുകൂടി കലമുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ തൊഴിലിന് പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞുവരികയാണ്. ഇന്നാമൽകൊണ്ടുള്ള പാത്രങ്ങൾപോലും ഇപ്പോൾ ഗ്രാമങ്ങളിൽ വാങ്ങിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ വില കുറഞ്ഞതും പൊട്ടാത്തതും ആയ പാത്രങ്ങൾ അന്യദേശക്കാർ ഉണ്ടാക്കി ഗ്രാമങ്ങളിൽ വിൽക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതിന് മുമ്പ് കുശവന് (മൺപാത്രം ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ) ഗ്രാമങ്ങളിലെ തൊഴിലാ

ഉകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഗണ്യമായ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ തൊഴിൽകൊണ്ട് ഉപജീവനത്തിന് മാത്രം വരവുകിട്ടാതെ വന്നതോടുകൂടി കുശവനം കൃഷി തുടങ്ങി. ചാലിയന് (നെയ്തുതുകാരൻ) നെയിത്തുകൊണ്ട് ജീവനസന്ധാരണം സാധിക്കുവാൻ വിഷമമായതുമൂലം അവന്റെ തൊഴിൽ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് കൃഷി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഗ്രാമങ്ങളിൽ പണ്ട് ചെരുപ്പുകത്തി (ചെമ്മാൻ) എന്നൊരു ജാതിയുണ്ടായിരുന്നു. ഗ്രാമത്തിൽ അവന്റെ ജോലിയുടെ ആവശ്യം ഇപ്പോൾ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇവരിൽ അധികംപേരും അടുത്തുകിടക്കുന്ന പട്ടണത്തിലേക്ക് താമസം മാറേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. കൊല്ലനും ഇപ്പോൾ പഴയപോലെ വലിയ ജോലി ഒന്നുമില്ല. ഒരു മാതിരിയുള്ള സാമാനങ്ങളെല്ലാം ഇന്നു ഇറക്കുമതി ചെയ്യുകയാണ്. തന്മൂലം കൊല്ലന്റെ ജോലി ചെറിയ അറകുറപ്പണികൾ ചെയ്യുക എന്നുള്ളതുമാത്രമായിത്തീർന്നു. ആശാരി, (മരപ്പണിക്കാരൻ) തട്ടാൻ, (പൊന്നു, വെള്ളി, മുതലായ ലോഹങ്ങൾകൊണ്ട് ആഭരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ) ചെമ്പുകൊട്ടി, (ചെമ്പുസാമാനങ്ങൾ പണിയുന്നവൻ) ശിപ്പി (കൊത്തുപണിമുതലായ കലാവൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ളവൻ) ഇവരെല്ലാം ഉപജീവനത്തിന് മറ്റുമാറ്റമില്ലായ്മ നിമിത്തം പട്ടണങ്ങളിലേക്ക് അവരുടെ സ്ഥിരതാമസം മാറിയിരിക്കുന്നു. പട്ടണങ്ങളിൽ പോകാതെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ തന്നെ തൊഴിലില്ലായ്മയും കഷ്ടതയും ആയി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ചുരുക്കം ചില തൊഴിലാളികൾ അവരുടെ തൊഴിലിന്റെ ഉപവ്യവസായമായി കൃഷിയും സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുകളിൽ പറഞ്ഞതു കൂടാതെ, ചൂരൽകൊണ്ടുള്ള സാമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക, തഴുകൊണ്ടുപായ്

നെയ്യക എന്നീ രണ്ട് ചെറിയ വ്യവസായങ്ങൾ കൂടെ ചില ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഇല്ലാതില്ല. ഈ രണ്ടുതൊഴിലുകളും പഴയ അപരിഷ്കൃത രീതിയിൽ തന്നെ ഇപ്പോഴും ഇരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. അധഃകൃത വർഗ്ഗക്കാരാണു് ഇവ ചെയ്യുന്നതു്. ഇവർ ഉണ്ടാക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളിൽ തന്നെ വിറ്റൊഴിഞ്ഞുപോകുന്നു. ഈ വ്യവസായങ്ങളിൽനിന്നു് അവർക്കു് വളരെ കുറച്ചു പണം മാത്രമേ കിട്ടുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടുവർ വേലയ്ക്കായി വലിയ കൃഷിക്കാരേയോ പട്ടണങ്ങളേയോ ആശ്രയിക്കുന്നു.

കേവലം ഉപവ്യവസായങ്ങൾ എന്നുള്ള പ്രാധാന്യം മാത്രമല്ല ഈ തൊഴിലുകൾക്കു് ഒരു ഗ്രാമത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതു്. ഈ തൊഴിലുകൾ നാമാവശേഷമായിപ്പോകുകയാണെങ്കിൽ, ഇവയുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിറവേറുവാൻ വിഷമമുണ്ടാകുമെന്നു മാത്രമല്ല, കൃഷിക്കു് അത്യാവശ്യമായി വേണ്ട വേലക്കാരെ കിട്ടുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ വ്യവസായങ്ങൾ കഴിയുന്നത്ര പോഷിപ്പിക്കുകയും ഇവകൊണ്ടുപജീവിക്കുന്നവരെ കഴിയുന്നിടത്തോളം ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

തോൽ ഉറയ്ക്കിടുക—ഇതു ഗ്രാമങ്ങളിൽ പണ്ടുതന്നെ നടപ്പിലിരുന്ന വ്യവസായമാണു്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ തോൽവ്യവസായം വലിയ തോതിൽ പട്ടണങ്ങളിൽ തുടങ്ങിയതുമൂലം ഗ്രാമങ്ങളിലെ ഉറയ്ക്കിടൽകൊണ്ടു തൊഴിൽക്കാരനു് യാതൊരു പ്രയോജനവും കിട്ടുന്നില്ല. പച്ചത്തോൽ ഇപ്പോൾ അധികവും ഏറുമതി ചെയ്യുകയാണു്. അതിൽനിന്നു് വളരെ കുറച്ചു മാത്രമേ ഉറയ്ക്കിട്ട തോലായോ മറ്റേതെങ്കിലും സാധ

നമായിട്ടോ തിരിച്ചു ഇൻഡ്യയിൽ വരുന്നുള്ളു. ഗ്രാമങ്ങളിലെ ചെമ്മാൻ (ചെരുപ്പുകത്തി—തോൽ വേലക്കാരൻ) തോൽ ഉരയ്ക്കിടുന്നതിനുള്ള പരിശീലനംതന്നെ ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു വെന്നു പറയാം. അവൻ ഇപ്പോൾ എന്തെങ്കിലും ജോലി ചെയ്യണമെങ്കിൽ ഉരയ്ക്കിട്ടതോൽ വിലയ്ക്ക് വാങ്ങണം. ഉരയ്ക്കിട്ടുവാനായി അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് അയക്കുന്ന പച്ചതോൽ മിക്കവാറും മുഴുവൻതന്നെ നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നുമാണ് പോകുന്നത്. ഈ സ്ഥിതിക്ക് ഉരയ്ക്കിടുന്ന തൊഴിൽ നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരു വിഷമവുമില്ല. തോൽ ഉരയ്ക്കിടുന്നതിനുള്ള സാധനങ്ങൾതന്നെ നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളിലാണുണ്ടാകുന്നത്. അവയെ ഇവിടെ ഉപയോഗിക്കാതെ ഏറ്റുമാനിയെച്ചെയ്യുകയാണ് ഇപ്പോൾ ചെയ്തുവരുന്നത്. അന്യരാജ്യത്ത് സാങ്കേതിക പരിജ്ഞാനത്തിന്റേയും യന്ത്രങ്ങളുടേയും സഹായംകൊണ്ട് ഉരയ്ക്കിടുന്ന തോലിന്റെ നന്മ, ഈ രണ്ടിന്റേയും അഭാവത്തിൽ ഇൻഡ്യൻ തൊഴിൽക്കാരൻ കാര്യം വെളിച്ചവും കയറാത്ത അവന്റെ കുടിലിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തുള്ള നെരിപ്പോടിന്റേയും കഴലിന്റേയും സഹായത്തോടുകൂടി ഉരയ്ക്കിടുന്നതോലിനു, കിട്ടുകയില്ലായിരിക്കാം. എന്നാലും നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളിലെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് അത് ധാരാളം മതിയാകും. അനേകം കോടിരൂപാ* വിലവരുന്ന പച്ചത്തോൽ ഇൻഡ്യയിൽനിന്ന് ആണ്ടുതോറും ഏറ്റുമാനിയെ ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങൾക്ക് ചെറിയ ഒരുസംഖ്യ ഈ ഇനത്തിൽ ആദായമായി കിട്ടുമെങ്കിൽ ഗ്രാമജീവിതത്തിന്റെ അഭ്യുദയത്തെ അതു വളരെ സഹായിക്കുന്നതാണ്.

* ശരാശരി ഏഴുകോടി രൂപായിൽ കൂടുതലാണ്.

എല്ലപൊടിക്കുക—ഇത് ഒരു പുതിയ വ്യവസായം
 ആകുന്നു. കൃഷിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് ഏറ്റവും ഉ
 പകരിക്കുന്നതാണ്. കിട്ടുന്ന എല്ലകളെല്ലാം ശേഖരി
 ച്ച് അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് ഏറ്റവുമതി ചെയ്യുക
 യാണ് ഇപ്പോഴത്തെ പതിവ്. ആണ്ടിനാൽ ശരാശരി
 ൯൦൦൦൦൦ രൂപയാണ് ഈ ഇനത്തിൽ വരവ്. എ
 ല്ല രാജ്യത്തിനുപുറത്തേക്കയക്കുന്നതിൽ അതിന്റെ വി
 ലയിൽ നമുക്കുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടത്തേക്കാൾ എത്രയോ അ
 ധികം സാധനം നമ്മുടെ രാജ്യം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഇത്
 നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കേണ്ട ഒരു വിഷയമാണ്.
 ഇവിടെനിന്ന് കയറ്റി അയക്കുന്ന പച്ചത്തോലിൽ ക
 റെയെങ്കിലും സംസ്കൃതസാധനമായി തിരിച്ച് ഇൻ
 ഡ്യയിലേക്ക് വരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ കയറ്റുമതിചെ
 യ്യപ്പെടുന്ന എല്ലിന്റെ ഒരു വീതവും തിരികെ ഇൻ
 ഡ്യാക്ക് കിട്ടുന്നില്ല. തന്മൂലം നൈജേറും ഫാസ്
 ഫേറും നിറഞ്ഞ ഒരു നല്ലവളം ഇൻഡ്യാക്ക് ശാശ്വ
 തമായി നഷ്ടപ്പെടുന്നു. എല്ലപൊടിച്ചു വളമാക്കുന്നതി
 നുവേണ്ടി ചെറിയ മില്ലുകൾ അടുമിങ്ങുമായി ഇൻ
 ഡ്യാൻ ഗ്രാമങ്ങളിൽ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ്. എല്ല
 പൊടി വളമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ കൃ
 ഷിക്കാരെ പരിചയിപ്പിക്കണം. മതപരമായ വൈമന
 സ്വ്യംകൊണ്ട് നമ്മുടെ കൃഷിക്കാരിൽ പലരും ഇതു ഉ
 പയോഗിക്കുന്നതിനു സമ്മതമുള്ളവരായിരിക്കയില്ല. ഈ
 അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റെ അർത്ഥമില്ലാത്തതായ അപര
 പഠത്തു മനസ്സിലാക്കുകയും കൂടുതൽകൂടുതൽ എല്ലപൊ
 ടി വളമായി നമ്മുടെ വയലുകളിൽ ഉപയോഗിപ്പി
 കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയും വേണ്ടതാണ്.

കയറവ്യവസായം—തോൽ ഉറക്കിടുന്നതും എ

ല്ലു പൊടിക്കുന്നതും ഹിന്ദുക്കൾക്ക് തൊഴിലായി സ്വീകരിക്കുന്നതിന് കുറെ വൈമനസ്സും കണ്ടേക്കാം. ഹിന്ദുക്കളല്ലാത്ത തൊഴിൽകാരും ധാരാളമുള്ള നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഈ സംഗതി ബാധകമായി നിൽക്കുകയില്ല. എന്നാൽ കയറവ്യവസായം ആർക്കും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ കയറുണ്ടാക്കുന്നത് കേവലം കാഷ്ടികോപയോഗങ്ങൾക്ക് മാത്രമാണ്. എന്നാൽ ഇതു കമ്പോളത്തിൽ വിൽക്കത്തക്കവണ്ണം ചെറിയ മൂലധനത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ചെയ്യാവുന്നതാകുന്നു. നാരുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുന്ന പലതരം സാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാതെ നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നഷ്ടമാക്കിക്കളയുന്നുണ്ട്. നാരുണ്ടാക്കുകയും അതിൽനിന്നും കയറുണ്ടാക്കുകയും ചെറിയ ചിലയത്രങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ എളുപ്പത്തിൽ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഇതിനും വലിയ മൂലധനം ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ എല്ലുപൊടിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ഇതിനും ഒരു വൈഷമ്യമുള്ളതു് വില്പനയ്ക്കുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ വാണു്. സംഘടനയും പരിശ്രമവും ഈ തൊഴിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനു് അത്യാവശ്യമാണു്.

ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ആരംഭിക്കുവാനും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാനും സാധിക്കുന്ന അനേകം തൊഴിലുകൾ ഉണ്ടു്. അവയെല്ലാം വിവരിക്കുന്നതിനു് സ്ഥലം അനുവദിക്കുന്നില്ല. പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളും കമ്പോളസൗകര്യങ്ങളും ഉള്ള തൊഴിലുകൾ മാത്രമെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ വിജയകരമായി ചെയ്യാവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. സാങ്കേ

തികമായ പരിജ്ഞാനവും പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള വൈദഗ്ദ്ധ്യവും ആവശ്യമുള്ള തൊഴിലുകൾക്ക് ഗ്രാമങ്ങളിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവാൻ വിഷമമാണ്. ആകയാൽ ഏതാനും വിദഗ്ദ്ധന്മാരെ ഗ്രാമവാസികളുടെയിടയിൽ തൊഴിൽക്കാരായി കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ, കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ, കൃത്രിമമായപുഷ്പങ്ങൾ, പിന്നൽവസ്ത്രങ്ങൾ, കടലാസ്, * തീപ്പെട്ടികൾ മുതലായ വ്യവസായങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന് എളുപ്പമില്ല. മീൻപിടിത്തവും അരക്കു വൃക്ഷകൃഷിയും കടലിനും കാടിനും അടുത്തുള്ള ഗ്രാമക്കാർക്ക് സ്വീകരിക്കാവുന്ന തൊഴിലുകളാണ്.

കൃഷികഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം മാത്രം കൃഷിക്കാർക്ക് ചെയ്യാവുന്ന ഒന്നുണ്ടു് ഉപവ്യവസായങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ഇനി അല്പം പ്രതിപാദിക്കുവാനുള്ളതു്. അവയുടെസ്വഭാവം അവിടവിടെ എടുക്കുന്നവിളവിനെ അനുസരിച്ചിരിക്കും. ഇവ, നെല്പുഴുക്കു, കരിമ്പാട്ടുക, പഞ്ചസാര, ശർക്കര, മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുക, നിലക്കടലയുടെ തോടുകളയുക, പയറുപൊടിക്കുക, എണ്ണആട്ടുക, പഞ്ഞികടയുക മുതലായവയാണ്. ഒരുമാതിരി അപരിഷ്കൃതമായ ഉപകരണങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയാകുന്നു ഈ തൊഴിലുകൾ പണ്ട് നടത്തിക്കൊണ്ടുവന്നതു്. ഇപ്പോൾ മിക്കവാറും യന്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടും

* കടലാസ് ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് അവിടെ ഭാരതീയഗ്രാമവ്യവസായസംഘക്കാർ ശ്രമിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. അവർ ഒരുമാതിരി പരപരത്ത കടലാസ് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ഇതിന്റെ വ്യവസായ സാധ്യതകൾ കണ്ടുതന്നെ അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആവിശക്തി, മോട്ടാർശക്തി, എന്നിതു കർകൊണ്ടും
 ആണ് ഇവ നടത്തുന്നത്. പരുത്തി തെക്കുക, പഞ്ഞി
 കടയുക, നെല്ലുകത്തുക, എണ്ണആട്ടുക എന്നീ ജോലിക
 െവ്യവസായശാലകളിൽ തന്നെ ഇപ്പോൾ ചെയ്തുക
 ണ്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാമങ്ങളിൽ നടത്താവുന്ന തൊഴിൽ എ
 ന്നതിൽനിന്ന് വലിയതോതിൽ മൂലധനം, സംഘടന,
 ഭരണം എന്നിവകളോടുകൂടി വൻവ്യവസായങ്ങൾ എന്നു
 ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കട്ടെ ഈ തൊഴിലുകൾ പോകുന്നതിന്റെ
 ആശാസ്യത എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു ഗൌരവമായി ആലോ
 ചിക്കേണ്ടതാണ്. ഏറ്റമതി ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടി മാ
 ത്രം വൻതോതിൽ കൃഷി ചെയ്യുന്നതെല്ലാം വലിയവ്യവ
 സായശാലകളെ ആലംബമായി കരുതുന്നതായിരിക്കും
 നല്ലതെന്നുള്ളതിനു പക്ഷാന്തരമില്ല. പഞ്ഞി, എണ്ണ
 കുരുക്കൾ, കപ്പലണ്ടി (നിലക്കടല), നെല്ല്, എന്നീ
 പ്രാദേശികാവശ്യങ്ങൾക്കതീതമായി കൃഷി ചെയ്യുന്നവയെ
 ല്ലാം വൻവ്യവസായങ്ങൾക്കധീനമായി കരുതുന്നത് ത
 ന്നതാണ് നല്ലത്. എന്നാൽ ആവശ്യത്തിനുമാത്രം
 തിയാകുന്നതോ ആവശ്യത്തിനുതന്നെ മതിയാകാത്തതോ
 ആയ നെൽകൃഷിയിലെ വിളവു വ്യവസായശാലയിലേ
 കയക്കുന്നത് ബലിപൂർവ്കമായിരിക്കയില്ല. അങ്ങിനെ
 യുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ നെല്ലുകത്തു മുതലായവകൊണ്ട്
 ഉപജീവനം കഴിക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ കാലയാപനമാറ്റം
 വ്യവസായ ശാലകൾ തടയുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ യന്ത്ര
 ങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുകൂട്ടുന്നതിന് ചില അതിർത്തികളു
 ണ്ടുണ്ട്. അനിയന്ത്രിതമായ യന്ത്രങ്ങളുടെ ഉപയോഗം
 പലരേയും തൊഴിലില്ലാത്തവരുമായിക്കൂടി കഷ്ടതകളിലേ
 യ്ക്കും തള്ളിവിടുന്നതിനു പര്യാപ്തമാണ്. നൂൽനൂൽപ്പം

നെയിത്തും വ്യവസായശാലകൾ ചെയ്തതുടങ്ങിയതു മുതൽ ഇൻഡ്യയിലെ പകുതിവേലക്കാർ ജോലിയില്ലാതെ ആയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾതന്നെ കൈകൊണ്ടു നെയ്യുന്ന തുണിമുഴുവൻ യന്ത്രംകൊണ്ടു നെയ്യുകയാണകിൽ നാലുലക്ഷം ജോലിക്കാർ മാത്രമേ അതു വേലനടകുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ തൊണ്ണൂറുലക്ഷം ആളുകളെ അതുതൊഴിലില്ലാതെയാക്കുകയും ചെയ്യും. വ്യവസായശാലകൾ ഇൻഡ്യക്ക് അത്യാവശ്യമുള്ളവതന്നെ. എന്നാൽ അതിനെക്കാൾ അത്യാവശ്യം പല തരത്തിലുള്ള തൊഴിലുകൾ കൊണ്ട് ദാരിദ്ര്യം അകറ്റി നിർത്തുന്നതുമുണ്ടെങ്കിൽ കൃഷിക്കാരുടെ കാര്യമാണ്. അവർക്ക് പുതിയ ജോലികൾ കണ്ടു പിടിച്ചുകൊടുക്കുകയും അവരുടെ ആദായം വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തതിനു ശേഷം വ്യവസായശാലകളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും.

ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിലും, ഇന്നത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ വ്യവസായശാലകൾ മുഖാന്തിരം ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ട ഒന്നു രണ്ടു തൊഴിലുകൾ ഇല്ലാതില്ല. ഇവയിൽ ഒന്നാണ് എണ്ണ ആടുന്നത്. വാണിയൻ (എണ്ണ ആട്ടി എടുക്കുന്നവൻ) ആണ് ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഈ ജോലി ചെയ്യുന്നത്. ഒന്നോ രണ്ടോ കാളകൾ വലിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി മരച്ചുക്ക്കൊണ്ട് ഈ ജോലി അവൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. വിളക്കുകൾ കത്തിക്കുന്നതിന് എണ്ണ മാത്രം സഹായമായിരുന്നകാലത്ത് ഈ മരച്ചുക്കുകാർ ധാരാളം ജോലി കിട്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ മണ്ണെണ്ണ ഗ്യാസും പിന്നീടു വിദ്യുച്ഛക്തിയും കൊണ്ടു വിളക്കുകൾ കത്തിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ പല ജോലിക്കാർക്കും തൊഴിലില്ലാതെയായി.

എണ്ണക്കുരുക്കൾ അന്യരാജ്യത്തേക്ക് കയറുമതി ചെയ്തു തുടങ്ങി. ശരാശരി ആണ്ടുതോറും ൧൦ മുതൽ ൧൫ ലക്ഷം ടൺവരെ എണ്ണക്കുരുക്കൾ ഇൻഡ്യയിൽ നിന്ന് കയറുമതി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഏററുമതി ചെയ്യുന്ന എണ്ണക്കുരുക്കളുടെ ശരാശരി വില ആണ്ടിൽ ൨൦ മുതൽ ൩൦ വരെ കോടി രൂപായാണ്. ഇത്ര വളരെ എണ്ണക്കുരുക്കളിൽ നിന്നും എണ്ണ എടുക്കുന്ന ജോലി ഇൻഡ്യയിൽതന്നെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഇൻഡ്യൻ വേലക്കാർക്ക് വേല കിട്ടുന്നതിനുപുറമേ, കന്നുകാലികൾക്ക് പോഷകാംശം ധാരാളമുള്ള ഭക്ഷണസാധനവും നൈജേൻ ധാരാളമുള്ള വളവുമായ പിണ്ണാക്ക് ഇൻഡ്യയിൽ തന്നെ കിട്ടുന്നതാണ്. എണ്ണക്കുരുക്കളേക്കാൾ കൂടുതൽ വിലയ്ക്കു എണ്ണ കയറുമതി ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, കൂടുതൽ ആദായവും നാട്ടുകാർക്ക് ഉണ്ടാകും. ഇതുപോലെതന്നെ കരിമ്പിൽ നിന്നുമുള്ള വ്യവസായങ്ങളും വലിയ തോതിൽ ചെയ്യുന്നതിനു യോഗ്യമായിട്ടുള്ളവയാണ്.

സഹകരണപദ്ധതിപ്രകാരമുള്ള കാഷികവിഭവങ്ങളുടെ വില്പന നമ്മുടെ ഗൗരവമായ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കേണ്ടതാണ്. ദല്ലാളിയുടെ ഉപദ്രവം നിമിത്തം ഗ്രാമീണർക്കുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടം ചില്ലറയല്ല.

൧. സഹകരണവില്പനസംഘങ്ങൾ ഗ്രാമീണർക്ക് ഇപ്പോൾ നഷ്ടമായിരിക്കുന്ന പല വേലകളും അവർക്ക് നൽകും.

൨. വില്പനയിൽനിന്നുമുണ്ടാകുന്ന ലാഭം മുഴുവൻ ഗ്രാമീണർക്കുതന്നെ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

ന. വിൽക്കുന്ന സാധനങ്ങളിൽ ഒല്ലാളി ചേർക്കുന്ന കലർപ്പുകൾ കാരണം ഇൻഡ്യൻസാമാനങ്ങൾക്ക് അന്യകമ്പോളങ്ങളിലുള്ള സ്ഥാനം കുറഞ്ഞു വരുന്നത് ഇല്ലാതെയാക്കുവാൻ സാധിക്കും.

ര. തൻമൂലം കൂടുതൽ വിലയും കിട്ടും.

ഒ. സംഘടനനിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന മറ്റുസകല അഭിവൃദ്ധികളും സഹകരണവിപ്പന കൊണ്ടു സിദ്ധിക്കും.

രാജകീയ കാഷ്ടികകമ്മീഷന്റെ ചില ശുപാർശകൾ ഈ അവസരത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്.* കൃഷിക്കാരന്മാരുടെ അവന്റെ പ്രധാനതൊഴിലായ കൃഷിയിലല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു തൊഴിലിലും വിദ്വേഷനാകുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്നുള്ള ഒരു വാസ്തവ തത്വം ആ റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഭൂമിയെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിതം കഴിക്കുന്നവർനിമിത്തം ഭൂമിക്കുണ്ടാകുന്ന ഭാരത്തിനു ലാഘവം സിദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ വേലക്കാർ കൂടുതലായി പട്ടണങ്ങളിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുകയാണു വേണ്ടതു് † ഇൻഡ്യൻ കൃഷിയുടെ ഒരു പ്രത്യേകത തന്നെ കൃഷിക്കാരന്മാരുടെ അലസമായിരിക്കേണ്ട സമയക്കൂടുതലും

* Report of the Royal Commission on Agriculture in India. Chapter XVI. Rural Industries and Labour.

† ഇതത്രമാത്രം സാധ്യമായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്നു കാണാവുന്നതാണ്. 1925-ൽ 61926 വ്യവസായശാലകളിലും ജോലി ചെയ്യുന്ന 1500000 വേലക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 1921-ൽ 12800000 വേലക്കാർ പല വ്യവസായശാലകളിലായി ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. 1935-ലെ സംഖ്യ ഇവിടെ എഴുതാത്തതു് ഈ ഖണ്ഡിക ടി റിപ്പോർട്ടിനെമാത്രം പരമമായിട്ടെഴുതുന്നതുകൊണ്ടാണ്.

ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള ഉപവ്യവസായങ്ങൾക്കു അവൻ അക്കലങ്ങളിൽ തൊഴിൽ കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള അപ്രാപ്തിയുമാണ്.

കമ്മീഷൻ ഗ്രാമീണർക്കു ചെയ്യാവുന്ന ജോലികളെ മൂന്നായി തരം തിരിക്കുന്നു.

൧. ഗ്രാമങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന വ്യവസായശാലകളിലെ തൊഴിലുകൾ.

൨. ഗ്രാമത്തിനും വീടിനും ആവശ്യമുള്ള തൊഴിലുകൾ.

൩. കൃഷിക്കാലം കഴിഞ്ഞാൽ ആദായത്തിനു വേണ്ടി വേല ചെയ്യാവുന്ന മറ്റു തൊഴിലുകൾ.

വ്യവസായശാലകളിലെ തൊഴിലുകളിൽ താഴെ പറയുന്നവ ഉൾപ്പെടുന്നു. (൧) പരുത്തിത്തൂണുകൾ, നെല്ല് കത്തുന്നതിനുള്ള മിൽ, പഞ്ചസാര ശുദ്ധി ചെയ്യുക, എണ്ണ ആട്ടുക, ഇഷ്ടികപ്പണി, റോഡുണ്ടാക്കുക (ഇവകളെല്ലാം കൃഷിക്കാരന്റെ അലസതാസമയം വിനിയോഗിക്കാവുന്ന തൊഴിലുകളാണ്) (൨) കാഷികോപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക. (ഇതു നാട്ടിൽ എല്ലായിടവും നടപ്പിലിരിക്കുന്ന വ്യവസായമാണ്. ഇതു അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നാണ് കമ്മീഷന്റെ അഭിപ്രായം). (൩) കാട്ടിന്റെ പുറംപ്രദേശങ്ങളിൽ ധാരാളമായി വളർന്നു വരുന്ന മുള ഉപയോഗിച്ചു കടലാസ്സു ഉണ്ടാക്കുക. (൪) എണ്ണ ആട്ടുകയും എല്ലു പൊടിക്കുകയും (൫) പഴങ്ങളുടെ സംരക്ഷണം, ഉണക്കൽ, തകരത്തിലാക്കൽ, ജ്യാം നിർമ്മാണം മുതലായവ* (ഇതിൽ അന്യരാജ്യക്കാരു

* Chapter XVII of the Report on Royal Commission on Agriculture in India—Horticulture and Plantation.

ടെ മത്സരം വളരെ വലുതും നാട്ടുകാരുടെ ആവശ്യം വളരെ കുറവുമാണെന്ന് കമ്മീഷൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.)

ഗ്രാമത്തിനും വീട്ടിനും ആവശ്യമുള്ള തൊഴിലുകളായി കമ്മീഷൻ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്.

(൧) ഗ്രാമത്തിലെ കൈത്തൊഴിൽക്കാർ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന വേല (ഇത്ര വേലക്കാരുടെ തൊഴിൽ സംരക്ഷിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആധുനികങ്ങളായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ അവരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പിലാക്കണമെന്നും അവർക്ക് സാങ്കേതികപരിജ്ഞാനം നൽകുന്നതിന് വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ഗവണ്മെണ്ടു തന്നെ ചെയ്യണമെന്നും ആണ് കമ്മീഷന്റെ അഭിപ്രായം) (൨) കൈത്തറി, കസവ് വേല, വിചിത്രത്തുണൽ പണി മുതലായവ, കളിമൺ വ്യവസായം, ഇഷ്ടികാനിർമ്മാണം, കയറുണ്ടാക്കൽ മുതലായവ (൩) പട്ടന്തൽ വ്യവസായം (൪) കോഴിക്കൃഷി (൫) അരക്കു കൃഷി.

ഗ്രാമീണവ്യവസായങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നത് പുതിയ ആശയങ്ങളാണെന്നാണ് കമ്മീഷന്റെ അഭിപ്രായം. അതുപോലെ തന്നെ ഗ്രാമീണർ പുതിയ രീതികളിൽ അഭ്യസനം കൊടുക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. സഹകരണ പദ്ധതികൾ തൊഴിൽക്കാർ സ്വീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യത്തെപ്പറ്റിയും കമ്മീഷൻ പ്രത്യേകം ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഇൻഡ്യൻഗ്രാമവാസിയുടെ മുക്തി ഭക്ഷണത്തിനും വസ്ത്രധാരണത്തിനും വേണ്ട പദാർത്ഥങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ഉപവ്യവസായങ്ങളെ ചോഷിപ്പിക്കുന്നതിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്.

ഈ അദ്ധ്യായം അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് കൂടി വ്യവസായങ്ങളുടെ ഉല്പാദനത്തിന് വേണ്ടി മഹാത്മാഗാന്ധി ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന മഹാ പ്രസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി രണ്ടു വാക്ക് പറയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. “അഖില ഭാരതഗ്രാമോദ്യോഗസംഘത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഗ്രാമപുനസ്സംഘടന, ഗ്രാമപുനരുദ്ധാരണം ഗ്രാമവ്യവസായങ്ങളുടെ പരിഷ്കരണം, അഭിവൃദ്ധി, പുനജീവിപ്പിക്കൽ ഗ്രാമീണരുടെ ഭൗതികവും ആത്മികവും ആയ അഭ്യുദയം സാധിക്കുക” എന്നിവകളാണ്. ചുരുക്കം-ലാണ് ഈ സംഘം സ്ഥാപിച്ചു പ്രവർത്തി തുടങ്ങിയത്. അതിന്റെ തലസ്ഥാനം വാർദ്ധാലാണ്. എട്ടുപേരടങ്ങിയ ഒരു മാനേജ്‌മെന്റ് ബോർഡും, ഇൻഡ്യയിലെ മിക്കവാറും എല്ലാ മഹാനഗരം അടങ്ങിയ ഒരു വിദഗ്ദ്ധകമ്മറ്റിയും അതിനുണ്ട്. സംഘത്തിന്റെ വിശദമായ കാര്യപരിപാടി ഡിസ്റ്റിക്ട് തോറും വ്യത്യാസമായിരിക്കും. ചൊതുവേ ഭക്ഷണത്തിനും, വസ്ത്രധാരണത്തിനും ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും വിൽക്കുകയുമായിരിക്കും അതിന്റെ പ്രധാന ജോലി. അഖിലഭാരതത്തൽപ്പുസംഘം കഴിഞ്ഞ ചുരുക്കം സംവത്സരങ്ങളായി വസ്ത്രധാരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു പ്രചരണവേല ചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്. ഖദർപ്രചരണത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള ജോലി ഇനിയും നടന്ന് കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കൈകൊണ്ടു അരിയും ഗോതമ്പും പൊടിക്കുക എന്നുള്ള ഒരു വ്യവസായം

* All India Village Industries Association. Its function and scope. By J. C. Kumarappa.

ഈ സംഘക്കാർ ഇപ്പോൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ
 സ്വപ്നകാലത്തെ പരിചയംകൊണ്ടു ഇതിന് ഒരു നല്ല
 ഭാവം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയും.
 ഈയിടെയായി തോല്പുറക്കിടുന്നതിനും, കൈകൊണ്ടു
 കടലാസുണ്ടാക്കുന്നതിനുംകൂടി ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ
 മഹാ പ്രസ്ഥാനം വളർന്ന് വന്ന് ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളി-
 ലെ ദാരിദ്ര്യം ആട്ടിപായിക്കുവാൻ ജഗദീശ്വരൻ അന്നു
 ഗ്രഹിക്കട്ടെ!

VII

പൊതുജനാരോഗ്യം.

പൊതുക്ഷേമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള സകല പദ്ധതികളുടേയും അടിസ്ഥാനം വ്യക്തിയുടെ ആരോഗ്യത്തിലാണിരിക്കുന്നതു്. രാഷ്ട്രീയാഭിവൃദ്ധിയുടെ തായ്‌വേരും പൊതുജനാരോഗ്യമാണു്. ദൈനന്ദികവും വാണിജ്യപരവുമായ അദ്വൈതം ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ആരോഗ്യത്തേയും അവർക്കു് തുടർച്ചയായി ജോലിചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശക്തിയേയും അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയെപ്പോലെ ഉഷ്ണമേഖലയിൽ കിടക്കുന്നതും പ്രകൃതിശക്തികൾ പ്രതികൂലമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും ആയ ഒരു രാജ്യത്തിൽ ഈ വാസ്തുവങ്ങൾക്കു് എത്രയോ ശക്തികൂടുതലാണു്. ഇൻഡ്യയിൽ പ്രകൃതി നമുക്കു് വിപരീതമാണു്. മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയെ നന്നാക്കുന്നതിനായി യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണു് ഇൻഡ്യയിലെ മരണക്കണക്കു് മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെപ്പോലും വലിച്ചുനിൽക്കുന്നതു്. ആയിരത്തിനു് നാല്പതുവീതമാണു് ഇൻഡ്യയിലെ സാധാരണ മരണ നിരക്കു്. യൂറോപ്പിലെ മരണനിരക്കു് ആയിരത്തിനു പന്ത്രണ്ടുമുതൽ മുപ്പതുവരെ മാത്രമാണു്. ഇൻഡ്യയിൽ, ജനിച്ച് പന്ത്രണ്ടു മാസത്തിനകം നാലിലൊന്നു കുഞ്ഞുങ്ങളും മരിച്ചു പോകുന്നു. ആണ്ടുതോറും പത്തുലക്ഷം കുഞ്ഞുങ്ങളാണു് ഇൻഡ്യയിൽ മരിക്കുന്നതു്. എത്ര ഭീമമായ നഷ്ടം! ഇൻഡ്യയിലെ ശരാശരി മനുഷ്യായുസ്സു് പരുഷന്മാർക്കു് ൨൨-0,

സ്രീകൾക്കു്, ൨൩-ം അത്രേ. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ൪൬-ം ൫൦-ം വീതമാണെന്നു് പറയുമ്പോൾ നാം എത്ര പരിതാപകരമായ നിലയിലാണെന്നു് മനസ്സിലാക്കും. ഇംഗ്ലണ്ടു് മുതലായ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യായസ്സു് ദീർഘിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. എന്നാൽ ഇവിടെയാകട്ടെ അതു് പറയത്തക്കവണ്ണം കുറയുന്നുവെന്നു് തുടർച്ചയായിട്ടുള്ള കാനേഷുമാരികണക്കുകൾകൊണ്ടു് തെളിയുന്നു. ഇവകൾ ജനനത്തിന്റേയോ ജനനസംഖ്യയുടേയോ കുറവിനേയാണു് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ സാമ്പത്തികമായ ചില പ്രശ്നങ്ങൾക്കെങ്കിലും അതൊരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്നേനേ! എന്നാൽ ഈ മരണനിരക്കു് ജനനനിരക്കിനേയോ ജനസംഖ്യയുടെ കൂടുതൽ കുറവിനേയോ ലേശംപോലും ബാധിക്കുന്നില്ല. ഇൻഡ്യൻ ജനതയുടെ ആരോഗ്യം സാധാരണയിൽ താണതാണെന്നും അവരുടെ ശക്തി തലമുറകൾതോറും കുറഞ്ഞുവരികയാണെന്നുമാണു് ഈ സംഖ്യകൾ ഭ്രോതിപ്പിക്കുന്നതു്. ദേഹശക്തി ആവശ്യമുള്ള ജോലി ചെയ്യുന്നതിനു് ചേർന്ന ആളുകൾ ഇൻഡ്യയിൽ എത്ര ശതമാനമുണ്ടെന്നുള്ളതിനു് ഇതുവരേയും കണക്കെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെയൊരു കണക്കു് കഴിഞ്ഞ മഹായുദ്ധത്തിനിടയിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെടുത്തപ്പോൾ അവിടത്തെ ജനസംഖ്യയിൽ പകുതിയും അനാരോഗ്യവാന്മാരാണെന്നാണു് കണ്ടതു്. അപ്പോൾ ഇൻഡ്യയുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും?

ഈ സംഗതികൾ ഗൌരവാവഹവും സങ്കടകരവും ആയ ചില ചിന്തകൾക്കാണ് ഇടംകൊടുക്കുന്നതു്. അവ സാന്നിദ്ധ്യം പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളോടും അത്യധികമായ ജനസംഖ്യയോടും കൂടിയ ഈ രാജ്യത്തു് ജനസാമാന്യ

ത്തിന്റെ അനാരോഗ്യം ഏതൊരുത്തന്റെയും ആകാം
 ക്ഷാപ്യമായ ചിന്തയ്ക്ക് വിഷയമാകേണ്ടതാണ്. “വ
 ഉരെ കാലമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈ ദുരവസ്ഥാചംക്ര
 മണം ഇപ്പോഴും വർത്തിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു.
 സുഖക്കേട് ദാർദ്ര്യത്തേയും ദാർദ്ര്യം സുഖക്കേടിനേയും
 ഉണ്ടാക്കുന്നു. ദേഹമാക്കാവുന്ന രോഗംകൊണ്ട് അൻപതു
 ലക്ഷം ആളുകൾ ആണ്ടുതോറും മരിയ്ക്കുന്നു. അതേകാര
 ണത്താൽ തന്നെ പല വേലക്കാക്കും വളരെ നാൾ
 ജോലിചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാതാകുന്നു. പോഷകാംശ
 ത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടും ദീനംകൊണ്ടും ഓരോ വേലക്കാ
 രന്റേയും ദേഹശക്തി ഇരുപതു മുതൽ മുപ്പതു ശതമാനം
 വരെ കുറഞ്ഞുവരികയും ചെയ്യുന്നു”*

ഇന്ത്യൻ ജനതയുടെ പ്രസ്താവയോഗ്യമായ ഈ
 അനാരോഗ്യത്തിനുള്ള കാരണങ്ങൾ എന്തല്ലാമാണെന്ന്
 കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് എളുപ്പമല്ല. ശുദ്ധജലത്തിന്റെ
 കുറവും ഒലിച്ചുപോകേണ്ട വെള്ളം കെട്ടികിടക്കുന്ന അ
 വസ്ഥയും ആണ് പ്രധാന രോഗഹേതു എന്ന് ചില
 വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പറയുന്നു. ഇൻഡ്യയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളി
 ലായി ധാരാളം കാണുന്ന മലമ്പനി† യുടെ കാരണം
 ഇതുതന്നെയാണെന്ന് ഉറപ്പിക്കപ്പെടാം. രാജ്യനിവാ
 സികളെ പൊതുവെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ അനാരോഗ്യ
 ത്തിന്റെ കാരണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് ഒരു
 സൂക്ഷ്മവും ശാസ്ത്രീയവുമായ അന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതാ
 ണെന്ന് ചില ഡാക്ടർമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അ
 തിന് ശേഷമാത്രമേ ശരിയായ നിവാരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ

* Lt. Col. F. W. D. Megaw I. M. S. writes in Indian Medical Gazette.

† Malaria.

കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ള എന്നാണവരുടെ അഭിമതം. അധികം ആളുകളുടേയും രോഗം തന്നെയാതൊരു ചികിത്സാക്രമവും അറിയാൻപാടില്ലാത്തവരാലാണ് ചികിത്സിക്കപ്പെടുന്നത്. ചികിത്സക്കായി നിദ്ദേശിക്കുന്ന മരുന്നുകൾ തന്നെ രോഗത്തെക്കാൾ ഭയങ്കരമായ ഫലങ്ങൾ ദേഹത്തിനുണ്ടാക്കുന്നവയായിരിക്കും. എന്നാൽ അതിൽ ഇനിയും വിപുലമായ ഒരന്വേഷണത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. പല ഭാഗങ്ങളിലായും പല കാര്യങ്ങൾക്കായും ഇൻഡ്യയിൽ ആരോഗ്യമില്ലായ്മയുടെ കാരണം ആരാഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ അന്നാരോഗ്യത്തിന്റെ കാരണങ്ങൾ സുവിദിതമാണ്. തൽപരിഹാരമാർഗ്ഗമായി നിദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന പലതും പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തേണ്ട കടമയാണ് ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ ഉള്ളത്. വളരെക്കാലത്തെ പരിചയത്തിന്റെയും അന്വേഷണത്തിന്റെയും ഫലമായി വിദഗ്ദ്ധന്മാരാൽ നിദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രായോഗികപദ്ധതി ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രത്യേക സഹായത്തോടുകൂടി, അതിന്റെ എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും സഹകരിച്ച്, നടപ്പിൽ വരുത്തുകയാണ് ഈ അവസരത്തിൽ വേണ്ടത്. ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുതൽ ഏറ്റവും ചെറിയ ഗ്രാമപഞ്ചായത്ത് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർവരെയുള്ളവർ ഇതിൽ പ്രവർത്തിക്കണം.

പ്രഥമമായി ഈ നയത്തെപ്പറ്റി പറയാനുള്ളത് ഇതിന് വേണ്ടിടത്തോളം ധനസഹായം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. ചെട്ടെന്ന് ആലോചിച്ചുറച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഡയറ്റിയിൽ കുറെ ആയിരം രൂപാ ഇതിനുവേണ്ടി ചിലവാക്കുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു ഗുണവുമുണ്ടാകുവാനില്ല. അനേകലക്ഷം—കോടിതന്നെ—

രൂപാ ഈ കാര്യത്തിന് ചിലവുണ്ട്. പൊതുരേണത്തിന്റെ യാതൊരുവകുപ്പിനും പൊതുക്ഷേമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള യാതൊരു പദ്ധതിയ്ക്കും പൊതുജനാരോഗ്യവകുപ്പിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെക്കാൾ മുൻഗണന കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ല. പല വൈദ്യവിദഗ്ദ്ധന്മാരും ഇൻഡ്യയിൽ രോഗം കാരണം അനവധിപണം ചിലവാകുന്നുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എല്ലാപരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളുടേയും പരിചയത്തിൽനിന്ന് ധാരാളം പണം ചിലവാക്കിയും ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യം സുസ്ഥിരമാക്കിത്തീർക്കുന്നത് സാമ്പത്തികമായിപ്പോലും ആദായകരമായിരിക്കുമെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.* ഇൻഡ്യാ ഒരു പാവപ്പെട്ട രാജ്യമാണെന്നും അതിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ജനസംഖ്യതന്നെ വളരെ വർദ്ധിച്ചതാകകൊണ്ട് ആരോഗ്യം നിമിത്തം ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചാൽ ദാരിദ്ര്യം വർദ്ധിക്കുകയേ ഉള്ളൂ എന്നു ഈ വിഷയത്തിൽ എതിർഭിപ്രായം പറയുന്നവരുണ്ട്. ഇത് ആരോഗ്യവിഷയകമായി നമുക്കുള്ള അജ്ഞതയുടെ പാരമ്യംകൊണ്ടുമാത്രം പറയുന്നതാണ്. ജനസാമാന്യത്തിന് ആരോഗ്യവൽനയുണ്ടായാൽ അവരിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന വേലയുടെ ഗുണം വർദ്ധിക്കുകയും അതുതന്നെ നമ്മുടെ ധനഗമമാർഗ്ഗങ്ങളെ വിപുലമാക്കുകയും സമ്പത്തു കൂട്ടുകയും ചെയ്യും. ഇനിയും കൃഷിചെയ്യാവുന്ന സ്ഥലവും സമ്പത്ത് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇതരസാധ്യതകളും ഉള്ള ഈ രാജ്യത്ത് ഇതിന്റെ ഗുണഫലത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

* Mr. Branby Williams C. E. Public Health Department, Bengal.

ഈ പ്രശ്നത്തിന് നിവാരണമാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾതന്നെ അതിന്റെ വൈഷമ്യസ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ഓർക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇത്, രാജ്യത്തേയും അതിലെ ജനങ്ങളുടെ ഇതുപയ്ക്കുന്നമുള്ള ചരിത്രത്തേയും ഒട്ടാകെ ബാധിക്കുമെന്നുള്ളകാര്യം പ്രത്യേകം സ്മർത്തവ്യമാണ്. ആദ്യമായി ഇതിന്റെ സാമ്പത്തിക വശത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം. ദാരിദ്ര്യത്തിനും രോഗത്തിനും തമ്മിലുള്ള അടുത്ത ബന്ധത്തേയും രോഗത്തിന് രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികവും കാഷ്ചികവുമായ അഭിവൃദ്ധിയോടുള്ള ബന്ധത്തേയുംപറ്റി ഇവിടെ കൂടുതൽ പ്രതിപാദിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കാഷ്ചികാഭിവൃദ്ധിക്ക് ഉപയുക്തമായ സകല പരിശ്രമങ്ങളും ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന് കാലാന്തരത്തിൽ പര്യാപ്തമാകുന്നതാണ്.

പ്രകൃതിശക്തിക്ക് ആരോഗ്യത്തിന്മേൽ ഉള്ള സ്വയംനിയന്ത്രണമാണ് അടുത്തതായി പ്രതിപാദിക്കുവാനുള്ളത്. ഉഷ്ണമേഖലയിലെ താമസംകൊണ്ടു ആരോഗ്യത്തിന് സ്വതസ്സിദ്ധമായണായിട്ടുള്ള ഹാനി ദൈവദത്തമായതുകൊണ്ടു മനുഷ്യന് മാറുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. വെള്ളം കെട്ടിനിൽക്കുന്നത്കൊണ്ടും, ജലദുർഭിക്ഷംകൊണ്ടും അനാരോഗ്യം വർദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളകാര്യം മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

സാമൂഹികനിയമങ്ങൾക്കും ആചാരങ്ങൾക്കും ആരോഗ്യവുമായി വലിയ ചാർച്ചയാണുള്ളത്. ഹിന്ദുക്കളുടെ സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥകൾക്ക് ആരോഗ്യശാസ്ത്രത്തോടു യാതൊരുപ്പുറവുമില്ല. വ്യക്തിയുടെ ശക്തിക്കുറവും വർഗ്ഗത്തിന്റെ അധഃപതനവും സാമൂഹികാചാരങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളാണ്. മുഹമ്മദീയരുമായി താര

തമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഹിന്ദുക്കളുടെ ദേഹശക്തി നാശമാകുന്നതു കഠിനമായതല്ലെന്നും ഹിന്ദുവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഭാവി വളരെ ശോചനീയമാണെന്നും ഒരു ബങ്കാളിയാക്ടർ * ഈയിടെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. തുടർച്ചയായി ഉള്ള കാനേഷുമാരികൾക്കകളിൽനിന്നും മുഹമ്മദീയർക്കു ഹിന്ദുക്കളേക്കാൾ കടുത്ത ശക്തിയും, ആരോഗ്യവും ഉണ്ടെന്ന് തെളിയുന്നെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. ശൈശവ വിവാഹവും, നിർബന്ധിത വൈധവ്യവും ആണ് ഹിന്ദുക്കളുടെ അധഃപതനത്തിന് കാരണമെന്ന് അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു സംഗതികളും ശാസ്ത്രീയമല്ലെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ സാമൂഹികവശത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ച പ്രകൃതം അനുവദിക്കുന്നില്ല. അടുത്ത തലമുറക്കാരെങ്കിലും പതിവുകളേയും ആചാരങ്ങളേയും അതിലംഘിച്ചു ദേഹശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഈ രണ്ടു സാമൂഹിക ഭാഷങ്ങളേയും നിവാരണംചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടതു് പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. ഉഷ്ണമേഖലയിലെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതികളാൽ വന്നുകൂടുന്ന ആലസ്യവും ചിരപരിചയത്താൽ വന്നുകൂടിച്ചിരിക്കുന്ന വളർച്ച ഇല്ലായ്മയും ദൈർഘ്യവും മാറുന്നതിനു് ഭാഗ്യവശാൽ ഇപ്പോൾ വലിയ ശക്തികൾ ഇൻഡ്യൻജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ബഹിർലോകത്തോടുള്ള അടുത്തു് പരിചയം, ജീവിതമത്സരം, സാമ്പത്തികമായിട്ടുള്ള കാരണങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം, വിദ്യാഭ്യാസവും മനഃസംസ്കരണവും കൊണ്ടു ഭവിച്ചുരിക്കുന്ന ബുദ്ധിതീഷ്ണത ഇവയെല്ലാം നമ്മുടെ സാമൂഹിക ജീവിതത്തിന്റെ അസ്ഥിവാറങ്ങളെ

* Dr. U. N. Mookherji in his pamphlet "A Dying Race"

വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നതിന് യോജിച്ച പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ആളുകളുടെ ജീവിതരീതി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ആവശ്യവും ജനസംഖ്യയുടെ വർദ്ധനയെ ക്രമീകരിക്കുവാനുള്ള ആത്മസംയമനം ആവശ്യമുണ്ടെന്നുള്ള അറിവും ആരോഗ്യസംബന്ധമായ സംഗതികളെ സാരമായി ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. പോഷകാംശം കുറഞ്ഞ ഭക്ഷണവും, രോഗവും ദാർദ്ദ്ര്യത്തിന്റെ ഫലങ്ങളാണ്. ദാർദ്ദ്ര്യം ക്രമാതീതമായ ജനസംഖ്യയുടെ ഫലവുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യവും ശക്തിയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തോടുകൂടിതന്നെ, അവരുടെ കായികവും, ആത്മീയവുമായ ഭാവങ്ങളെ ഉയർത്തുന്നതിനും അവരുടെ സുഖത്തിന്റേയും ജീവിതത്തിന്റേയും രീതികളെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ശ്രമിച്ചില്ലെങ്കിൽ രോഗവും ദാർദ്ദ്ര്യവും ഇൻഡ്യയിൽനിന്ന് ഉരങ്ങുന്നതിന് എളുപ്പമില്ല.

ഒരു സ്ഥലത്ത് തനിച്ചു താമസിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് വളരെ ആളുകൾ ചേർന്ന് സമുദായമായി താമസിക്കുന്ന ആളുകൾക്കുള്ളതുപോലെ ആരോഗ്യശാസ്ത്രത്തോടു പറ്റിയോ ചുറ്റുപാടുമുള്ള വൃത്തികേടിനെപ്പറ്റിയോ ആലോചിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.* അയാളുടെ ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമുള്ള ശുചിത്വം മാത്രമേ അയാൾക്കാവശ്യമുള്ളൂ. അയാളുടെ ദേഹം ശുചിയാക്കണമെങ്കിൽ അടുത്തുള്ള നദിയിലെ ജലം ധാരാളം മതിയാകും. അയാളുടെ താമസംകൊണ്ടു് ഒരു സ്ഥലം വൃത്തികേടാകുകയാണെങ്കിൽ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു കുറെ ദൂരെ മാറി തന്റെ കൂടാരമടിച്ചു് പാപ്പാക്കിയാൽ മതി. പ്രകൃതി

* Rural Organisation By Burr.

ശക്തികൾ കാലക്രമംകൊണ്ടു് അയാൾ വൃത്തികേടാക്കിയ സ്ഥലം നന്നാക്കിക്കൊള്ളും. വിസ്മൃതമായി കിടക്കുന്ന പ്രദേശമുഴുവൻ വൃക്തിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടു കൂടിയ അനുഭവത്തിനായി ലഭിക്കുമ്പോൾ ആരോഗ്യചിന്തകൾക്കു് അവിടെ സ്ഥാനമേയില്ല.

വൃക്തിയുടെ സ്ഥാനത്തു കടുംബവും കടുംബങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു് സമുദായവും വരുമ്പോഴാണ് ശരീരത്തിനുള്ള പരിരക്ഷണവും ആരോഗ്യസംബന്ധമായ നിയമപര പാലനവും അവശ്യം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. പൊതുജനാരോഗ്യം തന്മൂലം ഒരു സാമൂഹികകർത്തവ്യമായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ആവശ്യമായിട്ടല്ലാതെ പൊതുജനാരോഗ്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നുമില്ല.

പൊതുജനാരോഗ്യത്തിന്റെ ക്രമീകരണവും തൽസാല്പത്യത്തിനായുള്ള നിയമനിർമ്മാണവും ആദ്യമെ പട്ടണങ്ങളിലാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. അവിടെയാണ് അതിന്റെ ആവശ്യം ആദ്യം തോന്നിയതു്. പട്ടണങ്ങളിൽ താരതമ്യേന ഇപ്പോൾ വൃത്തിയുള്ള വഴികളും തെരുവുകളും ആണ് നാം കാണുന്നതു്. മലം ദൂരപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു് മാറുക, ഭൂഷിച്ചജലം ഒഴുക്കി പട്ടണത്തിനു വെളിയിൽ കൊണ്ടുപോയി കളയുക, കുടിക്കുന്നതിനു ശുദ്ധജലം ലഭിക്കുക എന്നീ ആരോഗ്യപ്രദമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ പട്ടണങ്ങളിൽ വന്നതുകൊണ്ടു് ശുചിത്വമില്ലായ്മയിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന സുഖക്കേടുകൾ സാമാന്യം പലപട്ടണങ്ങളിലും ഇല്ലാതെയായിട്ടുണ്ട്. കർന്നമായ നിയമങ്ങളും അതുപാലിക്കുന്നതിനുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, നിഷ്കർഷയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള സമ്പന്നന്മാരും,

ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഈക്കാർയ്ക്കുൾ ശരിയായി നടന്നുപോകുന്നു. സുഖക്കേടുകളെപ്പറ്റി ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് എന്തെങ്കിലും അറിവ് കിട്ടിയാൽ ഉടൻ അവർ അതിനുള്ള നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയായി.

എന്നാൽ ഇതെല്ലാം പട്ടണങ്ങളിലാണ്. ഒരാൾക്ക് അവന്റെ ആരോഗ്യത്തെപ്പറ്റി മാത്രം ഉത്തരവാദിത്വവും, മറ്റൊരാളെപ്പറ്റി യാതൊരു ചിന്തയില്ലായ്മയും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പരമമായ ലക്ഷണമായി പട്ടണങ്ങളിലേക്കുൾ കൂടുതൽ കാലം ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. ഒരാളുടെ വീടു ചുറ്റും വളരെ വൃത്തികേടായി കിടന്നിരുന്നെങ്കിൽ അയാളെ “ഒരു വൃത്തികെട്ടമനുഷ്യൻ” എന്നു അയാളെ കേൾക്കാതെ വിളിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊർക്കും അതിൽ ഒരു കാര്യവുമില്ലെന്നാണ് ഇപ്പോഴും ഗ്രാമവാസികൾ വിചാരിക്കുന്നത്. ഒരാൾ കലങ്ങിയതും ദുർഗന്ധപൂരിതവും ആയ വെള്ളം കുടിക്കുകയോ വീട്ടിനു് അടുത്തുതന്നെ വളംശേഖരിക്കുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് അതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ ന്യായമില്ലെന്നു സകലരും വിചാരിച്ചിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി സന്നിപാതജപരം ബാധിച്ച് തുടച്ചുയായി അയാളുടെ വീട്ടിലുള്ളവരെല്ലാം മരിയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ സകല അയൽക്കാരും ചെന്നു സഹതപിക്കുകയും വളരെ സാന്ത്വനങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യും. ഈക്കാരണങ്ങൾകൊണ്ട്, വയറുകടി, സന്നിപാതജപരം, മുതലായ സുഖക്കേടുകളെ വൃത്തികേടുകൾ കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന സുഖക്കേടുകളായും, ഗ്രാമത്തിലെ സുഖക്കേടുകളായും ഡാക്ടർമാർ വിചാരിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാമവാസികൾക്ക് അവരുടെ ശുചിത്വമില്ലായ്മയുടെ

യേകരഫലങ്ങൾ അറിയുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ് ഈ അനാരോഗ്യത്തിന്റെ പാരമ്പര്യമായ തുടർച്ചകൾ കാരണം. ഗ്രാമത്തിന് അടുത്തുള്ള പട്ടണവാസികൾ ഇതിനെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് അവരുടെ രക്ഷക്ക് നന്നായിരിക്കും. അടുത്തുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ പടൻ് പിടിച്ചിട്ടുള്ള സാംക്രമികരോഗം പട്ടണത്തേയും ബാധിക്കാതിരിക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ട്. പട്ടണത്തിൽ ആവശ്യമുള്ള പല സാധനങ്ങളും ഗ്രാമത്തിൽനിന്നാണ് വരുവാനുള്ളത്. പട്ടണത്തിലെവേലക്കാർപോലും അധികം ഗ്രാമനിവാസികളായിരിക്കും. വേലക്കാർമുഖാന്തിരവും സാധനങ്ങൾ വഴിയും സുഖക്കേടുകൾ പട്ടണത്തിലേക്ക് സംക്രമിക്കുന്നതിന് വളരെ എളുപ്പമുണ്ട്. പാമരതപംകൊണ്ടുള്ള ശുചിത്വമില്ലായ്മ നിവാരണംചെയ്യുന്നതിന് ഗ്രാമത്തിന്റെ അടുത്തുള്ള പട്ടണനിവാസികൾ വളരെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

സാമുദായികചിന്ത ഗ്രാമവാസികളിൽ ഉണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ ഒരുഗ്രാമം ശുചിയായിസൂക്ഷിക്കുന്നതിന് അശേഷം വിഷമമില്ല. ചവറും മലവുമാകൊണ്ട് വൃത്തികെട്ടു കുന്നുകൾ സഭാ ഭർഗന്ധം വമിച്ചുകൊണ്ട് വീടുകളുടെ ചുറ്റുമായി പല ഗ്രാമങ്ങളിലും കാണാം. ഈ ചവറു ഭൂമിക്ക് ഒരുവലിയകുഴിയിൽ കൊണ്ടുപോയി ഇടണമെന്ന് എല്ലാപേരും നിശ്ചയിച്ചാൽ അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന അനവധി സുഖക്കേടുകൾ ഇല്ലാതെയാകും. ഗ്രാമങ്ങൾ വൃത്തിയായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിന് അത്യാവശ്യം അവിടെയുള്ള നിവാസികളെ വൃത്തിയായി ജീവിക്കുവാൻ പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളെ

പ്ലാനി ഒരു പാശ്ചാത്യൻ* നേരമ്പോക്കായി ഒരു പരമാർത്ഥം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 'അടുത്തുള്ള ഗ്രാമത്തിലേക്കുള്ള വഴി ഗന്ധംകൊണ്ട് കണ്ടുപിടിക്കാം. നാനും കൂടുതലും ഗ്രാമം അടുത്തു എന്നു വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം.' ഇങ്ങിനെയാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. ചപ്പ്, ചവറ്, ചാണകം, ചാരം എന്നിവ എവിടെയെങ്കിലും വാരിഎറിഞ്ഞുകയറുന്നതാണ് ഗ്രാമവാസികളെ ആലുമായി പഠിപ്പിക്കേണ്ടത്. ഗ്രാമത്തിൽ തോന്നുന്നസ്ഥലത്തെല്ലാം മലവിസർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിന് അനുവദിക്കരുത്.

ഈ അവസരത്തിൽ വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ തുർഗാൺ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ അവിടുത്തെ ഡെപ്യൂട്ടി കമ്മീഷണറായിരുന്ന മിസ്റ്റർ എഫ്. എൽ. ബ്രെയിൻ§ ഇതേ സംബന്ധിച്ചു ചെയ്ത ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ ചിന്താവിഷയമാണ്. മിസ്റ്റർ എഫ്. എൽ. ബ്രെയിൻ, എം. സി. ഐ. സി. എസ്സ്. ഫൻറം-ൽ തുർഗാണിലെ ഡെപ്യൂട്ടി കമ്മീഷണറായി ചാജെജടുത്തു. അദ്ദേഹം അവിടെ വന്നപ്പോൾ ആ ഗ്രാമവാസികളുടെ ദയനീയസ്ഥിതികണ്ട് അമ്പരന്നുപോയി. അവരുടെ ഭാരദ്രവ്യം അനാരോഗ്യവും അപരിഷ്കൃതമായ കൃഷിയും മിതച്ചയമില്ലാത്ത സ്വഭാവങ്ങളും ഗ്രാമത്തിന്റേയും

* "When you lose your way.....you find your way by the nose. The greater the stink, the nearer the village"— The Remaking of Village India by F. L. Brayne I. C. S. Page 13.

§ അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ പഞ്ചാബിലെ Rural Reconstruction Commissioner ആണ്.

വിടുകളുടേയും ഭർഗന്ധവും സ്ത്രീകളുടെ ശോച്യാവസ്ഥയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുകമ്പയെ ആകർഷിച്ചു. ഈ ദയനീയ സ്ഥിതിയിൽ നിന്നും അവരെ ഉദ്ധരിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും വലിയ തോതിൽ ചെയ്യണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി ഗുർഗാൺ ഗ്രാമത്തേയും അതിലെ ൭൦൦൦൦൦ നിവാസികളേയും നന്നാക്കാൻ അദ്ദേഹം 'ഗുർഗാൺ പരീക്ഷണം' * എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന പദ്ധതി ആരംഭിച്ചു. ആ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ "ഗ്രാമനിവാസിയെ അവന്റെ അന്ധമായ പാരമ്പര്യ രീതിയിൽ നിന്നു മോചിപ്പിക്കുന്നതിനും, അദ്വൈതം സാല്യമാണെന്ന് അവനെ കൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്നതിനും ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയും രോഗവും മറ്റുപദ്രവങ്ങളും മാറ്റുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് കാണിച്ചുകൊടുത്ത് വിധിയിലുള്ള നിരങ്കശമായ വിശ്വാസം ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനും അവന്റെ അസാമ്പത്തികവും അനുരോഗ്യപരവും ആയ സ്വഭാവങ്ങളെ അവനെ കൊണ്ടു ഉപേക്ഷിപ്പിക്കുന്നതിനും സുഖകരമായി ജീവിക്കുന്നതിനും അഭിവൃദ്ധിപരമായി കൃഷി ചെയ്യുന്നതിന് അവനെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും" ആയിരുന്നു. § കുറച്ചുകൂടി പ്രവൃത്തിപരമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഈ ഉദ്ദേശങ്ങൾ പ്രഥമമായി അവന്റെ കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിലാണ് നിഷ്കർഷിച്ചത്. വയറ്റിൽ വിശപ്പും പാദത്തിൽ തണുപ്പും ഉള്ളവന് മുക്തനാകാൻ സാധിക്കയില്ലല്ലോ. രണ്ടാമതായി അന്നാവശ്യച്ചിലവുകൾ

* Gurgaon Experiment.

§ Rural Reconstruction in India by F. L. Brayne

ഇല്ലാതെ യാക്കുന്നതിലാണ് നിബന്ധിച്ചത്. കൃഷിയിൽ
 നിന്നു വലിച്ച ആദായം കിട്ടുന്നത്, വെള്ളികാപ്പകൾ
 സ്വർണ്ണ കാപ്പകൾ ആയി മാറുന്നതിനും, ജില്ലാകോട
 തിയിലെ വ്യവഹാരം ഹൈക്കോട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോ
 കുന്നതിനും, കല്യാണത്തിനും വിനോദങ്ങൾക്കും ഉള്ള
 യാത്ര കാളവണ്ടിക്കുപകരം മേട്ടാർ വാഹനങ്ങളിൽ ആ
 കുന്നതിനും ആണങ്കിൽ, ആ കൂടുതൽ ആദായം കൊണ്ട്
 യഥാർത്ഥ ഉപയോഗവുമില്ല. പിന്നത്തെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ അ
 വന്റെ ആരോഗ്യം വലിപ്പിക്കുന്നതിനും ജീവിത രീതി
 ഉയർത്തുന്നതിനും ആണ്. ഇതുകൾ സാധിക്കുന്നതിനുള്ള
 പദ്ധതികളും എടുപ്പുമാണ്. കൃഷിക്കുവേണ്ടത് നല്ലവി
 ത്ത്, നല്ല ഉപകരണങ്ങൾ, കൂടുതൽ വളം - എ
 ല്ലാം അവിടെ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവയെല്ലാം കൂടി
 കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ട ആവശ്യമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പിന്നെ
 ഗ്രാമവാസികളെ ഇവ ഉപയോഗിക്കുവാൻ ശീലിപ്പി
 ക്കേണ്ടിയും ഇരുന്നു. നഷ്ടം കുറയ്ക്കുന്നതും ഇതുപോലെ
 തന്നെ എടുപ്പുമായിരുന്നു. പരസ്പര സഹായ സംഘ
 ങ്ങൾ മൂലം ധനസംഭരണം, വ്യവഹാരത്തിൽ മദ്ധ്യ
 സ്ഥം, സാമുദായികങ്ങളായ അടിയന്തിരാദികൾക്ക് പ
 ണച്ചിലവു കുറയ്ക്കുക, എന്നിവകൾ കൊണ്ട് നഷ്ട പരി
 ഹാരവും സാധിക്കും. ഗ്രാമവാസികളുടെ ആരോഗ്യം
 ഭാഗ്യവശാൽ കാഷ്ഠികാഭിവൃദ്ധിയുമായി യോജിച്ചാണി
 രിക്കുന്നത്. ഗ്രാമത്തെ വിഷമയമാക്കുന്ന മലം ഒരു സ്ഥ
 ലത്തു് ശേഖരിച്ചു വളമാക്കി വയലിൽ ഉപയോഗിക്കുക
 യാണെങ്കിൽ നല്ല വിളവുകൾ കിട്ടും. ആറടിതാഴ്ന്നുള്ള
 ഒരു കഴി ഈ ആവശ്യത്തിനു് എല്ലാ കൃഷിക്കാരനും
 ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. ജീവിത രീതി ഉയർത്തുന്നതിനു്

വേണ്ടി ഗ്രാമത്തിലേ സ്രീകളേയും പെൺകുട്ടികളേയും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതിന് ഒരു വിദ്യാലയം അവിടെ ആരംഭിച്ചു.

ഗുർഗാൺ പരീക്ഷണത്തെപ്പറ്റി ഇത്രയും മാത്രം വിവരിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യമേ ഇവിടെയുള്ളൂ. ആ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഏറ്റവും വിജയകരമായിത്തീർന്ന പദ്ധതിവളക്കൂഴികളുടെ നിർമ്മാണം ആണ്. ഗ്രാമത്തിനകത്തും, അതിന്റെ ചുറ്റുപാടിലും പലവിധത്തിലുള്ള ചപ്പം ചവരം വലിച്ചെറിയുന്നത് എല്ലാ സാധാരണ ഗ്രാമവാസിയ്ക്കും പതിവാണ്. അത് വെയിലത്ത് കിടന്നുണങ്ങുകയും, മഴയത്ത് നനയുകയും, കാരാത്ത് പരക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇടവഴികളുടെ അരികിലും ഇതു മാതിരി ചവരകൾ കൂട്ടി ഇടാറുണ്ട്. കൃഷിക്ക് വളംപോരാതെ ഇരിക്കുന്നരാജ്യത്ത് ഈ വകവളമുണ്ടാക്കാവുന്ന സാധനങ്ങൾ ഇങ്ങനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ബുദ്ധിശൂന്യതയെപ്പറ്റി വ്യസനിക്കുകയാണത്രെ എന്തായാ! കൂടാതെ, സൂക്ഷ്മമില്ലാതെ ഇങ്ങനെ ചവരം ഭൂമി കളയുന്നത് ആരോഗ്യത്തിന് ഹാനികരവും ശുചിത്വമില്ലാത്തതും ആണ്. അങ്ങമിങ്ങും നാനാവിധമായിത്തള്ളുന്ന ചവരകൾ ശേഖരിച്ചു ഒരു സ്ഥലത്ത് ഇടുന്നതിനാണ് വളക്കൂഴികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ദിവസംതോറും ഉപയോഗമില്ലാതെ ഭൂമി കളയേണ്ടതായ സകലസാധനങ്ങളും ഈ കഴിയിൽ സംഭരിക്കാം. ഓരോ ഗ്രാമത്തിനും രണ്ടുകൂഴികൾ വീതം ഉണ്ടായാരിക്കണം. (എ) വളമായി ഉപയോഗിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ആയി തീർന്നപഴയ ചവരം ഇടുന്നതിന് (൨) അന്നത് ഭൂമി കളയേണ്ട ചവരകൾ ഇടുന്നതിന്. രണ്ടാമത്തെ കഴി മനയ്ക്കുകത്ത് ഒരു

മൂലയിലാക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. മലമൂത്രവിസർജ്ജനത്തിനുള്ള പയോഗിക്കത്തക്ക മരുന്നുകളുടെയും വളരെസമീപത്തല്ലാതെവിടെ എങ്കിലും വേണ്ടതാണ്. *

അടുത്തതായി ശ്രദ്ധിക്കാനുള്ളത് ഗ്രാമവാസികളുടെ ശുചിത്വമില്ലാത്ത ചില നടപടികളെപ്പറ്റിയാകുന്നു. മലവിസർജ്ജനത്തിന് പ്രത്യേകം കുഴികൾ ഉണ്ടാക്കാൻ അവരെ നിർബന്ധിക്കേണ്ടതെന്നു വേണം. താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ ഒരു വശത്തായി വേലിയോ ചുവരോ കൊണ്ടു മറച്ച ഒരു കുഴിയുണ്ടാക്കി സൗകര്യത്തിന് വേണ്ടി അതിന്മേൽ ഒരു പലകയുമിട്ടു ഒരു “ബോർഡോൾകളൂസ്” ഉണ്ടാക്കണം. ഇത് കൊണ്ടു കൃഷിക്ക് വേണ്ടവളം വർദ്ധിപ്പിക്കാം. ഇങ്ങിനെ ഈ മലത്തെ ഒരു സ്ഥലത്ത് തന്നെ ശേഖരിച്ചില്ലെങ്കിൽ അത് ഗ്രാമത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിലുമായി ചിന്നിചിതറി കിടക്കുകയും കാരുകൊണ്ടും, മനുഷ്യരുടേയും, മൃഗങ്ങളുടേയും കാലുകൊണ്ടും ചലിച്ചു പറന്ന് കാരാവഴി ആളുകളുടെ ആഹാരസാധനങ്ങളിലും പാനീയങ്ങളിലും അവരുടെ കണ്ണിലും, മൂക്കിലും എന്ന് വേണ്ട ശ്വാസോശ്വാസം ചെയ്യുന്നതിനോടുകൂടി അവരുടെ ശ്വാസകോശങ്ങളിലും കലരുന്നു. അങ്ങിനെ ഗ്രാമത്തിലെ മലംനിമിത്തം അതിലെ ആളുകൾ ദിനംപ്രതി വിഷമയമായ രോഗങ്ങൾ കഴിയ്ക്കേണ്ടതായും, കാരുഗ്രാസികളേണ്ടതായും, പാനീയങ്ങൾ കുടിക്കേണ്ടതായും വന്നുകൂടുന്നു. ഇത്രകൂടാതെ ഇവ അസംഖ്യം ഈച്ചകളെ വളർത്തുന്നു. ഈ ഈച്ചകൾ മലത്തിന്റെ മുകളിലിരുന്നിട്ടു പറന്ന്

* Rusticus Loquitur by M. L. Darling Page 125.

വന്ന് ആളുകളുടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളിലും ചെറിയ കഞ്ഞുങ്ങളുടെ ചുണ്ടിലും ഇരിക്കുന്നു. ഇത് ശാശ്വതമായ അനാരോഗ്യത്തിന് കാരണമാണെന്ന് പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഗ്രാമത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് അത്രതന്നെ പ്രയാസമില്ല. പ്രത്യേകം കൃഷിയുള്ള സകലർക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വളക്കൂഴകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ കൂഴികൾക്ക് ആറടിതാഴ്ചയും ആറടിവീതിയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ആവശ്യമില്ലാത്ത സകലരും ഈ കൂഴികളിൽ ഇടേണ്ടതാണ്. ഈ കൂഴികൾ അതിൽ നിന്നുള്ള ദുർഗ്ഗന്ധം ഗ്രാമവാസികളെ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കത്തക്കവിധം അത്രദൂരത്തും എന്നാൽ ചവറുമുതലായവ കൊണ്ടുപായി ഇടുന്നതിന് തക്കസൗകര്യമായും ഇരിയ്ക്കണം. ഈ കൂഴികളെ തന്നെ വിസർജ്ജനത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്നത് നന്നായിരിയ്ക്കും. ഗ്രാമത്തിന് ചുറ്റും വളർന്നുവരുന്ന മുൾചെടികളും കളകളും പഠിച്ചു ഈ കൂഴികളിൽ ഇടുകയുമാണു്. ഈ വളം ഉപയോഗിച്ചാൽ വിളവുകൾ രണ്ടോ നാലോ ഇരട്ടിവർദ്ധിക്കും.

ഗ്രാമങ്ങളിലെ ഗൃഹങ്ങൾ മിക്കവാറും പെരരാണിക കാലങ്ങളിലെ ഗൃഹകളുടെ സന്താനങ്ങളാകുന്നു. വീടുകൾ അന്ധകാരനിബിഡമാണെന്ന് പറയുന്നതു ഒട്ടും അതിശയോക്തിയല്ല. വീടിന് ധാരാളം വെളിച്ചവും കാരും പ്രവേശിക്കുന്നതിന് സൗകര്യങ്ങളില്ലെങ്കിൽ അവ ഒരിക്കലും രോഗവിനിർമ്മൂക്തമാകയില്ല. ആരും സംഗതികൾ ഇരുട്ടിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

- (൧) കൊതുകു്.
- (൨) ഇറച്ചു.
- (൩) എലി.
- (൪) കള്ളന്മാർ.
- (൫) രോഗം.
- (൬) സമീൻഭാരന്മാർ.*

കൊതുകു് പനിയും, ഇറച്ചിയും എലിയും പ്ലേഗും ഉണ്ടാക്കുന്നു. എല്ലാ വീടുകളും ധാരാളം വാതായനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. മേൽപ്രകാരം ശുചിയാക്കിയ ഒരു ഗ്രാമവും അതിൽ സുഖമായി കാറും വെളിച്ചവും പ്രവേശിക്കുന്ന ഭവനങ്ങളും ഉണ്ടായാൽതന്നെ ഇന്ന് ഗ്രാമങ്ങളിൽ കാണുന്ന രോഗങ്ങളിൽ പകുതിയും ഇല്ലാതാകും. വീട്ടിന്റെ ഏതു മൂലയിലും വെളിച്ചം തട്ടത്തക്കവിധത്തിൽ ജനലുകളും വാതലുകളും ഓരോ വീട്ടിനും ഉണ്ടായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഇരുളടഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം കൊതുകും ഇറച്ചിയും ഇരിക്കുകയും അവ പലതരത്തിലുള്ള സുഖക്കേടുകൾ ഉണ്ടാക്കാൻ കാരണമാക്കുകയും ചെയ്യും. കാറും വെളിച്ചവും കേറാത്ത വീടുകളിൽ താമസിക്കുന്നതുകൊണ്ടും മലീമസമായ വായു ശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടും സാംക്രമികരോഗങ്ങളുടെ ബീജങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാണ് ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമീണരുടെ ആയസ്സു കുറഞ്ഞുപോകുന്നത്.

കൊതുകുകൾ പലതരത്തിലുള്ള സുഖക്കേടുകൾ പരത്തുന്നു. ഓരോ മാതിരി കൊതുകുകൾ ഓരോ മാതിരി സുഖക്കേടുകൾ ജനിപ്പിക്കുന്നു. മലമ്പനി, മഞ്ഞപനി,

ഡിംഗ, മത്സ്യം, ഇവയെല്ലാം കൊതുക്കളാണ് വലിപ്പിക്കുന്നത്. സുഖക്കേടുകൾ പകർന്നു കൊതുക്കൾ കെട്ടിനിൽക്കുന്ന വെള്ളത്തിലും കൂട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്ന ചവറിലും ആകുന്നു സാധാരണ വളർന്നുവരുന്നത്. കൊതുകിന്റെ മുട്ട നശിപ്പിക്കുകയാണ് കൊതുക്കൾ വ്യാപിപ്പിക്കുന്ന സുഖക്കേടുകൾ കുറയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം * കൊതുക് ഒരു രോഗവാഹി മാത്രമാണ്. രോഗത്തിന്റെ ബീജങ്ങൾ വഹിച്ചുകൊണ്ടു പോകുകയല്ലാതെ രോഗബീജങ്ങൾ അതിൽതന്നെ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. മലമ്പനിയുടെ വലുതവിന് മനുഷ്യനും കൊതുക് കാരണമാകുന്നു. ഇതിൽ കൊതുകിനെ ഇല്ലാതെയാക്കിയാൽ മലമ്പനിതന്നെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായിരിക്കും. കൊതുക് നിവാരണപദ്ധതിയിൽ കൊതുക് മുട്ട നശിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് പ്രധാനമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. ചതുപ്പനിലങ്ങൾ, കുളങ്ങൾ, നദികളുടെ മൂലകൾ, ഒഴുക്കില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങൾ—ചുരുക്കത്തിൽ വെള്ളം കെട്ടിനിൽക്കുന്ന എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും—ഇവിടെ എല്ലാം കൊതുകിന്റെ മുട്ട കാണാനിടയുണ്ട്. കൊതുക് മുട്ടകൾക്ക് ജീവിക്കണമെങ്കിൽ വെള്ളത്തിന് മുകളിലുള്ള വായു ആവശ്യമാണ്. മണ്ണണ്ണ, ശുദ്ധിച്ചെച്ചൊത്ത പെട്രോൾ, മുതലായവ കൊതുക്മുട്ട ഉണ്ടാകാനിടയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ തളിച്ചാൽ അവയെ കവിഞ്ഞു വായു സംഭരിക്കാനുള്ള ശക്തി കൊതുക് മുട്ടകൾക്ക് ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു കൊതുക്മുട്ടകൾ നശിപ്പിക്കുന്നതിന് ഈ മാതിരി എണ്ണകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഈ എണ്ണ തുടച്ചുയായി ഒഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും വേണം. ഇതിനാൽ സിദ്ധിക്കുന്ന ഗുണം

* Rural Sanitation in the Tropics by Watson.

കേവലം താല്ക്കാലികം മാത്രമാണ്. കൊതുകു ലാഠായെ കൊല്ലുന്നതിന് വെള്ളത്തിൽ ഒരുമാതിരി വിഷമയം കലർത്തുന്ന മറ്റു ചില സമ്പ്രദായങ്ങളുമുണ്ട്. അവ ക്രിയോസോട്ട്, നൈറർകേക്ക്, ലയിം, പാരിസ്ട്രീൻ മുതലായവയാകുന്നു.* കൊതുകിന് ചില ശത്രുക്കൾ ഉണ്ട്. കൊതുകുകളെ ധാരാളം തിന്നാടുകുന്ന ചില മത്സ്യങ്ങൾ അറാഗ്ലാൻറിക്ക് സമുദ്രതീരത്തു് ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ പേർ ഗാംബൂസിയ അഫ്രിനിസ് എന്നാണ്. മലേറിയാനിവാർത്തതിനുവേണ്ടി കാലിഫോർണിയായിലും ഇറ്റലിയിലും ഇതു കൊണ്ടുവന്നു് വളർത്തിയതിൽ ഈ മത്സ്യം കൊതുകുകളെ എല്ലാ സ്ഥലത്തും വളർത്താൻ സാധിക്കുമെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇതിന്റെ മുട്ടകൾ വരുത്തി ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള കുളങ്ങളിലും മറ്റു ജലാശയങ്ങളിലും വളർത്തുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. വീടുകളിൽ കൊതുകുകളുടെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിന് കൊതുകുവലകൾ ഉപയോഗിക്കുകയും, ഗന്ധകം, ഫൈഡ്രോസോനിക്ക് ആസിഡ് ഗ്യാസു മുതലായവകൊണ്ടു പുകക്കുകയും ചെയ്യണം. മലമ്പനി വന്നു് കഴിഞ്ഞാൽ ക്വനയിൻ ധാരാളം ഉപയോഗിക്കുകയാണ് വേണ്ടതു്.

ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിൽ കൊതുകുബാധയിൽനിന്നു് രക്ഷപ്പെടുന്നതിന് മേൽ വിവരിച്ച സകല ഉപദേശങ്ങളും സ്വീകരിക്കേണ്ടതു് നിർബ്ബന്ധിതമാകത്തക്കവിധത്തിൽ കൊതുകുകളുടെ ഉപദ്രവം അത്രവളരെ കൂടുതലാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളുടെ ദയനീയമായ

* Municipal and Rural Sanitation by Ehlers and Steel. Page 162—163.

സാമ്പത്തികസ്ഥിതി ഇതിനൊന്നും അനുവദിക്കുകയില്ല. കൊതുകുകളുടെ ഉപദ്രവം ധാരാളമായുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഗവണ്മെൻറ് തന്നെ എണ്ണ തളിക്കുകയും ഗാംബൂസിയാ യെ വളത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. എല്ലാ കച്ചവട സ്ഥലങ്ങളിലും, പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളിലും നിന്ന് കൃനയിൽ വെറുതെ കൊടുക്കുന്നതിന് ഏല്പാടുചെയ്യണം. ഉപ്പും, മസാലയും വാങ്ങുന്നതുപോലെ കൃനയിൽ വാങ്ങണമെന്നാണ് മി: ബ്രെയിൻ പറയുന്നത്. എല്ലാ ആളുകളും കൊതുകുവല ഉപയോഗിക്കുന്നത് നിർബന്ധമാക്കണം. കൃനയിൽ വാങ്ങുന്നതിനും, കൊതുകുവല വാങ്ങുന്നതിനും കൂടി ആണ്ടിൽ നാലോ അഞ്ചോ രൂപയെ ചിലവാകുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഒരു ദിവസത്തെ പനിക്ക് ഒരാൾക്ക് രണ്ടുരൂപാവിതം ചിലവാകുന്നതുകൊണ്ടു നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ എത്രയോ ആദായകരമാണെന്നുള്ളതു് തെളിയുമല്ലോ.

ഗ്രാമങ്ങളിൽ സാധാരണയായി കാണുന്ന മറ്റു സാംക്രമികരോഗങ്ങളിൽ മുഖ്യമായതു് കുളറ, അതിസാരം, വയറുകടി, മുതലായവയും മന്യൂരി, കണ്ണിൽ സുഖക്കേടുകൾ, ചില ത്വക്ക് രോഗങ്ങൾ ഇവയുമാണ്. ഈ സുഖക്കേടുകളെല്ലാം പരത്തുന്നത് ഈച്ചകളാകുന്നു. പല തരത്തിൽ ഈച്ചകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും സാധാരണ സുഖക്കേടുകൾ പരത്തുന്ന ഈച്ച വീടുകളിൽ കാണുന്ന ഈച്ചയാണു്. ഈച്ചകൾ കടിച്ചും കടിക്കാതെ നിരപദ്രവമായി അങ്ങമിങ്ങും പറന്ന് രോഗബീജങ്ങൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോയുമാണു് സുഖക്കേടുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. മലമൂത്രങ്ങൾ ശരിയായും വൃത്തിയായും ഭൂസ്ഥലങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി കളയുകയും സാംക്രമികരോഗ

ഞങ്ങൾ ഉള്ള രോഗികളുടെ മലമൂത്രവിസർജ്ജനം സ്പർശിക്കാനിടകൊടുക്കാതെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യാൽ വീടുകളിലെ ഈച്ച വലിയ ഉപദ്രവകാരിയായി ഭവിക്കയില്ല. വീട്ടിച്ചു വെറും ഒരു രോഗവാഹിമാത്രമാണ്. അതിന്റെ രോഗമന്റിറഞ്ഞ ദേഹവും കാലുകളും രോഗബീജം വഹിക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകം യോജിച്ചതാണ്. വൃത്തിയില്ലാത്തപദാർത്ഥങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുന്നതിനും അതുകളിൽ ഇഴയുന്നതിനും അതിന് പ്രത്യേകസന്തോഷമുണ്ട്. ഈച്ചയുടെ വയറിൽ ഏതുമാതിരിരോഗബീജത്തിനും നാശംകൂടാതെ വർത്തിക്കാം. ഈച്ചക്ക് എന്തിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നാലും അതിന് മുൻപു ഭക്ഷിച്ചസാധനം മർദ്ദിക്കുന്നപതിവുണ്ട്. ഈ മർദ്ദയിൽനിന്നുമാണ് അധികം രോഗവും ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇതിൽനിന്നും വീട്ടിച്ചയുടെ നിവാരണം എത്രമാത്രം അപേക്ഷണീയമാണെന്ന് ഉറഹിക്കാമല്ലോ. ഇതിന് പല നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളും നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈച്ചയുടെ വളർച്ച ഇല്ലാതെയാക്കുകയും, മനുഷ്യരുടെമേലും ഈച്ചയിൽനിന്നും അകറ്റി നശിപ്പിക്കുകയും, ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഈച്ചയിൽനിന്ന് അകറ്റി സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാൽ മതി. ഇത്രകൂടാതെ ഈച്ചകളെ കൊല്ലുന്നതിനായി, ഈച്ചക്കണ്ണികളും, ഈച്ചവലകളും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഈച്ചയെ കൊല്ലുന്നതിന് പലവിഷങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. എന്നാൽ ഗ്രാമങ്ങളിൽ വീട്ടിച്ചുകൾ വളരാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് തുടരേണ്ടത്. വളവും, മലവും വൃത്തിയായും ആപത്തുകൂടാതെയും ശേഖരിക്കുന്നത് ഇതിനുള്ള പ്രധാനവഴിയാകുന്നു. വളം ശേഖരിക്കുന്നിടത്തു് ഈച്ചയുടെ വളർച്ചയുണ്ടാകാതെയിരിക്കുന്നതിനായി

‘ഹെല്ലിബോർ’ പൊടിച്ചു തുകാറുണ്ട്. ബോറാക്സ് പൊടി ഹെല്ലിബോറിനെക്കാൾ നല്ലതാണ് § വീട്ടിച്ചകൾ പരത്തുന്ന മസൂരിബീജങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിന് നിർബ്ബന്ധിതമായി ഗോവസൂരിപ്രയോഗം പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. കുട്ടികളെ പ്രസവിച്ചാലുടനേയും, ഏഴാമത്തെവയസ്സിലും, പതിനാലാമത്തെവയസ്സിലും, ഗോവസൂരിപ്രയോഗം ചെയ്യിക്കണം. കാളരാവരുമ്പോൾ എല്ലാസ്ഥലങ്ങളും വൃത്തിയാക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നതുകൂടാതെ ‘ഇനോക്കുലേറ്റ്’ ചെയ്യിക്കണം.

ഗ്രാമത്തിൽ സുഖക്കേടുകൾ വളരുന്ന മറ്റൊരു ജന്തു എലിയാണ്. ബ്യൂബോണിക്സ് പ്ലേഗ് എന്ന ഭയങ്കരമായ സുഖക്കേട് എലികളാണ് പരത്തുന്നത്. എലികളുടെ നശീകരണം അവയുടെ ശത്രുക്കളെക്കൊണ്ടും, വിഷംകൊടുത്തും, കണ്ണിവെച്ചും, പുകച്ചും, ചില പ്രത്യേകതരം പ്രാണിവിഷങ്ങൾകൊടുത്തും, എലികൾ കയറാതെ പ്രതിരോധിച്ചും അവയ്ക്ക് ആഹാരം ഇല്ലാതെയായും മറ്റുമാണ്. എലിയുടെ ശത്രുക്കളായ പൂച്ച, പട്ടി, പക്ഷികൾ, എന്നിവ അവയെ തീരെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന് മതിയാകുകയില്ല.

പ്രാണി വിഷങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടും വലിയ പ്രയോജനം കണ്ടിട്ടില്ല. മറ്റു സാധാരണ വിഷങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതാണ് എല്ലാറ്റിലും കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായി കണ്ടിരിക്കുന്നത്. ആർസനിക്സ്, സ്റ്റ്രിക്കുനൈൻ, ഫോസ്ഫറസ്, ബാറിംകാർബ

ഞെറു്, ഇവകളാണ് നല്ല വിഷങ്ങൾ. കുട്ടികൾ
 ഈ വിഷങ്ങൾ അബദ്ധത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുപോ
 ക്കാതെ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കണം. എലിക്കണ്ണികൾ
 കൊണ്ടു ധാരാളം എലികളെ പിടിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷെ
 ക്കറെ കഴിയുമ്പോൾ ഇവകൾ പ്രയോജനമില്ലാതെയാ
 യിതീരുന്നു. ഹൈഡ്രോസിയാനിക് ആസ്ഡ് ഗ്ലൂ
 സ്, കാർബൻമോണോക്സൈഡ്, ക്ലോറിൻ, സൽഫർ
 ഡയോക്സൈഡ് എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച് പകർന്നു
 ത് തുണപ്രദമായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിലൊക്കെ നല്ല
 ത് എലിക് വരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധത്തിൽ
 കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയാണന്ന് ഡാക്ടർ ഹെന്റൽ
 പറയുന്നു. സുഖക്കേടുവന്നാൽ നിബന്ധിതമായ 'ഇന്നോ
 ക്കലേഷൻ' അത്യാവശ്യമാണ്.*

മുകളിൽ വിവരിച്ച രോഗങ്ങളും രോഗനിവാരണ
 മാർഗ്ഗങ്ങളും ഒരു പരമാർത്ഥതയാണ് സൂചിപ്പിക്കു
 ന്നത്. അത് ഗ്രാമീണരുടെ ഇടയിൽ ഉള്ള അജ്ഞ
 തക് നീക്കംവരണം എന്നതാണ്. ആരോഗ്യശാസ്ത്ര
 ത്തിന്റേയും സാമൂഹിക ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും പ്രാഥ
 മികതത്വങ്ങൾ അവരുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരത്തിൽ
 വരുന്നതന് വേണ്ട വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റേയും പ്രചര
 ണവേലയുടേയും ആവശ്യകതയേയും ആകുന്നു ഇത്
 തെളിയ്ക്കുന്നത്. ജ്ഞാനവും നവംനവങ്ങളായ ആ
 ശയങ്ങളും ജനസാമാന്യത്തിനുണ്ടായതിനുശേഷമേ പ
 രിശ്രമവും സംഘടനാപരമായ പ്രവർത്തിയും അവരിൽ
 നിന്ന് ആശിക്കാവൂ. ഭാരദ്യവും അനാരോഗ്യവും,

* Rats and How to control them by C. S. Howell.

ആരോഗ്യരക്ഷാനിയമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അജ്ഞതയും തമ്മിലുള്ള പരസ്പരബന്ധത്തെ അവർ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ആരോഗ്യരക്ഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ ആദ്യതത്വങ്ങളെ ഇപ്പോൾ ചില പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അതെല്ലാസ്കൂളുകളിലും നിർബന്ധിതവിഷയമാക്കണം. എല്ലാ പ്രദർശനങ്ങളിലും ആരോഗ്യം എന്നൊരു വകുപ്പു പ്രത്യേകമുണ്ടായിരിക്കണം. പൊതുജനാരോഗ്യവകുപ്പിലെ മേധാവികൾ അവരുടെ സങ്കീർട്ടിനിടക്ക് ജനസാമന്യത്തിന്റെ അനഭിജ്ഞതയെ ഇല്ലാതെയാക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. പയ്യൂട്ടന പ്രാസംഗികന്മാരെയും, മാന്യാദീപപ്രദർശനങ്ങളേയുംകൊണ്ട് പൊതുജനങ്ങളേ പഠിപ്പിക്കുന്നതനു് ശ്രമിക്കണം. പ്രദർശനത്തിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകം തീവണ്ടികൾ ഓടിക്കുന്നത് അനുകരണീയമാണ്. വൈദ്യസഹായം ചെയ്യുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കണം. ഒരു ഗ്രാമശുചീകരണപദ്ധതി ഉണ്ടാക്കി ഗ്രാമങ്ങൾ വൃത്തിയാക്കുന്നതിനായി അത്നടപ്പിൽ വരുത്തണം. അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനുദ്യോഗസ്ഥസ്ഥാപനങ്ങളും ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണപദ്ധതിയിൽ ആരോഗ്യത്തിനുള്ള പരമമായ പ്രാധാന്യത്തെ അനുസ്മരിച്ചു ഗവണ്മണ്ടുമായി സമുപകാരണേയും സഹകരിക്കേണ്ടതാണ്.

VIII

വിദ്യാഭ്യാസം.

സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കു് നിശ്ചിതമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസപരിപാടി അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയുടെ ഭൂഷ്യങ്ങൾ ജനവിഭാഗത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ സാരമായി സ്തംഭിക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു സന്ദേഹമില്ല. ഇൻഡ്യയിലെ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയും സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിന്നു തമ്മിൽ യാതൊരുപൊരുത്തവുമില്ലെന്നുപറയാം. ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുപ്രവൃത്തി ഒന്നിലുമുണ്ടാകാത്തതിനു് കാരണവും ഇതാണു്. തൊഴിൽപരമായ വിദ്യാഭ്യാസമാണു് ജനസാമാന്യത്തിനാവശ്യമായിട്ടുള്ളതെന്നു് പല വിദ്യാഭ്യാസകുശലന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

പൌരാണികകാലത്തു് സാമാന്യവിദ്യാഭ്യാസത്തോടു കൂടിത്തന്നെ തൊഴിലഭ്യാസവും നൾകിവന്നിരുന്നു. ജാതിവിഭാഗങ്ങളും തൊഴിലുമായി പ്രത്യേകബന്ധമുണ്ടായിരുന്ന അക്കാലത്തു് “പഠിതപത്തിനു് വേണ്ടിമാത്രമുള്ള പഠിതപം” മിക്കവാറും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം. അക്കാലത്തു് “ഒരു വൃക്കതിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസം സമുദായശ്രേയസ്സിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി രൂപീകരിച്ചിരുന്നതിനാൽ തൊഴിലഭ്യാസത്തിന്റെ അഭ്യുദയത്തിൽ വൃക്കതിപത്തിനു് അധികം സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നതു്

ന്നില്ല”* എന്നാൽ പ്രാചീനകാലത്തെ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ തിരോധാനത്തോടുകൂടി തൊഴിലിന്റെ സാമുദായികഭാവം നഷ്ടമാകുകയും സാമാന്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിനും സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനും തമ്മിൽ വലിയ അകൽച്ച സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. വിദ്യാഭ്യാസരീതി സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറാതെ, ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത അലച്ചിലിലകപ്പെട്ടത് അന്നുമുതലാണ്. നാഗരികതപത്തിന്റെ ഭംഗം നഷ്ടമാകും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള”† ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി ഗ്രാമീണരുടെ ആവശ്യത്തിന് അശേഷം ഉതകുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി സമൂലമായി പരിഷ്കരിക്കണമെന്നുള്ള പല പരിശ്രമങ്ങളും ഇതുകഴിഞ്ഞ രണ്ടു ദശവത്സരങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിനകാരണം വിദ്യാഭ്യാസാധികൃതന്മാർ നാടൊട്ടുക്ക് പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന അഭ്യസനരീതിയ്ക്ക് സാമാന്യജീവിതത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളുമായുള്ള അനുയോജ്യത മനസ്സിലാക്കിയതാണ്.

മധ്യവൃന്ദ-ൽ പഞ്ചാബിൽ സ്ഥാപിച്ച “സെമിനാരിസ്കൂൾ” കളാണ് വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കരണത്തിന്റെ ആദ്യസോപാനം. ഈ പ്രത്യേകജോലിയിൽ അഭിരുചിയില്ലാത്ത ഉപാധ്യായന്മാരുടെ നിയമനവും ഗ്രാമീണർ പുതിയ പരിശ്രമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സംശയവും സമ്മേളിച്ച് “സെമിനാരിസ്കൂളി”കൾ പരാജയത്തിൽ അവസാനിച്ചു. പ്രാഥമികവും മദ്ധ്യമവും ആയ വിദ്യാ

* The Educational system of the Ancient Hindus by S. K. Das.

† Educational Report by H. G. Wyatt. I. E. S.

ഭ്യാസകരിക്കലങ്ങളിൽ കൃഷിക്രൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുകയുണ്ടാണു് പിന്നെ ചെയ്തതു്. ഇതുകൊണ്ടും പറയത്തക്ക പ്രയോജനമുണ്ടായില്ല. ഇതേസമയത്തുതന്നെ കിൻടർ ഗാട്ടൻ കരകൌശലവും വിദ്യാഭ്യാസപരിപാടിയിൽ ചേർത്തു. അനന്തരം പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, ചിത്രമെഴുത്തു്, മാനുവൽ ട്രെയിനിംഗു് എന്നിവയും പഠിപ്പിക്കണമെന്നു് നിശ്ചയിച്ചു. ഇതൊന്നും വിജയത്തിൽ കലാശിച്ചില്ല. ഈ പരാജയങ്ങൾ ശരിയായ സാമാന്യവിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു് പരിഷ്കൃതമാനസരാകാത്തവരുടെ ഇടയിൽ തൊഴിൽവിദ്യാഭ്യാസം സാധ്യമല്ലെന്നുള്ള വസ്തുതയാണു് തെളിയിച്ചതു്.

കരിക്കലം ഗ്രാമീണവിഷയങ്ങൾക്കു് പ്രാധാന്യം നൽകി രൂപീകരിക്കുകയായിരുന്നു പിന്നത്തെ പരിശ്രമം. അങ്ങുമിങ്ങുമായി ചില അനുഭോഗസ്ഥസ്ഥാപനങ്ങളും ഗ്രാമീണവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ താല്പര്യം പ്രദർശിച്ചുതുടങ്ങി. ക്രിസ്ത്യൻമിഷ്യൻറെ സെൻട്രൽകൌൺസിൽ, “വില്ലേജു് എഡ്യൂക്കേഷ്യൻ കമ്മീഷൻ’ എന്നൊരു സംഘത്തെ ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമീണവിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നതിനും അഭിവൃദ്ധിമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും നിയോഗിച്ചു. ഈ കമ്മീഷൻറിപ്പോർട്ടിൻറെ ഫലമായി, അമ്മേരിക്കൻ പ്രെസ്ബെറീരിയൻ മിഷ്യൻകാർ മോഗാ എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു മിഡിൽസ്കൂളും ഒരു ട്രെയിനിംഗു് ക്ലാസും സ്ഥാപിച്ചു. ഈ പരിശീലനക്ലാസിൽ അഭ്യസനം സിദ്ധിച്ചവർ ഗ്രാമവിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു് യോഗ്യതയുള്ളവരും ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണപദ്ധതികളിൽ

പരിശീലനം സിദ്ധിച്ചവരും ആകുന്നു. മോഗാസ്ത്രജി നോടനുബന്ധിച്ച് നാപ്പൽ ഏക്കർ വിസ്തീർണ്ണമുള്ള ഒരു തോട്ടമുണ്ട്. പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള കൃഷിയിൽ പരിശീലനവും ആ തോട്ടത്തിൽനിന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് കിട്ടുന്നു. കുട്ട, ചാർപായ്, ഇഷ്ടിക മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. മോഗായിലെ പരിശ്രമങ്ങൾക്ക് അന്യാദേശമായ വിജയം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.* ഗ്രാമവിദ്യാഭ്യാസപ്രശ്നത്തിന്റെ ക്ലിഷ്ടതകൾ മോഗായിലെ പരീക്ഷണങ്ങൾ നിവാരണം ചെയ്തപ്പോഴാണ് പറയാം. ഗുർഗാണിലെ റൂറൽ എക്കണാമിക്സ് സ്കൂളും ഗാക്കാരിലെ നാർമൽ സ്കൂളും ഇതേ മാതിരിയിലുള്ള പരീക്ഷണസ്ഥാപനങ്ങളാകുന്നു. ഈ യന്ത്രങ്ങളുടെ ഫലം ക്രോഡീകരിച്ച് ഒരു “റൂറൽ കമ്മ്യൂറിസ്റ്റിജിന്റെ” മാതൃകയുണ്ടാക്കുകയാണ് ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമീണവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഭാവിപലതായിരിക്കേണ്ടത്.

ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലെ വിദ്യാഭ്യാസവും ഗ്രാമീണരുടെ ദിനചര്യയുമായി വളരെ അടുത്തബന്ധം ഉള്ളതായിരിക്കണം എന്നത് ഗ്രാമവാസികളുടെ പരിതസ്ഥിതികൾ പട്ടണവാസികളുടേതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടതാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥത്തിന്റെ ഒരു സമ്മതം മാത്രമാണ്. ഗ്രാമത്തിലെ ബാലികാബാലന്മാരുടെ സുഖത്തിനും ശക്തിക്കും അവരെ അവരുടെ ചുറ്റുപാടുമുള്ള സ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരണമായി വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരിക എന്നത് എത്രയും അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ഇതിലേക്ക്

* Developing a project Curriculum for Village Schools in India by W. J. Mckee, Ph. D.

വേണ്ടി, ഗ്രാമവിദ്യാലയങ്ങളിൽ അവർക്കു സിദ്ധിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ഗ്രാമജീവിതത്തിന്റെ സ്വഭാവനൈമിച്ഛ്യത്തേയും, സ്വഭാവസ്തൈർമ്മ്യത്തേയും, ശരിയായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാകുന്നു.* ജീവിതാദർശങ്ങൾ അനുസരിച്ചാണു് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം നിണ്ണയിക്കേണ്ടതു്. നാം പഠിപ്പിക്കുകയോ പഠിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു് നമ്മുടെ ജീവിതാദർശത്തെ സമാശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗ്രാമവാസികളുടെ ജീവിതമാതൃക, ദിവസം തോറും എന്നവണ്ണം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഭവബഹുലങ്ങൾ കൊണ്ടുവ്യത്യസ്തപ്പെടുന്നു. കേവലം വ്യക്തിപരമായിരുന്ന ജീവിതചിന്ത ഇപ്പോൾ സാമൂഹികമായി തിരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഗ്രാമങ്ങളിലെ വിദ്യാഗതിയും ഇതനുസരിച്ചു് വ്യത്യസ്തമാകേണ്ടതാണു്.

ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണ പദ്ധതിയിലെ ആദ്യഘട്ടം ഈ വ്യത്യാസത്തെ അധഃകരിച്ചാണു് രൂപീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതു്. പരസ്പരം യോജിച്ച പ്രവർത്തിക്കുകയും ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തി മുളക്കുകയും ചെയ്യാൻ മാത്രമേ ഗ്രാമത്തിനാകപ്പാടെയുള്ള അവശതകൾ ഇല്ലാതെയാക്കുവാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഗ്രാമവാസികൾ മനസ്സിലാക്കുകയാണു് ഈ ആദ്യത്തെ ഘട്ടം. “ഭൂരിജന ഭൂരിസുഖ”ത്തെ പ്രമാണമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുകയാണു് ഇതിന്റെ ആവശ്യം. സാമൂഹികാഭ്യുദയത്തിനു് സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധി എന്നത്രയും അത്യാവശ്യമായ ഒന്നാണു് എന്നുള്ളതിനു് സംശ

* Report of the Royal Commission on Agriculture Page 513.

യമിപ്പ. എന്നാൽ സാമുദായികസുഖത്തിന് പ്രസ്താവയോഗ്യമായ കൂടുതൽ ഒന്നും ഇല്ലാതെതന്നെ സാമ്പത്തികാഭ്യുദയം ലഭിക്കും. നേരേമറിച്ചു, പ്രസ്താവയോഗ്യമായ സാമ്പത്തികാഭ്യുദയം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും സാമുദായികമായ അസുഖം അനുഭവിക്കുന്ന പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നത് അസംഭാവ്യമല്ല. വിജയകരമായ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണ ജോലിയുടെ ലക്ഷ്യം ഗ്രാമവാസികൾ എത്രമാത്രം സഹകരണമനോഭാവത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിലും സാമുദായികമായി അവരുടെ ജീവിതത്തിന് 'എന്തുമാത്രം ഗുണം ഉണ്ടെന്നുള്ളതിലുമാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഉജ്വലമായ ഒരു ഗ്രാമീണസമുദായത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയാണ് ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണം വാസ്തവത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സമുദായം എങ്ങിനെയാണ് സൃഷ്ടിക്കേണ്ടത്? ആത്മാർത്ഥവും ക്ഷമാപൂർവ്വവും ആയ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലമായിമാത്രമേ ഈ ഉദ്ദേശം സാധിക്കയുള്ളൂ. ഇതിനാവശ്യമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രകൃതി, ഗ്രാമത്തിൽ താമസിക്കുന്ന എല്ലാസ്ത്രീപുരുഷന്മാരേയും ആബാലവൃദ്ധംജനങ്ങളേയും അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം. ഒരു ഗ്രാമീണവിദ്യാലയത്തിന് ഈ മാതിരി അല്പയനം നൽകുവാൻ സാധിക്കുമോ? ഈ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരു വിദ്യാലയം ഈ ഗ്രാമങ്ങളിൽ സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയുമോ? ഈ ചോദ്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ നടപ്പിലാക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ രീതിയിലേക്കു നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നു. ഗ്രാമവാസികളുടെ പ്രത്യേകാവശ്യങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസമാ

ണോ ഇപ്പോൾ അവിടെ നൽകുന്നത് എന്നുള്ളത് വളരെ സംശയാവഹമാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി സവിശേഷം പ്രയോജനരഹിതവും നഷ്ടകാരകവും ആണെന്ന് ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച അധികാരത്തോടുകൂടി പറയുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള പലരും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പരിതാപകരമായ നഷ്ടത്തെ സംബന്ധിച്ച പല കമ്മറികളും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മിഡിൽ സ്കൂളുകളും ഒട്ടും വിശേഷമല്ല. ഫൈസ്കൂളിലേക്ക് ഒരു “പാസു പോർട്ട്” കൊടുക്കുന്നതിന് മാത്രമാണ് അതിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്. എന്നാൽ വളരെ കുറച്ചു കുട്ടികൾ മാത്രമേ ഫൈസ്കൂളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം തുടരുന്നള്ളൂ. മിഡിൽ സ്കൂളുകളിലെ പഠിത്തം കഴിഞ്ഞുപോകുന്ന അധികം വിദ്യാർത്ഥികളും ഗ്രാമത്തിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയാണ് പതിവ്. അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നിന്ന് എന്ത് ഫലമാണ് സിദ്ധിക്കുന്നത്.? അത് കൃഷിത്തൊഴിലിന് അവരെ തീരെ അപ്രാപ്തരാക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കലപ്പു പിടിക്കുന്നതും ഭേദോധ്യാനം ചെയ്യുന്നതും അവരുടെ അന്തസ്സിനു യോജിച്ചതല്ലെന്ന് ഉള്ള അശുഭ വിചാരം മാത്രമാണ് ഈ വിദ്യാഭ്യാസം അവർക്കു നൽകുന്നത്. ഒരു കൃഷിക്കാരന്റെ തൊഴിൽ താഴ്ന്നതരമാണെന്നു അവർ വിചാരിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. ഗ്രാമജീവിതത്തെപ്പറ്റി അവർ വളരെ അസംതൃപ്തരായി, സമുദായത്തിന് അവർ യാതൊരുപകാരവുമില്ലാതെ ഭാരമായി തീരുന്നു. ഏതായാലും ഗ്രാമത്തിലുള്ള മിഡിൽസ്കൂൾ അതിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അധികംപേരുടേയും

പ്രധാനാവശ്യങ്ങളെ നിറവേറുന്നതായി ഭാവിക്കുന്നു പോലുമില്ല. അവിടെ അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളത് വിദ്യാർത്ഥികളെ ഉത്തമനാരായ കൃഷിക്കാരും നല്ല പൌരന്മാരും ആക്കിത്തീർത്തുകൊടുക്കുന്ന സംഘാടനവിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതായ സ്ഥാപനമാണ്. എന്നാൽ ഗ്രാമീണരുടെ വിദ്യാഭ്യാസ പരമായ സകല ആവശ്യങ്ങളേയും ഇത് നിറവേറുകയില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ തലമുറയുടെ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച മുന്നോട്ടുള്ള നോട്ടം വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; ഭാവിയെപ്പറ്റി സമാശ്വസിപ്പാനുള്ള വഴിപോലും സമാനിക്കാതെയുമിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, വിദ്യാലയത്തിൽ എത്ര തന്നെ നല്ലതും ഉത്തമങ്ങളുമുള്ള സംഗതികൾ പഠിച്ചാലും ബാലൻ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു ചെല്ലുമ്പോൾ അവന്റെ പരിതസ്ഥിതികൾ അവൻ പഠിച്ചതെല്ലാം തന്നെ ഇല്ലാതെയാക്കി കളയുന്നു. അതുകൊണ്ടു, ഗ്രാമത്തിലെ യുവലോകത്തെയാണ് ആദ്യമായി നന്നാക്കേണ്ടത്. ഗ്രാമത്തിലെ യുവലോകത്തിനാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അത്യാവശ്യം എന്നുള്ളത് സ്ഥാപിച്ചാൽ വിദ്യാലയം അവരുടെ ആവശ്യത്തെ നിറവേറുവാൻ പര്യാപ്തമായിട്ടാണ് രൂപീകരിക്കപ്പെടേണ്ടത് എന്നുള്ളതിന് പക്ഷാന്തരമില്ലല്ലോ.

ഗ്രാമീണ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം തന്നെ മാറേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. ഗ്രാമീണ വിദ്യാഭ്യാസം ഗ്രാമീണ സമുദായത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതിനാണ് മുതിരേണ്ടത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സ്കൂളിന്റെ പേര് "കമ്മ്യൂണിറ്റി സ്കൂൾ" എന്നായിരിക്കണം.

ഒരു കമ്മ്യൂണിറ്റിസ്കൂൾ എന്നാലെന്താണ്? ഒരു ഗ്രാമീണ സമുദായത്തിന്റെ ഗ്രാമപരിധിയിൽ താമസിക്കുന്ന പ്രായപൂർത്തിയുള്ള സകലരുടേയും എല്ലാവിധ ജ്ഞാനസമ്പാദന മാർഗ്ഗങ്ങളും സിലമാകുന്നതിന് പര്യാപ്തമായ ഒരു സ്കൂളിനെയാണ് കമ്മ്യൂണിറ്റിസ്കൂൾ എന്നു നിദ്ദേശിക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ ഗ്രാമത്തിലെ പ്രായപൂർത്തി വന്നിട്ടുള്ളവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരവും സംസ്കാരപരവുമായ ജീവിതരീതി ഉയർത്തുന്നതിനാകുന്നു ഈ സ്കൂളിന്റെ മുഖ്യഉദ്ദേശം. ഇത് ഗ്രാമത്തിലെ ബാലികാബാലന്മാർക്ക് ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിന് ഉള്ള ഏർപ്പാടുകൾ സ്വയമേവ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം ഹൈസ്കൂളിലേക്ക് പോകുവാനുള്ള ഒരു “പാസ്സുപോട്ട്” മാത്രമായിരിക്കുകയില്ല. ഒരു പൂർണ്ണമായ വിദ്യാഭ്യാസം—അതായത് അവരെ ഉത്തമന്മാരായ കൃഷിക്കാരും വ്യവസായികളും അഭിവൃദ്ധ്യനുവുമായ ഒരു ഗ്രാമസങ്കേതത്തിലെ ഭാവിനേതാക്കന്മാരും ആക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമായ സ്ഥിതി—അവർക്ക് നൽകുന്നു. സമുദായത്തിന്റെ ആകമാനമുള്ള സേവനമാണ് സ്കൂളിന്റെ ആദർശം. അതു നൽകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം സമുദായത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുയോജ്യവും അവയോടു അടുത്തു് ബന്ധമുള്ളതും ആയിരിക്കണം.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സ്കൂൾ വെറും സാധാരണമായിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഇൻഡ്യയിൽ തന്നെ ഗ്രാമീണ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഒരു പരീക്ഷണം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഇതിനു മുൻപുള്ള ഒരു മാതൃകയും ഇതിന് യോജിച്ചതായി കാണുകയുമില്ല. ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമങ്ങളുടെ പ്രത്യേകാവശ്യങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായ ഒരു

പദ്ധതി സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ വിജയകരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിറ്റിസ്കൂളുകളുടെ മാതൃകകൾ സ്വീകരിക്കുന്നത് നിർദ്ദോഷം തന്നെ. ആളുകളുടെ കായികവും മാനസികവും സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവും ആയ സ്ഥിതികളും ഈ സംഗതികൾ കാരണമാകുന്ന അവരുടെ പ്രത്യേകാവശ്യങ്ങളുമായി യോജിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാഭ്യാസപരിപാടി നിർമ്മിക്കണം. ഒന്നുകൂടി വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഈ സ്കൂളിന് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ട പ്രശ്നം കേവലം മനശാസ്ത്രപരമാണെന്ന് മനസ്സിലാകും. ഗ്രാമീണജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമുള്ള ഇന്നത്തെ മനോഭാവം മാറ്റേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നുള്ളതാണ് തീർച്ചയാക്കേണ്ടത്.

ഈ മനോഭാവത്തിന്റെ പ്രധാനലക്ഷണം ഒരു മാതിരി മനോമാന്ദ്യമാണ്. ആഗ്രഹിക്കുന്നതിന് ഉത്തമമായ ആദർശമോ ദാർശ്യതയുള്ള ഉത്തേജകശക്തിയോ ഉണ്ടാക്കത്തക്ക യാതൊന്നും നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഇല്ല. ഭാവനാശക്തിയെ ഇളക്കത്തക്കവിധത്തിൽ യാതൊന്നും അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ഇല്ല. ഒരു കമ്മ്യൂണിറ്റിസ്കൂളിന്റെ ഉദ്ദേശം ഈ പോരായ്മകൾ നികത്തുന്നതിനാണ്. ഇതുകൊണ്ടുമാത്രം ഗ്രാമവാസികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറി എന്നു വരുന്നതല്ല. മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ ആളുകൾക്കു സിദ്ധിക്കുന്ന പുത്തൻ ആശയങ്ങൾ ഉടനേതന്നെ പ്രവൃത്തിരൂപത്തിൽ ആകുന്നു. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയിൽമാത്രം അങ്ങിനെ ഒരു കാര്യം സാധിക്കുകയേ ഇല്ല. ഇതു പുരോഗതിയെ സാരമായി ബാധിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥയാണ്. ഇതില്ലാതെയാക്കുന്നതിനും പുതിയ വിദ്യാലയസ്ഥാപനം ഉപകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പ്രായപൂർത്തി വന്നവർക്ക് നൽകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഈ വിശേഷഗുണം അത്യാവശ്യമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പ്രവൃത്തിരൂപേണ വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിക്കുന്നതായിരിക്കണം ഈ പദ്ധതി. പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചും അവ പ്രവർത്തിപ്പിച്ചും ആണ് സഹകരണതത്വം പഠിപ്പിക്കേണ്ടത്. നിയമങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതുതന്നെ അവ അനുസരിച്ചായിരിക്കണം. ഉയർന്നും കൂടുതൽ ഉത്തമവും ആയ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ഉത്തേജകശക്തിയാൽ നിരന്തരം പ്രേരിതരായി ഗ്രാമവാസികൾക്കു മുഴുവൻ ഈ കമ്മ്യൂണിറ്റി സ്കൂളിൽ അദ്ധ്യയനം നടത്താം.

സ്കൂളിൽ പലവിധത്തിലുള്ള സാമഗ്രികൾ ആവുമുണ്ട്. അവിടത്തെ ഉപാദ്ധ്യായർക്ക് പ്രത്യേക പരിശീലനം വേണം. ഓരോ സ്കൂളിനും മൂന്നേക്കറിൽ കുറയാത്ത ഒരു വയലും പഴത്തോട്ടവും വേണം. സ്ഥലത്തു കിട്ടുന്ന ഉപ്പുനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനായി ഒരു തൊഴിൽശാല ഉണ്ടായിരിക്കണം. അവിടെ മരപ്പണിയോ, നെയ്ത്തോ, ചായംമുക്കുകയോ, കാലിക്കോ അച്ചടിയോ എന്തെല്ലാം വേണമെങ്കിലും പഠിപ്പിക്കാം. കൃഷി പഠിപ്പിക്കുന്ന ക്ലാസുകളിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനായി ഒരു വായനശാല കൂടിയേതീരു. ഇതിൽനിന്നും പുസ്തകങ്ങൾ ഓരോരുത്തരുടേയും ആവശ്യത്തിനായി മുറയ്ക്കു വിതരണംചെയ്യണം. ഈ പ്രത്യേക ക്ലാസുകൾക്ക് രണ്ടു ഉദ്ദേശ്യങ്ങളാണ് ലക്ഷ്യം. ഒരു വ്യവസായസ്ഥാപനത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നസാധനത്തിന്റെയോ വയലിൽനിന്നെടുക്കുന്ന വിളവിന്റെയോ വിജയകരമായ ഉല്പാദനത്തിന്റെ ശാസ്ത്രീയവും പ്രായോഗികവുമായ സാമ്പത്തികവശത്തെ സ്കൂളിന്റെ മുറും

താമസിക്കുന്ന കൃഷിക്കാർക്കു് കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയാകുന്നു ആദ്യത്തെ ഉദ്ദേശം. കൃഷിയിൽനിന്നുള്ള വരവിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഒരു ഉപവ്യവസായംകൂടെ കൃഷിക്കാർക്കു് ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു രണ്ടാമത്തെ ഉദ്ദേശം. പൊതുജനാരോഗ്യം, കൃഷി, കന്നുകാലിവളർത്തൽ ആദിയായ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു മായാദീപപ്രദശ്നങ്ങൾ സ്ത്രീകളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിക്കേണ്ടതാണ്. സ്ത്രീകളിൽ ഉള്ള പ്രത്യേകസൗകര്യങ്ങൾ നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന ഗുണങ്ങളെയും സ്പെഷ്യൽ ക്ലാസുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളും സ്ത്രീകളുടെ ചുറ്റും താമസക്കാരായ പ്രായപൂർത്തിയവന്ന ഗ്രാമീണർക്കു് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു് സൗകര്യമായിരിക്കും.

മാതൃകാതോട്ടം:—സ്ത്രീകളുടെ ചുറ്റും താമസിക്കുന്ന കൃഷിക്കാർക്കു് അവരുടെ സാമ്പത്തികനിലയെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഉതകുന്ന പരിഷ്കരിച്ച കാഷികരീതികളെ സംബന്ധിച്ച പ്രായോഗിക പരിജ്ഞാനം നൽകുന്നതിനാണ് ഈ തോട്ടത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. അവരുടെ പ്രധാനവ്യവസായമായ കൃഷിയിൽ ഒരു ശാസ്ത്രീയമായ പ്രതിപത്തിയും പ്രകൃതിയെ പറ്റി ഒരു സ്റ്റേഫും ലഭിക്കുന്നതിനുംകൂടി ഈ തോട്ടം ഉപകരിക്കണം. കൃഷിവകുപ്പിലെ ഒരു വിദഗ്ദ്ധന്റെ ശാസനയിൽ ആസ്ഥലത്തുള്ള പരിശ്രമശീലരായ കൃഷിക്കാർ ഈ തോട്ടം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. കൃഷിശാസ്ത്രം പഠിക്കുകയും, കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചു പ്രത്യക്ഷപാഠങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ഉപാധ്യായന്റെ കീഴിലായിരിക്കണം ഇതു്. തോട്ടത്തിനാവശ്യമുള്ള വിത്തും വളവും സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു

കൊടുക്കണം. അതിനാവശ്യമുള്ള വേല, തോട്ടം എടുത്തു നടത്തിക്കൊള്ളാമെന്നേൽക്കുന്ന കൃഷിക്കാർ തന്നെ ചെയ്യണം. വേലചെയ്യുന്ന കൃഷിക്കാരും സ്ത്രീകളും തമ്മിൽ ഈ തോട്ടത്തിൽ നിന്നും കിട്ടുന്നലാഭം പങ്കിട്ടെടുക്കാം. സ്ത്രീകളിലെ ഉയർന്നുകൂടലുകളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളിൽ ഓരോരുത്തരും ആഴ്ചയിലൊന്നോരണ്ടോ ദിവസം വീതം തോട്ടത്തിൽ ജോലിചെയ്യണം. ഈ തോട്ടത്തിൽ ചെയ്യുന്ന പരിഷ്കൃതരീതികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് എത്രദിവസം ആവശ്യമുണ്ടോ അത്രയും ദിവസം ഓരോവിദ്യാർത്ഥിയും വേലചെയ്യേണ്ടതാണ്. സ്ത്രീകൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രദേശത്ത് എത്രത്തോളം കൃഷിക്കാരും വിദ്യാർത്ഥികളുമുണ്ടോ അത്രയും പേക്ക് ഈ തോട്ടം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന പാഠങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടണമെന്നായിരിക്കണം ഉദ്ദേശം. കൃഷിപഠിപ്പിക്കുന്ന ക്ലാസുകളിൽ കൃഷിശാസ്ത്രത്തിന്റെ പൊതുവായ തത്വങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ഉപദേശിക്കേണ്ടതാണ്. മണ്ണിന്റെ ഉത്ഭവം, മണ്ണിന്റെ മാതിരികൾ, അതിലുള്ള വിഭവങ്ങൾ, വളം, വളത്തിന്റെ മാതിരികൾ, അതിന്റെ ഉപയോഗം, അതു ഉപയോഗിക്കേണ്ട രീതി, മണ്ണും വിളവുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം, വിളവു വളവുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം, വിത്തു, വിത്തിന്റെ വളർച്ച, വിത്തു പാകേണ്ടതു് എങ്ങിനെ, മണ്ണിൽ വിത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്താണ്, ചെടിയുടെ വിഭാഗങ്ങൾ, ചെടിയുടെ വളർച്ച, പൂഷ്പിക്കുന്നതും, ഫലവത്താകുന്നതും, പലമാതിരി വിളവുകൾ കൃഷിചെയ്യുന്നതെങ്ങനെ, ജലസേചനം, ഉപകരണങ്ങൾ, കന്നുകാലികൾ, എന്തിങ്ങനെ കൃഷിയ്ക്കാവശ്യമുള്ള സകലകാര്യങ്ങളെപറ്റിയും

സാമാന്യമായ ഒരു ശാസ്ത്രീയബോധം ഉണ്ടാക്കത്തക്ക
ഒരു അദ്ധ്യയനമാണ് അവിടെ നൽകേണ്ടത്. ഇതുകൃ-
സുകളിൽ സ്കൂളിലെ ഉയർന്നതരം വിദ്യാർത്ഥികൾ എല്ലാ-
പേരും നിശ്ചയമായി സന്നിഹിതരായിരിക്കണം. ഇ-
തിൽനിന്നും ഇത്തരം സ്കൂളുകൾ ഒരു കൃഷിക്കാരന് എത്ര-
വലിയ ശാസ്ത്രീയബോധത്തെയാണ് നൽകുന്നതെന്ന്
അനുമതിക്കാരല്ലോ.

തോട്ടത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന വകുപ്പുകൾ വേണം.

- (൧) പഴത്തോട്ടം
- (൨) കോഴിക്കൃഷി
- (൩) മത്സ്യവ്യവസായം
- (൪) പാൽവ്യവസായം
- (൫) പട്ടന്തൽവ്യവസായവും തേനിച്ചവളർത്തലും
- (൬) പൂന്തോട്ടം

ഈ തോട്ടം കാലാന്തരത്തിൽ ഗ്രാമത്തിൽ ഏറ്റെടു-
ത്താനും ഇതിൽ നിന്ന് പഠിക്കുന്ന പാഠങ്ങൾ ഓരോ-
ഗ്രാമത്തിലും നടപ്പിലാക്കാനും വേണ്ടത് പിന്നീടു വിവ-
രിക്കാം.

വ്യവസായക്ലാസ്—വേലയുടെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി
നാം പലപ്പോഴും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. എല്ലാവരും
വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിൽ വേലയുടെ പ്രാമാണ്യം സ്വീക-
രിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ളസ്കൂളുകളിലും
കാളേജുകളിലും വേലയുടെ പ്രാധാന്യത്തെ മനസ്സി-
ലാക്കുകയോ മനസ്സിലാക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ എന്തെ-
ങ്കിലും പഠിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. കൈകൊണ്ടുള്ള
ജോലി ജീവീതസന്ധാരണത്തിനു തന്നെ അത്യാവശ്യ

മായിരിക്കുന്നസ്ഥിതിക്ക് ഗ്രാമങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള സ്കൂളിൽ ഈ വിഷയത്തിന് എത്രമാത്രം പ്രാധാന്യം നൽകണമെന്ന് പ്രത്യേകിച്ചു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. കൈകൊണ്ടുജോലിചെയ്യുന്നതിന് വിദ്യാഭ്യാസപരമായി വളരെ വിലയുണ്ട്. ഈ ലക്ഷ്യത്തോടു കൂടിത്തന്നെ ഏറ്റവും ദരിദ്രരായ നമ്മുടെ കൃഷിക്കാർക്ക് എന്തെങ്കിലും ആദായം കിട്ടാവുന്നവിധത്തിൽ ഇതിനെ ക്രമീകരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഈ വ്യവസായക്ലാസിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കൃഷിക്കാർ അലസമായികളയുന്ന സമയത്തെ ആദായകരമായി വിനിയോഗിക്കാൻ അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനാണ്. പഠിക്കുന്ന തൊഴിലിൽ സാമാന്യമായ വൈദഗ്ദ്ധ്യം സിദ്ധിക്കുന്നതിന് എത്രസമയം ആവശ്യമുണ്ടോ അത്രയുംകാലം ക്ലാസിൽ പഠിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് സമ്മതിക്കുന്ന ആളുകളെമാത്രമേ ഈ ക്ലാസുകളിൽ പഠിപ്പിക്കാവൂ. ഈ ക്ലാസുകളിലുണ്ടാക്കുന്ന സാമാനങ്ങൾ വൽക്കുന്നതിന് ശ്രമിക്കണം. ഈ ശ്രമത്തിൽ കിട്ടുന്നപരിചയം വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അവർ ഉണ്ടാക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുന്നതിനുള്ള വൈഷമ്യത്തെയും അതിൽ എന്തുമാത്രം ലാഭംകിട്ടുന്നു എന്നുള്ളതിനേയും അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കണം. ഈ സാധനങ്ങൾക്കുള്ള കമ്പോളത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെ ഈ ക്ലാസുകൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കണം. താഴെ പറയുന്നവയിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ വ്യവസായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. (൧) നെയിത്തു് (൨) ചായംമുക്കുക (൩) കാലിക്കോ അച്ചടിക്കുക (൪) മരപ്പണി (൫) കുട്ടയുണ്ടാക്കുകയും, ചുരൽവേലയും (൬) കയർ ഉണ്ടാക്കുക (൭) കയർവേല.

സാമാന്യവും സംസ്കാരപരവുമായ വിദ്യാഭ്യാസം—

ഇത് മുഖ്യമായി പ്രസംഗങ്ങളും വാദപ്രതിവാദങ്ങളും കൊണ്ടാണ് സാധിക്കേണ്ടത്. വിദ്യാഭ്യാസം ദേഹത്തിന്റെയും മനസ്സിന്റേയും ശക്തിയെ നന്നാക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അതിനുള്ള ഒരു പ്രധാനവഴി പ്രയോജനകരമായ അറിവിനെ വിതരണം ചെയ്യുകയാണ്. ഗ്രാമങ്ങളിലെ ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലാത്തവരും അജ്ഞന്മാരുമാണ്. ഈ ബുദ്ധിമാന്ദ്യത്തെ മാറ്റുന്നതിന് മനസ്സംസ്കാരം വല്പിപ്പിക്കുകയും അറിവുവിതരണം ചെയ്യുകയും എത്രയും അത്യാവശ്യമത്രെ. സ്കൂളിലെ ഉപാദ്ധ്യായന്മാർ ഇതിന് വേണ്ടി പലവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസംഗങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കണം. താഴെ പറയുന്ന വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രസംഗങ്ങളാണു ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. (ഈ ലിസ്റ്റ് പൂണ്ണമല്ല.)

(൧) ഇൻഡ്യയിലെ മഹാപുരുഷന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ.

(൨) കഴിഞ്ഞ അൻപതു കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രീയമായ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ.

(൩) പരിഷ്കാരത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ ശക്തി സഹകരണത്തിനാണ്.

(൪) മൈത്രിയും പരസ്പരസഹായവും ഒരു പരിഷ്കൃതരാഷ്ട്രത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്.

(൫) കന്നുകാലിസംരക്ഷണം. കൃഷിക്കാരായുള്ള ബന്ധം.

(൬) ഗ്രാമങ്ങളിലെ തൊഴിലില്ലായ്മയും അതിന്റെ ഫലവും നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളും.

(എ) ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച കൃഷി.

(ബി) ആരോഗ്യം, ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ, ശുദ്ധജലസംഭരണം, ജലസേചനപദ്ധതികൾ.

(ഒ) ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണത്തിന് നിയമങ്ങൾ അന്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

(ഘ) സ്ഥായിയായ സാമ്പത്തികാഭ്യുദയം ആത്മീകമായ പരിഷ്കാരങ്ങളില്ലാതെ സാധ്യമല്ല.

(ൻ) സൗന്ദര്യവും ശുചിത്വവും പരിഷ്കൃതജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാനലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു.

(ഊ) വളം ശേഖരിക്കുന്നതിന്റെ അത്യാവശ്യകത.

ഈ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ അനുയോജ്യമായ ഒരു വായന ശാലയുടെ സഹായത്തോടു കൂടി വിപുലമാക്കേണ്ടതാണ്. പുസ്തകം വായിക്കുന്നതിനുള്ള ആസക്തി സകല വഴികളിൽ കൂടേയും വർദ്ധിപ്പിക്കണം. ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും വായിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ പ്രത്യേകമുണ്ടാക്കി അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലാത്തവരെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുന്നതിന് കുറെ ആളുകളെ നിയമിക്കണം. ഇതുകൊണ്ടു വായനശാലയുടെ ഉപയോഗം കൂടിക്കൂടിവരും. അതും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ പ്രായോഗിക വശത്തെ പറ്റി വാദിക്കുന്നതിനും ഫലപ്രദമായ അനേകം കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ഈ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുന്നു.

നാടകവും സംഗീതവും മനുഷ്യരുടെ ദീർഘായുസ്സിനേയും സുഖത്തേയും പോഷിപ്പിക്കുന്നു. ഗ്രാമവാ

സികളുടെ ആനന്ദത്തേയും സുഖത്തേയും വളർത്താൻ നാടകങ്ങളും സംഗീതങ്ങളും നടത്തേണ്ടതാണ് പള്ളി കൂടത്തിലെ ഏതെങ്കിലുമൊരുപാദ്ധ്യായൻ നല്ല നാടകങ്ങൾ വിവർത്തനം ചെയ്ത് ഗ്രാമത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിന് വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യണം.

പരസ്പര സഹായം:—പരസ്പര സഹായം പ്രയോഗിക

മായിപഠിപ്പിക്കുന്നതിന് സ്കൂൾ സകലവിധത്തിലും ഉപകരിക്കണം. പൌരാണിക കാലങ്ങളിലെ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകൾ സഹകരണ തത്വപ്രകാരമാണ് നടത്തിയിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ നശിച്ചു പോയിരിക്കുന്ന ആ സമ്പ്രദായത്തെ പരസ്പര സഹായ രീതിമൂലം പുനരുദ്ധരിക്കേണ്ടതാണ്. ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണത്തിന് സഹകരണ പദ്ധതിപോലെ ഇത്ര നല്ല ഒരടിസ്ഥാനം വേറൊന്നില്ല. സ്കൂളിന് ഗ്രാമവാസികളെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതിൽ വെച്ച ഏറ്റവും പ്രധാനമായത് ഗ്രാമത്തെ സഹകരണ പദ്ധതി പ്രകാരം പുനരുദ്ധാരണം ചെയ്യാവുന്നതെങ്ങിനെയെന്നാണ്. ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉള്ള അവരുടെ മനോഭാവത്തിന് വലുതായ ഒരു വ്യത്യാസം തന്നെ വരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗ്രാമത്തിലുള്ള സകലരും ഇപ്പോൾ അവനവനും അവന്റെ കുടുംബത്തിനും വേണ്ടി മാത്രമാണ് ജീവിക്കുന്നത്. അവന്റെ അയൽക്കാരനോടും ഗ്രാമത്തിനോടും ഉള്ള കർത്തവ്യങ്ങൾ അവന്റെ വിചാരങ്ങളെ ബാധിച്ചിട്ടേ ഇല്ല. പഴയ ഗ്രാമസങ്കേതങ്ങളുടെ അധഃപതനത്തിന് തന്നെ പ്രധാനകാരണം ഇതാണ്. ഒരു സാമൂഹിക ചിന്ത വളർത്തുന്നതിന് സ്കൂൾ പര്യാപ്തമാകണം. ഈ സംഗതി പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് ഉപാദ്ധ്യായൻ സാമൂഹിക ജീവിതത്തിന്റെ

ആനന്ദരാത്മമെന്നെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. സാമുദായികജീവിതത്തിൽ ഒന്നാമതായി നിയമത്തിന്റെ ഭരണം ആണുള്ളത്. വ്യവസ്ഥാപിതമായ ചട്ടങ്ങൾ അനുസരിച്ചാണ് ഗ്രാമകാര്യങ്ങൾ നടന്നു പോകുന്നത്. ആളുകൾക്ക് തോന്നിയമാതിരി എന്തും ചെയ്യുന്നതിന് സപാതശ്യാമില്ല. ഈ നിയമങ്ങൾക്ക് പ്രാബല്യം സിദ്ധിക്കുന്നത് തന്നെ ഗ്രാമവാസികളുടെ പൊതുസമ്മതമൂലമായിരിക്കും. ഈ തരത്തിലുള്ള പ്രജാപ്രഭുതപണ്ഡാപനങ്ങൾ വിജയകരമായി പ്രവർത്തി ചെയ്യണമെങ്കിൽ അവയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നവർക്ക് അവകളുടെ തത്വങ്ങൾ ശരിയായി മനസ്സിലായിരിക്കേണ്ടതത്രയും അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ഇതു പഠിപ്പിക്കുന്നവർ ഇതിന്റെ തത്വങ്ങൾ അന്യരെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുകയും അവർ ഇവ പ്രവർത്തിച്ചിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. സമുദായകാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നത് പൊതുയോഗത്തിലെ തീരുമാനങ്ങൾ അനുസരിച്ചാണ്. പൊതുയോഗത്തിന് സകല ഗ്രാമവാസികളും സന്തോഷത്തോടുകൂടി സന്നിഹിതരാകുന്നു. അവിടെ എളിയവൻ എന്നും വലിയവൻ എന്നും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആർക്കും അഭിപ്രായസപാതശ്യാമുണ്ട്. പൊതുയോഗത്തിലെ കാര്യനിർവ്വഹണം മൈത്രിയിലും അനുഭാവത്തിലും ആണ് നടത്തുന്നത്. ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ അഭിപ്രായമാണ് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. ഗ്രാമത്തെ ബാധിക്കുന്ന സകല കാര്യങ്ങളും ആലോചനാർഹമാണ്. ഈ പൊതുചിന്തയും പൊതുവായിട്ടുള്ള ആലോചനയും യോജിച്ചുള്ള പ്രവർത്തിയും ആണ് വിജയപൂർവ്വമായ ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണശ്രമങ്ങളുടെ പുറകിൽ കിടക്കുന്നത്. ഈ തത്വങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നയാൾക്ക് നമ്മുടെ സാധുക്കളായ ഗ്രാമവാസികൾക്ക്

ഈ തരത്തിലുള്ള ജീവിതം സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധതയെയും സാധ്യതയേയും പറ്റി പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കണം. ഇൻഡ്യാക്കാക്ക് പൊതുവേ സംഘടിതജീവിതത്തിന് പ്രത്യേകമായ ആസക്തിയുണ്ട്. ഈ സാമൂഹിക ജീവിതത്തിന്റെ സകല വശങ്ങളും വളർപ്പിക്കുന്നതിനാണു കമ്മ്യൂണിറ്റിസ്കൂളിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഉദ്ദേശ്യം.

സ്കൂളിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ മാത്രം ജോലി ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഉപാധ്യായന്മാർക്ക് അവരുടെ കർത്തവ്യം നിറവേറ്റുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ക്ലാസുമുറി വയലുകളിലേയ്ക്കും ഗ്രാമീണരുടെ വീടുകളിലേക്കും നീട്ടേണ്ടതാണ്. അങ്ങിനെ നീട്ടുന്ന അവസരത്തിലാണ് സ്കൂളിൽ അത്യധികം അദ്ധ്യേതാക്കളെ കിട്ടുവാനെളുപ്പം. അവരുടെ പ്രവൃത്തിരംഗം അധികവും വയലായതു കൊണ്ട് പരസ്പരസഹായപദ്ധതി പ്രകാരം എന്തല്ലാം ഗുണപ്രദമായ പ്രവർത്തിചെയ്യാമെന്നുള്ളതു് ചുരുക്കത്തിൽ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

കൃഷിശാസ്ത്രം—പരിശോധനയ്ക്കും പരീക്ഷണത്തിനും ആയുള്ള തോട്ടങ്ങൾ: ശാസ്ത്രീയമായ കൃഷി ഓരോ സ്ഥലത്തിന്റേയും പ്രത്യേകാവശ്യം അനുസരിച്ച് നിയന്ത്രിക്കപ്പെടണം. ഈ ആവശ്യത്തിലേക്കാണ് സ്കൂളിനോടനുബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള മാതൃകാതോട്ടം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ സ്കൂളിനോടു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന ഈ തോട്ടത്തിലെ പാഠങ്ങൾ അന്യർക്ക് കാണുന്നതിനോ പഠിക്കുന്നതിനോ സാധിക്കയില്ല. ആർക്കുവേണ്ടിയാണോ ഈ സ്കൂൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതു് അവരിൽ ഓരോരു

തതഃസേയം വീടുതോരം ഈ പാഠങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയി
 കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും ഒരേ
 കർ സ്ഥലംവീതം എടുത്തു സ്കൂൾ തോട്ടത്തിന്റെ മാതൃ
 കയിൽ ഒരു ചെറിയ തോട്ടം ഉണ്ടാക്കി അതിൽ സ്കൂൾ
 തോട്ടത്തിൽ ചെയ്യുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളും പരിശോധന
 കളും നടത്തി ആ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവരെയെല്ലാം ഫലങ്ങൾ
 കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ് ഈ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുന്ന
 തിനുള്ള എളുപ്പമായ മാർഗ്ഗം. ഇതിനു സ്ഥലം കിട്ടുന്ന
 തിനു വലിയ വിഷമം വരികയില്ല. വയലിൽനിന്നും
 ലഭിക്കുന്ന വിളവു കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഒരേകർ
 സ്ഥലം പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് സ്കൂളുകാർ
 വിട്ടുതരുന്ന ഉടമസ്ഥന്മാർ അനേകം കാണും. ഗ്രാമത്തി
 ലുള്ളവർ എല്ലാപേരും കൂടിച്ചേർന്ന് ഒരേകർ സ്ഥലത്തു
 ണ്ടാകുന്ന വിളവു ഒരുമിച്ച് ആദ്യമെതന്നെ കൊടുത്താൽ
 ചിലവുകൂടാതെ വിളവു കിട്ടുന്ന ഈ സമ്പ്രദായത്തെ
 സ്വാഗതം ചെയ്യാത്ത ഏതെങ്കിലും വയൽ ഉടമസ്ഥൻ
 ഉണ്ടോ? വയൽതന്നെ അതിൽ പരിശോധനക്കാർ ചെയ്യുന്ന
 കൂടുതൽ വളംകൊണ്ടും ഇറക്കുന്ന കൂടുതൽ വേല
 കൊണ്ടും ഗുണം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതെല്ലാം
 പ്രസ്താവയോഗ്യമായ ഗുണഫലങ്ങളുള്ളതായതുകൊണ്ട്
 തോട്ടത്തിനുവേണ്ടി സ്ഥലം കിട്ടുന്നതിനു ഒരു വിഷമവും
 ഉണ്ടാകയില്ല. മൂന്നുകൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ സ്ഥലംമാറു
 ന്നത് ഓരോതരം മണ്ണിലും പരീക്ഷണങ്ങൾ ഏതെല്ലാം
 രീതിയിൽ ഫലങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നു എന്നു തെളിയിക്കുന്ന
 തിന് എളുപ്പമായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ സ്ഥലംമാറ്റി
 കൃഷിചെയ്യുന്നതിന് എന്തെങ്കിലും വിഷമമുണ്ടെങ്കിൽ
 സ്കൂളിലെ ഏതെങ്കിലും വിദ്യാർത്ഥിയുടെ രക്ഷാകർത്താവി
 ന്റെ പക്കൽനിന്ന് ഒരേകർ സ്ഥലം അളന്നുതിരിച്ച്

വിദ്യാത്മിയേയും അയാളുടെ രക്ഷാകർത്താവിനേയും കൊണ്ടു് ആ സ്ഥലം സ്കൂളിലെ അധികൃതന്മാരുടെ ഉപദേശാനുസരണം കൃഷിചെയ്യിച്ചാലും മതിയാകും. ഇവിടെ പിന്നെ കൃഷിശാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചും നല്ലതരം വളത്തിന്റെ ഉപയോഗങ്ങളെ പറ്റിയും വിത്തിന്റെ ഗുണത്തെപ്പറ്റിയും പരിഷ്കരിച്ച രീതിയിൽ കൃഷിനടത്തേണ്ട ആവശ്യത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റും പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതാണ്. ഇതു കമ്മ്യൂണിറ്റി സ്കൂളിന്റെ പരിപാടിയിൽ ഒരു ഭാഗംആയിരിക്കണം. ഈ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതു് കൃഷിവകുപ്പിലെ ഒരുദ്യോഗസ്ഥനെക്കൊണ്ടോ സ്കൂളിൽ കൃഷിശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്ന ഉപാദ്ധ്യായനെക്കൊണ്ടോ ആയിരിക്കണം. കാലാന്തരത്തിൽ ഈ വക പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു് സ്കൂളിലെ വിദ്യാത്മികളെതന്നെ പരിശീലനം ചെയ്യിക്കാവുന്നതാണ്.

ഈ ശ്രമങ്ങളെല്ലാം വിജയകരമാകുന്നതിനു് ഗ്രാമവാസികൾ ഉന്നതമായ ആദർശങ്ങളാൽ പ്രചോദിതരായിരുന്നാൽ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഓരോരുത്തർക്കും അവനവന്റെ ഗ്രാമം ഏറ്റവും നല്ലതും ശുചിയുള്ളതും പരിഷ്കൃതവും ആക്കണമെന്നുള്ള വിചാരം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഉത്തമമായ ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ ആദർശം അതിലെ എല്ലാ ആളുകൾക്കും എഴുതാനും വായിക്കാനും കണക്കു കൂട്ടുവാനും അറിയാമായിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം കുട്ടികളെ ഇതിനു പ്രാപ്തരാക്കുന്നു. എന്നാൽ വിദ്യാവിഹീനരായ പ്രായപൂർത്തിവന്നവരെ ഇതു് സ്പർഷിക്കുന്നില്ല. ഗ്രാമവിദ്യാഭ്യാസം ആബാലവൃദ്ധം ഗ്രാമീണരേയും സാധാരണവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആദർശത്തിലേക്കു് എത്തിക്കേണ്ടതിനു പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

പ്രായപൂർത്തിവന്ന പുരുഷന്മാർക്ക് ഒരു നിശ്ചിത
 റശാല ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഗ്രാമത്തിൽ പ്രായപൂർത്തിവ
 ന്ന സകലരേയും എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും പഠി
 പ്പിക്കുക എന്നുള്ളതായിരിക്കണം ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.
 ഇതിലെ അദ്ധ്യയനശേഷം അയാൾക്ക് അതിനുള്ള
 പ്രാപ്തി ലബ്ധമായിത്തീരണം. രാത്രിയിലെ ക്ലാസു
 കൾ നടത്തുന്നതിന് ഗ്രാമത്തിലുള്ള അദ്ധ്യസ്തവിദ്യാർ
 ആരായാലും മതിയാകും. ഗുരുവിനു കൊടുക്കുവാനുള്ള
 പ്രതിഫലം പഠിപ്പിക്കുന്നവരിൽനിന്ന് പിരിച്ചെടുക്ക
 ണം. ഗ്രാമവാസികളിൽനിന്ന് പൊതുവെ പണം ഇ
 തിനു പിരിച്ചെടുക്കുകയാണ് വാസ്തവത്തിൽ വേണ്ടത്.
 ഇത് സാധ്യമാക്കുന്നതിനു വലിയ വിഷമം കാണുക
 യില്ല. നിശ്ചിത റശാലയിൽ സിദ്ധിക്കുന്ന പഠിതാ
 അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന് വായനശാലകളും മാസി
 കുകളും സഹായമായിരിക്കും.

പ്രായപൂർത്തിവന്ന പുരുഷന്മാർക്ക് തന്നെ വിദ്യാഭ്യാ
 സത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ പ്രായപൂർത്തിവന്ന സ്ത്രീക
 ൾക്ക് അതിനുള്ള ആവശ്യം എത്രയോ കൂടുതലാണ്.
 ഗ്രാമത്തിലെ സ്ത്രീകൾ അന്ധവിശ്വാസികളും വിദ്യാവി
 ഹീനരും ആണെങ്കിൽ ആ ഗ്രാമം ഒരിക്കലും ഉദ്ധരിക്ക
 വാൻ സാധ്യമല്ല. മദ്ധ്യാഹ്നമാണ് സ്ത്രീകളെ പഠി
 പ്പിക്കാൻ നല്ലസമയം. ഗ്രാമത്തിൽ പെൺ കുട്ടികളെ
 പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വിദ്യാലയമുണ്ടെങ്കിൽ സ്ത്രീക
 ളെപഠിപ്പിക്കുന്നതിനു വളരെ എളുപ്പമുണ്ട്. പെൺ
 പള്ളിക്കൂട്ടത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഉപാദ്ധ്യായിനിക്ക്
 രണ്ടോ മൂന്നോ രൂപ കൂടുതൽ കൊടുത്താൽ അവർക്ക്
 സൗകര്യമുള്ള സമയത്ത് അവർ സ്ത്രീകളെ പഠിപ്പിച്ചു

കൊള്ളാം. ഈ ഉപാധ്യായനിക്ക് മിഷ്യൻതയ്യൽ, കൈത്തയ്യൽ, അലങ്കാരതയ്യൽ, പടംറുഴുത്തു്, ചായ മിടുക മുതലായ വേലകൾ ഭരണിയാമെങ്കിൽ ഈ ക്ലാസു കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാക്കിത്തീർക്കാം. വർത്തമാനകടലാസുകൾ വായിക്കുകയും മാസികകളിൽ നിന്നു ആവശ്യമുള്ളഭാഗങ്ങൾ വായിച്ചു അദ്ധ്യേതാക്കളെ കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും ഗുണകരമായിരിക്കും. ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽ വീതം ഗ്രാമത്തെ പൊതുവേ ബാധിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് പഠിപ്പിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. വീട് ആകർഷണീയമാക്കുന്നതെങ്ങിനെ, ശുചിത്വത്തിന്റെ അത്യാവശ്യകത, ശിശുവിന്മേലുള്ള മാതാവിന്റെ സ്വാധീനക്കൂടുതൽ, സ്രീയും പശുവും, മിതവ്യയം മുതലായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയാണു് സ്രീകളുടെ അടുക്കൽ കൂടുതൽ സംസാരിക്കേണ്ടതു്. സാധാരണയുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ വേറേയും പല ആവശ്യമുള്ള വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയായിരിക്കണം. കമ്മ്യൂണിറ്റി സ്കൂളിന്റെ ജോലികളിൽ ഒന്നു് ഇത്തരം പാഠങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള വിഷയങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുകയും അവയെ സംബന്ധിച്ചു് പ്രസംഗങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുകയും ആയിരിക്കും. ഈ വിഷയങ്ങളെപറ്റിവാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തുകയും സ്രീകൾക്കു് ഇതിലുള്ള അഭിരുചി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും വേണം. ഈ ക്ലാസുകളുടെ നിയന്ത്രണം ഗ്രാമവാസികൾ തന്നെ നടത്തണമെന്നുള്ളതു് നിബന്ധമാണു്. അതിനുള്ള ചെലവും അവർതന്നെ വഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ആദായകരമായ തൊഴിലിന്റെ അഭാവം നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന നിർബ്ബന്ധിതമായ അലസതയാണു് നമ്മുടെ ഗ്രാമീണജീവിതത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ദോഷമെന്നും

ഇതിന്റെ കാരണം ഒറ്റവിളവും അനുയോജ്യമായ ഉപവ്യവസായങ്ങളില്ലായ്മയും ആണെന്നും നാം ഇതിനു മുമ്പുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. പരിഷ്കൃതമായ കൃഷി സമ്പ്രദായം സ്വീകരിച്ച് ഒന്നിലധികം വിളവുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും കടിൽ വ്യവസായങ്ങൾ പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഈ അലസതയിൽ ഷ്യാരിയഭാഗവും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. വേലയുടെ അന്തസ്സം കൂടുതൽ അതു ചെയ്യുന്നതിലുള്ള കീർത്തിയും ഗ്രാമവാസിയെ എല്ലായ്പ്പോഴും മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കണം. ഗ്രാമത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയും അന്ത്യരുടെ അസൂയയെ വളർത്തുന്ന ശുചിത്വവും എല്ലാ ഗ്രാമവാസിയും സ്വന്തംകാർയ്യാപോലെ വിചാരിക്കണം. ഗ്രാമത്തിന്റെ ശുചീകരണത്തിനും പുരോഗതിക്കും വേണ്ടി ഓരോരുത്തരും ആഴ്ചയിൽ ഒരു മണിക്കൂർ വീതമെങ്കിലും ചെലവാക്കണം. ഗ്രാമവീഥിനന്നാക്കുകയോ, ഗ്രാമത്തിലെ കുളം കുഴിക്കുകയോ, ശുദ്ധജലത്തിനു വേണ്ടി ഒരു കിണർ ഉണ്ടാക്കുകയോ, ഒരു പ്രാർഥനാമന്ദിരം പണിയിക്കുകയോ, കൊതുകുനിവാരണത്തിനായി എണ്ണ തളിയ്ക്കുകയോ, വളത്തിന്റെ ശരിയായ വിനിയോഗംസൂക്ഷിക്കുകയോ, മറ്റു ഗ്രാമാഭ്യുദയത്തെ ലക്ഷക്കിയുള്ള പ്രവൃത്തികളിൽ ഏറ്റെടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിന് ഈ സമയം വിനിയോഗിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഗ്രാമത്തിലെ കുട്ടികളുടെ ആരോഗ്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് കുളികളും വിനോദങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

കമ്മ്യൂണിറ്റിസ്കൂളിന്റെ പഠനപദ്ധതി സാധാരണ സ്കൂളുകളുടേതിനോടപേക്ഷിച്ച് വളരെ വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടതായിരിക്കും. അവിടെ നിദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന

-വിദ്യാഭ്യാസരീതിയും സാധാരണ മിഡിൽസ്കൂളിനേക്കാൾ ഉയർന്നതായിരിക്കും. പാഠപദ്ധതി താഴെപ്പറയുന്നതുപോലെ രൂപീകരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

൧. ഇംഗ്ലീഷ്

പ്രാഥമികം.

ചെറിയ കഥകൾ; തജ്ജമ (ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്നും; ഇംഗ്ലീഷിലേക്കും) സ്റ്റേഫിതന്മാർക്ക് ചെറിയ എഴുത്തുകൾ എഴുതുക; അഭിമുഖസംഭാഷണങ്ങൾ.

൨. നാട്ടു ഭാഷാ.

൩. കണക്ക്

൪. കൃഷിയും കന്നുകാലിപോഷണവും

൫. പൊതുജനാരോഗ്യവും ആരോഗ്യരക്ഷയും.

ഐതിഹികം (ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് നിർബന്ധിതമായിരിക്കും)

൧. സസ്യശാസ്ത്രം—ചെടിവളർത്തൽ

൨. പ്രാണിവിജ്ഞാനീയം—സാധാരണ പ്രാണികളുടെ ജീവചരിത്രം, എറുമ്പ, തേനീച്ച, പട്ടന്തൽപ്പൂ, വണ്ട് മുതലായവ.

൩. സമുദ്രം—പടം വരയ്ക്കൽ

൪. പ്രാഥമിക ഇൻബിനീയറിംഗ്

പ്രായോഗികം—(ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് നിർബന്ധിതമായിരിക്കണം)

൧. നെയ്തു്

൨. ചായമിടുകയും കാലിക്കോണ്ടുചിടുകയും.

൩. മരപ്പണി.

ർ. കയറുണ്ടാക്കൽ. കുട്ടയുണ്ടാക്കൽ. കയറുകൊണ്ടു് വേല.

ഈ വിഷയങ്ങളിലുള്ള പരീക്ഷകൾ ജയിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ കൊടുക്കണം. ഈ പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയുടെ വിജയം അതിൽനിന്നു സമ്പാദിക്കുന്ന സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളുടെ സംഖ്യയെ ആശ്രയിച്ചല്ലായിരിക്കുന്നതു്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലം പ്രായോഗികമായി എന്തല്ലാം രൂപങ്ങളെ പ്രാപിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് വിജയത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം. ഈ സ്കൂളുകളിൽ പഠിച്ച വിദ്യാർത്ഥികൾ പരിഷ്കരിച്ച രീതിയിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നും ഗ്രാമത്തെ ശുദ്ധിയായി സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും ശുദ്ധജലം കുടിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും സഹകരണപദ്ധതികൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നും ഉള്ളതാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ജയാപജയങ്ങളെ തുലനം ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ നോക്കുവാനുള്ളതു്.

ഈ സ്കൂളുകളിലെ ഉപാദ്ധ്യായന്മാർക്കു് പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള പരിശീലനങ്ങളുണ്ടാക്കിയിരിക്കണം. ഈ പരിശീലനം വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും വിഷയവുമായിബന്ധമുള്ള മറ്റു സകല ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളുംകൂടി കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. പരിശീലനംതന്നെ എല്ലാവകുപ്പുകളുംകൂടി യോജിച്ചുനടക്കേണ്ടതാണ്.

ഗ്രാമീണവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യംതന്നെ മാറ്റേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു വൈഷമ്യമേറിയ സന്ധിയിൽ ഗ്രാമീണവിദ്യാഭ്യാസം പ്രവേശിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനാണ് വിദ്യാ

ലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ പ്രായപൂർത്തിവന്നിട്ടുള്ളവർക്കും വിദ്യാഭ്യാസം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ട് ഈ വിദ്യാലയങ്ങൾ അവർക്കും പ്രയോജനകരമാക്കിക്കൂടാ?

മിസ്റ്റർബ്രെയിൻ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഇങ്ങിനെ എഴുതുന്നു—“ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമീണർ, അഴക്ക, അനാരോഗ്യം, കടം, ദാരിദ്ര്യം, ഫലശൂന്യമായ പ്രയത്നം, അജ്ഞത എന്നിതുകളിൽ വീണു നട്ടം തീർന്നു. വിദ്യാഭ്യാസദേവത ആലങ്കാരികവസ്ത്രങ്ങളും സാഹിത്യങ്ങളും സൂത്രങ്ങളും കൊണ്ടുള്ള രക്ഷാകവചവും ധരിച്ചു് ഒരു വശത്തുകൂടി മാറിനോക്കിക്കൊണ്ടു പോകുന്നു. ആ മഹതിക്കു് മറുവശത്തുകിടന്നു് പൊരിയുന്ന സാധുക്കളുടെ മേൽ അനുകമ്പയുണ്ടായി, ജ്ഞാനത്തിന്റേയും നേതൃത്വത്തിന്റേയും—സമാശ്വാസത്തേയും പരിഷ്കരിച്ചുകഴി, ആരോഗ്യം, സുഖമായഭവനം എന്നിതുകളുടെ ശമനഘഷ്ടയത്തേയും കൊടുത്തുകൂടെ?*" ഇതിനൊരു മറുപടിയായ് മേൽവിവരിച്ച കമ്മ്യൂണിറ്റിസ്കൂൾ. പൌരാണികഭാരതത്തിന്റെ ഉയന്ന പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കു നയോജ്യമായ സംസ്കാരവിതരണം ചെയ്യുന്നതിനു് പ്രാപ്തമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രമായി അതു വളർന്നുവന്നാൽ ഡെന്മാർക്കിലെ ഫാൽക്ക്ഹൈസ്കൂൾ ആരാജ്യത്തിനു നുകരിയ ക്ഷേമത്തെ ഇൻഡ്യക്കു് ഈ കമ്മ്യൂണിറ്റിസ്കൂളുകൾ നുകമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഇൻഡ്യയിൽ ഇതിനുമുമ്പു് പലതരത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസരീതികൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു് പറഞ്ഞിട്ടു

* F. L. Brayne I. C. S.

ണ്ടല്ലോ. ചിലതു വിജയത്തിലും ചിലതു പരാജയത്തിലും ചിലതു രണ്ടുമില്ലാതെയും നശിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്ഥായിയായ വിജയസ്ഥിതി ഒരു പരീക്ഷണത്തിനും കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതു് ആവാശ്യത്തിനും പരീക്ഷണത്തിനും തമ്മിലുള്ള അകൽച്ചനിമിത്തമാണ്. ക്രിസ്ത്യൻമിഷ്യനറിമാർ ഈ വിഷയത്തിൽ ചില പരിശ്രമങ്ങൾ വിജയപത്ര്യാവസായിയായി തീർത്തിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ പ്രധാനകാരണം ഗ്രാമീണരുടെ അത്യാവശ്യങ്ങളുമായിട്ടുള്ള അതിന്റെ അടുത്തബന്ധമാ*കുന്നു.

സ്കൂളുട് പ്രസ്ഥാനത്തിനും വായനശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിനും ഗ്രാമീണവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ താല്പര്യങ്ങളെ ഗണ്യമായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിയ്ക്കും. പ്രക്ഷേപിണിമൂലം വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ പ്രചരണവേല ഇപ്പോൾ വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻ അതൃത്തിപ്രദേശങ്ങളിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാമീണരെ അഭ്യസ്തവിദ്യാരാക്കുന്നതിനു് ഇതും പ്രയോജനകരമായ ഒരു മാർഗ്ഗമാണ്.

* Vide Schools with a Message in India. Published by Y. M. C. A.

IX

ഇൻഡ്യയിലെ ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണ ശ്രമങ്ങൾ.

ഗ്രാമത്തിന്റേയും, ഗ്രാമീണരുടേയും അഭ്യുദയമാണ് ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെന്റിന്റേയും, പ്രാദേശിക ഗവണ്മെന്റുകളുടേയും, അനുജോഗസ്ഥസ്ഥാപനങ്ങളുടേയും, അനുജോഗസ്ഥന്മാരുടേയും പ്രധാനമായ ചിന്തയെ ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ളത്. രാഷ്ട്രീയവും, സാമ്പത്തികവും ആയ മത്സരങ്ങളുടേയും, കലാപങ്ങളുടേയും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുടേയും ചിത്രം അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ചരിത്രം ഒറ്റ വരിയാലോ ഒറ്റവശത്താലോ രേഖപ്പെടുത്തികളയും. എന്നാൽ ഗ്രാമീണാഭ്യുദയത്തിനായി ചെയ്യുന്ന പരിശ്രമങ്ങൾ എന്നന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്നതും എന്നും തുടർകൊണ്ടു പോകുന്നതും ആണ്. രാജ്യത്തിന്റെ അഭ്യുദയം ഗ്രാമീണരുടെ സാർവ്വത്രികമായ ശ്രേയസ്സിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്നുള്ള വാസ്തവത്തെ സകലരും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ എല്ലാ സ്ഥലത്തും ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണ പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നത്. ഇൻഡ്യയുടെ വടക്ക്-പടിഞ്ഞാറൻ അതിർത്തിപ്രദേശങ്ങൾ മുതൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ മാർത്താണ്ഡം വരെ ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണ കേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് പ്രവൃത്തി നടത്തിവരുന്നു. ഗ്രാമീണ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ചതന്നെ പൊതുജ-

നോഭിപ്രായവും ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ നയവും പ്രസ്ഥാവയോഗ്യമായ വിധത്തിൽ ഉത്തമമായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. ൧൯൩൦-ലെ സെൻട്രൽ ബഡ്ജറ്റിൽ ഒരു കോടി രൂപാഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണ ജോലികൾക്കായി കൊള്ളിച്ചത് തന്നെ ഈ നയവ്യത്യാസത്തിന് മകടോദാഹരണമാണ്. ൧൯൩൦-൩൩-ലെ സെൻട്രൽ ബഡ്ജറ്റ്, ലെജിസ്ലേറ്റീവ് അസംബ്ലിയിൽ അവതരിപ്പിച്ച അവസരത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫൈനാൻസ് മെമ്പർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “സെൻട്രൽ ഗവണ്മെണ്ടിന് ഭാഗ്യവശാൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന നീക്കിയിരുപ്പുകൾ ഉള്ള ഇക്കാലത്ത് അതിലേതാനും ഭാഗം പ്രാദേശിക ഗവണ്മെന്റുകൾക്ക് അവർ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പദ്ധതികൾ പ്രായോഗികമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന് സഹായിക്കുന്നതിനായി പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലതായി മറ്റൊന്നും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. തന്മൂലം ഇൻഡ്യാഗവണ്മെണ്ടിന് കൃഷിക്കാരുടെ യഥാർത്ഥമായ അഭ്യർത്ഥനകളും, സൗഭാഗ്യത്തിലും എത്രമാത്രം താല്പര്യമുണ്ടെന്നുള്ളത് തെളിയിക്കുവാൻ സാധിക്കും ചെയ്യുമല്ലോ.” * ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണം ദീർഘവും ശ്രമസാധ്യവും ആയ ഒന്നാണ്. അതിന് എത്രമാത്രം ധനമുണ്ടായാലും മതിയാകയില്ല. എങ്കിലും ഈ യാണ്ടിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള ഈ ദാനം അടുത്തവർഷങ്ങളിലും തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുകയാണെങ്കിൽ ഇൻഡ്യയിലെ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണശ്രമങ്ങൾ വിജയകരവും പ്രായോഗികവും ആയിതീരും എന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല.

* Budget speech 1935,

ഇൻഡ്യാഗവണ്മെണ്ടു ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണജോലികൾക്കായി അനുവദിച്ചു ന്വ ലക്ഷം രൂപാ * താഴെ പറയുന്നപ്രകാരം വീതിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

മദ്രാസ്	പുറ ലക്ഷം
ബോബേ	൭ ,,
ബംഗാൾ	൧൬ ,,
യുണൈറ്റഡ് പ്രോവിൻസസ്	൧൫ ,,
പഞ്ചാബ്	൮൪ ,,
ബമ്ബ	൫ ,,
ബീഹാർ & ഒറീസ	൧൨൪ ,,
സെൻട്രൽ പ്രോവിൻസസ്	൫ ,,
വടക്കു പടിഞ്ഞാറൻ അതൃത്തി പ്രദേശങ്ങൾ	൩ ,,
ആസ്സാം	൫ ,,
ഡൽഹി	൪ ,,
ആജ് മീർമീർവാറ	൪ ,,
കൂർഗ്	൪ ,,
റിസർവ്	൫൪ ,,

പ്രാദേശികഗവണ്മെണ്ടുകൾ സമർപ്പിച്ചുപലതികൾ ഇൻഡ്യാഗവണ്മെണ്ടു അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

മദ്രാസ്.

	രൂപ
ജലസംഭരണം	൫,൫൦,൦൦൦
ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ	൪,൫൦,൦൦൦

* അവസാനത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ന്വ ലക്ഷം രൂപയെ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളു.

ചൊതുജനാരോഗ്യം	൩൦൦,൦൦൦
മലമ്പതിനിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ	൫൦,൦൦൦
ഡിസ്റ്റ്രിക്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് ഗ്രാൻഡ് കൊടുക്കുന്നതിന്	൫൦,൦൦൦
ആകെ	൪,൪൦൦,൦൦൦

ബോംബെ.

വടക്കെഡിവിഷൻ	൧,൦൦൦,൦൦൦
സെൻട്രൽ ഡിവിഷൻ	൨,൦൨,൦൦൦
തെക്കെ ഡിവിഷൻ	൧,൫൮,൦൦൦
സിൻഡ്	൧,൩൮,൦൦൦
ആകെ	൩,൯൯,൦൦൦

എരുമയെവളർത്തുന്നതിന്	൪൨,൦൦൦
കോഴിക്കൃഷി അഭിവൃദ്ധി	
പ്പെടുത്തുന്നതിന്.	൧൫,൦൦൦

പരസ്പരസഹായപദ്ധതിപ്രകാരം മുട്ടകൾ	
ശേഖരിക്കുന്നതിനും വിൽക്കുന്നതിനും	൨൦൦൦
തോലുകൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ഉറവ	
ക്കിടുന്നതിനും	൨൫,൦൦൦
ഉടനാട്ടിലെ മത്സ്യവ്യവസായം	൧൦൦൦
ആകെ	൧൦,൦൦,൦൦൦

ബാംഗാൾ.

	൫൧൦
വിത്തു് നെല്ല് ഇതരവിളവുകൾ	
ഇവകളുടെ പ്രദർശനകേന്ദ്രങ്ങൾ	
സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്	൧,൦൦൦,൦൦൦

കന്നുകാലികളുടെ പൊഷണത്തിനും മേച്ചിൽ വിളവുകളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കും	൧,൭൫,൦൦൦
കോഴിക്കൃഷി നന്നാക്കുന്നതിന്	൫൦൦
പ്രക്ഷേപണിയും സ്വന്തഗ്രാഹിയും മൂലം പ്രചരണവേല നടത്തുന്നതിന്	൨൦,൦൦൦
മിഡ് നാപൂർ ഡിസ്ത്രിക്റ്റിൽ വയർ ലസ്സറോൻസ്ട്രിഷന്	൮൨,൦൦൦
ജ്യൂട്ടിന്റേയും നെല്ലിന്റേയും കമ്പോളങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന്	൫൦,൦൦൦
കയർ പിരിക്കുന്നതിനും നെയ്യുന്നതിനും	൪൦,൭൦൦
യൂണിയൻ ബോർഡാശുപത്രികളും ജലസംഭരണം നന്നാക്കുന്നതിനുമായി	൩,൫൦,൦൦൦
ഗ്രാമത്തിൽ ഫാൾകെട്ടുന്നതിനും കളിസ്ഥലമുണ്ടാക്കുന്നതിനും സെഷനലറി സ്കൂളുകളിൽ കൃഷിത്തോട്ടമുണ്ടാക്കുന്നതിനുമായി	൧൮൦൦
ബോയിസ്കൂൾ, ഗേൾഗൈഡ് മുതലായവയ്ക്ക്	൨൦,൦൦൦
ചീത്തവെള്ളം ഒലിച്ചു പോകുന്നതിനും മറുവേണ്ടെടുപ്പാടുകൾക്കും	൩,൩൦,൦൦൦

ചിററഗോംഗ് ഹിൽ പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക്	൨൫,൦൦൦
ഗ്രാൻറുകൊടുക്കുന്നതിന്	൨,൧൦,൦൦൦
ആകെ	൧,൬൦൦,൦൦൦

യുണൈറ്റഡ് പ്രാവിൻസസ്

	രൂപാ
മെയിൻ സ്കീം	൭,൦൦,൦൦൦
കൃഷി	൨,൨൮,൦൦൦
പൊതുജനാരോഗ്യവും വൈദ്യസഹായവും	൩,൧൬,൦൦൦
വ്യവസായം	൭൦,൦൦൦
പ്രചരണവേല	൩൬,൦൦൦
കമയോൺ ഡിസ്ത്രിക്ട്	൫൦,൦൦൦
ആകെ.	൧,൫൦,൦൦൦

പഞ്ചാബ്.

	രൂപാ
ചറിയ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളുടെ ഏകീകരണം	൧,൦൪,൦൦൦
൩൧ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ആരോഗ്യപരമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ	൩൦൦൦
ശങ്കർഗർതാസീലിൽ ബോർ ഹോൾകശ്രസുകൾ	൧൦,൦൦൦
ജലസംരേണപദ്ധതികൾ	൨,൨൫,൦൦൦
സിറംസെപ്ലേഴ്സ്	൨൦,൦൦൦
മുതാശുപത്രികൾനന്നാക്കുന്നതിന്	൧൨,൦൦൦
പുതിയ മുതാശുപത്രികൾ	൬൦,൦൦൦
പ്രക്ഷേപണപദ്ധതി	൪൮,൦൦൦

തോൽ ഉയർക്കുന്നതിന്	9,000
പഴക്കുഷി	1,000
കിണറു കുഴിക്കുന്നതിന്	0,000
സിനിമാക്കും സ്വന്തവാഹിക്കും	0,000
ആടുവളത്തുന്നതിന്	1,000
ഗ്രാൻറിന്	1,00,000
ആകെ.	1,00,000

ബമ്മ്.

	രൂപാ
പൊതുവേ	1,00,000
ഗ്രാൻറിന്	0,000
മലേറിയാനിവാറണത്തിന്	1,00,000
ആകെ	0,00,000

ഖീറാർ & ഒറീസ.

	രൂപാ
ഗതാഗതം	1,00,000
ജലസംഭരണം	0,00,000
കുളങ്ങൾ നന്നാക്കുന്നതിനും ചീത്ത	
വെള്ളം ഒഴുക്കിക്കളയുന്നതിനും	1,00,000
പൊതുഗുണത്തിന്	0,000
ആകെ.	1,00,000

മറ്റുചില പ്രാദേശിക ഗവണ്മെന്റുകളിൽ നിന്ന് ഇത്ര വിവരമായ ചിലവിനങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടില്ല.

പരസ്പരസഹായപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടി 10 ലക്ഷം രൂപാ നീക്കിവച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു കൂടാതെ സാമ്രാജ്യകാർഷികപത്ര് വേക്ഷണസമിതി ഇന്ത്യയിലെ കൃഷിയും വ്യവസായങ്ങളും പരിപോഷിപ്പിക്കുന്ന

തിന് വേണ്ട പയ്യുവേക്ഷണത്തിനായി ൧൩ ലക്ഷം രൂപ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇതിൽനിന്നും ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണ ജോലികളിൽ ഗവണ്മെന്റിന് എത്രമാത്രം തീഷ്ണമായ ആസക്തിയുണ്ടെന്നുള്ളതു് തെളിയുന്നതാണ്. ഇനി ഓരോ പ്രവിശ്യകളിലും ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണത്തിന് വേണ്ടി എന്തെല്ലാം പരിശ്രമങ്ങളാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്ന് നോക്കാം.

പഞ്ചാബ്.

ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണപരിശ്രമങ്ങളിൽ മുഖ്യസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നത് പഞ്ചാബാണ്. ജോലിചെയ്യുന്ന പ്രദേശത്തേയും അതിൽ അധിവസിക്കുന്ന ആളുകളേയും പരമാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയുന്ന മനസ്ഥിതിയോടുകൂടിയ ചില ആംഗ്ലേയഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തുടർച്ചയായി ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള മഹാഭാഗ്യം ആ രാജ്യവിഭാഗത്തിന് ഉണ്ടായതാണ് ഈ പ്രാമുഖ്യത്തിനുള്ള പ്രധാനകാര്യം. ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണ ശാസ്ത്രത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിൽ അതിവൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടിയിട്ടുള്ള മി: എഫ്. എൽ. ബ്രെയിൻ എം. സി. ഐ. സി. എസ്സ്. ആദ്യകാലം മുതൽ പഞ്ചാബിൽതന്നെയാണ് ജോലിചെയ്തു വന്നതു് എന്നുള്ളതും പഞ്ചാബ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വജ്രത്തിന് ഒരു കാരണമാണ്. ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണത്തിന്റെ സാധ്യതയും അതിനുള്ളകാവുന്ന പ്രയോജനവും ഇൻഡ്യാക്കാരെ ആദ്യമായി മനസ്സിലാക്കിയതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ “ഗ്രർഗാൺ പരീക്ഷണ”ങ്ങളാണ് ഗ്രർഗാൺ പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ലോകപ്രസിദ്ധമായ വിജയം ഗവണ്മെന്റുകളുടേയും ഇൻഡ്യാൻ നേതാക്കന്മാരുടെയും

ടേയും കണ്ണുകൾ ഉറപ്പിച്ചു എന്ന് പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തി അശേഷമില്ല. സമീപപ്രദേശങ്ങളിലെ പ്രവൃത്തി വിജയവും പുനരുദ്ധാരണ പരിശ്രമങ്ങളുടെ അത്യാവശ്യകതയുംകൂടി യോജിച്ചു ഇദംപ്രഥമായി പഞ്ചാബിൽ ഒരു ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണ വകുപ്പ് സ്ഥാപിക്കുകയും അതിന്റെ ആദ്യത്തെ കമ്മീഷണറായി മി: ബ്രെയ്യിനിനെത്തന്നെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ കമ്മീഷണറുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ജോലി ഗ്രാമീണരുടെ അഭ്യർത്ഥനയെ ഉദ്ദേശിച്ചു പ്രവർത്തിചെയ്യുന്ന സകല വകുപ്പുകാരേയും യോജിപ്പിച്ചു അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ ഏകലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയാകുന്നു. ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റലുകുഷ്ണന്മാരുടെയും ഡിസ്റ്റ്രിക്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും ജോലിക്കോ അധികാരത്തിനോ ഈ പുതിയ നിയമനാകെണ്ടി യാതൊരു കുറവും വ്യത്യാസവും വരുന്നതല്ല. കമ്മീഷണറുടെ ജോലി ജനങ്ങളുടെ നന്മക്ക് വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും മറ്റും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റലുകുഷ്ണന്മാർക്ക് കൊടുക്കുകയും അതുകൾ പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിന് വേണ്ട പ്രചരണവേല നടത്തുകയുമാണ്.* താഴെ പറയുന്ന വിഷയങ്ങളാണ് കമ്മീഷണറുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധക്ക് പാത്രമാകേണ്ടത്.

* Punjab Government letter No. 392—D, dated the 8th. Feb. 1934 from F. C. Bourne Esq. I. C. S. Deputy Secretary to Government, Punjab, Development department, to All Commissioners and Deputy Commissioners in the Punjab and all heads of departments in the Punjab.

- (൧) ഗോവസൂരി പ്രയോഗം.
- (൨) ഗ്രാമശുചീകരണം.
- (൩) വീടുകളിൽ ധാരാളം വെളിച്ചം കയറുന്നതിന് വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്ത
- (൪) വളശേഖരണവും സൂക്ഷിപ്പും.
- (൫) കൊതുക്നീവാരണം.
- (൬) നല്ല വിത്തുകളുടെ വിതരണം.
- (൭) പുതിയതും നല്ലതും ആയ വിളവുകളുടെ പ്രചരണം.
- (൮) പ്രാണിബാധയും ചെടിയുടെ രോഗങ്ങളും ഇല്ലാതെയാക്കുക.
- (൯) കന്നുകാലികളുടെ വളർത്തൽ
- (൧൦) പട്ടണങ്ങളിൽ പാലും നെയ്യും വിൽക്കുന്നതിന് സംഘടനയുണ്ടാക്കുക.
- (൧൧) പെൺകുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം.
- (൧൨) കുടിൽ വ്യവസായങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുക.
- (൧൩) കാടുകൾ വെട്ടിത്തെളിക്കുകയും മേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങൾ നന്നാക്കുകയും ചെയ്യുക.

എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും കമ്മീഷണരുടെ ജോലികളെ സൗകര്യം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം സഹായിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഡിപ്യൂട്ടി കമ്മീഷണർമാർ ഗ്രാമീണാഭ്യുദയത്തിന് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഡിസ്ട്രിക്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ വേണ്ടവിധത്തിൽ സഹായിക്കുന്നു. പുനരുദ്ധാരണജോലിയുടെ വിജയം അതിന് വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന പ്രചരണവേലയിലും പ്രേരണയിലും ആണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഈ ജോലികൾകൊണ്ടു അവർക്ക്

വലുതായ അഭ്യുദയമുണ്ടാകുമെന്നുള്ള ഒരു വിശ്വാസം ഗ്രാമവാസികൾക്ക് ഉണ്ടാകണം. ഇങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസമുണ്ടാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി എല്ലാഗവണ്മെന്റുദേശ്യസ്ഥന്മാരും സഹായിക്കുന്നു. ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി കമ്മീഷണർ നിദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ അവനവനാൽ ചെയ്യാൻസാധിക്കുന്നതു് പ്രായോഗികമായി പ്രവർത്തിച്ചുകാണിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. ഇതിന് ഉദാഹരണമായി ഗവണ്മെന്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളുടെ കൈവശത്തു ലിരിക്കുന്ന കെട്ടിടങ്ങൾ ധാരാളം വെളിച്ചം കേറത്തക്കവിധത്തിലും വൃത്തിയായും സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും ചവറുകൾ ഭൂമി കളയുന്നതിനും വെള്ളം കെട്ടിനിൽക്കാതെ താഴ്ന്ന പ്രദേശങ്ങൾ നികത്തുന്നതിനും ഓരോസ്ഥലത്തേയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിഷ്കഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഗവണ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണശ്രമങ്ങളിൽ കഴിയുന്നത്ര സഹകരിക്കണമെന്നും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി കഴിയുന്നതെല്ലാംതന്നെ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും പഞ്ചാബ് ഗവണ്മെന്റ് നിർബന്ധിക്കുന്നു.

കമ്മീഷണർ, ഫിനാൻഷ്യൽ കമ്മീഷണരുടെനേരെ താഴെയാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലികൾക്കു് താമസം നേരിടാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളുടെ ദീർഘമായ എഴുത്തുകത്തുകൾ കഴിയുന്നത്ര കുറയ്ക്കുന്നു. എല്ലാഡിസ്ത്രിക്ടിലേയും മേലധികാരി മുഖാന്തിരമാണു് കമ്മീഷണരുടെ ജോലി അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിക്കുന്നതു്. ഡിസ്ത്രിക്ടിലെ റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണ് ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണജോലി ചെയ്യുന്നതിനു് ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവരുക. ഗ്രാമവാസികളുടെ ആവശ്യങ്ങളും സ്വഭാവം

വങ്ങളും അവരെപ്പോലെ അറിയാവുന്നവർ വേറെ ഇല്ല-
 ഗ്രാമവാസികൾക്കു അവരിൽ വലിയ വിശ്വാസവുമുണ്ട്.
 ഓരോ ഡിസ്ത്രിക്റ്റിലേയും അഭ്യന്തരവിദ്യാലയ യുവജന-
 ങ്ങളെ ഈ ജോലിയിലേക്കുകൊണ്ടിച്ച് അവരെ ഈ ജോലി-
 യുമായി സംഘടിപ്പിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു് മി-
 ബ്രെയിൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇല്ലകിൽ അവർ വേറെ-
 പരിശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നതിന്നു രണ്ടും അപജയത്തിൽ
 കലാശിക്കുന്നതിന്നും ഇടയുണ്ടെന്നു് അദ്ദേഹം വിചാരി-
 കുന്നു. കമ്മീഷണർക്കു് അനുയായികളായി ഒരു വലിയ
 ഉദ്യോഗസ്ഥാവലി ഇല്ല. അദ്ദേഹം എല്ലാകാഴ്ചങ്ങളും
 സാധിക്കേണ്ടതു് ഡിസ്ത്രിക്റ്റു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കൊണ്ടാ-
 ണു്. സ്ഥിതിവിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയെന്നതു് അദ്ദേ-
 ഹത്തിന്റെ പ്രധാന ജോലികളിൽ ഒന്നാണു്. രാജ്യ-
 ത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പല വിവരങ്ങളും
 ശേഖരിച്ചു അതിൽനിന്നും പൊതുവായുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ
 മനസ്സിലാക്കി അവ നിറവേറുന്നതിനായി ഓരോ മാസ്റ്റ-
 ങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഡിസ്ത്രിക്റ്റിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് ഉപ-
 ദേശിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. കമ്മീഷണർ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാര-
 ണവിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അറിവു, പരിചയം
 ആശയങ്ങൾ, വിവരങ്ങൾ എന്നിവകൾ ശേഖരിക്കുന്ന
 ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനാണു്. എല്ലാ ഡിസ്ത്രിക്റ്റുകളുടേയും സ-
 ഹകരണത്തോടുകൂടി ഗ്രാമവാസികൾക്കുണ്ടാകുന്ന വിഷമ-
 ങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിന്നും ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും ചെയ്യേ-
 ണ്ടതായ പുനരുദ്ധാരണപ്രവർത്തി മുൻപിൻകൂട്ടമനുസ-
 രിച്ചു തീർച്ചയാക്കുന്നതിന്നും എല്ലാ ആളുകൾക്കും ഈ
 ജോലിയിൽ അഭിരുചിയുണ്ടാക്കുന്നതിന്നും വേണ്ട ശ്രമ-
 ങ്ങൾ കമ്മീഷണർ ചെയ്യേണ്ടതാണു്. ഓരോ ഗ്രാമങ്ങ-
 ലുടെ പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതികൾ അനുസരിച്ചു ഓരോ

ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റേയും ജോലി ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിന് അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുന്നു. പഞ്ചാബിൽ ആകപ്പാടെ പ്രവർത്തനരൂപത്തിൽകൊണ്ടുവരണ്ട ഒരു പരിപാടി അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കി എല്ലാ ഡിസ്ത്രിക്റ്റിലേക്കും അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഡിസ്ത്രിക്റ്റുകളുടെ പ്രത്യേകാവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ട ഉപദേശം അദ്ദേഹം കൊടുക്കുന്നതാണ്. ഓരോ ഡിസ്ത്രിക്റ്റിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്തെന്ന് മറ്റു ഡിസ്ത്രിക്റ്റുകാരെ അറിയിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം വേണ്ടത് പ്രവർത്തിക്കും. പൊതുവായ പരിപാടി വിജയപൂർവ്വമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് വേണ്ട സകലതും എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ചെയ്യണമെന്ന് പഞ്ചാബ് ഗവണ്മെന്റാവശ്യപ്പെടുന്നു. കമ്മീഷണരുടെ നിയമനം കഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹം ആദ്യമായി ചെയ്തത് ഒരു പരിപാടി തയ്യാറാക്കുകയായിരുന്നു. ഉടനെ ചെയ്യേണ്ടത് പലതും ഉണ്ടെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. പെട്ടന്ന് ചെയ്യേണ്ടതായി അദ്ദേഹം താഴെ പറയുന്നവയെല്ലാം നിശ്ചയിച്ചു. ആരോഗ്യ പരം, കാഷ്ചികം, സാമാന്യം, എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹം തന്റെ പരിപാടിയെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ചു. ഈ ഓരോ ശാഖയേയും സംബന്ധിച്ച് താഴെപ്പറയുന്ന നിഷ്കർഷ അദ്ദേഹം ചെയ്തു.

ആരോഗ്യം. (എ) എല്ലാ തരത്തിലുള്ള ചവറും വൃത്തി കേടും ശേഖരിക്കുന്നതിനും വളമായി രൂപാന്തരീകരിക്കുന്നതിനുമായി എല്ലാ കെട്ടിടത്തിലും പുരയിടത്തിലും ഗ്രാമത്തിലും സെറകളുമുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ കഴികളുണ്ടാക്കുക.

(ബി) ആളുകളുടെ ദേഹവും വസ്ത്രങ്ങളും ശുദ്ധിയായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ നിർബന്ധിക്കുക. പ്രത്യേകി

ച്ചും കുട്ടികളുടെ ശുചിത്വത്തെപ്പറ്റി വേണ്ടവണ്ണം നിഷ്കർഷിക്കുക.

(൩) എല്ലാവീടുകൾക്കും രണ്ടു വാതായനങ്ങൾ വീതമുണ്ടാക്കുക.

(൪) പരിപൂർണ്ണമായ ഗോവസൂരിപ്രയോഗം ചെയ്യിക്കുക.

(൫) കൊതുകുകൾ വളരുന്നതിന് നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധം വെള്ളം കെട്ടി നില്ക്കാതെസൂക്ഷിക്കുക.

(൬) ശാസ്ത്രീയപരിജ്ഞാനമുള്ള ധാത്രികളെ ഗ്രാമവാസികളുടെ ആവശ്യത്തിനായി നിയമിക്കുക.

(ഈ) നല്ലവിത്തു ശേഖരിക്കുക.

(൮) പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുക.

കൃഷിരീതികൾതന്നെ ശാസ്ത്രീയമാക്കുക.

കൂടുതൽ ഉഴവും കളപറിക്കലും നടത്തുക.

കൂടുതൽ വിളവുകൾ കൃഷി ഇറക്കുക.

(൯) നല്ല വിത്തുകാളുകളെ എല്ലാ വീടുകളിലും സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു ഏല്പാടു ചെയ്യുക.

(൧൦) സുഖക്കേടുള്ളകന്നുകാലികളെ സുഖക്കേടില്ലാത്തതിൽനിന്നും സാമാന്യം അകറ്റിനിർത്തുക.

(൧൧) കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കാതുകുത്തി സ്വപ്നവും വെള്ളിയും ആദരണങ്ങൾ ഇടുന്ന ആചാരം ഉപേക്ഷിക്കുക.

(൧൨) മിതവ്യയം, സമ്പാദ്യം, അനാവശ്യവും ആദായകരമല്ലാത്തതും ആയ ചിലവുകൾ കുറയ്ക്കുക.

വ്യവഹാരം, വസ്ത്രീയമത്സരം അടിയന്ത്രം, ആദരണങ്ങൾ, മദ്യപാനം, ഇവ ഉപേക്ഷിക്കുക.

(൧൩) കുളിക്കുന്നതിനും ആരോഗ്യത്തെ നൽകുന്ന വിനോദങ്ങൾക്കും വേണ്ട സൗകര്യങ്ങളുണ്ടാക്കുക.

(൧൪) പെൺകുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുക.

ഈ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനായി താഴെ പറയുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു.

(൧) ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും ചെയ്യുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രവർത്തകളെ സംബന്ധിച്ച് പൂർണ്ണമായ പരിപാടി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുക.

(൨) നല്ല പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുക.

കളിസ്ഥലങ്ങളും തോട്ടങ്ങളും നിർമ്മിക്കുക. വിനോദങ്ങൾക്ക് ഏർപ്പാടുചെയ്യുക. കായികാഭ്യാസത്തിന് സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക. ആരോഗ്യരക്ഷാശാസ്ത്രവും ശുചിത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുക.

(൩) ജനങ്ങളുടെ അഭ്യയത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി രൂപീകരിക്കാവുന്ന സകലതരത്തിലുള്ള സംഘങ്ങളും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.

(൪) ഈ പരിശ്രമങ്ങളുടെ വിജയത്തിനായി എല്ലാ ഗവണ്മെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും അനുദ്യോഗസ്ഥ പ്രമാണികളുടേയും സഹകരണം സമ്പാദിക്കുക.*

ഇതുകൂടാതെ മറ്റുപല ആവശ്യങ്ങളുമുള്ള ഗ്രാമങ്ങളും പഞ്ചായതിലുണ്ട്. എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും യോജിച്ച പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിന് കമ്മീഷണർ സഭാ സന്നദ്ധനാണ്. കമ്മീഷണരുടെ ആപ്തി

* Rural Reconstruction By F. L. Brayne I. C. S.

സിൽനിന്നും ഉരദ, ഹിന്ദി, ഗുരുമുഖി, റോമൻ ഉരദ, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നീ അഞ്ചുഭാഷകളിൽ മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ലഘുലേഖകൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ഈ പുതിയ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് സ്ഥാപനം കഴിഞ്ഞിട്ടു വളരെ നാളാകാത്തതുകൊണ്ടു, ഈ പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഫലം എന്താണെന്നു ശരിയായി നിർവ്വചിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാതിരിക്കുന്നു. കമ്മീഷണരുടെ പ്രവർത്തികളിലും എഴുത്തുകളിലും അനുപമമായ ആത്മാർത്ഥത വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്നത് കാണാം. വിജയം അധികവും ആളുകളെ ആശ്രയിച്ചാണ് ഇരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹംതന്നെ ഈ ഗ്രന്ഥകാരന് എഴുതിയ ഒരഴ്ചത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ “എല്ലാവരിലും വലിയകാര്യം കുറെക്രടി നല്ലതിന്മണ്ണം ജീവിക്കണം എന്നൊരാഗ്രഹം ജനങ്ങളിൽതന്നെ ഉണ്ടാക്കുകയാണ്.” *

ബംഗാൾ.

ബംഗാളിലെ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണപരിശ്രമങ്ങൾ മൂന്നായി തരംതിരിക്കാം.

(1) പരസ്പരസഹായ സ്ഥാപനങ്ങൾ മുഖാന്തിരവും പരസ്പരസഹായപദ്ധതികൾ മൂലവും പ്രവർത്തിച്ചുവന്നതു്.

(2) മറ്റുതരം സംഘങ്ങളുടെ പരിശ്രമം.

(3) പരസ്പരസഹായ സംഘങ്ങളുടേയും ഇതര സംഘങ്ങളുടേയും യോജിച്ച ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ചെയ്യുന്ന ശ്രമങ്ങൾ. ഇവയൊരാനായി നമുക്ക് നോക്കാം.

* The big Thing is to create a desire in the people themselves for a better kind of life,” F. L. Brayne.

൧. പരസ്പരസഹായസ്ഥാപനങ്ങൾ. ഗ്രാമീണപ

നരുലാരണം മുഖ്യലക്ഷ്യമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ ബംഗാളിലധികമില്ല. എന്നാൽ ഗ്രാമീണാഭ്യുദയത്തെ പൊതുവിൽ ഉദ്ദേശിച്ചു പ്രവർത്തനംചെയ്യുന്ന പലസ്ഥാപനങ്ങളും ബംഗാളിലുണ്ട്. ഇതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായത് സുന്ദരവനത്തിൽ ഗോസാബാ എന്ന സ്ഥലത്ത് സർ ഡാനിയൽ ഹാമിൽടൺറവക എസ്റ്റേറ്റാണ്.

സുന്ദരവനത്തിൽ, സർ ഡാനിയൽ ഹാമിൽടൺറ നാലു ലാട്ടു വസ്തുക്കളുണ്ട്. അവ ഗോസാബാദീപും ഹർൻ, ഹർന, ഹർവ എന്നീലാട്ടു വസ്തുക്കളുമാണ്. ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ മൂന്ന് ലാട്ടുകൾ ഹർൻ-ലും നാലാമത്തേത് ഹർൻ-ലും അദ്ദേഹം ൪൦ കൊല്ലത്തേക്ക് പാട്ടത്തിന് എടുത്തു. അക്കാലത്ത് ഈ ഭൂമി ഒരു മഹാവനം ആയിരുന്നു. അവിടെയായി മുതലകൾ, ചീങ്കണ്ണികൾ എന്നിവ സൈപർവീഹാരംചെയ്യുന്ന വലിയ കയങ്ങളോടുകൂടിയ ഉപ്പുവെള്ളം വനാന്തരംഗത്തിൽ ധാരാളമായി കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. കൂരമായി, കരത്തിരുണ്ട പച്ചിലകളേയും ഭേദിച്ച് കൊച്ചുപള്ളികളായി ഭൂമിയെ സ്പർശിച്ച സൂര്യപ്രകാശം ആസപദിക്കുവാൻ വല്ലപ്പോഴും കരയ്ക്കുകയരുന്ന ചീങ്കണ്ണിയോ, ആഹാരംതേടി നടക്കുന്ന കടുവായോ, അല്ലാതെ മറ്റാരും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മനുഷ്യസന്ദർശനം അവിടെ ഒരു അപൂർവ്വസംഭവമായിരുന്നു. വിറകൊടിച്ചുവിൽക്കുന്ന വെട്ടുകാരനോ, മധു കവരാൻവരുന്ന കാട്ടാളനോ വല്ലപ്പോഴും മൃഗയാവിനോദത്തിനുവരുന്ന ഷിക്കാറിയോ അല്ലാതെ

ആരും ആ കാടിന്റെ ആന്തര രഹസ്യങ്ങൾ ആരായുവാൻ ഒരുവെട്ടിരുന്നില്ല.

പാട്ടത്തിന് എടുത്തുകഴിഞ്ഞ ഈ ഭൂമി നികത്തി എടുക്കുന്നതിനും ചുറ്റുമുള്ള ജലനിരയിൽനിന്നും ഉയർത്തി വെള്ളത്തിന്റെ ആക്രമണത്തിൽനിന്ന് തടുക്കുന്നതിനായി വരമ്പുകൾ കെട്ടുന്നതിനും സർ ഡാനിയലിന് ഒട്ടധികം വിഷമങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടതായിവന്നു. അടുത്തങ്ങോ മനുഷ്യാവാസമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ കൂലിക്കാരെ ദൂരദേശങ്ങളിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരേണ്ടതായിവന്നു. കാടുവെട്ടിത്തെളിയ്ക്കുക എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ പ്രയത്നം.

കുടിയ്ക്കുന്നതിനു ശുദ്ധജലമോ, ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന ഒരു കച്ചവടസ്ഥലമോ അവിടെയെങ്ങും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സുഖക്കേടുകൾക്ക് ശുശ്രൂഷയോ അതിനു വണ്ട വൈദ്യസഹായമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നുവേണ്ടാ ജീവിക്കുന്നതിന് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള യന്ത്രോപകരണങ്ങളും അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. സകലതും ആദ്യം മുതൽ സർ ഡാനിയൽ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതായിവന്നു. അദ്ദേഹം അവർ ടുത്തെ വേലക്കാർക്ക് നല്ലവെള്ളം കുടിക്കുന്നതിനായി ജലം ശുദ്ധിച്ചെടുക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രംകൂടി അവിടെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നു.

കരടസ്ഥലം നികത്തി എടുത്തതിന്റെശേഷം, സർ ഡാനിയൽ അവിടെ താമസിക്കുന്നതിനായി ആളുകളെ ക്ഷണിച്ചു. അപ്പോഴാണ് ആളുകളെ കിട്ടുന്നതിനുള്ള വിഷമം മനസ്സിലാക്കിയത്. സർ ഡാനിയലിന്റെ വാശത്തങ്ങൾ എന്നോ മഹാവഞ്ചനയുടെ ആദ്യകാലകാലങ്ങളാണെന്നു എല്ലാപേരും വിധിച്ചു. ഉപകാരം

ചെയ്തും ആത്മാർത്ഥതകൊണ്ടും കുറേക്കൂടെ കുറേക്കൂടെ ആയി ആളുകളെ സർ ഡാനിയൽ ആകർഷിച്ചു. ഇപ്പോൾ അവിടെ ൧൪൦൦൦ ഏക്കർ കൃഷി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ൯൦൦൦൦ ആളുകൾ താമസിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ എസ്റ്റേറ്റിൽ ആകപ്പാടെ ൧൯ ഗ്രാമങ്ങളാണുള്ളത്. ഈ ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും ക്രിസ്തുമതബാല്യതയോടുകൂടിയ ഓരോപരസ്പരസഹായസംഘവും ഉണ്ട്.

ഇരുപതു കൊല്ലത്തിന്മുമ്പു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാട്ടുകാരിലൊരാൾ വാങ്ങിയ ഒരു മുന്തൂറുപാക്കടം മൂന്ന് കൊല്ലംകൊണ്ടു എഴുന്തൂറുപയായി എന്ന് സർ ഡാനിയൽ സംഗതിവശാൽ മനസ്സിലാക്കി. ഇത് ആ എസ്റ്റേറ്റിലെ പാട്ടുകാർക്ക് എത്രമാത്രം പ്രാബല്യതയുണ്ടെന്ന് ആരായുന്നതിനായി അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ആകപ്പാടെ ൧൪൦൦൦ രൂപയുടെകടം അവക്കെല്ലാവർക്കും കൂടി ഉണ്ടെന്നാണ് ഈ അന്വേഷണത്തിൽ കണ്ടത്. അദ്ദേഹം ആ പണം മുഴുവൻ കൈയിൽനിന്ന് കൊടുത്തു തീർത്തു. അതിൽപിന്നീട് ആ എസ്റ്റേറ്റിൽ കടം കൊടുക്കുന്ന ആളുകൾ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല.

൧൯൧൯-ലാണ് പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആദ്യമായി സർ ഡാനിയൽ ആലോചിച്ചത്. ഗോസാബാ എസ്റ്റേറ്റിന്റെ മാനേജരായ മി. മജിംഗർ ഒരു ഗ്രാമത്തിലെ ആളുകളെ അംഗങ്ങളായിച്ചേർത്ത് ക്രിസ്തുമതബാല്യതയോടുകൂടി ഒരു പരസ്പരസഹായസംഘം ഉണ്ടാക്കി. കാലക്രമേണ ൧൯ ഗ്രാമങ്ങളിലും സംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. ൧൯൧൯-ൽ തന്നെ ഗ്രാമസംഘങ്ങൾക്ക് ഒരു കേന്ദ്രസ്ഥാപനം *

* Central Bank.

ഉണ്ടാക്കി. അക്കാലത്ത് തന്നെ നെല്ലുവിലക്കുന്നതിനായി ക്ലിപ്തബാല്യതയോടുകൂടി ഒരു സംഘം*വുമുണ്ടാക്കി. കുറെനാൾകഴിഞ്ഞു ഇത് ഒരു റയിസ്സുമില്ലായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. കഴിഞ്ഞ ചത്തുകൊല്ലത്തിനിടക്ക് ഈ റൈസ്സുമില്ലിന് വളരെ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അതിലെ അഞ്ഞൂറോഹരികാരും എസ്റ്റേറ്റ് ലേ പാട്ടുകാരാണ്. സാധാരണയായി ആണ്ടിൽ പന്ത്രണ്ടുരൂപമാത്രം ലാഭം കൊടുക്കുന്നു. മില്ലിന് ചുറ്റും രൂപ മൂലധനമുണ്ട്.

ഗോസാബായിൽ രണ്ടു ശാഖകളോടുകൂടിയ ഒരു സെൻട്രൽ കോവാപ്പറേറീവ് സ്റ്റോർ ഉണ്ട്. അത് ആണ്ടിൽ ൨൪൦൦൦ രൂപയുടെ വില്പന നടത്തുന്നു.

പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളിലെ പഞ്ചായത്തുകാർ തന്നെ എല്ലാ വഴികളും പറഞ്ഞോതുടരുന്നു. ഇത്രവളരെ കാലത്തിനിടയിൽ ഒരൊറ്റ കേസ്സിന് മാത്രമേ പോലീസ്കാദേ വിളിക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുള്ളൂ. ഇതു കർ കൂടാതെ അവിടെ ഒരു ധാന്യബാങ്കും പതിനഞ്ചു പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങളും ഒരു മിഡിൽ സ്കൂളുമുണ്ട്. മിഡിൽ സ്കൂളിനോടുകൂടി ഒരു ബോർഡിംഗ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും ഒരു കൃഷിത്തോട്ടവും ഒരു വ്യവസായവിദ്യാലയവും നടത്തുന്നു. വ്യവസായ വിദ്യാലയത്തിന്റെ നെയിന്ത് ശാഖയിൽ സ്കോട്ടലണ്ടിലെ അട്ടേഹത്തിന്റെ ഗൃഹത്തിൽനിന്നും സർ ഡാനിയൽ കൊണ്ടുവന്ന ഒരു ചക്രമുണ്ട്. ഗോസാബായിലെ ആളുകൾക്ക് പണമായി വളരെ കുറച്ചു സമ്പാദ്യം മാത്രമേയുള്ളൂ. അവരുടെ

* Co-operative paddy sale society.

സമ്പാദ്യങ്ങളെല്ലാം നല്ല കാഷ്ടികോപകരണങ്ങളിലും സുഖമായ വീട്ടിലും അവരുടെ കട്ടികൾക്ക് സിലു കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ഉത്തമമായ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ സാധ്യതയിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു* ഗോസാബായിൽ താമസത്തിനായി ചെല്ലുന്നവർ കേവലം ദരിദ്രരായിട്ടാണ് അവിടെ പ്രവേശിക്കുന്നത്. കുറെ കഴിയുമ്പോൾ അവർ ധനവാന്മാരും സുഖവാന്മാരും ആയിത്തീരുന്നു. ഗോസാബായിൽ സഹകരണ പരിശ്രമങ്ങളുടെ വിജയസാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന അജ്ജുൻമൺ ഡൽ എന്ന സഹകാരിയെ പററി പറയാതെ ഗോസാബായെ പററിയുള്ള ഒരു വിവരണവും പൂണ്ണമാകുകയില്ല. സഹകരണപദ്ധതി മൂലം സാധിക്കാവുന്ന ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യക്ഷോദാഹരണമാണ് ഗോസാബാ. ഇന്ത്യയിലെ അവിടെ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണതത്വങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഒരു വിദ്യാലയം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ പ്രായോഗികമായ കൃഷിയും ആരോഗ്യനിയമങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള രീതിയും അഭ്യസപ്പിക്കുന്നു. ആണ്ടുതോറും മുപ്പത് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അവിടെ അഭ്യസനം നൽകുന്നുണ്ട്.

നെതൃഗാണിലെ സഹകരണ ഗഞ്ചാ വില്പന സംഘങ്ങളുടെ വ്ജയം പ്രസിദ്ധമാണ്. ആ സംഘങ്ങളുടെ പണം കൊണ്ടു ഗ്രാമത്തിന് പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്†

* Gosaba. A Co-operative Commonwealth By Rev. H. A. Popley.

† 128-ാം പേജ് നോക്കുക.

ജലസേചനം, പാൽവില്പന മലമ്പനിനിവാരണം, ആരോഗ്യം, ഗ്രഹനിർമ്മാണം, കാളനി മുതലായ വകായി ബംഗാളിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള പല സംഘങ്ങളും ഗ്രാമോലാഭരണത്തിന് സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബർഡ്വാൻ, ബങ്കറ, ബിർഭൂം എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ ജലസേചന സംഘങ്ങൾ വാറിപോയ തോടുകളേയും പഴയ കുളങ്ങളേയും രണ്ടാമത് കഴിക്കുകയും പല അണകൾ കെട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചിററഗോംഗ് ഡിവിഷനിലും, സുന്ദരവനത്തിലും ഈ സംഘങ്ങൾ അണകൾ കെട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

മലമ്പനിനിവാരണസംഘങ്ങൾ കാടകൾ തെളിക്കുകയും, ഉപയോഗശൂന്യമായ കഴികൾ നികത്തുകയും, ക്ലനയിൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പാൽ വില്പനസംഘങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളിലെ പാൽ പട്ടണങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി വിൽക്കുന്നു. ഇതിൽ ഏറ്റവും വിജയകരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് കൽക്കട്ടാ പാൽ സംഘങ്ങളുടെ യൂണിയൻ ആകുന്നു. ബസിർഹാത്തൂ, ബാറാസാത്തൂ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചില സംഘങ്ങൾ കഴിക്കിണറുകൾ കഴിക്കുകയും, പള്ളിക്കൂട്ടങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചിററഗോംഗിനടുത്തു മിതസാരികോളനൈസേഷൻ സൊസൈറ്റി നാലായിരം ഏക്കർ അടച്ചു കെട്ടിയിട്ടുണ്ട്. പലരാളുകൾ ഇതിനകത്തു സ്ഥിരതാമസമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ബംഗാളിൽ ഗ്രാമോലാഭരണം പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ എത്രമാത്രം സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ഇവ തെളിയിക്കും.

൨. ഇതര സംഘങ്ങൾ— ബംഗാളിൽ വേറെ പല സ്ഥാപനങ്ങളും ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണ പ്രവൃത്തി

ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഇവിടെ വിവരിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഏറ്റവും പ്രധാനമായവയെ പറ്റി മാത്രമേ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ.

ഉഷാഗ്രാം—അമേരിക്കൻ മിഷിനറികളുടെ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസകാളനിയാണ്. ആരോഗ്യം, മിതവ്യയം; ക്ഷിതവ്യവസായങ്ങൾ, സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുന്നതിനുള്ള സംഘടനകൾ, ഇവയെല്ലാം പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഈ സ്ഥലത്തു് ഒരു വിദ്യാലയം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരുടെ പ്രതിനിധികൾ മുഖാന്തിരം ഭരണം നടത്തുന്നു. സ്കൂൾ കെട്ടിടവും അവർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലവും അവിടെ കിട്ടുന്ന സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടു വിദ്യാർത്ഥികൾ തന്നെ ഉണ്ടാക്കിയതാണ്. പഠിക്കുവോൾ തന്നെ എന്തെങ്കിലും സമ്പാദിക്കുന്നതിനു് ആ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഈ സ്ഥാപനം പ്രാപ്തരാക്കുന്നു.* ബംഗാളിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലും മിഷ്യൻസ്കൂളുകളും കാളനികളും ഉണ്ടു. ഇവയെല്ലാം ഓരോ തരത്തിൽ ഗ്രാമോദ്ധാരണത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ചാപ്രാ എന്ന സ്ഥലത്തും, ഗാംഗ്രായ് എൽ. എം. എസ്സ്. മിഷിൻ സെൻട്രിലും ഇവർ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തികൾ പ്രസ്ഥാവയോഗ്യമാണ്. കാലിഫോർൺ ആർട്സ് ആൻഡ് ക്രാഫ്റ്റ്സ് സംഘം ഗ്രാമവ്യവസായികളുടെ ഉല്പാദനങ്ങൾ വിൽക്കുന്നതിനു് വളരെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. റാണാഘട്ടിനു് സമീപം ബിർനഗർ എന്ന സ്ഥലത്തു് ശാസ്ത്രീയമായ വിധത്തിൽ മലമ്പനി നിരോധിക്കുന്നതിനു് കുറെ ആളുകൾ പരിശ്രമിക്കുന്നു. ഗവണ്മെണ്ടിൽ

* Fourteen Experiments in Education-published by Association Press. Madras.

നിന്നും കിട്ടുന്ന ഗ്രാൻറും “പള്ളിമണ്ഡലിൽ” നിന്നുള്ള വരിസംഖ്യയും കൂടി 110000 രൂപ അവർക്ക് ആണിനാൽ കിട്ടുന്നു. ലീഗ് ഓഫ് നേഷൻസ് മലേറിയ കമ്മീഷൻ അവരുടെ ജോലി അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ആരംഭിക്കുന്ന താമസിക്കാത്ത ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ മുൻസിപ്പാലിറ്റിയിൽ കാടകൾ തെളിക്കുകയും കുറെ കൃഷിക്കാരെ അവിടെ കൊണ്ടുപോയി താമസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വിളവുകളും, പാലം കൽപ്പട്ടായിൽ കൊണ്ടുപോയി വിൽക്കുന്നതിന് ചില ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുന്നു. പരസ്പരസഹായ വകുപ്പിൽ നിന്നും ഒരു ഇൻസ്പെക്ടറെ അവരുടെ സഹായത്തിനായി നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൃഷി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ കീഴിൽ ഒരു കൃഷി തോട്ടം ഫരിദ്പൂരിൽ നടത്തുന്നു. 1000 ബീഗാ ഭൂമിയിൽ കൃഷി നടത്തുന്ന പത്തൊമ്പത് ചെറുപ്പക്കാർ കൂടി ഒരു കോളനി ചാർഫാസിയോൺ എന്ന സ്ഥലത്ത് കളക്ടറുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടത്തുന്നുണ്ട്.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണമിഷ്യനും, ശ്രീരാമകൃഷ്ണ മട്ടം ഗ്രാമോലാഭനത്തിനായി പലവിധത്തിൽ ശ്രമിക്കുന്നു. ബേലൂർ മട്ട് അഞ്ചു പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ നടത്തുന്നു. ഉപയോഗമുള്ള പല വിഷയങ്ങളെ പഠിയ്ക്കാനും മായാദീപപ്രദശനങ്ങൾ അവർ നടത്തുന്നുണ്ട്. ശരീഷ എന്ന സ്ഥലത്ത് അവർ ഒരു പുനരുദ്ധാരണസംഘം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബംഗാൾ സോഷ്യൽ സർവീസിലിത്, സരോജ നളിനീദത്ത് സംഘം, നാരിശിക്ഷാസമിതി, ബംഗാൾ—ആസാം അധഃകൃതനാമന സംഘം, ദുഗ്ഗപ്പൂർസ്കൂൾ, ഇവയെല്ലാം ബംഗാളിൽ ഗ്രാമോലാഭന ജോലികൾ ചെയ്യുന്ന ഇതര സംഘങ്ങളാണ്. വ്യക്തികളുടെ കൂട്ട

ത്തിൽ മി: മഹേശചന്ദ്രഭട്ടാചാര്യൻറയും, മി: സുരേ
 ഭദ്രനാഥമല്ലിക്കിൻറയും പേരുകൾ പ്രത്യേകം പ്രസ്താ
 വയോഗ്യമാണ്. ചിററഗോംഗ്, ഡാക്ടാ, കോമില്ല,
 നൊവാക്കാലി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അഖിലഭാരതീയ
 ന്തൽന്തൽപ്പ് സംഘത്തിൻറയും പ്രഭാതതക്ഷ് സംഘ
 ത്തിൻറയും, ഖാദി സംഘത്തിൻറയും പ്രവർത്തനങ്ങൾ
 ശ്ലാഘ്യങ്ങളാണ്. ഈ വക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പ്രസ്താ
 വയോഗ്യമായ സഹായം ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും സിദ്ധി
 ക്കുന്നുമുണ്ട്*

ശ്രീനികേതനം. ഒരുമാതിരി മിശ്രസ്വഭാവമുള്ള
 സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തുന്ന പുനരുദ്ധാ
 രണശ്രമത്തിന് ഉത്തമോദാഹരണമാണ് ശ്രീനികേതന
 ത്തിലെ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണസ്ഥാപനം. മഹാകവി
 രവീന്ദ്രനാഥടാഗോറിൻറെ വിശ്വഭാരതി സർവ്വകലാശാ
 ലയുടെ ഒരു ഭാഗമാണിത്. ൧൯൨൨-ൽ മി. എൽ.
 കെ. എലം ഫോഴ്സടിൻറയും അദ്ദേഹത്തിൻറെ ഭാര്യ
 യുടേയും ധനസഹായത്തോടുകൂടി മഹാകവി ആരംഭിച്ച
 താണ്. ശ്രീനികേതന പദ്ധതിയുടെ മുഖ്യതത്വം ഉദാഹ
 രണത്താലും സേവാസക്തിയാലും ഗ്രാമീണരുടെ മനസ്സി
 നെ കവർന്നെടുക്കുക എന്നുള്ളതാണ്.

അവിടുത്തെ പ്രവർത്തികൾ രണ്ടായി ഭാഗിക്കാവുന്ന
 താണ്. കൃഷി, പൊതുജനാരോഗ്യം, ഗ്രാമീണവിദ്യാ
 ഭ്യാസം, കുടിൽവ്യവസായങ്ങൾ ഇവകളുടെ വിദഗ്ദ്ധ
 ന്മാർ ഈ വിഷയങ്ങൾ കൂടുതൽ പഠിക്കുകയും പഠിപ്പി
 ക്കുകയും പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പരസ്പ
 രസഹായസംഘങ്ങൾ എല്ലാത്തരത്തിലുള്ള ഗ്രാമോദ്ധാ

* Rural welfare work in Bengal—A short Survey 1935.

രണപദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനായി അവിടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പതിമൂന്നു സംഘങ്ങൾ അവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നാലു ഗ്രാമങ്ങൾക്ക് കൂടി ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനുണ്ട്. വൈദ്യസഹായം ചെയ്യുന്നതിനു അഞ്ചു ഡിസ്പെൻസറികളുണ്ട്. അരി ശേഖരിക്കുന്നതിന് ഏഴു ധർമ്മശാലകൾ ഉണ്ട്. കൃഷി പാഠവ്യവസായം തോൽ ഉററക്കിടുന്ന സംഘങ്ങൾ, നെയിത്തുവകുപ്പ്, മരപ്പണി ശാഖ, ബുക്ക് ബയിൻറ് ചെയ്യുന്ന വകുപ്പ് എന്നിങ്ങനെ പല വകുപ്പുകൾ ഒട്ടധികം ഗ്രാമീണരെ തൊഴിലഭ്യസിപ്പിക്കുന്നു. വിത്തുകളും ഫലവൃക്ഷങ്ങളുടെ ചെറിയ ചെടികളും സസ്യങ്ങളും വിതരണം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഏകദേശം ൩൦൦൦൦ അംഗങ്ങൾക്ക് കരിമ്പു കൃഷി ചെയ്യുന്നതിന് വേണ്ട സഹായം പരസ്പരസഹായ സംഘങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. നല്ല തരം കന്നുകാലികളെ വളർത്തുന്നതിനും മേച്ചിലിനുപയോഗിക്കാവുന്ന വിളവുകൾ വളർത്തുന്നതിനും വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ അവിടെ ചെയ്യുന്നു. പതിമൂന്നു പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ശ്രീനികേതനത്തിലുണ്ട്. ബ്രാത്തി ബാലക്ക് എന്ന് വിളിക്കുന്ന സ്കൂൾട്ടുകൾ ഗ്രാമോലാഭനത്തിനായി നല്ല ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വായനശാലകൾ, നിശാപഠനശാലകൾ, പ്രായപൂർത്തിയാകുന്നവരെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനായി പ്രസംഗങ്ങൾ ഇവകളെല്ലാം ശ്രീനികേതനത്തിന്റെ പ്രത്യേക ലക്ഷ്യങ്ങളാകുന്നു. *

* (1) Reconstruction and Education in Rural India by Prem Chandlal.

(2) Viswa Bharati Bullettin No. XI.

ബോംബെ

ബോംബയിലെ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണപരിശ്രമങ്ങൾ സുദൃഢമായ അസ്ഥിവാരത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചതും അതിന്റെ ശേഷം അതിനെ ക്രമീകരിച്ചതും അവിടത്തെ മുൻപിലത്തെ ഗവണ്ണർ സർ. ഹ്യൂഡറിങ്ങ് സൈക്സാണ്. ആ പദ്ധതി പ്രവർത്തി രൂപത്തിൽ വന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ രണ്ടു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ പദ്ധതിയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട അംശം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു ഗവണ്മെണ്ടു, ദേശീയാധികാരികൾ, അനുദ്യോഗസ്ഥസംഘങ്ങൾ മുതലായവകളുടെ ഒത്തൊരുമിച്ചുള്ള സഹകരണത്തിലാണ്. കൃഷിക്കാരന്റെ സർവ്വതോമുഖമായ അഭിവൃദ്ധിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഇവരെല്ലാം പ്രയത്നിക്കുന്നു. ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും അത്യാവശ്യമായുള്ള കായ്കൾ സാധിക്കുന്നതിനാണ് ആദ്യമേ പരിശ്രമിക്കുന്നത്. സഹകരണവും കേന്ദ്രീകൃതമായ പ്രയത്നവുമാണ് ഈ പദ്ധതിയുടെ മുഖ്യപ്രമാണങ്ങൾ. കൃഷി, പൊതുജനാരോഗ്യം, മൃഗവൈദ്യസഹായം മുതലായ വകുപ്പുകളുടെ ജോലികൾ ഈ പദ്ധതിപ്രകാരം സംയോജിക്കപ്പെടുന്നു. ഗ്രാമങ്ങൾക്ക് പരിഷ്കാരത്തിൽ വിശ്വാസവും അഭിവൃദ്ധിയും, മോഹവും ഉണ്ടാക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ഇതിന്റെ പ്രാഥമികതത്വം.

ഈ പദ്ധതി അനുസരിച്ചുള്ള പ്രവർത്തികൾ ഓരോ ഡിസ്ട്രിക്ടിലും നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഡിസ്ട്രിക്ട് എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മററി നടത്തുന്നു. ഈ കമ്മററിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ കളക്ടറും ഉപാദ്ധ്യക്ഷൻ ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡിന്റെ പ്രസിഡൻറും ആണ്. ഈ കമ്മററിയിൽ ജനാഭ്യുദയത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് നിയമിക്കപ്പെട്ടി

ടുള്ള എല്ലാ വകുപ്പുകളിലെ ഡിസ്ട്രിക്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, അനുദ്യോഗസ്ഥസമിതികളിലെ പ്രതിനിധികളും സമുദായസേവനം, വിദ്യാഭ്യാസം ധർമ്മാലയങ്ങൾ എന്നിവകളിൽ താല്പര്യമുള്ള വ്യക്തികളും അംഗങ്ങളുമാണ്. ഡിസ്ട്രിക്ട് എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മറ്റി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഓരോ താലൂക്കുകളിലും ഉള്ള താലൂക്കു ഡവലപ്പ്മെന്റ് അസോസിയേഷൻ മുഖാന്തിരമാണ്: അല്ലെങ്കിൽ പുതുതായി സ്ഥാപിക്കുന്ന താലൂക്കു കമ്മറ്റി മുഖാന്തരമായിരിക്കും. നിയമപ്രകാരം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പഞ്ചായത്തു മൂലമോ മറ്റേതെങ്കിലും ചെറിയ കമ്മറ്റികൾ മൂലമോ ഗ്രാമങ്ങളിലെ പ്രവർത്തി നടത്തുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം, സഹകരണം, കാഷ്ടികാഭിവൃദ്ധി മുതലായ പ്രത്യേകവിഷയങ്ങൾ പ്രത്യേക കമ്മറ്റികളാണ് നിയന്ത്രിക്കുന്നത്.

ബോംബെയിൽ എല്ലാ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിലും ഡിസ്ട്രിക്ട് എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മറ്റികൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ബോംബെ സബർബൻഡിസ്റ്റ്രിക്റ്റിൽമാത്രം ഗ്രാമോദ്ധാരണം അവിടുത്തെ ഡിസ്റ്റ്രിക്ട് ബോർഡാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവിടെ ഒരു ഡിസ്റ്റ്രിക്ട് കമ്മറ്റിയില്ല. മിക്കവാറും എല്ലാഗ്രാമങ്ങളിലും, താലൂക്കുകളിലും ഗ്രാമക്കമ്മറ്റിയും താലൂക്കു കമ്മിറ്റിയും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുവരെയും പതിനൊന്ന് ഡിസ്റ്റ്രിക്റ്റിൽ സിക്രട്ടറിമാരെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ജോലിപ്രചരണവേലയും ഡിസ്റ്റ്രിക്ടുകളിൽ പ്രത്യേകജോലികൾ ആരംഭിക്കുകയും ആണു. ഇതിനുവേണ്ട പണച്ചിലവു ഗവണ്മെന്റുതന്നെ വഹിക്കുന്നു.

എല്ലാഡിസ്ട്രിക്ടിലേയും ഉദ്ധാരണപരിപാടി ഒരേ രീതിയിലുള്ളതല്ല. ചിലടത്തു് ഡിസ്ട്രിക്ടു് എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റിയിൽ നിന്നും ആരംഭിച്ച ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കു് പ്രസ്ഥാനം സംക്രമിക്കുന്നു. വേറെ ചിലടത്തു് ഗ്രാമങ്ങളിൽതന്നെ ജോലി ആരംഭിക്കുന്നു. ഓരോ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു് ഓരോഗ്രാമങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണു് പതിവു്. രണ്ടുതരം പ്രവർത്തിക്കും വിജയം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. വിജയത്തിനു വേണ്ടി വന്നിട്ടുള്ള സമയംമാത്രം ഓരോസ്ഥലത്തും വ്യത്യാസപ്പെടു് വരുന്നു. ഈ പദ്ധതി ആരംഭിച്ചപ്പോൾ പൂന, ഷോലാപൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചില പ്രധാന സ്ഥാപനങ്ങൾ ഗ്രാമീണോദ്ധാരണജോലി വിജയകരമായി നിർവ്വഹിച്ചുവന്നിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു ഗവണ്മെണ്ടുപദ്ധതി വലിയ സഹായമായിതീർന്നു. സെൻറൽ ഡിവിഷനിലാണു് ഈ പദ്ധതി വളരെ വിജയകരമായി തീർന്നിരിക്കുന്നതു്. ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നു് ധാരാളമായി പണം കിട്ടുമെന്ന് ഒരിക്കലും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല. ഗവണ്മെണ്ടിനു് ഈ കാര്യത്തിനു വേണ്ടി അത്രവളരെ പണം ചിലവാക്കാനും നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു. ഗ്രാമവാസികളിൽ സ്വാശ്രയശക്തി ഉണ്ടാകണമെന്നും അവരുടെ ജീവിതചര്യയുടെ ക്രമീകരണം കൊണ്ടു അഭിവൃദ്ധി സംസിലമാകണമെന്നും ആണു് ഗവണ്മെണ്ടു ഉദ്ദേശിച്ചതു്. യോജിച്ചുള്ള പ്രവർത്തികൊണ്ടു പലതും എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കാമെന്ന് ഈ പ്രസ്ഥാനം ഗ്രാമീണരെ മനസിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ബോംബെയിലെ ഇതിന്റെ വിജയം ആളുകളുടെ സഹകരണത്തിൽ നിന്നുമാണു് കൂടുതൽ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഗ്രാമക്കാർക്കു് പൊതുവായി അവർ ഒരു

ഘണ്ടു ഉണ്ടാക്കുകയും അവക്കാവശ്യമുള്ള ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം ഗവണ്മെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണക്രമത്തിൽ റവന്യൂ, കൃഷി, മൃഗവൈദ്യം, സഹകരണം, വ്യവസായം, പൊതുജനാരോഗ്യം, വൈദ്യം, എന്നീവകുപ്പുകളും; ശിശുസംരക്ഷണസംഘം ലേഡിവിൽസൺ വില്ലേജ് മേറ്റർണിറ്റി സംഘം മുതലായ അനുദ്യോഗസ്ഥ സ്ഥാപനങ്ങളും വേണ്ടുവോളം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശുചീകരണത്തിലും റോഡു സംരക്ഷണത്തിലും ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നും ചവറു ദൂരെ കളയുന്നതിലും അനേകംശതം ഗ്രാമക്കാർ ഇപ്പോൾ വളരെ വിജയകരമായി പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. പല ഗ്രാമങ്ങളിലും പല ഉദ്ധാരണക്രമങ്ങളും ഗ്രാമവാസികൾതന്നെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. ഗ്രാമത്തിന്റെ ആരോഗ്യസ്ഥിതി നന്നാക്കുന്നതിനാണു അധികശ്രമവും കണ്ടുവരാറുള്ളത്. ശുദ്ധജലസംരക്ഷണത്തിലും കാടുവെട്ടി തെളിക്കുന്നതിലും ഗ്രാമത്തെ വൃത്തിയാക്കുന്നതിലും വളരെ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാമത്തിനു പുറത്തു വളക്കൂഴികൾ ഉണ്ടാക്കുക എന്നുള്ളതു് സാധാരണമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. വില്ലേജ് റോഡുകൾക്കും തെരുവുകൾക്കും 'ഗട്ടർ' കെട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അനാരോഗ്യമായ കുളങ്ങളും കുഴികളും നിരത്തുകയും വററിക്കുകയും വെള്ളം ഒലിച്ചു വീണു വററിപ്പോകുന്നതിനു് "സോക്കപിററ്സ്" ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പബ്ലിക് കിത്തറുകളും മറപ്പറകളും പല ഗ്രാമങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. സെൻട്രൽ ഡിവിഷനിൽ "ട്രെയ്ഡ് ലീൻ" സാധാരണയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

പഴയ കിണറുകൾ നന്നാക്കുകയും പുതിയ കിണറുകൾ നിർമ്മിക്കുകയും കുളങ്ങൾ വൃത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യു

ന്നുണ്ട്. നിശ്ചിതകാലങ്ങളിൽ കിണറുകളിൽ പൊട്ടാസിയംപെർ മാംഗനറ്റ് ഇട്ടു വെള്ളം നന്നാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ശ്രാമങ്ങളുടെ ചുറ്റും വളന്നു വരുന്ന മുൾ ചെടികളും കുറ്റിക്കാടുകളും കൂടി കിടക്കുന്ന ചവറും നശിപ്പിച്ചു അവിടെ ചാലവൃക്ഷങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുകയും തോട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. ഡക്കാണിലാണ് ഇത് അധികമായി ചെയ്യുന്നത്. ശ്രാമങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനായി പഴയ റോഡുകൾ നന്നാക്കുകയും വിസ്താരം കൂട്ടുകയും അവയുടെ അരികിൽ വെള്ളം ഒഴുകിപ്പോകുന്നതിന് ഡ്രെയിൻ കെട്ടുകളും, കലുങ്കുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ശ്രമങ്ങൾ പുറമ്പോക്കുകളിലുള്ള ആക്രമണങ്ങളെ വളരെ കുറച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആരോഗ്യത്തിനെ സംബന്ധിച്ച ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുക സാധാരണമായിരിക്കുന്നു. പ്രാഥമിക ശുശ്രൂഷ പഠിപ്പിക്കുന്ന ക്ലാസുകളും ആശുപത്രികളും അവിടവിടെയായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. മരുന്നും പെട്ടികൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നു. പ്രസവശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതിനായി സാവികകളെ പഠിപ്പിക്കുകയും അവരെ ശ്രാമങ്ങൾതോറും ഗ്രാൻറുകൊടുത്ത് ജോലിചെയ്യുന്നതിന് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിൽ സിവിൽ ആശുപത്രികളും പ്രൈവറ്റ് ഡാക്ടറന്മാരും, റെഡ്ക്രോസ്സ് സൊസൈറ്റിക്കാരും, ലേഡിവിൽസൺ വി. എം. സംഘക്കാരും ഗണ്യമായ സഹായം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

പല ശ്രാമവിദ്യാലയങ്ങളും പുത്തനായി സ്ഥാപിക്കുകയും പഴയ കെട്ടിടങ്ങൾ പുതുക്കുകയും പള്ളികൂട

ങ്ങൾ പരിഷ്കരിച്ച കൂടുതൽ ക്ലാസുകൾ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതു കൂടാതെ പ്രായപൂർത്തി വന്നവർക്ക് വേണ്ടി നിശാപാഠശാലകൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചെറിയ വായനശാലകളും പലടത്തും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. കുട്ടികൾക്ക് കളിക്കുന്നതിനും വ്യായാമത്തിനും ആയി കളിസ്ഥലങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും, ബോയിസ്കേരട്ടു, ഗേൾ ഗൈഡ് മുതലായ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി മറ്റു പല പ്രവർത്തികളും ചെയ്തുവരുന്നു. അനാവശ്യങ്ങളായ ആഡംബരങ്ങളും അടിയന്ത്രച്ചിലവുകളും വളരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഡിസ്ത്രിക്റ്റിൽ ഒരു 'ഡാറ്റ്' സെറ്റിൽമെന്റ്' കമ്മിറ്റി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കൃഷി സമ്പ്രദായങ്ങൾക്ക് പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ഈ പദ്ധതിനിമിത്തം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നല്ല മാതിരി വിത്തുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. കന്നുകാലി വളർത്തലിലും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് രണ്ടും വില്ലേജ് കമ്മിറ്റിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയാണ് സാധിക്കുക. കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിൽ കൃഷി നശിപ്പിക്കുന്ന ജന്തുക്കളെ കൊല്ലുന്നതിനായി "ഗൺക്ലബ്ബ്സ്" ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ മാതിരി പ്രയത്നങ്ങളിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥാനുദ്യോഗസ്ഥ സഹകരണം ധാരാളമായി സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രസംഗങ്ങൾ, മായാദീപ പ്രദർശനങ്ങൾ, മാസികകൾ, മുതലായവകൊണ്ട് ബോംബെയിലെ ഗ്രാമീണചുരുക്കലാരണ പദ്ധതി സജീവമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഒരു സ്ഥലത്തെ ഗ്രാമോദ്ധാരണകേന്ദ്രത്തിന് "ദി ഗുജറാത്ത് വില്ലേജ് അപ്പ്ലിഫീഫ്റ്റ് അൻഡ് ആഗ്രികൾച്ചറൽ, ആറ്റ് ആ

ൻഡ് ഇൻഡസ്ത്രിയൽ ക്യാർട്ടർലി” എന്നൊരു മാസിക ഉണ്ട്*.

സർവ്വൻസ് ഓഫ് ഇൻഡ്യാ സൊസൈറ്റി—

ഇൻഡ്യായിൽ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണ ജോലികൾ ചെയ്യുന്ന അനുജ്യോഗസ്ഥ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പ്രധാനമായത് “സർവ്വൻസ് ഓഫ് ഇൻഡ്യാ സൊസൈറ്റി” ആണ്. ഈ സംഘടനാർ ഒരീസ്സായിൽ ചെറുധാർ എന്ന സ്ഥലത്തും മദ്രാസിൽ മായന്തൂർ എന്ന സ്ഥലത്തും, ബീരാറിൽ ബാംഗോറ എന്ന സ്ഥലത്തും ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണ കേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു പ്രവർത്തി ചെയ്തുവരുന്നു. ഇതുകൂടാതെ ഈ സംഘടനയിലെ ചില പ്രമാണികളായ അംഗങ്ങൾ മറ്റു ചില സ്ഥലങ്ങളിലെ പുനരുദ്ധാരണ ശ്രമങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവാദികളാണ്. മി: ദേവധാർ ‘ബേട് ശിവപൂർ’ എന്ന സ്ഥലത്തു് ഡക്കാൻ ആഗ്രികൾച്ചറൽ അസോസിയേഷൻകാരുടെ ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണ ജോലികൾ നയിക്കുന്നു † മദ്രാസ് പ്രൊവിൻഷ്യൽ കോവാച്ചറേറീവ് യൂണിയന്റെ സിക്രട്ടറി എന്ന നിലയിൽ മി: വെങ്കിടസുബ്ബയ്യ ആരു കേന്ദ്രങ്ങളിലെ പുനരുദ്ധാരണജോലികൾ ക്രമീകരിച്ചു വരുന്നു. മലബാറിൽ, “ദേവധാർ മലബാർ റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ ട്രസ്റ്റി”ന്റെ പ്രവർത്തി മുഴുവൻ തന്നെ പുനരുദ്ധാരണപരമാണ്.

ചെറുധാർ:—നെയിത്തും, ജ്യൂട്ട്, എറീസിൽക്ക്, മുതലായവ നൃൽക്കുന്നതും കൂടുതലായി പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു

* Manual of Village improvement, (Government Central press, Bombay.)

† മി. ദേവധാർ 1935 നവംബർ മാസം 17-ാംനാ- ദിവംഗതനായി.

നതുകൂടാതെ പെരുകൃത്യം, കൃഷി, തേനീച്ച വളർത്തൽ പാ നെയ്ത്തു്, മുതലായവയും പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. സകല ജാതിമതസ്തർക്കും പ്രവേശനമുള്ള ഒരു “ഹോസ്റ്റലും” നടത്തുന്നു. സ്ത്രീകളുടെ ഉന്നമനത്തിനു് വേണ്ടി പല പ്രയത്നങ്ങളും ഇവിടെ ചെയ്തുവരുന്നു. മി: കെ. ജി. ശിവസാമിയുടെ നേതൃത്വത്തിലാണു് ഈ കേന്ദ്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്.

ബാംഗോറ—ഇതു് വളരെ ചെറിയ ഒരു ഗ്രാമമാണു്. ഇവിടുത്തെ ജനസംഖ്യ നാനൂറു മാത്രമാണു്. പുറമുള്ള ഇരുപതു ഗ്രാമക്കാരെ ഉപദേശിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നതിനും ഉള്ള സാധ്യതകൊണ്ടാണു് ഈ സ്ഥലം ഒരു കേന്ദ്രമായി സ്വീകരിച്ചതു്. അവിടെ ഒരു പ്രിപ്പോട്ടറിസ്കൂളും, ഒരു കൃഷിത്തോട്ടവും, ഒരു പരസ്പര സഹായ ധനസംഘവുമുണ്ടു്. പരസ്പര സമ്മതം കൊണ്ടു് കടം പറഞ്ഞു തീർക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണു് ഇവിടുത്തെ ഒരു പ്രത്യേകത. ഗ്രാമത്തിനു് പുറത്തു അകലെയായി വളം ശേഖരിക്കുന്നതും ഇവിടെ വിജയകരമായി സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വായനശാലയിൽ ആരോഗ്യപരമായ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നു.

ഷയത്തുർ ജരാ എന്ന സ്ഥലത്തു് സൊസൈറ്റി വകയായി ഒരു ആരോഗ്യകേന്ദ്രം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പ്രസവശുശ്രൂഷയാണു് അവിടെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതു്*

ബീഹാറും ഒറിസ്സായും.

ബീഹാറിലെ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണ പരിശ്രമങ്ങൾക്കു് ഒരു പ്രത്യേകതയുള്ളതു് അവ സഹ

* Annual report of the Servants of India society for 1934-35.

കരണസംഘങ്ങൾ മുഖാന്തിരം നടത്തപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ഇതുമാതിരിയുള്ള ആദ്യത്തെ സംഘം പെലാവായ് എന്ന സ്ഥലത്താണ് സ്ഥാപിച്ചത്. അവർ ഒരു കിണറു കഴിഞ്ഞുകയും സ്കൂൾ കെട്ടുന്നതിനായി ഇഷ്ടികകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും റോഡുകൾ നന്നാക്കുകയും കൂട്ടായി കൃഷിചെയ്യുകയും അവരുടെ ഗ്രാമത്തെ ശുചിയായി സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. സംഘം സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവിടെ വ്യവഹാരമുണ്ടായിട്ടേ ഇല്ല. ചുൻ-ൻ--ൽ “മാസ്മനോ ഗ്രാമഹിതകാരിണിസഹയോഗസമിതി” സ്ഥാപിച്ചു. എല്ലാജാതിക്കാരും അതിലെ അംഗങ്ങളായി ചേർന്നു. അവർ ഒരു ധാന്യബാങ്ക് സ്ഥാപിക്കുകയും കൂട്ടായി കൃഷിചെയ്യുകയും അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ തീർക്കുകയും, കരിമ്പുമുതലായ പുതിയ ആദായകരമായ കൃഷികൾ ചെയ്തയും, ഒരു പള്ളിക്കൂടം കെട്ടുകയും ചെയ്തു. അവർ ഒരു മൈൽ റോഡുവെട്ടുകയും, ഗ്രാമത്തിന്റെ ശുചിത്വം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ചാണകക്കഴികൾ ഗ്രാമത്തിൽനിന്നും വളരെ അകലെയായി ഉണ്ടാക്കുകയും, വെള്ളംകെട്ടിനിൽക്കുന്ന താഴ്ന്ന പ്രദേശങ്ങൾ നികത്തുകയും, കൃഷിക്കുവേണ്ട ജലസേചന ഏർപ്പാടുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. രഘുനാഥപുരം, കാക്കോ, പക്കാറിയോ, ബാനോമുതലായ ഗ്രാമങ്ങളിലും മണ്ണാനോ സംഘത്തെ ആദർശമാക്കി പല പുനരുദ്ധാരണ സംഘങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗേൽപൂർ ഡിവിഷനിൽ വളരെ വിജയകരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംഘം 'ലാൽമതിയിലുള്ളതാണ്. ഈ സംഘത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിന് ശേഷം അവിടെയുള്ള ഗ്രാമങ്ങൾ പ്രസ്ഥാവയോഗ്യമായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ദേശീയമായി മി. എൻ. കെ. റായിയുടെ പരിശ്രമ ഫലമായി നാലുസ്ഥലങ്ങളിൽ പുനരുദ്ധാരണജോലികൾ ചെയ്തുവരുന്നു.

പലാമോ ഡിസ്ത്രിക്റ്റിൽ മി: ഗാഡ് ബോളിന്റെ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി സൂത്ര്യമായ പുനരുദ്ധാരണശ്രമങ്ങൾ നടന്നുവരുന്നു. ഈ പരിശ്രമങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ഗ്രാമീണർ സ്വന്തമനസ്സാലെ ചെയ്യുന്നതാണ് പാറ്റ്നാ കടുത്തും, ടിർഹറ്റ് ഡിവിഷനിലും പുനരുദ്ധാരണസംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൊതുവായ ഗ്രാമാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുകയാണ് ഈ സംഘങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം. ചെറുപ്പക്കാരെ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണ ക്യാമ്പുകളിൽ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിന് അവിടെ ക്ലാസ്സുകൾ ഏല്പിച്ചു തിയിട്ടുണ്ട്. ബീഹാറിലും പഞ്ചാബിലെ പോലെ ആത്മാർത്ഥതയും ഗ്രാമീണരെ പറ്റി വാത്സല്യവും ഉള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തുടച്ചുയായി ഉണ്ടായതാണ് അവിടുത്തെ പുനരുദ്ധാരണ പരിശ്രമങ്ങളുടെ വിജയത്തിന് കാരണം*

സെൻട്രൽ പ്രോവിൻസസ്.

ഫൻറവ-ലാണ് സെൻട്രൽ പ്രോവിൻസസിൽ ആദ്യമായി ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണ പരിശ്രമങ്ങളെ പറ്റി ആലോചിച്ചു തുടങ്ങിയത്. ഫൻറൻ--ൽ പരീക്ഷണാർത്ഥം രണ്ടു പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആദി

* A note on Rural reconstruction activities in Bihar and Orissa by the Bihar & Orissa Cooperative Federation.

മുഖ്യത്തിൽതന്നെ പുനരുദ്ധാരണശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. 'പിപ്പാരിയാ' എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒന്ന് രണ്ടു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടുകൂടിയും 'ദൃഷ്ട' എന്നസ്ഥലത്തു് പ്രത്യേക ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരില്ലാതേയും ഈ പരീക്ഷണങ്ങൾ തുടങ്ങി. രണ്ടു വർഷം 'പിപ്പാരിയാ'യിൽ ഈ പരീക്ഷണങ്ങൾ തുടർന്നതിന്റെ ഫലമായി ൧൯൩൩-ൽ സ്വഭാഗ് പൂർത്താസീ (ഇവിടെയാണ് പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയതു്)ലിൽ മൂവായിരത്തിഅറുനൂറ്റിത്തൊണ്ണൂറു വളക്കൂഴികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗോമൂത്രംശേഖരിച്ചു വളമാക്കുന്നതിനും, ഇരുമ്പുകലപ്പകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും, കന്നുകാലികളുടെ തരം ഉയർത്തുന്നതിനും, നല്ല വിത്തു് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തുവന്നു. ഒരു കൃഷിത്തോട്ടം പ്രദർശനാർത്ഥം സ്ഥാപിച്ചു. കന്നുകാലികളുടെ ഇടയിൽ സാംക്രമിക രോഗങ്ങൾ കടന്നുകൂടാതെ ഇരിക്കുന്നതിനു് വേണ്ട നിരോധനപ്രവർത്തികൾ ചെയ്തു. മന്ത്രാ കിണറുകൾ നന്നായി സൂക്ഷിക്കുകയും ശുദ്ധജലം ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ ആളുകളെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു ശിശുസംരക്ഷണകേന്ദ്രംസ്ഥാപിച്ചു. നൂറ്റിഅറുപത്തിനാലു പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ പല ആവശ്യങ്ങൾക്കായി സ്ഥാപിച്ചു. പെൺകുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ശ്രദ്ധവെക്കുകയും, സ്കൂളിംഗ് അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ പരീക്ഷണത്തിന്റെ ഫലമായി ദൃഷ്ട്, ബീറോറം, റായിപൂർ, നീമാർ, സെരുകാ, ജവൽപൂർ, മൺഡലാ, ഹോഷംഗബാദ് എന്നിങ്ങനെ എട്ടു കേന്ദ്രങ്ങളിൽ കൂടി ഗ്രാമോദ്ധാരണജോലികൾ ആരംഭിച്ചു. ഈ പല കേന്ദ്രങ്ങളിലുമുള്ള ജോലി ക്രമീകരിക്കുന്നതിനും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനും

മുഖ്യത്തിലാണ് നടത്തുന്നത്. മദ്രാസ് പ്രൊവിൻഷ്യൽ കോവാപ്പറേറീവ് യൂണിയൻ ആറ് സ്ഥലങ്ങളിൽ പുനരുദ്ധാരണജോലി നടത്തുന്നുണ്ട്. വൈ. എം. സി. ഏ. യുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലും ചില ജോലികൾ രാമനാഥപുരത്തും മാർത്താണ്ഡത്തും നടത്തുന്നു. “ദേവധാർ മലബാർ റീകൺസ്റ്റ്രക്ഷൻസ്റ്റേ” മലബാറിൽ പുനരുദ്ധാരണ പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. കോവാപ്പറേറീവ് യൂണിയൻ ഉദ്ധാരണ ജോലി നടത്തുന്നതെല്ലാം ഒരു പ്രത്യേക ജോലിക്കാരനെ, അവയുടെ നിയന്ത്രണത്തിനായി നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ “സർവ്വൻ്റ്സ് ഓഫ് ഇൻഡ്യാസോസൈറ്റി”യുമായി യോജിച്ചാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ ആറ് സ്ഥലങ്ങളുള്ളതിൽ മായന്നൂരും, ആലാമുരുവിലും നടത്തുന്ന ജോലികൾ പ്രത്യേകം പ്രസ്ഥാവയോഗ്യമാണ്. മായന്നൂരിലെ പ്രവർത്തനത്തെ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞല്ലോ. *

ആലാമുരുവിൽ പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചും ഗ്രാമശുചീകരണം നടത്തിയും വിദ്യാഭ്യാസം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിയും ജലസേചനപദ്ധതികൾ അംഗീകരിച്ചുമാണ് പുനരുദ്ധാരണജോലികൾ ചെയ്യുന്നത്. അവിടെ ഒരു ഭൂസ്വത്തു് ജാഗ്രൂബാജ് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആകെ പതിനാറു ഗ്രാമങ്ങൾ ആണ് ഈ കേന്ദ്രത്തിൻ്റെ പ്രവൃത്തിരംഗം. ഈ പതിനാറു ഗ്രാമങ്ങളിലും പഞ്ചായത്തു് ബോർഡ്കളും പരസ്പരസഹായ സംഘങ്ങളും വായനശാലകളും ഗ്രന്ഥശാലകളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രായപൂർത്തി വന്നവരെ വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന

* 268-ാം പേജ് നോക്കുക:

തിനായി മാന്യദീപപ്രദശനങ്ങളും, നാടകങ്ങളും വാഗ്ഗീശ്വരൻ
 മാനുഷലാസ്യം വായിക്കുന്ന സംഘങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചി
 ട്ടുണ്ട്. പൊതുക്കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ലഘുലേഖക
 ള്ളെ എഴുതി ഗ്രാമീണരുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. ആ
 ലമൃതഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണകേന്ദ്രത്തെപ്പറ്റി പറയു
 ന്നോടുകൂടി അതിന്റെ ജീവനാഡിയായ മി. സത്യനാരാ
 യണയെപ്പറ്റി ഓർമ്മിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

“ദേവധാർ മലബാർ റീകൺസ്റ്റ്രക്ഷൻസെന്റേഴ്സ്.”

പുനർവന മുതലാണ് ഗ്രാമോദ്ധാരണ ജോലികൾ കേര
 ഉത്തിൽ ആരംഭിച്ചത്. ഈ സ്റ്റേറ്റിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തി
 ൽ താൽപ്പര്യം, പന്തലായനിയിലും സ്കൂളുകളും നടത്തു
 ന്നുണ്ട്. ഈ സ്കൂളുകളിൽ സംഗീതം, നെയ്യ്, കൃഷി,
 കട്ടയുണ്ടാക്കൽ എന്നിവകളെ പറ്റി പഠിപ്പിക്കുന്നു.
 ഫുൾ, മലപ്പുറം, തൃത്താല എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ സൗര
 ജന്യ പാഠശാലകളും നിശാപാഠശാലകളും നടത്തുന്നു
 ണ്ട്. അവിടെ മുഴുവൻ സമയവും ജോലിചെയ്യുന്ന ഒരു
 ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. പകുതി ചിലവ്
 ഗവണ്മെന്റു വഹിക്കുന്നു. കോഴിക്കോട്ടു പരസ്പരസഹായ
 ഡിപ്പോ നടത്തുന്നുണ്ട്. അതിന് നാന്ദർ രൂപ ഗവ
 ണ്മെന്റിൽ നിന്നും സഹായധനം കിട്ടുന്നു. ഫരോക്കി
 ലെ ഓട്ടു ജോലിക്കാർക്ക് വേണ്ടി ഒരു സഹകരണസ്റ്റോർ
 സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏകദേശം നാന്ദർ ജോലിക്കാർക്ക്
 ഈ സ്റ്റോർ അരി വസ്ത്രം ഇവ വിൽക്കുന്നു. മലപ്പുറത്ത്
 ഒരു ശിശുസംരക്ഷണകേന്ദ്രവും, ഗോപാലപുരത്ത് ഒരു
 അധഃകൃതകാളനിയം ഇവർ നടത്തുന്നുണ്ട്. *

* Annual Report of the Servants of India Society.

വൈ. എം. സി. എ.

വൈ. എം. സി. എയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പല ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണജോലികളും നടത്തുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഏറ്റവും പ്രശംസാർഹമായി തീർന്നിരിക്കുന്ന അവരുടെ ജോലി തിരുവിതാംകൂറിൽ മാതൃബന്ധം എന്ന സ്ഥലത്തു നടത്തുന്നതാണ്. അവിടെ കോഴി കൃഷിക്കും നല്ല വിത്തുകാളുകളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും സഹകരണ ക്ലബ്ബുകൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അംഗങ്ങൾക്കു ധനസഹായം ചെയ്യുന്നതിനായി സഹകരണസംഘങ്ങളും അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ പറഞ്ഞൊതുക്കുന്നതിനായി സഹകരണപഞ്ചായത്തുകളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും, വിനോദത്തിനും, സാമൂഹികജീവിതം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ആയി നാടകങ്ങളും, പ്രദർശനങ്ങളും അവിടെ നടത്തുന്നു. ഗ്രാമീണരുടെ അഭ്യർത്ഥനയെ ഉദ്ദേശിച്ചു പ്രത്യേക സംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.*

ഇതുപോലെ തന്നെ വിജയകരമായി ഒരു പുനരുദ്ധാരണകേന്ദ്രം വൈ. എം. സി. എ. ക്ലാർ രാമനാഥപുരത്തും ആയുർക്കോട്ടം ഇന്ദുക്കാർ പേട്ടയിലും പഞ്ചാബിൽ വാനിക്ക് എന്ന സ്ഥലത്തും തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉള്ളത്തുരെന്ന സ്ഥലത്തും നടത്തുന്നു.

നാട്ടരാജ്യങ്ങൾ.

നാട്ടരാജ്യങ്ങളിൽ പ്രസ്താവയോഗ്യമായ ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണപ്രവർത്തി ബറോഡായിൽ മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. കോസാംബാ കേന്ദ്രമായി സ്ഥാപിച്ചു പ്രശംസാ

* Up from Poverty by D. Spencer Hatch.

ഹായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഖരോഡായിൽ ചെയ്തുവരുന്നു. ബോംബയിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളെ മാതൃകയായി സ്വീകരിച്ചാണ് അവിടുത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. എല്ലാ പുനരുദ്ധാരണ ജോലിയും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിലാണ് നടത്തുന്നത്.

ഇൻഡോറിൽ പുനരുദ്ധാരണശ്രമങ്ങൾ ഈയിടെ ആരംഭിച്ചിട്ടേയുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ അവിടെ ചെയ്യുന്ന ജോലികൾ കമ്പോസ്റ്റും വളം ഉണ്ടാക്കുകയും, കരിമ്പു കൃഷിചെയ്യുകയും, നല്ലവിത്ത് വിതരണം ചെയ്യുകയും ശാസ്ത്രീയമായ കാഷികോപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് കൃഷിക്കാരെ പഠിപ്പിക്കുകയും. നിശാപാഠശാലകൾ, വായനശാലകൾ, പ്രായപൂർത്തിവന്നവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വേണ്ട സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇവയുണ്ടാക്കുകയും ഗ്രാമശുചീകരണം നടത്തുകയും മാത്രമാണ്.

പുതുക്കോട്ടയിൽ ഒരു “റൂറൽ ഡവലപ്പ്മെന്റ്” ബോർഡ് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവിടുത്തെ പുനരുദ്ധാരണജോലികൾ സ്കൂൾ സിക്രട്ടറിയെ ഏല്പിച്ചു രിക്കയാണ്.

ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമീണതാല്പയങ്ങളോടു അനുസരണമുള്ള കുറെ മഹതീമഹാത്മാർ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ “ഇൻഡ്യൻ വില്ലേജ് വെൽഫെയറസ്സോസിയേഷൻ” എന്ന പേരിൽ ഒരു സംഘം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഉദ്ദേശം ഇൻഡ്യയുമായി വളരെ കാലത്തെ പരിചയമുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് കാഷ് അമ്പലത്തെ അനന്തരഗാമികളെ ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമീണാവശ്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനാണ്. ഈ സംഘക്കാർ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ

സ്കൂളുകളും മീറിംഗ്കളും “സ്റ്റുഡിട്ടു”കളും നടത്തുന്നു. ഇൻഡ്യൻ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണ ശ്രമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പൂണ്ണവിവരങ്ങൾ അവർ ശേഖരിക്കുകയും അവയെ ക്രോഡീകരിച്ചു പസ്തകരൂപത്തിൽ ആണ്ടുതോറും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു* ഈ വർഷത്തിൽ ഈ സംഘക്കാർ പ്രക്ഷേപണിമൂലം ഗ്രാമീണ വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നതിന്റെ സാധ്യത പരീക്ഷിച്ചുവരുന്നു. ഇവരുടെ പരിപാടിയുടെ ഭാഗമായി വടക്ക് പടിഞ്ഞാറൻ അതൃത്തി പ്രദേശങ്ങളിൽ പതിനഞ്ചു ഗ്രാമങ്ങളിൽ പ്രക്ഷേപണികൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാമവാസികൾക്ക് ഇതിൽ വലിയ താല്പര്യം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു കർണൽ ഹാർഡിഞ്ചു പറയുന്നത്. “ഈ വിദ്യാഭ്യാസ തുളിക വിനോദമധുവിൽ പൊതിഞ്ഞുകൊടുക്കണം” എന്നാണ് † ഈ സംഘക്കാർ സ്തുത്യർഹമായ പ്രവർത്തി ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിന് സന്ദേഹമില്ല.

* Annual Report: Indian Village Welfare Association. 4 Great Smith Street, S. W. I. London.

† Broadcasting and India's future by Lieut. Col. H. R. Hardinge.

X

ഉപസംഹാരം

ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണത്തിന്റെ പ്രധാന വശങ്ങളെ ഏതാണ്ട് സംഗ്രഹമായി നിരൂപണം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. വിവരണത്തിനാസ്പദമായ സംഗതികൾ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേകപ്രദേശത്തിലുള്ളവയല്ല. ഭാരതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അധഃപതിച്ച ഗ്രാമങ്ങൾ സാർവ്വത്രികമാണ്.

ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി അതിലെ ഗ്രാമീണരുടെ അഭ്യുദയത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. സംതൃപ്തിയും സുഖവും അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടകലോകമെന്നതു പോലെ അഭിമാനജനകമായ മരൊന്നും ഒരു രാജ്യത്തിനില്ല. പൗരാണിക കാലത്തെ പ്രകീർത്തിതമായ ഐശ്വര്യത്തിന് നിദാനം അന്നത്തെ കൃഷിക്കാരന്റെ അസുഖാസ്പദമായ സുഖസ്ഥിതിയായിരുന്നു. കേവലം ആദർശികമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന പ്രാചീന സൗഭാഗ്യത്തിലേക്ക് നമുക്ക് തിരിച്ചു പോകുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ലോകം അതിനുശേഷം വളരെ വളർന്നിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയും ഭാവവും ഗണ്യമായി വ്യത്യാസപ്പെട്ടു പോയതു കൊണ്ട് ആധുനിക സ്ഥിതികൾക്കനുയോജ്യമായി ഗ്രാമജീവിതത്തെ പരിഷ്കരിക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണത്തിന് അനേകം പ്രാധാന്യം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഇപ്പോൾ തന്നെ ആയ് ശാസ്ത്രീയമായ അന്വേഷണത്തിലും പ്രായോഗികമല്ലാത്ത നിർദ്ദേശ

ഗത്തിലും പൊതുക്കായ്പ്രസക്തരായ വ്യക്തികളുടെ പരീക്ഷണത്തിലും അതീതമായിട്ടുണ്ട്. നിദ്ദേശവും നയവും രൂപീകരിക്കുന്നതിന് വേണ്ടതിലധികം അറിവ് നമുക്ക് ഈ സംഗതിയേപ്പറ്റി കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. പ്രവർത്തിക്കുളള കാലം സമാഗതമായിരിക്കുന്നു. ഈ കാര്യം ഗവണ്മെന്റിനും ജനങ്ങൾക്കും പൊതുവെയുള്ള ഒരു കർതവ്യമാകുന്നു.

ഗ്രാമജീവിതത്തെ ഒരു സംപൂർണ്ണരാശിയായി അഭിവിക്ഷണം ചെയ്താലെ വിജയകരമായ പുനരുദ്ധാരണം സാദ്ധ്യമാകുകയുള്ളൂ. ക്ഷമാപരമായ പ്രചരണവേലയും അനുഭാവത്തോടുകൂടിയ ഉപദേശങ്ങളും മനുഷ്യന്റെ നന്മയിൽ വിശ്വാസവും ആണ് വിജയത്തിനുള്ള വഴി.

പ്രാദേശിക ഗവണ്മെന്റുകളിൽ പലതും ഈ വിഷയത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ അനുസ്മരിച്ച് പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ മഹാരാജ്യത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പുനരുദ്ധാരണശ്രമങ്ങൾ ജലമദ്ധ്യത്തിലിട്ട കല്ലുണ്ടാക്കുന്ന ഉരുമ്മികാവൃത്തങ്ങളേ പോലെ ക്രമേണ വലുതായി രാജ്യത്തെ ആകപ്പാടെ വ്യാപിക്കുമാറാകട്ടേ!

ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയ്ക്ക് ഗ്രാമജീവിതത്തിന് അന്യാദൃശമായ പെൻറുവാദിമുഖ്യം സിദ്ധിക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. മാനമായിക്കിടക്കുന്ന ഗ്രാമചക്രവാളത്തിൽ അതിൽ നിന്ന് ഒരു രജതഗലാകയുണ്ടാകയും അതിന്റെ ദിവ്യചൈതന്യത്തെ യുവലോകം മാറ്റുദർശികയാക്കി നഗരയാത്ര വെടിഞ്ഞു, ഗ്രാമസൗഭാഗ്യത്തിൽ തൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്യും. ആ സുവർണ്ണകാലത്തിനായി നമുക്ക് കാത്തിരിക്കാം.

6301

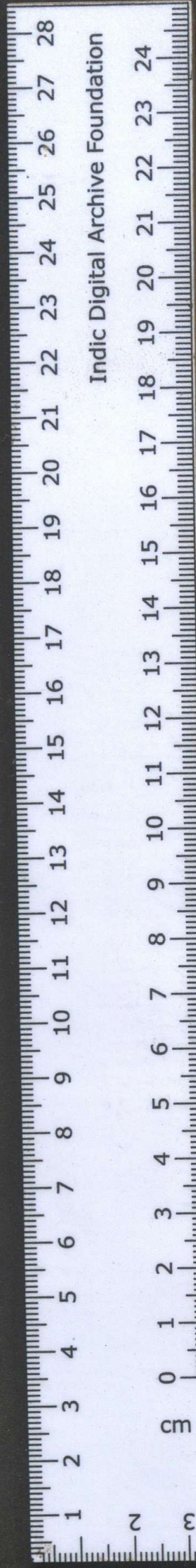
79319

PIL. G

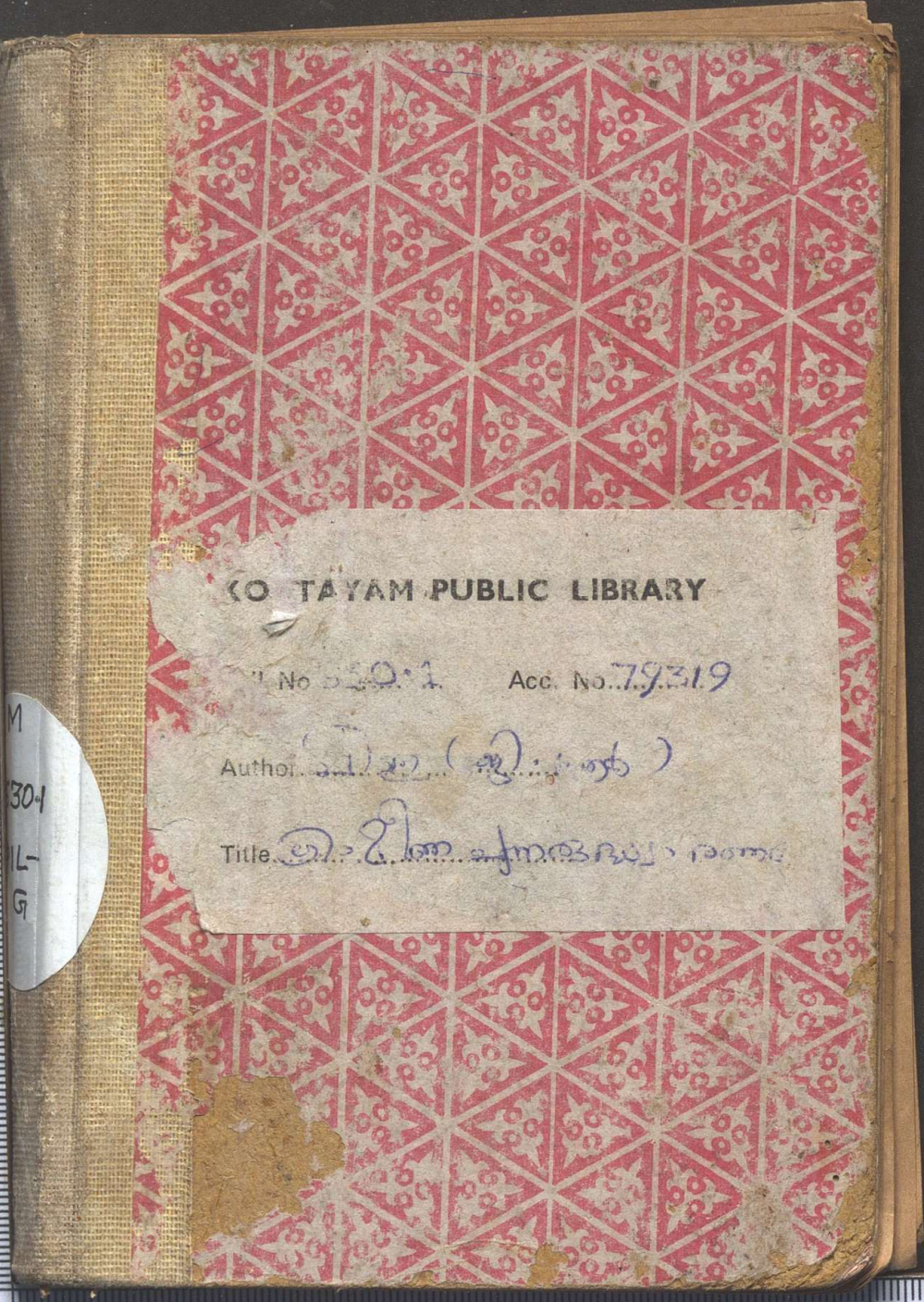
ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର

ପି. ଓ. ବକ୍ସ ନଂ ୧୨୩୪୫୬

Indic Digital Archive Foundation

30-1
1-7
G

KO TAYAM PUBLIC LIBRARY

No. 50.1 Acc. No. 79319

Author: (Handwritten name)

Title: (Handwritten title)

gpura.org

